

Indrivning av fordringar m.m.

Delgivning och kallelse på borgenär

Delgivningslag (2010:1932)	425
Delgivningsförfordning (2011:154)	434
Bistånd med delgivning utomlands och i Sverige , förfordning (2013:982)	438
Auktorisation av delgivningsföretag , lag (2010:1933)	441
Auktorisation av delgivningsföretag , förfordning (2011:155)	443
DVFS 2011:7 Innehållet i information om förenklad delgivning	446
RPSFS 2001:9 Delgivningsverksamhet	447
RPSFS 2013:6 Information om förenklad delgivning	450
Kallelse på okända borgenärer , lag (1981:131)	452

Inkasso

Inkassolag (1974:182)	454
Inkassoförfordning (1981:956)	458
DIFS 1989:1 Tillstånd enligt 2 § inkassolagen	459
Ersättning för inkassokostnader m.m. , lag (1981:739)	460

Betalningsföreläggande och handräckning

Betalningsföreläggande och handräckning , lag (1990:746)	462
Betalningsföreläggande och handräckning , förfordning (1991:1339)	469
Europeiskt betalningsföreläggande , lag (2008:879)	471
Europeiskt betalningsföreläggande , förfordning (2008:892)	473

Utmätning och indrivning

Utsökningsbalk (1981:774)	475
Utsökningsförfordning (1981:981)	529
Förbud mot utmätning av viss ersättning till vittnen och andra hotade personer , lag (2006:516)	559
Indrivning av statliga fordringar m.m. , lag (1993:891)	560
Indrivningsförfordning (1993:1229)	563
Jordabalk (1970:994) – utdrag	66
Indrivning av skatter	
Skatteförfarandelag (2011:1244) – utdrag	566
Bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom EU , lag (2011:1537)	568
Bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom EU , förfordning (2011:1546)	573

Indrivning
av fordran

Forts. nästa sida

Avgifter och kostnadsersättning

Avgifter vid Kronofogdemyndigheten, förordning (1992:1094) 575

Redovisningsmedel, tid, dröjsmål och ränta

Redovisningsmedel, lag (1944:181) 580

Beräkning av lagstadgad tid, lag (1930:173) 580

Dröjsmålsavgift, lag (1997:484) 581

Räntelag (1975:635) 582

Basbelopp, referensränta och statslåneränta 584

Preskription och dödande av handling

Preskriptionslag (1981:130) 585

Preskription av skattefordringar m.m., lag (1982:188) 587

Dödande av förkommen handling, lag (2011:900) 590

Delgivningslag (2010:1932)

(senast ändrad genom SFS 2013:877)

Inledande bestämmelser	426
Vem som ska se till att delgivning sker m.m.	426
Delgivningsmottagare	427
Delgivning med en fysisk person	427
Delgivning med staten	427
Delgivning med annan juridisk person än staten	427
Delgivning med delägare i samfällighet m.m.	427
Delgivning med den som har ett ombud	428
Vanlig delgivning	428
Hur vanlig delgivning går till	428
När vanlig delgivning får användas	428
Delgivningstidpunkten	428
Muntlig delgivning	428
Hur muntlig delgivning går till	428
När muntlig delgivning får användas	428
Delgivningstidpunkten	428
Förenklad delgivning	428
Hur förenklad delgivning går till	428
När förenklad delgivning får användas	429
Delgivningstidpunkten	429
Särskild delgivning med juridisk person	429
Hur särskild delgivning med juridisk person går till	429
När särskild delgivning med juridisk person får användas	429
Delgivningstidpunkten	429
Stämningssmannadelgivning	430
Hur stämningssmannadelgivning går till	430
Stämningssmannadelgivning när delgivningsmottagaren påträffas	430
Stämningssmannadelgivning genom att handlingen lämnas till en annan person än delgivningsmottagaren	430
Stämningssmannadelgivning genom att handlingen lämnas i eller i anslutning till delgivningsmottagarens hemvist	430
Delgivningstidpunkten	430
Vem som får utföra stämningssmannadelgivning	431
Förordnande av stämningssmän	431
En polismyndighets rätt att öppna postförsändelse	431
Upplysningsskyldighet	431
Tillträde till enskilt område som inte utgör bostad	431
Kungörelsedelgivning	432
Hur kungörelsedelgivning går till	432
Kungörelsedelgivning när delgivningsmottagaren saknar känt hemvist eller undandrar sig delgivning	432
Kungörelsedelgivning när en obestämd krets eller ett stort antal personer ska delges	432
Kungörelsedelgivning när en juridisk person inte har fullgjort sin registreringsplikt	432
Delgivningstidpunkten	433
Överklagande	433
Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	433
Propositioner	433

Indrivning
av fordran

Inledande bestämmelser

1 § Denna lag gäller när delgivning ska ske i mål eller ärende hos domstol eller annan myndighet eller när delgivning i annat fall ska ske enligt lag eller annan författning.

Om det i lag eller annan författning finns en bestämmelse som avviker från denna lag, gäller den bestämmelsen.

2 § Delgivning innebär att en handling skickas eller lämnas till den eller de personer som har behörighet att ta emot delgivningen eller att något av de andra förfaranden som anges i denna lag används.

Den som ensam eller tillsammans med någon är behörig att ta emot delgivning be-tecknas i denna lag som delgivningsmottagare. Bestämmelser om vilka som är delgivningsmottagare finns i 11–15 §§.

Delgivning enligt denna lag sker genom delgivningssätten

- vanlig delgivning (16–18 §§),
- muntlig delgivning (19–21 §§),
- förenklad delgivning (22–26 §§),
- särskild delgivning med juridisk person (27–30 §§),
- stämmingsmannadelgivning (31–46 §§), och
- kungörelsedelgivning (47–51 §§).

3 § Delgivning med en person som vistas utomlands får ske om den stat där delgivning ska ske tillåter det.

Vid delgivning enligt första stycket får lagen på den utländska orten tillämpas, om det inte skulle strida mot svenska allmänna rättsprinciper.

En kallelse av en målsägande, ett vittne, en sakkunnig eller någon som avses i 36 kap. 1 § andra och tredje styckena rättegångsbalken, som ska delges utomlands, får inte ske vid vite, om inte annat följer av lagen (1974:752) om nordisk vittnesplikt. *Lag (2013:877)*

4 § Delgivningssätt ska väljas med utgångspunkt från att det ska vara ändamålsenligt med hänsyn till handlingens innehåll och omfattning och medföra så lite kostnader och besvär som möjligt.

Delgivning får inte ske på ett sätt som är olämpligt med hänsyn till omständigheterna i delgivningsärendet.

4 a § Innehåller en ansökan om bistånd med delgivning i Sverige en begäran om att ett visst förfarande som avviker från denna lag ska användas, får det tillämpas, om det inte skulle strida mot svenska allmänna rättsprinciper.

Vid bistånd med delgivning i Sverige får delgivning av en handling som är skriven på eller översatt till ett annat språk än svenska eller ett språk som följer av en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige, endast ske med delgivningsmottagarens samtycke om det inte står klart att han eller hon förstår det andra språket.

Lag (2013:877)

5 § Om en handling som en myndighet ska delge en person är omfattande eller det av annan anledning är olämpligt att skicka eller lämna handlingen, får myndigheten besluta att handlingen i stället under viss tid ska hållas tillgänglig hos myndigheten eller på annan plats som myndigheten beslutar. Ett meddelande om beslutets innehåll ska delges.

Första stycket gäller inte delgivning av en handling som inleder ett förfarande vid en domstol eller annan myndighet. Första stycket gäller dock bilagor till en sådan handling.

6 § Bestämmelserna i denna lag om delgivning av en handling tillämpas även vid delgivning av annat än handling.

Vem som ska se till att delgivning sker m.m.

7 § En myndighet som handlägger ett mål eller ärende ska se till att delgivning sker.

8 § Begär en part eller någon som har liknande ställning att själv få se till att delgivning sker och det inte är olämpligt, får myndigheten besluta om detta. Myndigheten ska i be-

slutet ange en viss tid inom vilken ett bevis om delgivning ska ges in till myndigheten. Har ett bevis om delgivning inte getts in inom föreskriven tid, ska myndigheten se till att delgivning sker.

9 § En person som ska se till att delgivning sker utan samband med ett mål eller ärende får vända sig till en länsstyrelse eller, om delgivningen ska utföras utomlands, till Länsstyrelsen i Stockholms län för bistånd med delgivningen.

Regeringen får meddela föreskrifter om förutsättningar för bistånd med delgivning utomlands enligt första stycket.

Länsstyrelsen ska avvisa en framställan om delgivning om föreskriven ansökningsavgift inte har betalats. *Lag (2013:877)*

10 § När en person ska se till att delgivning sker enligt 8 eller 9 § får endast vanlig delgivning och stämmingsmannadelgivning användas. När länsstyrelsen bistår enskild med delgivning enligt 9 § får dock delgivning även ske genom särskild delgivning med juridisk person och kungörelsedelgivning.

Delgivningsmottagare

Delgivning med en fysisk person

11 § Vid delgivning med en fysisk person är han eller hon delgivningsmottagare.

Har en fysisk person ställföreträdare som är behörig att företräda honom eller henne i saken, är i stället ställföreträdaren delgivningsmottagare. Om det finns skäl till det, är den fysiska personen och ställföreträdaren tillsammans delgivningsmottagare.

Delgivning med staten

12 § Vid delgivning med staten är en person som är behörig att ta emot delgivning vid den myndighet som ska bevaka statens rätt i saken delgivningsmottagare.

Om det inte av lag eller annan författning framgår att en viss myndighet ska bevaka statens rätt i saken är justitiekanslern, eller någon annan person som är behörig att ta emot delgivning för Justitiekanslerns räkning, delgivningsmottagare.

Delgivning med annan juridisk person än staten

13 § Vid delgivning med annan juridisk person än staten är en person som har rätt att företräda den juridiska personen delgivningsmottagare. Om flera är behöriga tillsammans, är var och en av dem delgivningsmottagare. En verkställande direktör i ett aktiebolag är alltid delgivningsmottagare.

Har ett försök till delgivning med delgivningsmottagare enligt första stycket misslyckats eller bedöms ett sådant delgivningsförsök som utsiktslöst, är en suppleant för en behörig ställföreträdare, eller en vice verkställande direktör i ett aktiebolag, delgivningsmottagare. Suppleanten eller vice verkställande direktören ska se till att handlingen så snart det kan ske lämnas till någon som har rätt att företräda den juridiska personen.

Indrivning
av fordran

Delgivning med delägare i samfällighet m.m.

14 § Vid delgivning med delägare i en samfällighet eller med medlemmar i en sammanslutning är, om inte 13 § är tillämplig, även ledamot av styrelsen eller annan som utsetts att förvalta samfällighetens eller sammanslutningens angelägenheter delgivningsmottagare. Finns varken styrelse eller förvaltare, är någon som har rätt att sammankalla dem som ska besluta i samfällighetens eller sammanslutningens angelägenheter delgivningsmottagare.

Har ett försök till delgivning enligt första stycket misslyckats eller bedöms ett sådant delgivningsförsök som utsiktslöst, är en suppleant för en ledamot av styrelsen delgivningsmottagare. Suppleanten ska se till att handlingen så snart det kan ske lämnas till någon som har rätt att företräda delägarna eller medlemmarna eller underrätta dem som avses med delgivningen.

Delgivning med den som har ett ombud

15 § Har den med vilken delgivning ska ske ett ombud som är behörigt att ta emot handlingen är även ombudet delgivningsmottagare. Finns ett sådant ombud och handlingen lämnas till en delgivningsmottagare enligt 11–14 §§, bör ombudet underrättas om detta.

Första stycket gäller inte om handlingen innehåller ett föreläggande för den som ska delges att fullgöra något personligen.

Vanlig delgivning

Hur vanlig delgivning går till

16 § Vanlig delgivning sker genom att handlingen som ska delges skickas eller lämnas till delgivningsmottagaren.

När vanlig delgivning får användas

17 § Vanlig delgivning får användas vid all delgivning.

Endast myndighet får vid vanlig delgivning skicka handlingen på elektronisk väg.

Delgivningstidpunkten

18 § Vanlig delgivning har skett när den eller de som är delgivningsmottagare har tagit emot handlingen.

Om en postförsändelse har hämtats av bud, ska handlingen anses ha kommit delgivningsmottagaren till handa när försändelsen hämtats av budet.

Muntlig delgivning

Hur muntlig delgivning går till

19 § Muntlig delgivning sker genom att innehållet i den handling som ska delges läses upp för delgivningsmottagaren. Sådant delgivning får även avse en kallelse, ett föreläggande eller ett annat beslut som ännu inte har fått skriftlig form.

Handlingen eller beslutet, sedan det har fått skriftlig form, ska skickas eller lämnas till delgivningsmottagaren om det kan ske och inte bedöms obehövt.

När muntlig delgivning får användas

20 § Muntlig delgivning får användas av en myndighet när delgivning ska ske i ett mål eller ärende.

Muntlig delgivning får inte användas vid delgivning av en handling som inleder ett förfarande.

Delgivningstidpunkten

21 § Muntlig delgivning har skett när innehållet som avses i 19 § har lästs upp.

Förenklad delgivning

Hur förenklad delgivning går till

22 § Förenklad delgivning sker genom att handlingen som ska delges skickas till delgivningsmottagaren och att det närmast följande arbetsdag skickas ett kontrollmeddelande om att handlingen har skickats.

23 § Vid förenklad delgivning ska handlingen och kontrollmeddelandet skickas till delgivningsmottagarens senast kända adress.

Om delgivningsmottagarens senast kända adress inte kan användas får handlingen och kontrollmeddelandet skickas till delgivningsmottagarens folkbokföringsadress om en sådan adress finns och skiljer sig från den som använts när handlingen skickades enligt första stycket.

När förenklad delgivning får användas

24 § Förenklad delgivning får användas av en myndighet vid delgivning med den som är part eller har liknande ställning i ett mål eller ärende, om denne har fått information av myndigheten om att delgivningssättet kan komma att användas i målet eller ärendet.

Förenklad delgivning får inte användas vid delgivning av en handling som inleder ett förfarande.

25 § Information enligt 24 § första stycket ska delges genom vanlig delgivning, muntlig delgivning, särskild delgivning med juridisk person eller stämmingsmannadelgivning enligt 32 eller 38 §.

Delgivning enligt första stycket behöver inte ske när någon har gett in en handling i målet eller ärendet och informationen till denne lämnas i nära anslutning till att handlingen har kommit in till myndigheten.

Delgivningstidpunkten

26 § Förenklad delgivning har skett när två veckor har förflutit från det att handlingen skickades, om kontrollmeddelandet har skickats på föreskrivet sätt och det inte med hänsyn till omständigheterna framstår som osannolikt att handlingen kommit fram inom denna tid.

Särskild delgivning med juridisk person*Hur särskild delgivning med juridisk person går till*

27 § Särskild delgivning med juridisk person sker genom att handlingen som ska delges skickas till den juridiska personen och att det närmast följande arbetsdag skickas ett kontrollmeddelande om att handlingen har skickats.

28 § Vid särskild delgivning med juridisk person ska handlingen och kontrollmeddelandet skickas till den postadress som är registrerad för den juridiska personen i ett sådant register som anges i 29 §.

När särskild delgivning med juridisk person får användas

29 § Särskild delgivning med juridisk person får användas av en myndighet om ett försök till vanlig delgivning eller förenklad delgivning har misslyckats i samma delgivningsärende eller ett sådant delgivningsförsök bedöms som utsiktslöst vid delgivning med

1. aktiebolag som är registrerade i aktiebolagsregistret,
2. ekonomiska föreningar, bostadsrättsföreningar, kooperativa hyresrättsföreningar och sambruksföreningar som är registrerade i föreningsregistret,
3. handelsbolag, kommanditbolag, ideella föreningar och registrerade trossamfund som är registrerade i handelsregistret,
4. bankaktiebolag, sparbanker och medlemsbanker som är registrerade i bankregistret,
5. försäkringsaktiebolag och ömsesidiga försäkringsbolag som är registrerade i försäkringsregistret,
6. europabolag som är registrerade i europabolagsregistret, och
7. europakooperativ som är registrerade i europakooperativsregistret.

Indrivning
av fordran

Delgivningstidpunkten

30 § Särskild delgivning med juridisk person har skett när två veckor har förflutit från det att handlingen skickades, om kontrollmeddelandet har skickats på föreskrivet sätt och det inte med hänsyn till omständigheterna framstår som osannolikt att handlingen kommit fram inom denna tid.

Stämningssmannadelgivning

Hur stämningssmannadelgivning går till

31 § Stämningssmannadelgivning sker genom att en person som enligt 40 § har behörighet att utföra sådan delgivning lämnar handlingen som ska delges på något av de sätt som anges i 32–38 §§ och dokumenterar åtgärden.

Stämningssmannadelgivning när delgivningsmottagaren påträffas

32 § Vid stämningssmannadelgivning ska handlingen lämnas till delgivningsmottagaren om han eller hon påträffas.

Vägrar delgivningsmottagaren att ta emot handlingen ska den lämnas kvar på platsen, om det inte är olämpligt med hänsyn till omständigheterna.

33 § Om den handling som ska delges inte finns tillgänglig när en delgivningsmottagare påträffas, får vid stämningssmannadelgivning i stället ett skriftligt meddelande med uppgifterna i handlingen delges.

Handlingen ska skickas eller lämnas till delgivningsmottagaren om det kan ske och inte bedöms obehövt.

Stämningssmannadelgivning genom att handlingen lämnas till en annan person än delgivningsmottagaren

34 § Vid stämningssmannadelgivning får handlingen i fall som anges i 35 och 36 §§ lämnas till en annan person än den som är delgivningsmottagare. Handlingen får lämnas endast till en person som samtycker till det och som inte är motpart i samma mål eller ärende till den som ska delges.

En underrättelse om att delgivning enligt första stycket har skett och vem handlingen har lämnats till ska skickas till delgivningsmottagaren.

35 § Om delgivningsmottagaren har känt hemvist i Sverige men inte påträffas där, får handlingen lämnas till en vuxen medlem av det hushåll som delgivningsmottagaren tillhör och som påträffas i eller i omedelbar anslutning till hemvist.

36 § Om delgivningsmottagaren inte påträffas på sin arbetsplats under sin vanliga arbetstid, får handlingen lämnas till hans eller hennes arbetsgivare. Med arbetsgivare avses en person i företagsledande eller därmed jämförlig ställning eller chefen för den personaladministrativa verksamheten på delgivningsmottagarens arbetsplats.

37 § Den som har mottagit handlingen enligt 35 eller 36 § ska se till att handlingen lämnas till delgivningsmottagaren så snart det kan ske. Den som utför delgivningen ska informera om denna skyldighet när handlingen lämnas.

Stämningssmannadelgivning genom att handlingen lämnas i eller i anslutning till delgivningsmottagarens hemvist

38 § Vid stämningssmannadelgivning får handlingen lämnas i delgivningsmottagarens hemvist eller på lämplig plats i anslutning till hans eller hennes hemvist, om

1. delgivningsmottagaren inte påträffas där,
2. handlingen inte kan lämnas enligt 34–36 §§,
3. det inte kan klarläggas var delgivningsmottagaren uppehåller sig, och
4. det med beaktande av vad som har framkommit i det aktuella delgivningsärendet eller vid andra delgivningsförsök med delgivningsmottagaren finns anledning att anta att han eller hon har avvikit eller på annat sätt håller sig undan.

Delgivningstidpunkten

39 § Stämningssmannadelgivning enligt 32, 33 eller 38 § har skett när handlingen eller det skriftliga meddelandet har lämnats på föreskrivet sätt eller när delgivningsmottagaren har vägrat ta emot handlingen eller meddelandet.

Stämningssmannadelgivning enligt 34–37 §§ har skett när handlingen har lämnats och underrättelsen har skickats.

Vem som får utföra stämningmannadelgivning

40 § Stämningmannadelgivning får utföras av stämningssman eller av den som är anställd vid

- polismyndighet,
- åklagarmyndighet,
- allmän domstol,
- allmän förvaltningsdomstol,
- Kronofogdemyndigheten,
- Skatteverket,
- svensk utlandsmyndighet, och
- auktoriserat delgivningsföretag.

Stämningmannadelgivning får utföras av personal vid respektive inrättning om delgivningsmottagaren är intagen i

- kriminalvårdsanstalt,
- häkte,
- sådan undersökningsenhet som avses i 5 § lagen (1991:1137) om rättspsykiatrisk undersökning,
- sådan vårdinrättning som avses i 6 § första stycket lagen (1991:1129) om rättspsykiatrisk vård,
- sådan sjukvårdsinrättning som avses i 15 § första stycket lagen (1991:1128) om psykiatrisk tvångsvård,
- sådant hem som avses i 12 § lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga, eller
- sådant hem som avses i 22 § lagen (1988:870) om vård av missbrukare i vissa fall.

Förordnande av stämningssmän

41 § En polismyndighet förordnar stämningssmän inom sitt polisdistrikt.

En polismyndighets rätt att öppna postförsändelse

42 § En polismyndighet får öppna en försändelse som har lämnats till myndigheten för stämningssmannadelgivning, om det behövs för att innehållet ska kunna vidarebefordras inom myndigheten eller till en annan polismyndighet för delgivning. Detta gäller dock inte om uppdragsgivaren har angett att försändelsen inte får öppnas.

Upplysningsskyldighet

43 § En fastighetsägare, tomträttsinnehavare, arrendator eller innehavare av bostadslägenhet ska på begäran av den som utför stämningssmannadelgivning uppge om delgivningsmottagaren är bosatt på fastigheten eller i lägenheten eller annars disponerar utrymme där.

44 § En arbetsgivare är skyldig att på begäran av den som utför stämningssmannadelgivning uppge om delgivningsmottagaren är anställd hos honom eller henne och, om så är fallet, upplysa om delgivningsmottagarens arbetstider, arbetsplats och om andra förhållanden som rör anställningen och som kan underlätta delgivningen.

45 § Upplysningsskyldighet enligt 43 och 44 §§ gäller inte den som står i sådant förhållande till delgivningsmottagaren som anges i 36 kap. 3 § rättegångsbalken.

Tillträde till enskilt område som inte utgör bostad

46 § Stämningssman och anställd vid polismyndighet, åklagarmyndighet, allmän domstol, allmän förvaltningsdomstol, Kronofogdemyndigheten, Skatteverket och auktoriserat delgivningsföretag har rätt att få tillträde till enskilt område som inte utgör bostad för att verkställa stämningssmannadelgivning.

En polisman som vägras sådant tillträde får, efter beslut av polismyndigheten, själv bereda sig tillträde. Om någon annan person som anges i första stycket vägras tillträde, ska polismyndigheten lämna biträde om personen begär det.

Indrivning
av fordran

Kungörelsedelgivning

Hur kungörelsedelgivning går till

47 § Kungörelsedelgivning sker genom att myndigheten beslutar att den handling som ska delges hålls tillgänglig viss tid hos myndigheten eller på annan plats och ett meddelande om detta och om handlingens huvudsakliga innehåll inom tio dagar från beslutet kungörs och i vissa fall ges till känna på annat sätt i enlighet med vad som närmare anges i 48–50 §§.

Kungörelsedelgivning när delgivningsmottagaren saknar känt hemvist eller undandrar sig delgivning

48 § Kungörelsedelgivning får ske

1. om delgivningsmottagaren saknar känt hemvist och det inte kan klarläggas var han eller hon uppehåller sig,
2. om förutsättningarna för stämningssmannadelgivning enligt 38 § är uppfyllda, eller
3. om förutsättningarna för förenklad delgivning är uppfyllda men sådan adress som anges i 23 § saknas.

Ett meddelande som avses i 47 § ska föras in i Post- och Inrikes Tidningar och, om det finns skäl till det, i ortstidning. Om kungörelsedelgivning enligt första stycket har skett och därefter ny delgivning ska ske i samma mål eller ärende, får meddelandet i stället anslås i myndighetens lokal.

Kungörelsedelgivning när en obestämd krets eller ett stort antal personer ska delges

49 § Kungörelsedelgivning får ske

1. om en obestämd krets ska delges,
2. om ett stort antal personer ska delges och det med hänsyn till ändamålet med delgivningen inte är rimligt att delgivning sker med var och en av dem, eller
3. om delägare i samfällighet eller medlemmar i sammanslutning ska delges, det inte finns någon som är delgivningsmottagare för dem enligt 14 § första stycket och delägarna eller medlemmarna är fler än tio.

Ett meddelande som avses i 47 § ska föras in i Post- och Inrikes Tidningar och, om det finns skäl till det, i ortstidning. Om delgivningen i ett sådant fall som avses i första stycket 2 avser personer som hyr eller annars innehar lägenheter i samma fastighet ska meddelandet dessutom anslås inom fastigheten på lämpligt sätt.

Ett meddelande om delgivningen ska skickas till någon eller några av dem som delgivningen avser för att vara tillgängligt för alla dem som avses med delgivningen. Ingår en statlig myndighet eller en kommun bland dem som avses med delgivningen, ska meddelandet alltid skickas till myndigheten eller kommunen.

Kungörelsedelgivning när en juridisk person inte har fullgjort sin registreringsplikt

50 § Kungörelsedelgivning får ske

1. om en juridisk person som anges i 29 § saknar en registrerad postadress som kan användas för särskild delgivning med juridisk person, eller
2. om en juridisk person i strid mot gällande bestämmelser saknar registrerad behörig företrädare och någon i Sverige bosatt person inte har utsetts att på den juridiska personens vägnar ta emot delgivning samt försök till delgivning med andra tillämpliga delgivningssätt har misslyckats eller sådana försök bedöms som utsiktslösa.

Ett meddelande som avses i 47 § ska föras in i Post- och Inrikes Tidningar.

Om den juridiska personen har en registrerad postadress ska i ett sådant fall som avses i första stycket 2 ett meddelande om delgivningen skickas till denna adress.

Delgivningstidpunkten

51 § Kungörelsedelgivning har skett när två veckor har förflutit från beslutet om kungörelsedelgivning, om kungörande och övriga föreskrivna åtgärder har skett i rätt tid.

Överklagande

52 § Länsstyrelsens beslut i delgivningsfrågor enligt 9 och 10 §§ och om avvisning enligt 9 § får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätt.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

2013:877

| Denna lag träder i kraft den 1 januari 2014.

Propositioner

SFS 2010:1932

SFS 2013:877

Prop. 2009/10:237

Prop. 2012/13:182

Delgivningsförordning (2011:154)

Inledande bestämmelse	434
Allmänna bestämmelser om delgivning	434
Vanlig delgivning	434
Muntlig delgivning	435
Stämmingsmannadelgivning	435
Kungörelsedelgivning	436
Avgifter	436
Övriga bestämmelser	437

Inledande bestämmelse

1 § Denna förordning innehåller bestämmelser som kompletterar delgivningslagen (2010:1932). Begrepp och uttryck i förordningen har samma innebörd som i lagen.

Allmänna bestämmelser om delgivning

2 § Om en myndighet ska se till att delgivning sker, beslutar myndigheten om sättet för delgivning. Kostnaden för sådan delgivning ska myndigheten svara för.

3 § Delgivning ska genomföras på ett sådant sätt att de åtgärder som vidtas inte vållar delgivningsmottagaren eller annan enskild onödig uppmärksamhet eller olägenhet.

4 § En myndighet som handlägger ett mål eller ärende ska göra en anteckning om delgivning i en dagbok, ett diarium eller en motsvarande förteckning som förs i målet eller ärendet. I annat fall ska en anteckning om delgivning göras i en särskild delgivningsförteckning. Delgivningarna ska numreras löpande i respektive förteckning.

Myndigheten ska anteckna datum för översändande eller överlämnande av

1. den handling som ska delges,
2. kontrollmeddelande eller annat meddelande,
3. underrättelse, och
4. information om förenklad delgivning.

Myndigheten ska vidare, om det inte är obehövt, anteckna de åtgärder som har vidtagits för att genomföra delgivning med en delgivningsmottagare samt förhållanden i övrigt av betydelse för delgivning med honom eller henne.

Delgivningsnummer anges och i förekommande fall målets eller ärendets beteckning ska anges på den handling som ska delges.

Vanlig delgivning

5 § Om en handling skickas med brev, på elektronisk väg eller överlämnas till delgivningsmottagaren personligen ska, om det inte är obehövt, till handlingen fogas information om delgivningsbekräftelse. Informationen ska innehålla myndighetens namn och adress, handlingens delgivningsnummer samt lämpliga sätt att bekräfta mottagandet av handlingen. Om det är lämpligt ska informationen även innehålla kortfattad uppgift om handlingen och när delgivningsbekräftelsen senast bör göras samt till handlingen fogas ett kuvert i vilket bekräftelsen kan skickas tillbaka.

Om handlingen skickas i en rekommenderad postförsändelse, ska handlingens delgivningsnummer anges på mottagningsbeviset. I förekommande fall ska på mottagningsbeviset även anges att det begärs en förkortad liggetid vid postkontoret respektive att postförsändelsen endast får kvitteras ut av delgivningsmottagaren personligen.

6 § Vid vanlig delgivning ska delgivningsmottagaren bekräfta att han eller hon har mottagit den handling som delges. Om delgivningsmottagaren inte har bekräftat delgivning inom utsatt eller beräknad tid, bör han eller hon påminnas på lämpligt sätt.

7 § På begäran av den myndighet som ska se till att delgivning sker ska annan myndighet, om arbetets behöriga gång tillåter det och det inte bedöms olämpligt, medverka till att den handling som ska delges genom vanlig delgivning lämnas till delgivningsmottagaren personligen.

Muntlig delgivning

8 § Vid muntlig delgivning ska myndigheten på lämpligt sätt förvissa sig om att den med vilken telefonsamtal, sammanträde eller ett annat sammanträffande äger rum, är identisk med delgivningsmottagaren. När innehållet i handlingen eller beslutet har lästs upp ska delgivningsmottagaren informeras om att delgivning har skett.

Myndigheten ska fråga delgivningsmottagaren till vilken adress handlingen eller beslutet i enlighet med 19 § andra stycket delgivningslagen (2010:1932) ska skickas.

Stämningmannadelgivning

9 § Vid stämningmannadelgivning ska den som anlitas för delgivning uppträda hänsynsfullt och även i övrigt på ett sätt som inger förtroende när han eller hon utför sitt uppdrag.

10 § När en myndighet som anges i 40 § första stycket delgivningslagen (2010:1932) har beslutat om stämningmannadelgivning, ska den i första hand överväga om delgivning kan utföras av någon vid den egna myndigheten.

Stämningmannadelgivning med den som är intagen på en sådan inrättning som avses i 40 § andra stycket delgivningslagen ska i första hand ske genom personal vid inrättningen.

Stämningmannadelgivning med den som är intagen på vårdinrättning bör ske först efter samråd med verksamhetschefen eller motsvarande befattningshavare vid inrättningen.

11 § Vid stämningmannadelgivning ska den uppdragsgivande myndigheten lägga den handling som ska delges i ett kuvert som därefter försluts, om det inte finns skäl mot det. Till försändelsen ska fogas information om delgivningsbekräftelse. Informationen ska innehålla myndighetens namn och adress samt handlingens delgivningsnummer.

Försändelsen och informationen ska skickas eller lämnas till polismyndigheten i det polisdistrikt där delgivning kan förväntas ske, det auktoriserade delgivningsföretag som har anlitats eller annan som ska utföra delgivningen. I det sammanhanget ska det anges vilken dag delgivningen senast ska vara verkställd och redovisad samt, i förekommande fall, de villkor som ska gälla för delgivningen.

12 § Om den uppdragsgivande myndigheten har vidtagit egna delgivningsåtgärder, ska dessa redovisas till den som anlitas för stämningmannadelgivning. Myndigheten ska även lämna upplysningar om de efterforskningar som har gjorts, delgivningsmottagarens fullständiga namn, personnummer, postadress och andra tillgängliga adressuppgifter samt förhållanden i övrigt av betydelse i delgivningsärendet.

13 § När en polismyndighet anlitas för stämningmannadelgivning ska delgivning utföras av en stämningsman som är förordnad av polismyndigheten eller utföras av en annan anställd vid den myndigheten.

Den som är anställd vid en polismyndighet är behörig att genomföra delgivning i hela landet.

Om delgivningsmottagaren uppehåller sig utanför polisdistriktet eller om delgivning av någon annan orsak kan antas komma att ske inom ett annat distrikt och den polismyndighet som anlitas för delgivning inte lämpligen själv kan fullfölja delgivningsuppdraget, ska ärendet överlämnas till polismyndigheten i det andra distriktet, om inte den uppdragsgivande myndigheten har angett något annat. Den sistnämnda myndigheten ska underrättas om överlämnandet.

Polismyndigheter ska ge varandra upplysningar som kan underlätta delgivning.

Indrivning
av fordran

14§ Vid delgivning enligt 33 § delgivningslagen (2010:1932) ska uppgifterna i den handling som ska delges förmedlas genom telefon, e-post eller på annat sätt till den som ska utföra delgivning. Om uppgifterna förmedlas genom telefon, ska meddelandet antecknas.

Den som utför delgivningen ska fråga delgivningsmottagaren till vilken adress handlingen i enlighet med 33 § andra stycket delgivningslagen ska skickas.

15§ Vid delgivning enligt 35 eller 36 § delgivningslagen (2010:1932) ska den som utför stämmningsmannadelgivning skicka underrättelse enligt 34 § andra stycket delgivningslagen till delgivningsmottagarens senast kända adress.

16§ När den som har anlåtits för stämmningsmannadelgivning redovisar sitt uppdrag till den uppdragsgivande myndigheten, ska delgivningsbekräftelse eller intyg om att det finns hinder mot delgivning samt en redogörelse för samtliga vidtagna delgivningsåtgärder skickas eller lämnas till myndigheten.

Redogörelsen ska innehålla uppgifter om vidtagna delgivningsåtgärder och kontroller, antalet utförda delgivningsförsök, de omständigheter som har legat till grund för bedömningar i delgivningsärendet samt förhållanden i övrigt av betydelse för kommande delgivning med delgivningsmottagaren.

Om delgivning har skett enligt 33 § delgivningslagen (2010:1932) ska redogörelsen innehålla sådana uppgifter som anges i 14 § andra stycket.

17§ Framkommer det vid stämmningsmannadelgivning att delgivningsmottagaren är bosatt på annan adress än den där han eller hon är folkbokförd, ska den myndighet som har begärt delgivning underrätta Skatteverket om förhållandet. Detta gäller dock inte om folkbokföringen ändå kan antas vara riktig.

18§ En domstol eller annan myndighet som ofta anlitar en polismyndighet eller ett auktoriserat delgivningsföretag för stämmningsmannadelgivning, ska med lämpliga mellanrum samråda med polismyndigheten respektive delgivningsföretaget om delgivningsarbetet.

Kungörelsedelgivning

19§ Vid kungörelsedelgivning ska den myndighet som har beslutat om delgivning anteckna dagen för beslutet i den förteckning som anges i 4 §.

Myndigheten ska kontrollera att annonsering skett i de tidningar som har anlåtits för kungörelsedelgivning. Myndigheten ska anteckna dagen för annonseringen på den handling som hålls tillgänglig enligt 47 § delgivningslagen (2010:1932).

20§ Vid kungörelsedelgivning ska i fall som avses i 49 § andra stycket andra meningen delgivningslagen (2010:1932) meddelandet anslås på en anslagstavla som är avsedd för meddelanden till dem som hyr eller annars innehar en lägenhet inom fastigheten. Saknas anslagstavla, ska meddelandet anslås väl synligt i husets huvudingång. Finns det flera huvudingångar till huset eller flera hus på samma fastighet, ska meddelandet anslås i samtliga huvudingångar.

Den myndighet som har beslutat om kungörelsedelgivning ska överväga om någon som är anställd vid den egna myndigheten kan anslå meddelandet.

Den som har anslagit meddelandet ska upprätta ett intyg om vid vilken tidpunkt och på vilket sätt meddelandet har anslagits.

Avgifter

21§ När en polismyndighet anlitas för stämmningsmannadelgivning, ska den ta ut en avgift på 1.000 kr. För avgiften gäller i övrigt bestämmelserna i 11–14 §§ avgiftsförordningen (1992:191).

22§ När en länsstyrelse bistår en enskild med delgivning, ska den ta ut en avgift på 500 kr. När länsstyrelsens bistånd innefattar stämmningsmannadelgivning eller kungörelsedelgivning ska en extra avgift motsvarande kostnaden för sådan delgivning tas ut. För avgiften gäller i övrigt bestämmelserna i 11–14 §§ avgiftsförordningen (1992:191).

Övriga bestämmelser

23 § Denna förordning gäller i tillämpliga delar även när en enskild på grund av föreskrift i en författning ska se till att delgivning sker utan samband med ett mål eller ärende. Det samma gäller när en myndighet enligt 8 § delgivningslagen (2010:1932) har beslutat att en part eller någon som har liknande ställning själv får se till att delgivning sker.

Om en myndighet har beslutat att en part eller någon som har en liknande ställning ska se till att delgivning sker, ska information om delgivningsbekräftelse och myndighetens föreläggande om delgivning lämnas eller skickas till parten eller dennes ombud.

24 § Information om delgivningsbekräftelse, meddelande enligt 5 § första stycket och 22 och 27 §§ delgivningslagen (2010:1932) samt underrättelse enligt 34 § andra stycket delgivningslagen fastställs av Domstolsverket efter att Rikspolisstyrelsen har hörts.

25 § Föreskrifter om vad information om förenklad delgivning ska innehålla får meddelas av

1. Domstolsverket, när det gäller information enligt 24 § första stycket delgivningslagen (2010:1932), och
2. Rikspolisstyrelsen, efter att Åklagarmyndigheten, Kustbevakningen och Tullverket har hörts, när det gäller information enligt 33 kap. 6 § andra stycket rättegångsbalken.

Förordning (2013:982) om bistånd med delgivning utomlands och i Sverige

Inledande bestämmelser	438
Bistånd med delgivning utomlands	438
Bistånd med delgivning i Sverige	439
Gemensamma bestämmelser	440
Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	440

Inledande bestämmelser

1 § Denna förordning innehåller bestämmelser om bistånd med delgivning utomlands och i Sverige.

Om det i lag eller annan författning finns en bestämmelse som avviker från denna förordning, gäller den bestämmelsen.

2 § Vid bistånd med delgivning enligt denna förordning tillämpas delgivningslagen (2010:1932).

Bistånd med delgivning utomlands

3 § En domstol eller annan myndighet i Sverige som i ett mål eller ärende ska delge någon utomlands får ansöka hos Länsstyrelsen i Stockholms län om bistånd med delgivning, om

1. myndigheten har försökt att själv delge mottagaren i den andra staten, men detta inte har kunnat ske,
2. det saknas möjlighet för myndigheten att själv ansöka om bistånd med delgivning i den andra staten, eller
3. den andra staten kräver att en ansökan om delgivning skickas genom en centralmyndighet.

4 § Ansökan om bistånd med delgivning i Danmark, Finland, Island eller Norge enligt den nordiska överenskommelsen den 26 april 1974 om inbördes rättshjälp genom delgivning och bevisupptagning görs hos behörig myndighet i den stat där delgivning ska ske.

5 § En person som, utan samband med mål eller ärende, ska delge någon utomlands får ansöka hos Länsstyrelsen i Stockholms län om bistånd med delgivning, om

1. den enskilde har försökt att själv delge mottagaren i den andra staten, men detta inte har kunnat ske, eller
2. det saknas möjlighet för personen att själv ansöka om bistånd med delgivning i den andra staten.

6 § En ansökan om bistånd med delgivning enligt 3 eller 5 § bör innehålla

1. namn, personnummer eller födelsedatum samt uppgift om medborgarskap,
2. namn och organisationsnummer för juridisk person,
3. adress, telefonnummer, e-postadress och andra kontaktuppgifter,
4. uppgift om när delgivningsuppdraget senast ska redovisas och skälen till det,
5. uppgift om eventuell begäran att delgivningen ska verkställas på ett visst sätt,
6. uppgift om tidigare delgivningsförsök och skälen till att bistånd begärs av Länsstyrelsen i Stockholms län,
7. kontaktuppgifter till den som har gjort ansökan, och
8. en kort sammanfattning av innehållet i de handlingar som ska delges.

Till ansökan ska bifogas de handlingar som ska delges.

Om det för att delgivning ska kunna ske krävs att ansökan eller handlingarna är skrivna på eller översatta till visst språk, ska en översättning av ansökan eller handlingarna bifogas.

7 § Om en ansökan enligt 6 § till form eller innehåll är bristfällig eller om det under ärendets handläggning framkommer att ansökan behöver kompletteras, ska Länsstyrelsen i Stockholms län ge myndigheten eller den enskilde möjlighet att inom en viss tid komma in med nödvändig komplettering.

8 § Länsstyrelsen i Stockholms län ska redovisa delgivningsuppdraget till den myndighet eller person som ansökt om bistånd med delgivning. Om delgivning inte kunnat ske, ska länsstyrelsen ange skälen till detta.

Bistånd med delgivning i Sverige

9 § Länsstyrelsen i Stockholms län lämnar bistånd med delgivning i Sverige, om ansökan om sådant bistånd getts in av utländsk domstol eller myndighet eller någon som enligt en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige är behörig att ansöka om bistånd med delgivning.

En ansökan om bistånd med delgivning som görs med stöd av den nordiska överenskommelsen den 26 april 1974 om inbördes rättshjälp genom delgivning och bevisupptagning ska ges in till länsstyrelsen i det län där delgivningsmottagaren är folkbokförd eller har sitt säte.

Om en ansökan har getts in till en annan myndighet än den länsstyrelse som anges i första eller andra stycket, ska myndigheten lämna över ansökan till den länsstyrelse som är behörig om inte myndigheten enligt lag eller annan författning själv ska ombesörja delgivningen.

10 § En ansökan om bistånd med delgivning i Sverige får översändas genom post, bud, telefax eller, om det är lämpligt, på elektronisk väg.

Den handling som ska delges och som bifogas en ansökan får översändas på något av dessa sätt.

11 § En ansökan om bistånd med delgivning enligt 9 § bör innehålla

1. namn, personnummer eller födelsedatum samt uppgift om medborgarskap,
2. namn och organisationsnummer för juridisk person,
3. adress, telefonnummer, e-postadress och andra kontaktuppgifter,
4. uppgift om när delgivningsuppdraget senast ska redovisas och skälen till det,
5. uppgift om eventuell begäran att delgivningen ska verkställas på ett visst sätt, och
6. kontaktuppgifter till den som har gjort ansökan.

Till ansökan ska bifogas de handlingar som ska delges.

12 § Om en ansökan enligt 11 § till form eller innehåll är så bristfällig att den inte utan väsentlig olägenhet går att lägga till grund för delgivning i Sverige ska den som ansökt om delgivning ges möjlighet att inom en viss tid komma in med nödvändig komplettering.

13 § En ansökan om bistånd med delgivning i Sverige ska vara skriven på eller översatt till svenska, eller

1. till danska eller norska om ansökan görs med stöd av den europeiska konventionen den 20 april 1959 om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål, den nordiska överenskommelsen den 26 april 1974 om inbördes rättshjälp genom delgivning och bevisupptagning, Förenta nationernas konvention den 20 december 1988 mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen, Förenta nationernas konvention den 15 november 2000 mot gränsöverskridande organiserad brottslighet eller Förenta nationernas konvention den 31 oktober 2003 mot korruption, eller
2. till danska, norska eller engelska om ansökan görs med stöd av den europeiska konventionen den 8 november 1990 om penningtvätt, efterforskning, beslag och förverkande av vinning av brott, eller
3. till engelska eller franska om ansökan görs med stöd av Haagkonventionen den 15 november 1965 om delgivning i utlandet av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur.

Indrivning
av fordran

14 § Den handling som ska delges och som bifogas en ansökan bör vara skriven på eller översatt till svenska, eller

1. till danska eller norska om ansökan görs med stöd av den europeiska konventionen den 20 april 1959 om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål eller den nordiska överenskommelsen den 26 april 1974 om inbördes rättshjälp genom delgivning och bevisupptagning, eller
2. till ett annat språk som delgivningsmottagaren förstår om den ansökande myndigheten känner till detta och ansökan görs med stöd av konventionen den 29 maj 2000 om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater eller avtalet mellan Europeiska unionen och Japan den 15 december 2009 om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål.

Om handlingen som ska delges är översatt till ett annat språk än vad som följer av första stycket, ska delgivningsmottagaren i samband med delgivningen upplysas om att hans eller hennes samtycke i vissa fall krävs enligt 4 a § andra stycket delgivningslagen.

15 § När delgivning har skett, ska intyg om detta upprättas. Om delgivning inte kunnat ske, ska skälen till detta anges. Länsstyrelsen ska redovisa ärendet till den som enligt 9 § ansökt om bistånd med delgivning.

16 § Avser delgivningen kallelse av vittne eller sakkunnig till inställelse inför den andra statens rättsliga myndigheter får Länsstyrelsen i Stockholms län betala ut förskott för kostnader med anledning av inställelsen, om

1. kallelsen sker med stöd av den europeiska konventionen den 20 april 1959 om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål, och
2. det har begärts av den myndighet som ansökt om bistånd.

Länsstyrelsen i Stockholms län bestämmer storleken på förskottet. Förskottet lämnas av allmänna medel. Länsstyrelsen ska kräva tillbaka vad som har betalats ut i förskott om det inte med hänsyn till beloppets storlek finns skäl att avstå från återkrav.

Gemensamma bestämmelser

17 § Länsstyrelsen i Stockholms län ska inte ta ut någon avgift för att bistå med delgivning utomlands eller i Sverige med undantag för vad som gäller för enskild sökande enligt 22 § delgivningsförordningen (2011:154).

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

2013:982

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2014. Genom förordningen upphävs

1. kungörelse (1909:24 s.1) angående delgivning av handling på begäran av utländsk myndighet,
2. kungörelse (1910:13) angående viss kostnad för delgivning av handling på begäran av tysk myndighet,
3. kungörelse (1933:618) angående biträde av Justitiedepartementet för delgivning av handlingar i utlandet,
4. cirkulär (1968:32) till de allmänna domstolarna och åklagarna med vissa föreskrifter i anledning av Sveriges tillträde till den europeiska konventionen om inbördes rättshjälp i brottmål,
5. cirkulär (1969:495) till statsmyndigheterna med anledning av Sveriges tillträde till Haagkonventionen om delgivning i utlandet av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur,
6. cirkulär (1986:179) om överenskommelsen mellan Sverige och Ungerska Folkrepubliken om inbördes rättshjälp i brottmål,
7. Justitiedepartementets föreskrifter (1988:251) om förfarandet vid översändande av delgivningsframställningar enligt 1965 års Haagkonvention om delgivning i utlandet av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur,
8. cirkulär (1990:169) till de allmänna domstolarna och åklagarna i anledning av en överenskommelse mellan Sverige och Polen om inbördes rättshjälp i brottmål,
9. cirkulär (1995:419) om inbördes rättshjälp mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge genom delgivning och bevisupptagning, samt
10. förordning (2000:705) om handläggning av vissa ärenden i Regeringskansliet.

Lag (2010:1933) om auktorisation av delgivningsföretag

Inledande bestämmelse

1 § Med ett delgivningsföretag avses i denna lag ett företag som yrkesmässigt utför delgivning enligt delgivningslagen (2010:1932).

Auktorisation

2 § Auktorisation får beviljas endast om det med hänsyn till organisation, ledning och ägande kan antas att företagets verksamhet kommer att bedrivas i överensstämmelse med lag och på ett sakkunnigt och omdömesgillt sätt.

Rikspolisstyrelsen ska ges tillfälle att yttra sig innan auktorisation beviljas.

Godkännande av personal

3 § All personal hos ett auktoriserat delgivningsföretag ska vara godkänd med avseende på laglydnad och lämplighet i övrigt för en anställning i ett sådant företag. Detsamma gäller den som leder verksamheten samt ledamöter och suppleanter i delgivningsföretagets styrelse.

Utbildning av personal

4 § Ett auktoriserat delgivningsföretag ska se till att personalen får nödvändig utbildning.

Tillsynsmyndighet

5 § Ett auktoriserat delgivningsföretag står under tillsyn av en länsstyrelse. Regeringen meddelar föreskrifter om vilka länsstyrelser som är tillsynsmyndigheter och om deras tillsynsområden.

6 § Tillsynsmyndigheten prövar frågor om auktorisation och godkännande samt återkallelse av auktorisation och godkännande enligt denna lag.

Tillsyn

7 § Ett auktoriserat delgivningsföretag ska lämna tillsynsmyndigheten de upplysningar om verksamheten som den begär för sin tillsyn. Ett sådant företag ska årligen före mars månads utgång till tillsynsmyndigheten ge in en redogörelse för verksamheten under föregående år.

8 § Tillsynsmyndigheten har rätt att inspektera ett auktoriserat delgivningsföretag och att ta del av samtliga handlingar som rör företagets verksamhet avseende stämningmannadelgivning.

9 § Tillsynsmyndigheten får meddela ett auktoriserat delgivningsföretag de förelägganden som behövs för att denna lag ska efterlevas. Ett sådant föreläggande får förenas med vite.

Återkallelse av auktorisation och godkännande

10 § Auktorisation och godkännande enligt denna lag kan återkallas när det inte längre finns förutsättningar för auktorisation respektive godkännande eller när det i övrigt finns särskild anledning till återkallelse.

Ett godkännande ska återkallas när den som godkännandet avser har lämnat sin anställning eller sitt uppdrag hos ett auktoriserat delgivningsföretag och inte inom tre månader därefter har visat att han eller hon har fått en ny anställning eller ett nytt uppdrag hos ett sådant företag.

Ett beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte annat anges i beslutet.

Indrivning
av fordran

Tystnadsplikt

11 § Den som är eller har varit verksam i ett auktoriserat delgivningsföretag eller som har eller haft uppdrag för ett sådant företag får inte obehörigen avslöja eller utnyttja vad han eller hon i samband med anställningen eller uppdraget har fått veta om enskildas personliga eller ekonomiska förhållanden.

Avgifter

12 § Avgift får tas ut för tillsyn och för prövning av ansökningar om auktorisation och godkännande av personal.

Överklagande

13 § Beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Rikspolisstyrelsen får överklaga beslut att bevilja auktorisation.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätt.

Bemyndiganden

14 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om auktorisation och godkännande samt om utbildning av personal. Regeringen får meddela föreskrifter om storleken på de avgifter som får tas ut enligt 12 §.

Propositioner

SFS 2010:1933

Prop. 2009/10:237

Förordning (2011:155) om auktorisation av delgivningsföretag

Inledande bestämmelse	443
Tillsynsmyndigheter	443
Auktorisation	443
Godkännande av personal	444
Tillsyn	444
Registerkontroll	444
Anmälningsskyldighet	445
Utbildning	445
Avgifter	445
Bemyndigande	445

Inledande bestämmelse

1 § Denna förordning innehåller bestämmelser som kompletterar lagen (2010:1933) om auktorisation av delgivningsföretag.

Tillsynsmyndigheter

2 § Tillsynsmyndighet för auktoriserade delgivningsföretag är

1. Länsstyrelsen i Stockholms län när delgivningsföretagets ledning har sitt säte i Stockholms, Uppsala, Södermanlands, Gotlands, Västmanlands, Värmlands, Örebro eller Dalarnas län,
2. Länsstyrelsen i Skåne län när delgivningsföretagets ledning har sitt säte i Kronobergs, Blekinge, Kalmar eller Skåne län,
3. Länsstyrelsen i Västra Götalands län när delgivningsföretagets ledning har sitt säte i Hallands, Jönköpings, Västra Götalands eller Östergötlands län, och
4. Länsstyrelsen i Norrbottens län när delgivningsföretagets ledning har sitt säte i Gävleborgs, Västernorrlands, Jämtlands, Västerbottens eller Norrbottens län.

Tillsynsmyndighet för delgivningsföretag där ledningen har sitt säte utomlands är Länsstyrelsen i Stockholms län.

3 § Av 6 § lagen (2010:1933) om auktorisation av delgivningsföretag framgår att tillsynsmyndigheten prövar frågor om auktorisation och godkännande samt återkallelse av auktorisation och godkännande.

Auktorisation

4 § En ansökan om auktorisation av delgivningsföretag ska vara skriftlig och innehålla uppgifter om

1. sökandens namn, person- eller organisationsnummer och adress samt, om sökanden är en juridisk person, motsvarande uppgifter om verkställande direktör eller annan som leder verksamheten samt styrelseledamöter och styrelsesuppleanter i delgivningsföretaget,
2. namn, person- eller organisationsnummer och adress för sådana ägare som har ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget,
3. vilka personer som är anställda eller i övrigt verksamma i företaget och vilka av dessa som redan är godkända,
4. hur bolagets firma tecknas, och
5. inom vilket eller vilka län som delgivningsföretaget avser att utföra delgivningsverksamhet.

Indrivning
av fordran

Till ansökan om auktorisation ska, avseende de personer som anges i första stycket 2, fogas

1. personbevis,
2. konkursfrihetsbevis,
3. bevis om frihet från näringsförbud, och
4. försäkran om att personen inte har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken.

Ansökan ska också innehålla en redogörelse för hur företaget avser att bedriva delgivningsverksamheten och hur företaget ska se till att personalen har nödvändig utbildning.

5 § Är en ansökan ofullständig, ska tillsynsmyndigheten förelägga sökanden att inom en viss angiven tid komplettera den. Sökanden ska informeras om att ärendet annars kan avgöras i befintligt skick.

6 § Tillsynsmyndigheten ska, när den översänder en ansökan för yttrande till Rikspolisstyrelsen enligt 2 § andra stycket lagen (2010:1933) om auktorisation av delgivningsföretag, ange inom vilken tid yttrandet ska komma in till tillsynsmyndigheten.

7 § Tillsynsmyndigheten ska underrätta Rikspolisstyrelsen, övriga tillsynsmyndigheter samt länsstyrelserna i de län inom vilka företaget avser att bedriva delgivningsverksamhet, om beslut i ärenden om auktorisation.

Godkännande av personal

8 § En ansökan om godkännande enligt 3 § lagen (2010:1933) om auktorisation av delgivningsföretag ska vara skriftlig och innehålla uppgifter om namn, personnummer och adress beträffande den som ansökan avser.

9 § Ett ärende om godkännande som inte prövas i samband med ett ärende om auktorisation ska avgöras inom två veckor från det att en fullständig ansökan kom in till tillsynsmyndigheten, om inte särskilda skäl föranleder annat.

10 § Tillsynsmyndigheten ska underrätta Rikspolisstyrelsen och övriga tillsynsmyndigheter om beslut i ärenden om godkännande.

Tillsyn

11 § Den redogörelse som delgivningsföretaget ska lämna enligt 7 § lagen (2010:1933) om delgivningsföretag ska innehålla uppgifter om

1. vilket eller vilka slag av verksamhet som företaget har bedrivit,
2. företagets organisation och planläggningen av dess verksamhet,
3. omfattningen av verksamheten,
4. vilken utbildning som personalen har genomgått under det senaste året, samt
5. företagets system för intern kvalitetssäkring av delgivningsverksamheten.

12 § Tillsynsmyndigheten bör, vid en inspektion enligt 8 § lagen (2010:1933) om auktorisation av delgivningsföretag, särskilt kontrollera att personalen och ledningen är godkända. Tillsynsmyndigheten bör även kontrollera hur delgivningsuppdragen dokumenteras och redovisas samt hur uppgifter som omfattas av sekretess hanteras och handlingar som innehåller sådana uppgifter förvaras.

Tillsynsmyndigheten ska, om den anser att det finns anledning, kontrollera lämpligheten hos personalen och ledningen genom kontroll i de register som anges i 15 §.

13 § Tillsynsmyndigheten ska föra protokoll över företagna inspektioner.

14 § Begär tillsynsmyndigheten vid utövandet av tillsyn bistånd av en annan länsstyrelse, ska den länsstyrelsen medverka vid tillsynen, om det inte är olämpligt.

Registerkontroll

15 § I förordningen (1999:1134) om belastningsregister och förordningen (1999:1135) om misstankeregister finns bestämmelser om rätt för tillsynsmyndigheten att vid auktorisation, godkännande och tillsyn få uppgifter ur dessa register.

Anmälningsskyldighet

16§ Ett auktoriserat delgivningsföretag ska anmäla till tillsynsmyndigheten

1. om det sker en förändring i den krets av ägare som anges i 4 § första stycket 2,
2. om en godkänd person lämnar sin anställning eller sitt uppdrag hos företaget,
3. om en tidigare godkänd person anställs i företaget,
4. om det står klart att en person, som efter ansökan av företaget har godkänts eller är föremål för prövning hos tillsynsmyndigheten, inte kommer att påbörja sin anställning hos företaget,
5. om företaget utvidgar sin verksamhet till ett annat län, eller
6. om företaget upphör med sin verksamhet.

Tillsynsmyndigheten ska underrätta de myndigheter som anges i 8 § om innehållet i anmälan.

Utbildning

17§ Ett auktoriserat delgivningsföretag ska se till att personalen har sådana teoretiska kunskaper och sådan praktisk erfarenhet som behövs för att kunna bedriva delgivningsverksamhet i enlighet med gällande föreskrifter. Personal som ska utföra stämningmannadelgivning ska ha särskild kunskap om förutsättningarna för och förfarandet kring sådan delgivning.

Delgivningsföretaget ska tillhandahålla såväl introduktionsutbildning av nyanställda som löpande fortbildning.

Avgifter

18§ Länsstyrelsen ska ta ut en avgift för prövning av ansökan om auktorisation av delgivningsföretag och för prövning av ansökan om godkännande av personal.

För avgiftens storlek m.m. gäller bestämmelserna i 9–14 §§ avgiftsförordningen (1992:191), varvid avgiftsklass 6 tillämpas på ansökningar om auktorisation av delgivningsföretag och avgiftsklass 3 på ansökningar om godkännande av personal. För en ansökan om godkännande som prövas i samband med en ansökan om auktorisation ska avgiftsklass 2 tillämpas.

Bemyndigande

19§ Rikspolisstyrelsen får efter att tillsynsmyndigheterna har hörts meddela

1. ytterligare föreskrifter om auktorisation och godkännande, och
2. ytterligare föreskrifter för verkställigheten av lagen (2010:1933) om auktorisation av delgivningsföretag och denna förordning.

DOMSTOLSVERKETS FÖRESKRIFTER

DVFS 2011:7 Innehållet i information om förenklad delgivning enligt 24 § första stycket delgivningslagen (2010:1932)

Domstolsverket föreskriver med stöd av 25 § 1 delgivningsförordningen (2011:154) att information enligt 24 § första stycket delgivningslagen (2010:1932) ska innehålla:

1. information till delgivningsmottagaren att myndigheten i fortsättningen kan komma att använda förenklad delgivning i målet eller ärendet genom att skicka den handling som ska delges till delgivningsmottagarens senast kända adress samt att närmast följande arbetsdag till samma adress skicka ett kontrollmeddelande om att handlingen har skickats,
2. information om att handlingen och kontrollmeddelandet, om den senast kända adressen inte kan användas, får skickas till folkbokföringsadressen, om denna är en annan,
3. information om att delgivning normalt kommer att anses ha skett två veckor efter det att den handling som ska delges skickades,
4. information, i förekommande fall, om att förenklad delgivning även kan komma att användas i högre instanser om ett avgörande överklagas dit,
5. information, i förekommande fall, om att förenklad delgivning även kan komma att användas hos annan angiven myndighet om målet överlämnas dit,
6. uppmaning till delgivningsmottagaren att så länge målet eller ärendet pågår åtminstone varannan vecka ta del av sin post eller, om det inte är möjligt, höra av sig till myndigheten,
7. uppmaning till delgivningsmottagaren att anmäla ändrad adress till myndigheten.

RIKSPOLISSTYRELSENS ALLMÄNNA RÅD

RPSFS 2001:9 Delgivningsverksamhet

1 Författningsbestämmelser m.m.	447
2 Organisation	447
3 Förordnande av stämningssman	447
4 Diarieföring m.m.	447
5 Förfarandet	448
6 Redovisning	448
7 Sekretess	449
8 Övrigt	449

1 Författningsbestämmelser m.m.

Bestämmelser om delgivning finns i delgivningslagen (1970:428) och i delgivningsförordningen (1979:101).

I Rikspolisstyrelsens föreskrifter och allmänna råd om samarbete med nordiska polismyndigheter m.m. (RPSFS 2000:46, FAP 061-1) och i Rikspolisstyrelsens föreskrifter och allmänna råd om samarbete med utomnordiska polismyndigheter (RPSFS 2000:48, FAP 063-2) finns regler om delgivning i utlandet.

Till ledning för handläggningen av delgivningsfrågor finns information i Delgivningshandboken, som är utarbetad av Domstolsverket.

2 Organisation

Av 23 § delgivningslagen (1970:428) jämförd med 6 § delgivningsförordningen (1979:101) framgår, att en polismyndighet har ansvar för att stämningssmannadelgivning utförs inom polisdistriktet.

Polismyndigheten bör i sin arbetsordning eller i en lokal föreskrift ange hur delgivningsverksamheten i distriktet skall vara ordnad och vem som har ansvar för denna.

3 Förordnande av stämningssman

Till stämningssman bör inte förordnas annan än den som skall utföra delgivningar för polismyndigheten.

Endast den bör förordnas till stämningssman som med hänsyn till laglydnad och övriga omständigheter är lämplig för uppdraget och har fyllt 20 men inte 65 år.

Polismyndigheten bör vid prövning av sökandens lämplighet enligt andra stycket bl.a. göra en registerkontroll i belastningsregistret (BR) och misstankeregistret (MR) samt för uppgifter om omhändertagande enligt lagen (1976:511) om omhändertagande av berusade personer m.m. (LOB) i körkortsregistret.

Beslut om förordnande bör dokumenteras på en särskild handling (blankett RPS 611.2) samtidigt som en särskild förordnandehandling utfärdas (blankett RPS 611.3).

Anställda vid polismyndigheten bör förordnas tills vidare medan förordnandetiden för andra stämningssmän bör begränsas till längst tre år.

Det bör uppmärksammas, att även en av polismyndigheten anställd delgivningsman eller annan civilanställd måste ha förordnande som stämningssman för att kunna utföra en stämningssmannadelgivning.

4 Diarieföring m.m.

Ett delgivningsärende hos polismyndigheten diarieförs innan delgivningen verkställs. Om en stämningssman på grund av ärendets brådsakande natur undantagsvis får ett delgivningsuppdrag direkt av uppdragsgivaren, bör stämningssmannen per telefon till polismyndigheten anmäla att han eller hon fått ärendet och begära ett diarienummer till detta.

Av 24 § delgivningslagen (1970:428) följer, att stämningssmannadelgivning kan utföras endast som ett tjänsteuppdrag.

Indrivning
av fordran

5 Förfarandet

I 3 § fjärde stycket delgivningslagen (1970:428) anges under vilka förutsättningar delgivning genom stämmingsman normalt får ske.

Om det finns särskilda skäl får stämmingsmannadelgivning dock användas även utan att försök med enklare delgivningsformer har prövats. Som exempel kan nämnas, att en myndighet har konstaterat att det på grund av överhängande preskriptionsrisk, risk för undanhållande eller någon annan jämförbar orsak inte är rimligt att myndigheten själv fortsätter med egna delgivningsförsök.

Polismyndigheten bör kontrollera att det finns författningsstöd för delgivning när myndigheten tar emot delgivningsuppdrag från enskilda.

Av 6 § delgivningsförordningen (1979:101) framgår vad uppdragsgivare har att iaktta när en polismyndighet anlitas för delgivning. Som blankett för delgivningskvitto respektive blankett för vidtagna delgivningsåtgärder bör Domstolsverkets blanketter DV 808 respektive 809 F eller andra av Domstolsverket fastställda blanketter användas.

6 Redovisning

Enligt 19 § andra stycket delgivningslagen (1970:428) skall stämmingsmannadelgivning anses ha skett även om den sökte vägrar att ta emot handlingen. I sådana fall bör det av redovisningen enligt 10 a § delgivningsförordningen (1979:101) framgå var och hur handlingen har lämnats.

För att redovisningen enligt 10 a § delgivningsförordningen skall kunna ligga till grund för ett beslut om kungörelsedelgivning enligt 15 § andra stycket delgivningslagen kan ett s.k. eftersökningsbevis utfärdas (blankett RPS 611.5 eller en handling med motsvarande innehåll). Detta kan ske under följande förutsättningar.

Normalfallet

Sökning bör pågå under minst tre veckor under vilken tid delgivningen aviseras minst tre gånger. Den sökte måste ha varit synlig under eftersökningstidens sista månad och det kan konstateras att

- surrogatdelgivning inte är möjlig och
- det är klarlagt att den sökte bor på adressen.

När överenskommelse har träffats om sammanträffande men den sökte uteblir

Om den sökte är känd för att hålla sig undan bör detta noteras. Sökning bör äga rum efter tidpunkten för det uteblivna mötet varvid delgivningen aviseras. Den avtalade mötestiden bör därför anges. Om den sökte några dagar därefter inte hörts av kan eftersökningsbevis utfärdas om

- surrogatdelgivning inte är möjlig och
- det är klarlagt att den sökte bor på adressen.

Om den sökte inte tidigare är känd av stämmingsmannen bör förfarandet enligt normalfallet användas.

När den sökte, t.ex. per telefon, har förklarat att han vägrar befatta sig med ärendet

Eftersökningsbevis kan utfärdas först när det har konstaterats att surrogatdelgivning inte är möjlig. För detta krävs en efterforskning på plats.

Övrigt

Med hänsyn till vikten av att alla omständigheter av betydelse för delgivningen med den sökte framkommer vid redovisningen enligt 10 a § delgivningsförordningen bör stämmingsmannen noggrant notera sina iakttagelser under "Övriga uppgifter" på blanketten för eftersökningsbevis eller motsvarande. Exempel: Sökt i ett tiotal ärenden under sista halvåret men vägrar alltid medverka. Den sökte är känd för att undanhålla sig delgivning.

7 Sekretess

Det bör uppmärksammas att sekretess hos andra myndigheter, t.ex. inom sjukvården, enligt 14 kap. 2 § tredje stycket sekretesslagen (1980:100) inte hindrar att vissa uppgifter, exempelvis om enskilds adress, lämnas ut om uppgiften behövs för delgivning enligt delgivningslagen (1970:428).

Det bör även noteras att 7 kap. 26 § sekretesslagen innehåller bestämmelser om sekretess i verksamhet som avser delgivning enligt delgivningslagen.

8 Övrigt

Det bör uppmärksammas att polismyndigheten i egna ärenden, i likhet med andra myndigheter, måste beakta, att stämmningsmannadelgivning normalt inte får användas utan att försök med enklare delgivningsformer först har prövats.

RIKSPOLISSTYRELSENS FÖRESKRIFTER OCH ALLMÄNNA RÅD

RPSFS 2013:6 Information om förenklad delgivning enligt 33 kap. 6 § andra stycket rättegångsbalken

Inledning

1 § Enligt 33 kap. 6 § andra stycket rättegångsbalken (RB) hindrar bestämmelserna i 24 § delgivningslagen (2010:1932) inte att den tilltalade delges stämning och andra handlingar i ett brottmål genom förenklad delgivning om han eller hon av polisman, åklagare, tulltjänsteman eller tjänsteman vid Kustbevakningen vid ett personligt sammanträffande har delgetts information om att sådan delgivning kan komma att användas i tingsrätten och det vid den tidpunkt då handlingarna skickas till den tilltalade inte har förflutit längre tid än sex veckor sedan informationen lämnades.

Allmänna råd

Det finns inga begränsningar vid vilka brott förenklad delgivning enligt 33 kap. 6 § andra stycket RB får användas. Delgivning av information om att förenklad delgivning kan användas i tingsrätten bör därför ske vid alla typer av brott.

Delgivning av sådan information bör dock inte ske om den som är skäligen misstänkt kan antas ha svårt att ta till sig innebörden av informationen, t.ex. på grund av berusning, stark sinnesrörelse, språksvårigheter eller andra särskilda omständigheter.

Information om förenklad delgivning m.m.

2 § Information om förenklad delgivning enligt 33 kap. 6 § andra stycket rättegångsbalken ska innehålla

1. information till den misstänkte att det i tingsrätten kan komma att användas förenklad delgivning i målet genom att de handlingar som ska delges skickas till den misstänktes senast kända adress samt att det närmast följande arbetsdag till samma adress skickas ett kontrollmeddelande om att handlingen har skickats,
2. information om att handlingen och kontrollmeddelandet, om den senast kända adressen inte kan användas, får skickas till folkbokföringsadressen om denna är en annan,
3. information om att delgivningen kommer att anses ha skett två veckor efter det att den handling som ska delges skickades,
4. uppmaning till den misstänkte att under den följande sexveckorsperioden minst en gång varannan vecka ta del av sin post eller motsvarande eller, om det inte är möjligt, höra av sig till Polisen/Kustbevakningen/Tullen eller, om han eller hon har underrättats om att ärendet har överlämnats till åklagare eller tingsrätt, till åklagaren respektive tingsrätten, och
5. uppmaning till den misstänkte att anmäla ändrad adress till Polisen/Kustbevakningen/Tullen, eller, om han eller hon har underrättats om att ärendet har överlämnats till åklagare eller tingsrätt, till åklagaren respektive tingsrätten.

Allmänna råd

Bestämmelsen i 23 § delgivningslagen (2010:1932) om tillvägagångssättet vid förenklad delgivning är teknikneutral. Handlingen och kontrollmeddelandet kan därför skickas på elektronisk väg, t.ex. via e-post, om mottagaren har anvisat sådant överföringssätt och om det enligt 4 § delgivningslagen är ändamålsenligt med hänsyn till handlingens innehåll och omfattning och det inte är olämpligt med hänsyn till omständigheterna i delgivningsärendet.

Polisens delgivning av information

3 § Information om förenklad delgivning ska enligt 33 kap. 6 § andra stycket rättegångsbalken delges av en polisman vid ett personligt sammanträffande.

Delgivning av information om förenklad delgivning ska ske vid det första förhörstillfället med den som är skäligen misstänkt.

Vid sammanträffandet ska informationsdelen i formuläret *Information om förenklad delgivning* (RPS 400.8) överlämnas.

Allmänna råd

Första förhörstillfället kan vara det tillfälle då den enskilde i omedelbar anslutning till gärningen tillfrågas om sin inställning till brottet enligt reglerna kring utredning enligt 23 kap. 22 § RB alternativt då denne underrättas om misstanken enligt 23 kap. 18 § RB.

4 § Polismannen ska i formuläret *Information om förenklad delgivning* (RPS 400.8) dokumentera på vilket sätt informationen har delgetts, av vem samt tidpunkten för delgivningen. Om tolk har använts ska detta särskilt anges. Dokumentationen ska bifogas utredningen.

Dokumentationskravet enligt första stycket kan istället uppfyllas genom att aktuella uppgifter dokumenteras i polisens utredningsstöd; RAR, DurTvå eller PUST.

Allmänna råd

De delgivningsformer som i praktiken blir aktuella är vanlig och muntlig delgivning. Som bekräftelse vid vanlig delgivning kan delgivningskvittot i formuläret användas. Kvittot bör i sådana fall bifogas utredningen.

Anmälan om ändrad adress

5 § Om den misstänkte till polismyndigheten anmäler ändrad adress efter det att ärendet har överlämnats till åklagare, tingsrätt eller en annan polismyndighet, ska uppgift om den nya adressen vidarebefordras dit.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

2013:6

Denna författning träder i kraft den 15 april 2013 då Rikspolisstyrelsens föreskrifter och allmänna råd om upplysningar om förenklad delgivning enligt 3 b § delgivningslagen (1970:428) (RPSFS 2002:4, FAP 261-2) ska upphöra att gälla.

Lag (1981:131) om kallelse på okända borgenärer

(senast ändrad genom SFS 2007:1280)

Inledande bestämmelser

1 § Om rätt att i vissa fall ansöka om kallelse på okända borgenärer finns bestämmelser i 2 och 3 §§. Bestämmelserna i denna lag gäller också när sådan kallelse sker enligt annan lag eller författning, i den mån inte annat följer av vad som är särskilt föreskrivet.

2 § När bouppteckning har skett efter en avliden, får efterlevande make, arvinge, testamente- tagare, boutredningsman eller testamentsexekutor ansöka om kallelse på den avlidnes okända borgenärer. Var den avlidne gift, får kallelse sökas även på den efterlevande makens okända borgenärer.

Bestämmelserna i första stycket om efterlevande make gäller också en sådan efterlevande sambo som avses i sambolagen (2003:376), om denne har begärt att bodelning skall förrättas enligt 8 § samma lag. *Lag (2003:381)*

3 § När ansökan om äktenskapsskillnad eller anmälan enligt 9 kap. 1 § andra stycket äktenskapsbalken har gjorts, får vardera maken ansöka om kallelse på egna eller andra makens okända borgenärer.

Kallelse på okända borgenärer får också sökas av god man eller förvaltare enligt föräldrabalken. *Lag (1988:1266)*

Förfarandet

4 § Ansökan om kallelse på okända borgenärer görs hos Kronofogdemyndigheten. Om gäldenären är ett aktiebolag görs dock ansökan hos Bolagsverket.

Sökanden skall bifoga en förteckning över gäldenärens kända borgenärer och såvitt möjligt ange deras adress. *Lag (2006:699)*

5 § Kallelse på gäldenärens okända borgenärer utfärdas av myndigheten med föreläggande för dem att skriftligen anmäla sina fordringar till myndigheten senast sex månader från dagen för kallelsen.

Kallelsen skall skyndsamt kungöras i Post- och Inrikes Tidningar. Vidare skall myndigheten senast en månad före anmälningstidens utgång skicka underrättelser om kallelsen till alla borgenärer som har tagits upp i förteckningen över kända borgenärer och som har känd adress. Om ansökan har gjorts hos Bolagsverket, skall verket skicka en underrättelse till Kronofogdemyndigheten. *Lag (2006:699)*

5 a § Vid överklagande av Kronofogdemyndighetens beslut tillämpas 18 kap. utsök- ningsbalken.

Ett beslut av Bolagsverket överklagas till tingsrätten på den ort där bolaget har sitt säte. Vid överklagande gäller lagen (1996:242) om domstolsärenden. *Lag (2007:1280)*

Verkan av att en fordran inte anmäls i tid

6 § En borgenär, som inte är upptagen i förteckningen över kända borgenärer och som underlåter att anmäla sin fordran inom den föreskrivna tiden, förlorar rätten att kräva ut fordringen, om han inte visar att gäldenären har känt till den före anmälningstidens utgång. Har kallelsen skett på ansökan av god man eller förvaltare enligt föräldrabalken, gäller vad som har sagts om gäldenären i stället gode mannen eller förvaltaren. Anmälan behövs inte, om borgenären inom anmälningstiden åberopar sin fordran i gäldenärens konkurs eller i förhandling om offentligt ackord.

Förlust av rätten att kräva ut en huvudfordran omfattar även fordran på ränta och annan tilläggsförpliktelse samt fordran på grund av borgen. *Lag (1988:1266)*

7 § Förlorar borgenären rätten att kräva ut sin fordran av en av flera gäldenärer som har åtagit sig eller förpliktats att svara solidariskt för samma skuld, tillämpas bestämmelserna i 9 § preskriptionslagen (1981:130).

8 § Även om borgenären har underlåtit att anmäla sin fordran efter kallelse på okända borgenärer, får fordringen användas till kvittning, om detta eljest är tillåtet och anmälningstiden inte har gått ut vare sig när borgenären förvärvade fordringen eller när han kom i skuld till gäldenären.

9 § Underlåtenhet att anmäla en fordran efter kallelse på okända borgenärer inskränker inte borgenärens rätt att ta ut sin fordran ur egendom i vilken han har panträtt eller retentionrätt till säkerhet för fordringen.

Propositioner

SFS 1981:131

Prop. 1979/80:119

SFS 1996:259

Prop. 1995/96:115

SFS 2006:699

Prop. 2005/06:200

SFS 1987:810

Prop. 1986/87:86

SFS 1997:366

Prop. 1996/97:116

SFS 2007:1280

Prop. 2007/08:21

SFS 1988:396

Prop. 1987/88:152

SFS 2003:381

Prop. 2002/03:80

SFS 1988:1266

Prop. 1987/88:124

SFS 2004:240

Prop. 2003/04:34

Inkassolag (1974:182)

(senast ändrad genom SFS 2009:415)

Tillämpningsområde	454
Tillstånd för viss inkassoverksamhet	454
Regler för inkassoverksamhet	454
Verkan av viss betalning	455
Hantering av inkasserade medel	455
Register i inkassoverksamhet	455
Tystnadsplikt i inkassoverksamhet	455
Kostnader för inkassoåtgärder	456
Tillsyn m.m.	456
Straff och skadestånd m.m.	456
Propositioner	457

Tillämpningsområde

1 § Denna lag gäller indrivning av egen eller annans fordran genom krav eller annan inkassoåtgärd (*inkassoverksamhet*). Med inkassoåtgärd förstås åtgärd som innebär annan påtryckning på gäldenären än angivande av tid för betalning eller uppgift om att fordringen, om den inte betalas, kommer att överlämnas till någon annan för inkasso.

Beträffande enskilda personers indrivning av egna eller närståendes fordringar och dödsbóns indrivning av egna fordringar tillämpas lagen endast om fordringen har uppkommit i näringsverksamhet eller har övertagits för indrivning. Som närstående till en indrivare anses den som är gift med indrivaren eller är syskon eller släkting i rätt upp- eller nedstigande led till indrivaren eller är besvägrad med honom eller henne i rätt upp- eller nedstigande led eller så att den ene är gift med den andres syskon samt den som på annat sätt står indrivaren personligen särskilt nära.

Lagen gäller ej Kronofogdemyndighetens verksamhet. *Lag (2006:691)*

Tillstånd för viss inkassoverksamhet

2 § Inkassoverksamhet, som avser indrivning av fordringar för annans räkning eller fordringar som har övertagits för indrivning, får bedrivas endast efter tillstånd av Datainspektionen.

Om inkassoverksamheten utgör ett underordnat led i en annan verksamhet och inte någon av verksamheterna utgör näringsverksamhet eller om inkassoverksamheten bedrivs av ett företag för ett annat företag inom samma concern behövs tillstånd endast i fall då inkassoverksamheten avser fordringar som tillkommer eller har övertagits från någon som inte utan tillstånd enligt denna lag hade kunnat driva in fordringarna.

Tillstånd behövs inte för inkassoverksamhet som bedrivs av företag under Finansinspektionens tillsyn eller av advokater. *Lag (1999:73)*

3 § Tillstånd får meddelas endast om verksamheten kan antas bli bedriven på ett sak-kunnigt och omdömesgillt sätt.

Tillstånd får meddelas för en tid av högst tio år i sänder. Tillståndet får förenas med föreskrift om hur verksamheten skall bedrivas och om skyldighet att anmäla ändring av förhållanden som har haft betydelse för tillståndet. *Lag (1981:738)*

Regler för inkassoverksamhet

4 § Inkassoverksamhet skall bedrivas enligt god inkassosed. Därvid skall iakttagas att gäldenär ej vållas onödig skada eller olägenhet eller utsättes för otillbörlig påtryckning eller annan otillbörlig inkassoåtgärd.

5 § Krav mot en gäldenär skall framställas skriftligt. Kravet skall innehålla tydlig uppgift om borgenärens namn och om det förhållande som fordringen grundar sig på. Är det fråga om en fordran som har överlåtit eller pantsatts och kan gäldenären på grund härav ej med befriande verkan betala till överlåtare eller pantsättaren, skall kravet innehålla en tydlig upplysning om detta förhållande. I krav bör lämnas anvisning om lämpligt betalningssätt.

I krav skall vad som fordras i kapital, ränta och ersättning för kostnader anges var för sig. I fråga om ränta skall särskilt anges beloppet av upplupen ränta, räntesatsen samt den tid och det kapitalbelopp som ligger till grund för ränteberäkningen.

I samband med krav skall anges viss skälig tid inom vilken gäldenären har att betala frivilligt eller anmäla om han har någon invändning mot kravet. *Lag (1981:738)*

6 § Rättslig åtgärd med anledning av fordran får ej vidtagas förrän gäldenären tillställts krav som avses i 5 § och den angivna tiden löpt ut.

7 § Bestämmelsen i 6 § gäller ej, om gäldenären uppenbarligen söker undandraga sig att betala eller om det annars föreligger särskilda skäl att frångå vad som föreskrivs där.

Lag (1981:738)

8 § Föreligger sannolika skäl för att fordran ej är lagligen grundad eller framstår fordringen annars som obefogad, bör inkassoåtgärd ej vidtagas.

Verkan av viss betalning

9 § Betalning som gäldenären erlagt till den som har uppdrag att driva in fordran är gällande mot borgenären.

Hantering av inkasserade medel

10 § Medel som har inkasserats för annans räkning skall hållas avskilda. Har medlen uppburits i inkassoverksamhet som inte är av tillfällig natur och inte avser endast enstaka fordringar, skall de utan dröjsmål insättas på räkning i bank eller motsvarande.

Om den som får en borgenärs uppdrag att driva in en fordran har ett annat, fortlöpande uppdrag av borgenären att i väsentlig omfattning uppbära medel för dennes räkning utan skyldighet att hålla dessa medel avskilda, kan parterna skriftligen överenskomma om undantag från första stycket.

Medel som har inkasserats för annans räkning skall utan dröjsmål redovisas till denne, om ej annat har avtalats. *Lag (1981:738)*

Register i inkassoverksamhet

10 a § Register som avser gäldenärer och som används i tillståndspliktig inkassoverksamhet får överlåtas eller upplåtas till annan endast efter medgivande av Datainspektionen.

Den som upphör med tillståndspliktig inkassoverksamhet eller som avser att flytta en sådan verksamhet till ett annat land eller att kassera ett register som avser gäldenärer och som används i sådan verksamhet skall anmäla detta till Datainspektionen. Inspektionen föreskriver i sådana fall hur det skall föraras med register som nu nämnts och som berörs av åtgärden. *Lag (1981:738)*

Indrivning
av fordran

Tystnadsplikt i inkassoverksamhet

11 § Den som är eller har varit verksam i en inkassoverksamhet som avser indrivning av fordringar för någon annans räkning eller fordringar som har övertagits för indrivning får inte obehörigen röja eller utnyttja vad han eller hon till följd därav har fått veta om enskildas personliga förhållanden eller om yrkes- eller affärshemligheter. Detta gäller dock inte i fråga om inkassoverksamhet som är av tillfällig natur och avser endast enstaka fordringar.

Första stycket tillämpas inte i fråga om den som enligt någon annan författning är underkastad en motsvarande tystnadsplikt. I det allmännas verksamhet tillämpas bestämmelserna i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400). *Lag (2009:415)*

Kostnader för inkassoåtgärder

12 § Om gäldenärens skyldighet att ersätta kostnader för inkassoåtgärder finns särskilda bestämmelser. *Lag (1981:738)*

Tillsyn m.m.

13 § Datainspektionen utövar tillsyn över efterlevnaden av denna lag. Inspektionens tillsyn omfattar dock inte verksamhet som bedrivs av företag under Finansinspektionens tillsyn eller av advokater.

Tillsynen skall utövas så, att den inte vållar större kostnader eller olägenheter än som är nödvändigt. *Lag (1999:73)*

14 § Datainspektionen har rätt att företaga inspektion hos den som bedriver inkasso-verksamhet och att taga del av samtliga handlingar som rör verksamheten.

Den som bedriver verksamheten skall lämna Datainspektionen de upplysningar om verksamheten som inspektionen begär för sin tillsyn.

Underlåter den som bedriver verksamheten att lämna tillgång till handling eller att lämna upplysning i fall som avses i denna paragraf, får inspektionen förelägga vite.

15 § Om Datainspektionens tillsyn föranleder det, kan inspektionen meddela föreskrifter om hur inkassoverksamheten skall bedrivas och om skyldighet att anmäla ändring av förhållanden som har haft betydelse för tillståndet att bedriva inkassoverksamheten. Föreskrifter om hur inkassoverksamheten skall bedrivas får förenas med vite.

Om den som har fått tillstånd att bedriva inkassoverksamhet åsidosätter bestämmelse i denna lag eller föreskrift som har meddelats med stöd av lagen och rättelse ej vidtas eller om förutsättningarna för tillståndet i övrigt inte längre föreligger, får Datainspektionen återkalla tillståndet. *Lag (1985:356)*

16 § har upphävts genom lag (1980:969).

Straff och skadestånd m.m.

17 § Till böter eller fängelse i högst ett år döms den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

1. utan föreskrivet tillstånd vidtar en åtgärd som utgör inkassoverksamhet enligt denna lag,
2. bryter mot föreskrift enligt 3 § andra stycket eller 15 § första stycket att anmäla ändring av visst förhållande,
3. bryter mot 10 a § första stycket eller andra stycket första meningen eller mot föreskrift som har meddelats enligt 10 a § andra stycket andra meningen, eller
4. lämnar osann uppgift i sådana fall som avses i 14 § andra stycket. *Lag (1999:73)*

17 a § Har inkassoverksamhet bedrivits utan föreskrivet tillstånd, skall register som avser gäldenärer och som har använts i verksamheten förklaras förverkat, om det ej är uppenbart obilligt. Detsamma gäller, om ett register har överlåtit eller upplåtits i strid med 10 a § första stycket eller om föreskrift som har meddelats enligt 10 a § andra stycket andra meningen ej har följts. *Lag (1981:738)*

18 § Den som bedriver inkassoverksamhet skall ersätta skada som till följd av verksamheten tillfogas någon genom otillbörlig påtryckning eller annan otillbörlig inkassoåtgärd. Vid bedömande om och i vad mån skada har uppstått tages hänsyn även till lidande och andra omständigheter av annan än rent ekonomisk betydelse.

19 § Datainspektionens beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Justitiekanslern får föra talan för att ta till vara allmänna intressen.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten av beslut om föreläggande av vite. *Lag (1998:381)*

Propositioner*SFS 1974:182*

Prop. 1974:42

SFS 1981:738

Prop. 1980/81:10

SFS 1994:1398

Prop. 1994/95:51

SFS 2009:415

Prop. 2008/09:150

SFS 1975:744

Prop. 1975:78

SFS 1981:1055

Prop. saknas

SFS 1998:381

Prop. 1997/98:101

SFS 1980:527

Prop. saknas

SFS 1985:356

Prop. 1984/85:90

SFS 1999:73

Prop. 1997/98:181

SFS 1980:969

Prop. 1980/81:10

SFS 1988:1396

Prop. 1986/87:143

SFS 2006:691

Prop. 2005/06:200

Indrivning
av fordran

Inkassoförordning (1981:956)

(senast ändrad genom SFS 2010:292)

1 § Ansökan enligt inkassolagen (1974:182) om tillstånd att bedriva inkassoverksamhet eller om medgivande att överlåta eller upplåta register som avser gäldenärer och som används i tillståndspliktig inkassoverksamhet görs hos Datainspektionen.

Förordning (2008:918)

2 § Ansökan om tillstånd att bedriva inkassoverksamhet skall innehålla uppgift om

1. sökandens namn, personnummer eller organisationsnummer, postadress och telefonnummer samt verksamhetens besöksadress,
2. huruvida verksamheten avser indrivning av fordringar för annans räkning eller fordringar som övertagits för indrivning,
3. de kravrutiner som skall tillämpas i verksamheten,
4. hur de klientmedel som inflyter i verksamheten skall förvaltas och redovisas.

3 § Ansökan om medgivande att överlåta eller upplåta register som avser gäldenärer och som används i tillståndspliktig inkassoverksamhet skall innehålla uppgift om

1. sökandens namn, personnummer eller organisationsnummer, postadress och telefonnummer,
2. registrets omfattning och innehåll,
3. till vem överlåtelse eller upplåtelse skall ske,
4. ändamålet med överlåtelsen eller upplåtelsen.

4 § Är ansökan ofullständig, skall inspektionen förelägga sökanden att inom viss tid komplettera handlingarna, med erinran att ärendet annars kan avgöras i befintligt skick.

4 a § I ett ärende om tillstånd att bedriva inkassoverksamhet ska beslut meddelas inom sex månader efter det att en fullständig ansökan kom in till Datainspektionen. Om det är nödvändigt på grund av utredningen av ärendet, får handläggningstiden vid högst ett tillfälle förlängas med högst tre månader. Sökanden ska informeras om skälen för att handläggningstiden förlängs innan den ursprungliga tidsfristen har gått ut.

I 8 § lagen (2009:1079) om tjänster på den inre marknaden finns bestämmelser om att ett mottagningsbevis ska skickas till sökanden när en fullständig ansökan har kommit in och om innehållet i ett sådant bevis.

Ett beslut om att förlänga handläggningstiden får inte överklagas. *Förordning (2010:292)*

5 § När beslut enligt 3, 10 a eller 15 § inkassolagen (1974:182) expedieras, skall avskrift av beslutet överlämnas till justitiekanslern.

6 § Närmare föreskrifter för tillämpningen av inkassolagen (1974:182) meddelas av Datainspektionen.

DATAINSPEKTIONENS FÖRESKRIFTER

DIFS 1989:1 Tillstånd enligt 2 § inkassolagen (1974:182)

(senast ändrad genom DIFS 2011:1)

1 § Av 2 § inkassolagen (1974:182) framgår att inkassoverksamhet, som avser indrivning av fordringar för annans räkning eller fordringar som har övertagits för indrivning, får bedrivas endast av den som fått Datainspektionens tillstånd. Av stadgandet framgår vidare att sådan verksamhet i vissa fall får bedrivas utan sådant tillstånd.

Datainspektionen föreskriver, som precisering av undantaget från tillståndsplikten i 2 § inkassolagen, att tillstånd inte behövs för

1. kommun som driver in fordringar för kommunala bolag och stiftelser,
2. kommunägt bolag som ombesörjer inkassoverksamhet för kommunen och/eller andra kommunens bolag och stiftelser,
3. facklig organisation som driver in medlemmars lönefordringar,
4. branschförening som inte själv driver näringsverksamhet och som tillhandagår medlemsföretag med inkassotjänster jämte andra administrativa tjänster och inkassoverksamheten inte är huvudverksamheten,
5. koncernföretag enligt definitionerna i 1 kap. 11 § aktiebolagslagen (2005:551), 1 kap. 4 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar och 1 kap. 4 § årsredovisningslagen (1995:1554) om inkassoverksamheten enbart omfattar fordringar som uppkommit eller övertagits från andra företag i samma koncern för vilka tillståndsplikt ej förelåg,
6. inkassoverksamhet som utövas av anställd vid advokatbyrå inom ramen för advokatverksamheten och under överinseende av advokat. *DIFS (2011:1)*

Ansökan om tillstånd

2 § Ansökan om tillstånd som anges i 2 § inkassolagen (1974:182) ska göras av den som avser att bedriva verksamheten. Ansökan kan göras på särskild blankett som tillhandahålls av Datainspektionen. *DIFS (2011:1)*

3 § Tillståndshavaren ska i god tid före utgången av tillståndstiden, om han avser att fortsätta verksamheten, inge ny ansökan. Förnyelseansökan ska innehålla uppgifter i de avseenden som anges i 2 § inkassoförordningen (1981:956). Om förhållandena är oförändrade och sålunda överensstämmer med vad som angivits i den ursprungliga ansökan eller med vad som senare skriftligen anmälts till Datainspektionen är en hänvisning till vederbörliga skriftliga dokument tillräcklig. Därvid ska sökanden precisera dokumentet eller dokumenten. *DIFS (2011:1)*

Föreskrifter för tillståndshavare

4–5 §§ har upphävts genom DIFS (2005:1).

6 § Tillståndshavare ska inom sju dagar till Datainspektionen anmäla

1. att ändring eller beslut om ändring skett innebärande att annan person sätts i den meritprövade personens ställe,
2. att rutinerna för förvaltning och redovisning av inkasserade medel ändrats eller beslut om ändring fattats,
3. att utformningen av inkassorutinerna väsentligen ändrats eller beslut om sådan ändring fattats. *DIFS (2011:1)*

Indrivning
av fordran

Lag (1981:739) om ersättning för inkassokostnader m.m.

(senast ändrad genom SFS 2013:56)

1 § Denna lag gäller en gäldenärs skyldighet att ersätta en borgenärs kostnader för åtgärder som syftar till att få gäldenären att betala en förfallen skuld.

I lagen finns också bestämmelser om en gäldenärs skyldighet att i vissa fall betala förseningsersättning till borgenären. *Lag (2013:56)*

2 § Gäldenären är skyldig att utge ersättning för skriftlig betalningspåminnelse rörande skulden, om avtal därom har träffats senast i samband med skuldens uppkomst.

3 § Gäldenären är vidare skyldig att utge ersättning för

1. krav rörande skulden, om kravbrev som har utformats på ett sådant sätt som anges i 5 § inkassolagen (1974:182) har lämnats över eller sänts till gäldenären,
2. upprättande av fullständig plan för amortering av återstående del av skulden, om planen har tillkommit i samråd med gäldenären samt har satts upp skriftligt och lämnats över eller sänts till gäldenären.

4 § Gäldenärens ersättningsskyldighet enligt 2 och 3 §§ gäller endast kostnader som har varit skäligen påkallade för att ta till vara borgenärens rätt.

Ersättning ska betalas, om det inte finns särskilda skäl till annat, med högst

1. sextio kronor för skriftlig betalningspåminnelse som avses i 2 §,
2. etthundraåttio kronor för krav som avses i 3 § 1,
3. etthundrasjuttio kronor för upprättande av amorteringsplan som avses i 3 § 2.

Lag (2013:56)

4 a § Om en borgenär i ett förhållande mellan näringsidkare i deras yrkesmässiga verksamhet har rätt till dröjsmålsränta till följd av att en fordran på betalning för en vara eller tjänst inte har betalats i tid, har borgenären också rätt till en förseningsersättning. Det samma gäller i ett förhållande mellan en näringsidkare och en myndighet eller ett annat offentligt organ, när näringsidkaren i sin yrkesmässiga verksamhet tillhandahåller varor eller tjänster mot betalning.

Förseningsersättning ska betalas med fyrahundrafemtio kronor. *Lag (2013:56)*

5 § Om borgenären har vidtagit någon annan åtgärd än som avses i 2 och 3 §§ i syfte att få gäldenären att betala en förfallen skuld, är gäldenären inte skyldig att ersätta kostnaderna för åtgärden.

Om borgenären har rätt till förseningsersättning enligt 4 a §, är gäldenären skyldig att betala ersättning för sådana åtgärder som avses i 2 och 3 §§ endast till den del den sammanlagda ersättningen för åtgärderna överstiger förseningsersättningen.

Första och andra styckena hindrar inte att gäldenären kan vara skyldig att på annan grund än denna lag ersätta kostnader för mer omfattande förhandlingar för att lösa en tvist om en fordran. *Lag (2013:56)*

6 § Ett avtalsvillkor som innebär att gäldenärens skyldighet att ersätta kostnader som avses i 1 § första stycket utvidgas utöver vad som följer av denna lag är ogiltigt.

Ett avtalsvillkor som innebär att borgenären inte har rätt till ersättning enligt 4 a § eller 5 § andra stycket är ogiltigt, om det inte finns särskilda skäl för att tillåta villkoret.

Lag (2013:56)

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

2013:56

1. Denna lag träder i kraft den 16 mars 2013.
2. För åtgärder enligt 2 eller 3 § som har vidtagits före ikraftträdandet gäller äldre bestämmelser om ersättningens storlek.
3. 4 a § och 5 § andra stycket tillämpas på fordringar som förfaller till betalning efter ikraftträdandet, även om fordringen grundas på ett avtal som har ingåtts före ikraftträdandet.

Propositioner

SFS 1981:739

SFS 2013:56

Prop. 1980/81:10

Prop. 2012/13:36

Indrivning
av fordran

Lag (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning

(senast ändrad genom SFS 2013:1062)

Tillämpningsområde	462
Ansökan	463
Ogrundade eller obefogade anspråk	464
Föreläggande för svaranden att yttra sig	464
Delgivning av förelägandet	464
Bestridande av ansöknigen	464
Överlämnande av mål om betalningsföreläggande eller vanlig handräckning till tingsrätt	465
Den fortsatta handläggningen av mål om särskild handräckning	465
Utslag	465
Kostnader i målet	466
Återvinning	466
Överklagande	466
Övriga bestämmelser	467
Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	467
Propositioner	468

Tillämpningsområde

1 § Ett yrkande om att någon skall åläggas att fullgöra en förpliktelse får prövas av Kronofogdemyndigheten enligt denna lag. Yrkandet kan avse *betalningsföreläggande*, *vanlig handräckning* eller *särskild handräckning*.

2 § En ansökan om *betalningsföreläggande* får avse åläggande för svaranden att betala en penningfordran som är förfallen till betalning, om förlikning är tillåten i saken.

Den som har en fordran som avses i första stycket, för vilken panträtt i fast egendom, skepp eller skeppsbygge eller företagshypotek har upplåtits skriftligen, kan i en ansökan om betalningsföreläggande begära att betalningen ska fastställas att utgå ur den egendom i vilken panträtten eller företagshypoteket gäller. Så kan också den göra, som för fordringen har inteckning i luftfartyg eller reservdelar till luftfartyg. *Lag (2008:994)*

3 § En ansökan om *vanlig handräckning* får, om förlikning är tillåten i saken, avse åläggande för

1. en tidigare ägare eller nyttjanderättshavare att flytta från fast egendom, bostadslägenhet eller annat utrymme i byggnad när besittningsrätten har upphört (avhysning),
2. svaranden att fullgöra något annat än betalning, om tidpunkten för fullgörelse har inträtt.

4 § En ansökan om *särskild handräckning* får avse åläggande för svaranden att

1. vidta rättelse när sökandens besittning har egenmäktigt rubbats eller annan olovlig åtgärd har vidtagits beträffande fast eller lös egendom eller utövningen av sökandens rätt till viss egendom på annat sätt olovligen hindras,
2. vidta eller tåla en åtgärd när särskild handräckning får ske enligt föreskrift i lag.

Särskild handräckning enligt första stycket 1 får inte avse avhysning i fall som anges i 3 § 1.

5 § Om en tvist angående en förpliktelse enligt någon särskild föreskrift ska tas upp av en annan myndighet än tingsrätt, kan saken prövas enligt denna lag endast om det finns bestämmelser som medger sådan prövning. Det som sägs i denna lag om tingsrätt ska i sådana fall gälla den andra myndigheten. *Lag (2011:401)*

6 § Denna lag tillämpas inte om saken gäller återlämnande enligt 6 eller 7 kap. kulturmiljölagen (1988:950). *Lag (2013:551)*

6 a–8 §§ har upphävts genom lag (2006:709).

Ansökan

9 § Ansökan skall göras skriftligen. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får dock föreskriva undantag från kravet på skriftlighet.

10 § Sökanden skall i ansökningen ange sitt yrkande och grunden för det.

11 § I en ansökan om *betalningsföreläggande* skall anges fordringens belopp, förfalldagen och den ränta som begärs.

Begär sökanden dröjsmålsränta på huvudfordringen, behöver grunden för ränteyrkandet anges endast om det avser högre ränta än som följer av räntelagen (1975:635). Framgår det inte av ansökningen från vilken dag räntan yrkas, skall yrkandet anses gälla ränta från den dag då ansökningen delges svaranden.

12 § Till en ansökan om *betalningsföreläggande*, som avser fastställelse till betalning ur viss egendom, skall sökanden foga pantförskrivning eller annan handling, enligt vilken säkerheten upplåtits.

13 § En ansökan om *betalningsföreläggande* får även innefatta en ansökan om *vanlig handräckning*, om yrkandena stöder sig på väsentligen samma grund.

14 § Avser en ansökan om *vanlig handräckning* avhysning på grund av att nyttjanderätten har förverkats, skall sökanden utöver vad som följer av 10 § närmare utveckla grunden för sitt yrkande.

15 § Om sökanden vill att en ansökan om handräckning skall handläggas enligt reglerna för *särskild handräckning*, skall detta anges i eller på annat sätt tydligt framgå av ansökningen.

Till en ansökan om särskild handräckning skall sökanden foga de skriftliga bevis och andra handlingar som han åberopar.

16 § Om sökanden inte vill att ett kommande utslag i målet skall verkställas eller om han har några särskilda yrkanden i fråga om verkställigheten, skall han ange detta i ansökningen.

17 § Om sökanden begär ersättning för kostnader med anledning av målet, skall han ange detta i ansökningen och samtidigt uppge vilka kostnaderna är.

18 § Ansökningen skall innehålla uppgifter om parterna i den utsträckning som anges i 33 kap. 1 § rättegångsbalken. *Lag (2006:709)*

19 § En skriftlig ansökan skall vara undertecknad av sökanden eller hans ombud och ges in till Kronofogdemyndigheten i original och en kopia. De handlingar som bifogas ansökningen skall ges in i två exemplar.

20 § Är ansökningen så bristfällig att den inte kan läggas till grund för handläggning av målet, skall sökanden föreläggas att avhjälpa bristen. Sådant föreläggande får sändas till sökanden med post under hans i målet uppgivna adress eller förmedlas på annat lämpligt sätt. Följer sökanden inte föreläggandet, skall ansökningen avvisas. Sökanden skall upplysas om detta i föreläggandet.

Första stycket skall också tillämpas, om Kronofogdemyndigheten begär att sökanden skall betala ansökningsavgiften i förskott.

Om sökanden inte har betalat ansökningsavgiften i förskott men Kronofogdemyndigheten ändå har tagit upp ansökningen, får ansökningsavgiften genast utsökas hos sökanden. *Lag (1996:1026)*

21 § Ansökningen skall också avvisas, om den avser en åtgärd som inte omfattas av denna lag eller om det finns något annat hinder mot att ansökningen tas upp.

22 § Återkallar sökanden ansökningen, skall målet avskrivas.

Indrivning
av fordran

Ogrundade eller obefogade anspråk

23 § Om det kan antas att sökandens yrkande i ett mål om *betalningsföreläggande* eller *vanlig handräckning* är ogrundat eller obefogat, ska ansökningen behandlas som om svaranden bestritt den.

Ett yrkande om ersättning för åtgärder som avses i 2 eller 3 § lagen (1981:739) om ersättning för inkassokostnader m.m. eller om ersättning enligt 4 a § samma lag ska alltid antas vara ogrundat eller obefogat, i den mån ersättningen inte kan utgå enligt den lagen.

Lag (2013:58)

24 § Om det i ett mål om *särskild handräckning* är uppenbart att sökandens yrkande är ogrundat, skall ansökningen genast avslås.

Föreläggande för svaranden att yttra sig

25 § Tar Kronofogdemyndigheten upp ansökningen, skall svaranden föreläggas att till myndigheten yttra sig inom viss tid från det att ansökningen delgavs honom. Tiden får inte utan särskilda skäl bestämmas till mer än två veckor.

26 § Svaranden skall i föreläggandet upplysas om att målet kan komma att avgöras även om han inte yttrar sig över ansökningen. Han skall också uppmanas att, om han bestrider ansökningen, ange skälen för bestridandet.

Svaranden skall vidare uppmanas att lämna de uppgifter om sig som avses i 33 kap. 1 § första–tredje styckena rättegångsbalken i den mån uppgifterna i ansökningen är ofullständiga eller felaktiga. Om det behövs, får svaranden föreläggas att vid vite lämna sådana uppgifter.

27 § Om sökanden begärt ersättning för sina kostnader i målet, skall Kronofogdemyndigheten i föreläggandet ange den kostnadsersättning som svaranden kan åläggas att betala, om utslag meddelas i målet.

28 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om vad föreläggandet ytterligare skall innehålla.

Delgivning av föreläggandet

29 § Föreläggandet ska delges svaranden i enlighet med vad som enligt rättegångsbalken gäller för delgivning av stämning i tvistemål. Kungörelsedelgivning enligt 48 § delgivningslagen (2010:1932) får dock endast ske i mål om särskild handräckning och i mål om betalningsföreläggande såvitt gäller fastställelse till betalning ur viss egendom enligt 2 § andra stycket.

En kopia av ansökningshandlingarna ska fogas till föreläggandet i mål om betalningsföreläggande som avses i 2 § andra stycket, i mål om särskild handräckning samt i andra mål där handlingarna innehåller någonting utöver vad som framgår av föreläggandet.

Om sökanden ska se till att delgivning sker, tillämpas 32 kap. 2 § rättegångsbalken.

Lag (2010:1957)

30 § Har delgivning inte kunnat ske, skall Kronofogdemyndigheten pröva om försöken till delgivning skall fortsätta eller om sökanden skall erbjudas att själv ombesörja delgivningen. Hänsyn skall därvid tas till det arbete och den kostnad som ditills har lagts ned på delgivningen, förutsättningarna för att fortsätta försök skall lyckas samt omständigheterna i övrigt. Erbjudandet får sändas med post till sökanden under hans i målet uppgivna adress eller förmedlas på annat sätt. Antar sökanden inte erbjudandet, skall ansökningen avvisas. *Lag (1996:1026)*

Bestridande av ansökningen

31 § Om svaranden vill bestrida ansökningen, skall han göra det skriftligen.

32 § I ett mål om *särskild handräckning* skall svaranden till bestridandet foga de skriftliga bevis och andra handlingar som han åberopar. Om svaranden begär ersättning för sina kostnader, skall han ange detta i bestridandet och samtidigt uppge vilka kostnaderna är.

Överlämnande av mål om betalningsföreläggande eller vanlig handräckning till tingsrätt

33 § Om svaranden i ett mål om *betalningsföreläggande* eller *vanlig handräckning* bestrider ansökningen i rätt tid, skall sökanden genast underrättas om det. Om sökanden vill vidhålla sitt yrkande, kan han begära att målet eller, om bestridandet avser endast en del av yrkandet, målet i den bestridda delen skall överlämnas till tingsrätt.

Underrättelse enligt första stycket skall innehålla upplysning om vad som sägs där samt i 34, 35 och 37 §§.

En invändning om skiljeavtal skall behandlas som ett bestridande. *Lag (1999:126)*

34 § Vill sökanden att målet skall överlämnas till tingsrätt, skall han begära detta skriftligen. Hans begäran skall ha kommit in till Kronofogdemyndigheten inom fyra veckor från den dag då underrättelsen sändes till honom. *Lag (1996:1026)*

35 § I sin begäran om överlämnande skall sökanden ange de omständigheter och bevis som han vill åberopa i rättegången vid tingsrätten. Han skall samtidigt ge in de skriftliga bevis och andra handlingar som han åberopar.

36 § Om sökanden har begärt överlämnande i rätt tid, skall Kronofogdemyndigheten överlämna målet till en tingsrätt som enligt vad handlingarna visar är behörig att handlägga målet.

37 § Om sökanden inte i rätt tid har begärt att målet skall överlämnas till tingsrätt, skall målet, eller den del av målet som svaranden har bestritt, avskrivas.

Den fortsatta handläggningen av mål om särskild handräckning

38 § Om det behövs, skall sökanden få tillfälle att yttra sig över vad svaranden har anfört i bestridandet. Begär sökanden ersättning för kostnader som uppkommit efter ansökningen, skall han ange detta i ett sådant yttrande.

Kronofogdemyndigheten får inte förordna om ytterligare skriftväxling i målet.

En invändning om skiljeavtal hindrar inte att ansökningen prövas. *Lag (1999:126)*

39 § Sökanden skall styrka de omständigheter som han åberopar till stöd för sin ansökan. Hans framställning av omständigheterna skall dock läggas till grund för prövningen, i den mån framställningen har lämnats utan invändning av svaranden och det inte är uppenbart att den är oriktig.

40 § En berättelse som någon har lämnat skriftligen med anledning av handräckningsmålet får åberopas som bevis i målet.

41 § Om en ansökan inte bifalls till någon del, skall Kronofogdemyndigheten avslå ansökningen.

Utslag

42 § Har i mål om *betalningsföreläggande* eller *vanlig handräckning* svaranden inte i rätt tid bestritt ansökningen, ska Kronofogdemyndigheten snarast meddela utslag i enlighet med ansökningen. Om svaranden har bestritt endast en del av ansökningen, ska utslag meddelas i enlighet med den obestridda delen av ansökningen.

I fall som avses i 2 § andra stycket ska i utslaget fastställas att fordringen ska utgå med förmånsrätt i den pantsatta eller intecknade egendomen i den omfattning som gäller enligt lag. *Lag (2008:994)*

43 § I mål om *särskild handräckning* skall Kronofogdemyndigheten meddela utslag i enlighet med ansökningen i den mån denna är lagligen grundad och de omständigheter som enligt 39 § skall läggas till grund för prövningen utgör skäl för att bevilja åtgärden.

44 § Underrättelse om utslaget skall genast sändas till parterna. Om utslaget skall verkställas utan särskild begäran från sökanden, skall underrättelsen också innehålla upplysning om detta.

45 § Av 2 kap. 1 § utsökningensbalken följer att Kronofogdemyndigheten självmant verkställer utslaget, om inte sökanden har angett att verkställighet inte skall ske.

Kostnader i målet

46 § Om utslag meddelas, skall Kronofogdemyndigheten i utslaget ålägga svaranden att ersätta sökandens kostnader i målet, om inte sökanden har inlett förfarandet i onödan.

47 § Om en ansökan om *särskild handräckning* inte leder till något utslag, kan Kronofogdemyndigheten ålägga sökanden att ersätta svarandens kostnader i målet, om det finns skäl för det.

48 § Ersättning till sökanden för kostnader i mål om betalningsföreläggande eller handräckning hos Kronofogdemyndigheten får avse sökandens eget arbete med anledning av målet samt arvode till ombud eller biträde. Ersättningen ska bestämmas till skäligt belopp och får endast om det finns särskilda skäl bestämmas till högre belopp än 380 kronor i mål om betalningsföreläggande och 420 kronor i mål om handräckning.

Ersättning till svaranden för kostnader i mål om särskild handräckning hos Kronofogdemyndigheten får avse svarandens eget arbete med anledning av målet samt arvode till ombud eller biträde. Ersättningen ska bestämmas till skäligt belopp och får endast om det finns särskilda skäl bestämmas till högre belopp än 420 kronor.

I mål som anges i första stycket får ersättning dessutom avse ansöknings- och expeditionsavgifter samt registreringsbevis, om sådant bevis har behövts. Sökanden har vidare rätt till skälig ersättning för delgivningskostnader, för översättning av inlagor eller andra handlingar samt för kopior, i den utsträckning antalet sådana överstiger tjugofem.

Lag (2013:1062)

49 § Kronofogdemyndigheten prövar självmant storleken av parternas yrkanden om kostnadsersättning enligt 46 och 47 §§.

50 § Någon annan kostnadsersättning än den som följer av 46–48 §§ får inte fastställas i målet hos Kronofogdemyndigheten.

51 § Avvisas eller avskrivs en ansökan om *betalningsföreläggande* eller *vanlig handräckning* av Kronofogdemyndigheten, är sökanden skyldig att betala skälig ersättning för svarandens kostnader i målet, om det finns synnerliga skäl för det. Ett yrkande om sådan ersättning får dock inte framställas i målet hos Kronofogdemyndigheten.

Återvinning

52 § Är svaranden missnöjd med ett utslag i ett mål om *betalningsföreläggande* eller *vanlig handräckning*, får han ansöka om återvinning.

53 § Återvinning skall sökas skriftligen. Ansökningen skall ha kommit in till Kronofogdemyndigheten inom en månad från dagen för utslaget.

54 § Har återvinning sökts i rätt tid, skall Kronofogdemyndigheten överlämna målet för fortsatt handläggning till en tingsrätt som enligt vad handlingarna visar är behörig att handlägga målet. I annat fall skall Kronofogdemyndigheten avvisa ansökningen.

Överklagande

55 § Den som är missnöjd med ett utslag i ett mål om *särskild handräckning*, får överklaga utslaget hos tingsrätten inom tre veckor från dagen för utslaget. Detsamma gäller om sökanden i ett mål om *betalningsföreläggande* eller *vanlig handräckning* är missnöjd med ett utslag. *Lag (1993:520)*

56 § Ett beslut, genom vilket ett mål har avgjorts på annat sätt än genom utslag, får överklagas hos tingsrätten inom tre veckor från dagen för beslutet.

Beslut att överlämna mål till tingsrätt och avskrivningsbeslut enligt 37 § får dock inte överklagas. *Lag (1993:520)*

57 § Kronofogdemyndighetens beslut under handläggningen av ett mål får inte överklagas särskilt. Beslut som avses i 63 § får dock överklagas särskilt hos tingsrätten inom tre veckor från dagen för beslutet. *Lag (1993:520)*

58 § Vid överklagande av Kronofogdemyndighetens utslag och beslut samt vid handläggningen i domstol tillämpas 18 kap. 1 och 8–11 §§ utsökningsbalken. *Lag (2005:700)*

Övriga bestämmelser

59 § Avvisas ansökningen, skall Kronofogdemyndigheten underrätta sökanden om detta. Meddelar myndigheten något annat beslut som innebär att målet avgörs eller ett beslut enligt 63 §, skall båda parterna underrättas om beslutet, om det inte är uppenbart obehövt.

60 § I mål som har överlämnats till tingsrätt med stöd av 36 § eller efter ansökan om återvinning skall talan anses väckt när ansökan om betalningsföreläggande eller handräckning kom in till Kronofogdemyndigheten. De av sökanden ingivna handlingarna skall anses som stämningsansökan. Stämning i målet skall anses utfärdad när rätten förordnar om målets handläggning. Har Kronofogdemyndigheten meddelat utslag, skall detta anses som tredsokod.

60 a § Har Kronofogdemyndigheten överlämnat ett mål till tingsrätt enligt 36 eller 54 §, hindrar 24 § delgivningslagen (2010:1932) inte att tingsrätten delger svaranden handlingar i målet genom förenklad delgivning, om denne under handläggningen hos Kronofogdemyndigheten har fått information om att sådan delgivning kan komma att användas i målet i tingsrätten. *Lag (2010:1957)*

61 § Om en tingsrätt, som får ett mål från Kronofogdemyndigheten eller en annan tingsrätt, finner att det inte framgår av handlingarna att tingsrätten är behörig att handlägga målet, skall rätten överlämna målet till en annan tingsrätt som kan vara behörig. Tingsrättens beslut om överlämnande får inte överklagas. *Lag (2006:709)*

62 § Om sökanden vill få till stånd kvarstad eller någon annan säkerhetsåtgärd innan ett utslag kan verkställas, får han göra framställning om det vid tingsrätt enligt bestämmelserna i 15 kap. rättegångsbalken.

63 § I mål om *särskild handräckning* får den sökta åtgärden beviljas omedelbart, om sökanden yrkar det och gör sannolikt att saken inte tål uppskov. Kronofogdemyndigheten skall ompröva ett sådant beslut så snart som möjligt.

64 § Sedan tiden för återvinning löpt ut får ett utslag i mål om *betalningsföreläggande* eller *vanlig handräckning* rättskraft i enlighet med vad som gäller för en lagakraftvunnen tvistemålsdom.

65 § Ett utslag i ett mål om *särskild handräckning* hindrar inte att en part väcker talan i fråga om det bakomliggande rättsförhållandet i den ordning som är föreskriven för tvistemål i allmänhet.

66 § I den mån särskilda bestämmelser inte har meddelats i denna lag, gäller i tillämpliga delar vad som är föreskrivet om utskökningsmål i 1 kap. 3–5 §§ samt 2 kap. 6–9, 18 och 20 §§ utskökningsbalken.

Indrivning
av fordran

I kraftträdande- och övergångsbestämmelser

2013:58

Denna lag träder i kraft den 16 mars 2013.

2013:551

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2014.

2013:1062

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2014.
2. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i mål som har kommit in till Kronofogdemyndigheten före ikraftträdandet.

Propositioner

<i>SFS 1990:746</i> Prop. 1989/90:85	<i>SFS 1991:362</i> Prop. saknas	<i>SFS 1991:846</i> Prop. 1990/91:126	<i>SFS 1992:800</i> Prop. 1991/92:128
<i>SFS 1992:973</i> Prop. saknas	<i>SFS 1993:520</i> Prop. 1992/93:216	<i>SFS 1994:2088</i> Prop. 1993/94:104	<i>SFS 1996:1026</i> Prop. 1995/96:211
<i>SFS 1996:1127</i> Prop. saknas	<i>SFS 1997:369</i> Prop. 1996/97:116	<i>SFS 1998:363</i> Prop. 1997/98:102	<i>SFS 1998:1322</i> Prop. saknas
<i>SFS 1999:126</i> Prop. 1998/99:35	<i>SFS 2002:468</i> Prop. 2001/02:146	<i>SFS 2003:542</i> Prop. 2002/03:49	<i>SFS 2004:671</i> Prop. 2003/04:67
<i>SFS 2005:700</i> Prop. 2004/05:131	<i>SFS 2006:80</i> Prop. 2005/06:48	<i>SFS 2006:709</i> Prop. 2005/06:200	<i>SFS 2006:744</i> Prop. 2005/06:200
<i>SFS 2007:636</i> Prop. saknas	<i>SFS 2008:994</i> Prop. 2007/08:161	<i>SFS 2009:1307</i> Prop. 2008/09:205	<i>SFS 2010:1957</i> Prop. 2009/10:237
<i>SFS 2011:401</i> Prop. saknas	<i>SFS 2011:788</i> Prop. 2010/11:83	<i>SFS 2011:1068</i> Prop. saknas	<i>SFS 2013:58</i> Prop. 2012/13:36
<i>SFS 2013:551</i> Prop. 2012/13:96	<i>SFS 2013:1062</i> Prop. 2013/14:27		

Förordning (1991:1339) om betalningsföreläggande och handräckning

(senast ändrad genom SFS 2011:160)

Inledande bestämmelse

1 § Denna förordning är tillämplig i fråga om mål som handläggs enligt lagen (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning.

Ansökan

2 § Om en uppgift om parterna, som sökanden har lämnat i ansökningsen eller på annat sätt, behöver ändras eller kompletteras, skall detta genast anmälas till Kronofogdemyndigheten. *Förordning (2006:770)*

3 § Om sökanden begär ränta på huvudfordringen, bör han ange vilket belopp räntefordringen uppgår till när ansökan görs. Om någon sådan uppgift inte har lämnats, får Kronofogdemyndigheten förelägga sökanden att göra det vid påföljd att ansökningsen i den delen annars avvisas. För ett sådant föreläggande gäller det som anges i 20 § första stycket lagen (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning.

Förordning (2006:770)

4 § Om sökandens anspråk grundas på ett löpande skuldebrev eller en annan handling, vars företeende utgör villkor för rätt att kräva betalning eller kräva fullgörelse av annan förpliktelse, skall det anges i ansökningsen att anspråket grundas på en sådan handling.

Förordning (1997:376)

5 § Vid inbetalning av ansökningsavgiften skall sökanden ange svarandens personnummer eller organisationsnummer.

6 § Undantag från kravet på skriftlig ansökan enligt 9 § lagen (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning får medges av Kronofogdemyndigheten.

Förordning (2006:770)

7 § Undantag enligt 6 § får innebära tillstånd att göra ansökan på medium för automatisk databehandling. Sådant tillstånd får ges en ingivare som kan antas komma att på ett betryggande och tekniskt ändamålsenligt sätt ge in ett stort antal ansökningar. Tillståndet får återkallas, om det finns skäl för det.

8 § har upphävts genom förordning (2006:770).

8 a § Om ansökan avser någon som inte har fyllt 18 år, skall Kronofogdemyndigheten genast sända en underrättelse om detta till överförmyndaren tillsammans med en kopia av ansökan. *Förordning (2006:770)*

9–11 §§ har upphävts genom förordning (2006:770).

Föreläggande för svaranden m.m.

12 § Ett föreläggande enligt 25 § lagen (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning ska innehålla, förutom vad som anges i 25–27 §§ samma lag, upplysning om svarandens skyldighet enligt 32 § samma lag och information om förenklad delgivning enligt 60 a § samma lag.

Kronofogdemyndigheten får meddela ytterligare föreskrifter om vilka upplysningar ett sådant föreläggande ska innehålla. *Förordning (2011:160)*

13 § har upphävts genom förordning (2006:770).

Indrivning
av fordran

Dagbok och aktbildning

14 § Kronofogdemyndigheten får meddela föreskrifter om hur dagbok i målen skall föras i betalningsföreläggande- och handräckningsdatabasen.

I lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet regleras vilka uppgifter som får behandlas i databasen. *Förordning (2006:770)*

15 § Skriftliga ansökningar och yttranden från parterna i målet skall föras samman till en akt. Delgivningsbevis skall föras samman för sig eller föras till akten. *Förordning (1993:196)*

16 § Om ett mål skall överlämnas till en tingsrätt eller en annan myndighet med stöd av 36 § lagen (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning eller efter ansökan om återvinning, skall Kronofogdemyndigheten lämna över alla handlingar i målet inklusive delgivningsbevis. Vid behov skall Kronofogdemyndigheten därvid ur betalningsföreläggande- och handräckningsdatabasen som förs enligt lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet ta fram utskrift av ansökan, förelägganden, beslut, utslag, dagbok och andra uppgifter som kan vara av betydelse för den fortsatta handläggningen. Handlingarna skall sedan ingå i den mottagande myndighetens akt.

Första stycket gäller även när ett utslag överklagas till tingsrätten. *Förordning (2006:770)*

Underrättelse till kreditupplysningsföretag

17 § Om en uppgift i ett mål om betalningsföreläggande eller handräckning har lämnats ut till ett kreditupplysningsföretag, ska Kronofogdemyndigheten genast underrätta kreditupplysningsföretaget om uppgiften blockeras med stöd av 3 kap. 3 a § lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet.

Förordning (2008:275)

Lag (2008:879) om europeiskt betalningsföreläggande

(senast ändrad genom SFS 2013:1063)

Tillämpningsområde

1 § Denna lag innehåller bestämmelser som kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1896/2006 av den 12 december 2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande.

Ansökan m.m.

2 § En ansökan om europeiskt betalningsföreläggande som ska göras i Sverige ges in till Kronofogdemyndigheten.

3 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om att ansökningar och bestridanden får ges in i form av elektroniska dokument.

Med elektroniskt dokument avses en upptagning som har gjorts med hjälp av automatiserad behandling och vars innehåll och utställare kan verifieras genom ett visst tekniskt förfarande. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om elektroniska dokument.

4 § En ansökan eller ett bestridande som ges in i form av ett elektroniskt dokument ska lämnas till ett mottagningsställe för elektroniska dokument som Kronofogdemyndigheten har anvisat. En sådan handling ska anses ha kommit in till Kronofogdemyndigheten när den har anlänt till mottagningsstället.

5 § Den som ansöker om europeiskt betalningsföreläggande ska betala en ansökningsavgift. Regeringen får meddela föreskrifter om avgiftens storlek.

Ansökningsavgiften ska betalas i förskott.

Om sökanden inte följer ett föreläggande att betala ansökningsavgift, ska ansökan avvisas.

6 § Om det europeiska betalningsföreläggandet inte har kunnat delges, ska Kronofogdemyndigheten pröva om försöken till delgivning ska fortsätta eller om ansökan ska avvisas. Vid denna prövning ska hänsyn tas till det arbete och den kostnad som dittills har lagts ned på delgivningen, förutsättningarna för att fortsatta försök ska lyckas samt omständigheterna i övrigt.

7 § Om sökanden återkallar sin ansökan, ska målet avskrivas.

Partiellt betalningsföreläggande

8 § Om ett europeiskt betalningsföreläggande har utfärdats för endast en del av den fordran som har angetts i ansökan, ska den återstående delen av ansökan avskrivas.

Sökandens rätt till ersättning för kostnader i målet

9 § Ersättning till sökanden för kostnader i målet får avse ansökningsavgift samt skäligt belopp för

1. delgivning,
2. översättning av handlingar, och
3. sökandens eget arbete med anledning av målet och arvode till ombud eller biträde.

Ersättning för kostnader enligt första stycket 3 får endast om det finns särskilda skäl bestämmas till högre belopp än 380 kronor. *Lag (2013:1063)*

Överlämnande av mål till domstol eller annan myndighet

10 § Om förfarandet ska gå vidare enligt reglerna för ordinarie civilrättsliga förfaranden, ska Kronofogdemyndigheten överlämna målet till den domstol eller myndighet som enligt vad handlingarna visar är behörig att handlägga målet.

Indrivning
av fordran

Om en domstol eller en annan myndighet finner att det inte framgår av handlingarna att den är behörig att handlägga målet, ska målet överlämnas till en annan domstol eller myndighet som kan vara behörig.

Ett beslut om överlämnande enligt andra stycket får inte överklagas.

11 § I mål som har överlämnats till domstol eller annan myndighet ska talan anses väckt när ansökan kom in till Kronofogdemyndigheten.

De handlingar som sökanden har givit in till Kronofogdemyndigheten ska i domstol anses som stämningsansökan. Stämning i målet ska anses utfärdad när domstolen beslutar om målets handläggning.

Har Kronofogdemyndigheten överlämnat ett mål till tingsrätt eller annan myndighet enligt 10 § första stycket, hindrar 24 § delgivningslagen (2010:1932) inte att tingsrätten eller myndigheten delger svaren handlingar i målet genom förenklad delgivning, om denne under handläggningen hos Kronofogdemyndigheten har informerats om att sådan delgivning kan komma att användas i målet hos tingsrätten eller myndigheten.

Lag (2010:1981)

Överklagande av Kronofogdemyndighetens beslut

12 § Kronofogdemyndighetens beslut enligt denna lag får inte överklagas.

Förnyad prövning

13 § En ansökan om förnyad prövning av ett europeiskt betalningsföreläggande ska göras skriftligen.

Ansökan ska ges in till hovrätten, om målet enligt 10 § skulle ha överlämnats till tingsrätt. Om målet skulle ha överlämnats till annan domstol eller myndighet, ska ansökan ges in till Svea hovrätt.

Beviljas ansökan, ska rätten samtidigt besluta att ny handläggning ska ske vid Kronofogdemyndigheten. Vid rättens handläggning gäller i övrigt bestämmelserna om resning i 58 kap. 5 §, 6 § första och andra styckena och 8 § rättegångsbalken i tillämpliga delar.

Verkställighet

14 § Vid verkställighet av ett europeiskt betalningsföreläggande som har förklarats verkställbart i en annan medlemsstat ska utsökningsbalkens bestämmelser om verkställighet av en dom som har vunnit laga kraft tillämpas, om inte något annat följer av artikel 22 eller 23 i förordning (EG) nr 1896/2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande.

Övriga bestämmelser

15 § Om något annat inte följer av förordning (EG) nr 1896/2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande och särskilda bestämmelser inte heller har meddelats i denna lag, gäller i tillämpliga delar bestämmelserna om utsökningsmål i 1 kap. 3–5 §§ samt 2 kap. 6–9 och 20 §§ utsökningsbalken.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

2013:1063

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2014.
2. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i mål som har kommit in till Kronofogdemyndigheten före ikraftträdandet.

Propositioner

SFS 2008:879
2007/08:158

SFS 2010:1981
Prop. 2009/10:237

SFS 2013:1063
Prop. 2013/14:27

Förordning (2008:892) om europeiskt betalningsföreläggande

(senast ändrad genom SFS 2013:1064)

Tillämpningsområde

1 § Denna förordning innehåller föreskrifter som kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1896/2006 av den 12 december 2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande.

Ansökan

2 § Om en uppgift om parterna, som sökanden har lämnat i ansökan eller på något annat sätt, behöver ändras eller kompletteras, ska detta genast anmälas till Kronofogdemyndigheten.

3 § Vid inbetalning av ansökningsavgiften ska sökanden ange svarandens personnummer eller organisationsnummer.

4 § Kronofogdemyndigheten får besluta att ansökningar görs på medium för automatisk databehandling.

Sådant tillstånd får ges en ingivare som kan antas på ett betryggande och tekniskt ändamålsenligt sätt ge in ett stort antal ansökningar. Tillståndet får återkallas, om det finns skäl för det.

5 § Om en ansökan avser någon som inte har fyllt 18 år, ska Kronofogdemyndigheten genast sända en underrättelse om detta till överförmyndaren tillsammans med en kopia av ansökan.

Föreläggande för svaranden

6 § Ett föreläggande enligt artikel 12 i förordning (EG) nr 1896/2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande ska innehålla information om förenklad delgivning enligt 11 § tredje stycket lagen (2008:879) om europeiskt betalningsföreläggande.

Förordning (2011:165)

Bestridande av ansökan

7 § Om standardformulär F inte används vid bestridande, ska bestridandet avfattas på svenska.

8 § har upphävts genom förordning (2013:1064).

Utfärdande av intyg

9 § Kronofogdemyndigheten ska, om någon begär det, på en kopia av ett europeiskt betalningsföreläggande som har utfärdats av myndigheten intyga att föreläggandet är äkta.

Verkställighet

10 § Vid ansökan om verkställighet i Sverige av ett europeiskt betalningsföreläggande som förklarats verkställbart i en annan medlemsstat ska betalningsföreläggandet vara översatt till svenska eller engelska.

Bestyrkande av översättningar

11 § En auktoriserad translator är behörig att bestyrka översättningar enligt artikel 21.2 b) i förordning (EG) nr 1896/2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande.

Indrivning
av fordran

Dagbok och aktbildning

12 § Kronofogdemyndigheten får meddela föreskrifter om hur dagbok i målen ska föras i betalningsföreläggande- och handräckningsdatabasen.

I lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet regleras vilka uppgifter som får behandlas i databasen.

13 § Skriftliga ansökningar och yttranden från parterna i målet ska föras samman till en akt. Delgivningsbevis ska föras samman för sig eller föras till akten.

14 § Om ett mål överlämnas till en domstol eller en annan myndighet med stöd av 10 § lagen (2008:879) om europeiskt betalningsföreläggande, ska Kronofogdemyndigheten lämna över alla handlingar i målet inklusive delgivningsbevis. Vid behov ska Kronofogdemyndigheten därvid ur den betalningsföreläggande- och handräckningsdatabas som förs enligt lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet ta fram utskrift av ansökan, förelägganden, beslut, dagbok och andra uppgifter som kan vara av betydelse för den fortsatta handläggningen. Handlingarna ska sedan ingå i den mottagande myndighetens akt.

Underrättelse till kreditupplysningsföretag

15 § Om en uppgift i ett mål om europeiskt betalningsföreläggande har lämnats ut till ett kreditupplysningsföretag, ska Kronofogdemyndigheten genast underrätta kreditupplysningsföretaget om uppgiften blockeras med stöd av 3 kap. 3 a § lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

2013:1064

| Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2014.

Utsökningsbalk (1981:774)

(senast ändrad genom SFS 2011:1201)

1 kap. Inledande bestämmelser	477
Tillämpningsområde	477
Exekutiv myndighet	477
Vissa föreskrifter om mål och parter m.m.	478
Tillämpning av bestämmelser som rör fartyg, luftfartyg eller fast egendom	478
2 kap. Förfarandet hos Kronofogdemyndigheten	478
Ansökan m.m.	478
Förhör	479
Tvångsmedel	480
Beslut	480
Prövning av tvist	481
Ställande av säkerhet m.m.	481
Fordran som ej är förfallen samt ränta	482
Särskilda bestämmelser beträffande allmänna mål	482
3 kap. Exekutionstitlar	482
Inledande bestämmelser	482
Dom	483
Utslag och beslut i mål om betalningsföreläggande och handräckning samt europeiskt betalningsföreläggande	483
Förlikning och medlingsöverenskommelse	484
Strafföreläggande, föreläggande av ordningsbot och avgiftsföreläggande	484
Skiljedom	484
Förbindelse angående underhållsbidrag	484
Annan exekutionstitel	485
Invändningar mot verkställighet	485
Upphävande av exekutionstitel	485
Särskilda bestämmelser beträffande allmänna mål	485
4 kap. Utmätning	486
Inledande bestämmelser	486
Utmätningsordningen	486
Förfarandet	486
Upplysningsplikt	487
Förhållandet till tredje man vid utmätning av lös egendom	487
Förhållandet till tredje man vid utmätning av fast egendom	488
Utmätningsverkan av domstols beslut eller av betalning till Kronofogdemyndigheten, m.m.	489
Verkan av utmätning	489
Hävande av utmätning och annan rättelse	490
Särskilda bestämmelser om allmänna mål	490
5 kap. Undantag från utmätning	490
Undantag med hänsyn till gäldenärens behov	490
Undantag på grund av egendomens beskaffenhet eller särskild föreskrift	491
Pantsatt egendom m.m.	491
Förfarandet vid prövningen	492
6 kap. Säkerställande av utmätning	492
Lös egendom	492
Provisorisk åtgärd	493
Fast egendom	493

Indrivning
av fordran

7 kap. Utmätning av lön m.m.	494
Allmänna bestämmelser	494
Villkor för utmätning	494
Förfarandet	495
Företrädesordning	495
Arbetsgivares skyldigheter	496
Särskilda bestämmelser	497
Straffbestämmelse	497
8 kap. Allmänna bestämmelser om exekutiv försäljning m.m.	497
Inledande bestämmelser	497
Tidsfrist för försäljning och hinder mot försäljning	497
Andel i egendom	498
Tredje mans rätt till betalning	498
Avbrytande av verkställigheten	499
Handräckning efter försäljning	499
Särskild bestämmelse beträffande allmänna mål	499
9 kap. Försäljning av lös egendom i allmänhet och indrivning av utmätt fordran m.m.	499
Allmänna bestämmelser om försäljning	499
Försäljning på auktion	500
Försäljning under hand	500
Försäljning av egendom som innehas under förbehåll om återtaganderätt	501
Indrivning av utmätt fordran	501
Åtgärder efter utmätning av pantbrev m.m.	501
10 kap. Försäljning av registrerat skepp	502
Inledande bestämmelser	502
Tidsfrist för försäljning	502
Utlösnings- och anslutningsrätt	502
Åtgärder före auktion	502
Förhandling och sakägarförteckning	502
Villkor för försäljning	503
Auktionen	504
Särskild bestämmelse beträffande allmänna mål	505
11 kap. Försäljning av registrerat luftfartyg m.m.	505
12 kap. Försäljning av fast egendom	506
Inledande bestämmelser	506
Förberedande åtgärder	506
Förvaltning av utmätt fastighet	507
Tidsfrist för försäljning	507
Utlösnings- och anslutningsrätt	508
Försäljning av fastighetstillbehör	508
Åtgärder före försäljning på auktion	509
Bevakningssammanträde	509
Sakägarförteckning	509
Villkor för försäljning på auktion	510
Auktion	512
Vissa rättsföljder av auktion	513
Gemensamt intecknade fastigheter	514
Fortsatt inteckningsansvar	515
Försäljning under hand	516
Försäljning av villkorlig rätt till fastighet eller av andel i fastighet ...	517
Särskild bestämmelse beträffande allmänna mål	517

13 kap. Redovisning av influtna medel	517
Allmänna bestämmelser om redovisning	517
Fördelning	518
Särskilda bestämmelser beträffande registrerat skepp, registrerat luftfartyg m.m. och fast egendom	519
Avräkning	519
Utbetalning	519
Särskilda bestämmelser beträffande allmänna mål	520
14 kap. Verkan av exekutiv försäljning m.m.	520
16 kap. Annan verkställighet	521
Avhysning	521
Verkställighet i annat fall	522
Särskilda bestämmelser om kvarstad	523
17 kap. Kostnader	523
Inledande bestämmelse	523
Sökandens ansvar för förrättningskostnader	524
Uttagande av förrättningskostnader	524
Kostnader i tvist vid fördelning	525
Särskild bestämmelse beträffande allmänna mål	525
18 kap. Överklagande	525
Inledande bestämmelser	525
Överklagande av Kronofogdemyndighetens beslut	525
Vissa bestämmelser om förfarandet i tingsrätten	526
Överklagande av tingsrättens beslut, m.m.	527
Särskilda rättsmedel	527
Propositioner	528

1 kap. Inledande bestämmelser

Tillämpningsområde

1 § Denna balk är tillämplig i fråga om verkställighet av dom eller annan exekutionstitel, som innefattar betalningsskyldighet eller annan förpliktelse, samt i fråga om verkställighet av beslut om kvarstad eller annan liknande säkerhetsåtgärd.

Verkställighet som avser betalningsskyldighet sker genom utmätning. Verkställighet som avser annan förpliktelse eller säkerhetsåtgärd sker i den ordning som anges i 16 kap.

Lag (1995:298)

2 § Har i annan lag meddelats bestämmelse som avviker från denna balk, gäller den bestämmelsen.

Exekutiv myndighet

3 § Verkställighet åvilar Kronofogdemyndigheten.

Mål om verkställighet (*utsökningsmål*) handläggs av kronofogde eller annan tjänsteman hos Kronofogdemyndigheten (*förrättningsman*). *Lag (2006:672)*

4 § Mot förrättningsman gäller samma jäv som i 4 kap. rättegångsbalken föreskrivs i fråga om domare. Jäv får ej grundas på åtgärd som förrättningsmannen har vidtagit i tjänsten eller på gärning som har förövats mot honom i eller för hans tjänst.

5 § Känner förrättningsman till omständighet som kan antagas utgöra jäv mot honom, skall han självmant ge det till känna.

Har fråga om jäv mot förrättningsman uppkommit och har ej annan trätt i hans ställe, skall Kronofogdemyndigheten snarast besluta i jävsfrågan. Förrättningsmannen får själv pröva jävsfrågan endast om annan tjänsteman ej kan träda i hans ställe utan olägligt uppskov.

Förrättningsman som är jävig får utan hinder därav vidtaga åtgärd som ej kan uppskjutas utan olägenhet.

Indrivning
av fordran

Vissa föreskrifter om mål och parter m.m.

6 § Utsökningsmål handläggs som enskilt mål eller allmänt mål.

Allmänt mål är mål om uttagande av böter, vite, skatt, tull, avgift och andra medel som staten har rätt till och som får utsökas utan föregående dom samt, enligt vad regeringen närmare föreskriver, annan liknande fordran som staten eller en kommun har rätt till. I annan lag kan föreskrivas att även mål om uttagande av någon annan fordran är allmänt mål.

Annat mål än som avses i andra stycket är enskilt mål. *Lag (1993:893)*

7 § Den som begär verkställighet hos Kronofogdemyndigheten kallas sökande. I allmänt mål anses staten eller kommun som sökande.

Sökandens motpart hos Kronofogdemyndigheten benämns svarande eller, i mål som rör fordran mot honom, gäldenär. När viss egendom svarar för fordran, skall vad som sägs om gäldenär i tillämpliga delar gälla ägaren, även om han ej är personligen betalningsskyldig.

Den som ej är sökande eller svarande kallas tredje man. Tredje man hos vilken en gäldenär själv har fordran kallas sekundogäldenär.

Tillämpning av bestämmelser som rör fartyg, luftfartyg eller fast egendom

8 § Vad som sägs i denna balk om registrerat skepp, registrerat luftfartyg eller in-tecknade reservdelar till luftfartyg gäller, om ej annat följer av vad som är särskilt föreskrivet, även egendom som utom riket är införd i register motsvarande fartygsregistrets skeppsdel eller luftfartygsregistret eller, beträffande reservdelar, egendom som är in-tecknad utom riket.

Bestämmelserna i 4 kap. 7 § andra stycket och 30 § andra stycket är dock ej tillämpliga på egendom som avses i första stycket. *Lag (2001:377)*

9 § Med fartyg jämställs fartyg under byggnad. I fråga om skeppsbygge skall härvid vad som sägs om fartygsregistrets skeppsdel i stället avse fartygsregistrets skeppsbyggnadsdel. *Lag (2001:377)*

10 § Vad som sägs om registrerat skepp, registrerat luftfartyg eller in-tecknade reservdelar till luftfartyg gäller i tillämpliga delar även andel i och villkorlig rätt till sådan egendom, om ej annat föreskrivs.

11 § Med fast egendom avses fastighet, visst område av fastighet, samfällid mark samt andel i och villkorlig rätt till sådan egendom.

Vad som sägs om fast egendom gäller i tillämpliga delar även tomträtt.

12 § Vad som sägs om pantbrev i fastighet gäller i tillämpliga delar även vilandebevis.

2 kap. Förfarandet hos Kronofogdemyndigheten*Ansökan m.m.*

1 § Ansökan om verkställighet görs muntligen eller skriftligen. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får dock medge att ansökan görs på medium för automatisk databehandling.

Skriftlig ansökan skall vara undertecknad av sökanden eller hans ombud.

Utslag i mål om betalningsföreläggande eller handräckning verkställs självmant av Kronofogdemyndigheten, om inte sökanden i målet har angett att verkställighet inte skall ske. Ansökan om verkställighet anses gjord när utslaget meddelades. *Lag (1991:849)*

2 § Sökanden skall ange den åtgärd som han yrkar.

Vid ansökan skall inges den exekutionstitel på grund varav verkställighet söks. Grundas anspråket på löpande skuldebrev eller annan handling, vars företeende utgör villkor för rätt att kräva betalning eller påkalla fullgörande av annan förpliktelse, skall den handlingen inges.

Exekutionstiteln skall inges i huvudskrift eller, om Kronofogdemyndigheten anser det tillräckligt, i bestyrkt avskrift. Handling som avses i andra stycket andra meningen skall inges i huvudskrift. Annan handling bör inges i huvudskrift eller bestyrkt avskrift.

Görs ansökan på medium för automatisk databehandling behöver exekutionstiteln inte ges in, om den är ett utslag i mål om betalningsföreläggande.

Sökanden behöver inte ge in exekutionstiteln, om denna är en dom eller ett strafföreläggande som på grund av föreskrift i lag eller annan författning har översänts till Kronofogdemyndigheten från en domstol eller en myndighet. *Lag (1996:1027)*

3–4 §§ har upphävts genom lag (2006:672).

5 § Om en ansökan är så bristfällig att den inte kan läggas till grund för prövning i sak och om sökanden inte följer ett föreläggande att avhjälpa bristen, skall ansökan avvisas.

Lag (1993:893)

6 § Beträffande parts behörighet samt ställföreträdare eller ombud för och biträde åt part tillämpas 11 och 12 kap. rättegångsbalken, i den mån ej annat föreskrivs i denna paragraf.

Ombud behöver ej styrka sin behörighet genom fullmakt annat än om Kronofogdemyndigheten finner det behövt.

Visar ombud eller biträde oskicklighet eller oförstånd eller är han eljest olämplig, får Kronofogdemyndigheten avvisa honom som ombud eller biträde i målet.

7 § I fråga om handling som kommer in till Kronofogdemyndigheten tillämpas 33 kap. 3 § rättegångsbalken.

Handling, som avser anmälan eller annan åtgärd som skall ske innan utmätt egendom säljs, sammanträde avslutas eller beslut meddelas, anses dock inkommen i rätt tid endast om innehållet i handlingen har hunnit bli känt för förrättningsmannen före nämnda tidpunkt.

8 § Kronofogdemyndigheten får vid behov anlita tolk. Tolk som ej fullgör uppdraget i tjänsten har rätt till ersättning av allmänna medel.

I fråga om översättning av ansökan eller annan handling som ej är avfattad på svenska tillämpas 33 kap. 9 § rättegångsbalken.

9 § Underlåter part eller tredje man att fullgöra något som åligger honom i utsökningens mål och finns anledning antaga att han har laga förfall, skall underlåtenheten ej leda till påföljd eller eljest läggas honom till last i målet. Auktion eller bevakningssammanträde skall dock ej inställas annat än om synnerliga skäl föreligger.

Har någon förelagts att väcka talan inom viss tid och visar han laga förfall före utgången av den tiden, skall Kronofogdemyndigheten sätta ut ny tid.

I fråga om vad som skall räknas som laga förfall tillämpas 32 kap. 8 § rättegångsbalken.

Förhör

10 § Kronofogdemyndigheten får hålla förhör med svaranden, om det behövs. Svaranden får föreläggas att inställa sig personligen vid vite av högst ettusen kronor.

Till sådant förhör skall vid behov även sökanden kallas. Sökanden får föreläggas att inställa sig vid påföljd av att hans ansökan annars förfaller. Bör sökanden inställa sig personligen, får vite av högst ettusen kronor föreläggas honom.

11 § Förhör får vid behov hållas med tredje man som är sakägare eller som enligt denna balk är skyldig lämna upplysningar. Tredje man får föreläggas att inställa sig personligen vid vite av högst ettusen kronor.

12 § Fråga om utdömmande av vite som har förelagts enligt 10 eller 11 § prövas av Kronofogdemyndigheten. Har ändamålet med vitet förfallit, får det ej dömas ut.

Uteblir svaranden från förhör och har vite förelagts honom, får han hämtas.

Indrivning
av fordran

13§ Tredje man som har inställt sig för att höras får tillerkännas skälig ersättning av allmänna medel för inställelsen.

14§ Har vid förhör förebringats uppgift om enskilda personliga eller ekonomiska förhållanden, vars röjande kan antagas medföra att den enskilde eller någon honom närstående lider avsevärd skada eller betydande men, kan Kronofogdemyndigheten förordna att uppgiften ej får röjas obehörigen.

Tvångsmedel

15§ När Kronofogdemyndigheten enligt 4 kap. 14 eller 15 § eller 16 kap. 9 eller 12 § eller 13 § jämförd med 4 kap. 14 och 15 §§ förelägger svaranden eller tredje man att fullgöra eller underlåta något, får myndigheten föreskriva vite till belopp som finnes behövt.

Fråga om utdömande av vite som har förelagts enligt första stycket prövas, på talan av Kronofogdemyndigheten, av den tingsrätt som enligt 18 kap. 1 § prövar överklagande av Kronofogdemyndighetens beslut. Har ändamålet med vitet förfallit, får det ej dömas ut.

Om föreläggande vid vite ej iakttas, kan Kronofogdemyndigheten ge nytt vitesföreläggande utan hinder av att det förra ej har vunnit laga kraft. *Lag (2006:672)*

16§ Efterkommer ej gäldenären eller tredje man föreläggande enligt 4 kap. 14 eller 15 § eller 16 kap. 13 § jämförd med nämnda lagrum, får han häktas, om synnerliga skäl föreligger. Fråga om häktning prövas, efter framställning av Kronofogdemyndigheten, av den tingsrätt som enligt 18 kap. 1 § prövar överklagande av Kronofogdemyndighetens beslut.

När framställning om häktning har gjorts, skall förhandling äga rum inför rätten. Till förhandlingen skall Kronofogdemyndigheten och, om hinder ej möter, den som avses med yrkandet kallas. Denne får hämtas, om skäl föreligger därtill. Har han kallats till förhandlingen eller kan det antagas att han har avvikit eller eljest håller sig undan, utgör hans utevaro ej hinder för prövning av yrkandet. I fråga om rätt till biträde och kostnader i målet har vad som föreskrivs i rättegångsbalken om försvarare och om rättegångskostnader i brottmål motsvarande tillämpning.

Rätten skall med högst två veckors mellanrum hålla förhandling för att pröva om den som är intagen i häkte fortfarande skall vara häktad. Föreligger ej längre skäl för häktning, skall rätten omedelbart förordna att den häktade skall friges. Ingen får hållas häktad längre tid än tre månader i målet. Beträffande behandlingen i övrigt av frågor om häktning enligt denna paragraf har vad som gäller enligt rättegångsbalken om häktning av misstänkt motsvarande tillämpning. *Lag (2006:672)*

17§ Vid förrättning får hus, rum eller förvaringsställe genomsökas, om det behövs för att verkställighet skall kunna ske.

Behöver förrättningsmannen ha tillträde till utrymme som är tillslutet, får han låta öppna lås eller bereda sig tillträde på annat sätt. Han får dock ej bereda sig tillträde till bostad i innehavarens frånvaro annat än om underrättelse om tiden för förrättningen har sänts till innehavaren med posten eller lämnats på annat lämpligt sätt och det kan antagas att denne håller sig undan eller om eljest särskilda skäl föreligger.

För att genomföra förrättning får förrättningsmannen i övrigt använda tvång i den mån det kan anses befogat med hänsyn till omständigheterna. Våld mot person får dock brukas endast om förrättningsmannen möter motstånd och i den mån det med hänsyn till förrättningens ändamål kan anses försvarligt.

Beslut

18§ Beslut skall, i den mån det behövs, ange de skäl på vilka det grundas.

Beslut som får överklagas skall innehålla upplysning om vad den som vill föra talan mot beslutet skall iakttaga. Sådan upplysning får dock utelämnas när den är uppenbart obehövt.

19 § Kronofogdemyndighetens beslut gäller omedelbart. Vite får dock inte utsökas innan det beslut, genom vilket Kronofogdemyndigheten har dömt ut vitet, har vunnit laga kraft.

Verkställigheten fortgår även om Kronofogdemyndighetens beslut överklagas, om inte något annat föreskrivs i denna balk eller förordnas av en domstol. *Lag (1993:516)*

20 § Beslut, som till följd av skrivfel, räknefel eller annat sådant förbiseende innehåller uppenbar oriktighet, får rättas av Kronofogdemyndigheten. Om det ej är obehövt, skall part och annan sakägare beredas tillfälle att yttra sig innan rättelse sker.

21 § Vad som i balken sägs om beslut gäller i tillämpliga delar även sådan åtgärd av Kronofogdemyndigheten som inverkar på parts eller tredje mans rätt.

Prövning av tvist

22 § I tvist vid fördelning av medel som enligt 13 kap. 7 § tredje stycket prövas av Kronofogdemyndigheten anses talan väckt när borgenären anmälde sitt anspråk.

Om talan ej uppfyller vad som gäller för stämningsansökan i tvistemål, skall Kronofogdemyndigheten anmoda borgenären att avhjälpa bristen.

23 § Kronofogdemyndigheten skall sätta ut muntlig förhandling i tvisten och kalla parterna till förhandlingen. I fråga om sådan förhandling tillämpas bestämmelserna om förhör i 10 § första stycket andra meningen och andra stycket tredje meningen, 11 § andra meningen, 12 § första stycket och 14 §. Parts utevaro från förhandlingen utgör ej hinder för prövning av tvisten.

Om bevisning gäller vad som föreskrivs i rättegångsbalken för tvistemål. Bestämmelserna om häkte i 36 kap. 21 § rättegångsbalken får dock ej tillämpas.

Tvisten avgörs i samband med fördelning av de medel som tvisten rör. Avgörandet tas upp i beslutet om fördelningen.

24 § Har enligt 4 kap. 20, 21 eller 22 § eller 13 kap. 7 § andra stycket föreläggande meddelats att väcka talan vid domstol, skall tvisten prövas av den tingsrätt som enligt 18 kap. 1 § prövar överklagande av Kronofogdemyndighetens beslut, om ej annat följer av andra stycket.

Om föreläggande har meddelats enligt 4 kap. 20, 21, 22 eller 26 § i fall då tvisten rör egendom som avses i 10 kap. 10 eller 12 § rättegångsbalken, gäller om domstols behörighet vad som sägs där.

Har föreläggande meddelats enligt 4 kap. 23 § första stycket eller 9 kap. 11 § tredje stycket, gäller om domstols behörighet vad som i allmänhet är föreskrivet därom. I fall som avses i 4 kap. 23 § andra stycket skall tvisten prövas, när fråga är om pantbrev i fastighet, av den tingsrätt som anges i 10 kap. 10 § rättegångsbalken och annars av den tingsrätt som enligt 18 kap. 1 § prövar överklagande av Kronofogdemyndighetens beslut.

Har ett föreläggande meddelats enligt 3 kap. 16 § gäller om domstols behörighet vad som sägs i 43 § första stycket lagen (1999:116) om skiljeförfarande.

I föreläggande skall anges vid vilken domstol talan i första hand bör väckas.

Lag (2006:672)

Ställande av säkerhet m.m.

25 § Säkerhet som ska ställas enligt denna balk ska bestå av pant, borgen eller företagshypotek. Borgen ska ställas såsom för egen skuld och, om den ingås av två eller flera personer gemensamt, vara solidarisk. Är säkerheten inte godkänd av den till vars förmån säkerheten ska gälla, ska den prövas av Kronofogdemyndigheten.

Om bank eller annan jämförbar penninginrättning ska ställa säkerhet, får godtas utfästelse av penninginrättningen att infria den förpliktelse som säkerheten ska avse.

Säkerheten ska tas i förvar av Kronofogdemyndigheten. *Lag (2008:991)*

26 § När säkerhet ska tas i anspråk av Kronofogdemyndigheten enligt 3 kap. 22 § andra stycket, eller 13 kap. 3 eller 20 §, får pant tillgodogöras i den ordning som gäller för utmätt

Indrivning
av fordran

egendom. Borgen får genast utsökas. Om säkerheten utgörs av företagshypotek, får utmätning genast ske i den egendom som omfattas av företagshypoteket. Detta gäller även när företagshypoteket gäller i annan näringsverksamhet än gäldenärens.

Lag (2008:991)

27 § Staten, kommun, landsting och kommunalförbund behöver ej ställa säkerhet.

Vite får ej föreläggas staten. *Lag (2007:277)*

Fordran som ej är förfallen samt ränta

28 § Fordran, som ej är förfallen till betalning och ej löper med ränta före förfalldagen, beräknas till det belopp som efter fem procent årlig ränta utgör fordringens värde. Motsvarande gäller, om utfäst ränta är lägre än fem procent.

29 § När medel som sökanden eller annan sakägare har fått lyfta skall betalas tillbaka, utgår ränta enligt 5 § räntelagen (1975:635) från den dag medlen utbetalades till och med den dag återbetalning skall ske och enligt 6 § räntelagen för tiden därefter.

Ränta utgår dock ej i den mån det beror på den som är berättigad till medlen att de ej har betalats tillbaka.

Särskilda bestämmelser beträffande allmänna mål

30 § Bestämmelserna i 1 och 2 §§ samt 10 § andra stycket gäller inte i allmänt mål. I fråga om sökanden i ett sådant mål gäller inte 6 § och inte heller 29 § i fall då exekutionstiteln upphävs.

Sökanden i allmänt mål företräds av Kronofogdemyndigheten. Om fråga uppkommer om avvisning enligt 2 kap. 5 § eller invändning görs mot verkställighet enligt 3 kap. 21 § för dock sökanden själv sin talan. I tvister som avses i 4 kap. 20–23 och 26 §§, 9 kap. 11 § tredje stycket och 13 kap. 7 § andra stycket samt när talan förs i ett överklagat utskökningsmål företräds sökanden av Skatteverket.

I allmänt mål anses ansökan gjord, när indrivningsuppdraget har förts in i Kronofogdemyndighetens system för automatisk databehandling och uppgifterna är tillgängliga för myndigheten. När indrivning begärs enligt särskilda bestämmelser, anses ansökan gjord när ansökningshandlingarna har kommit in till Kronofogdemyndigheten.

Lag (2006:672)

3 kap. Exekutionstitlar

Inledande bestämmelser

1 § Verkställighet får under de förutsättningar som anges i detta kapitel äga rum på grund av följande exekutionstitlar:

1. domstols dom, utslag eller beslut,
2. förlikning som är stadfäst av domstol och medlingsöverenskommelse som har förklarats verkställbar av domstol,
3. godkänt strafföreläggande, godkänt föreläggande av ordningsbot eller godkänt avgiftsföreläggande,
4. skiljedom,
5. förbindelse angående underhållsbidrag,
6. förvaltningsmyndighets beslut som enligt särskild föreskrift får verkställas,
7. handling som enligt särskild föreskrift får läggas till grund för verkställighet, och
8. Kronofogdemyndighetens utslag eller beslut i mål om betalningsföreläggande eller handräckning samt europeiskt betalningsföreläggande som har förklarats verkställbart av Kronofogdemyndigheten.

Det som i balken sägs om dom gäller, om inte annat föreskrivs, i tillämpliga delar även domstols utslag eller beslut, Kronofogdemyndighetens utslag eller beslut i mål om betalningsföreläggande eller handräckning samt europeiskt betalningsföreläggande som har förklarats verkställbart av Kronofogdemyndigheten. *Lag (2011:862)*

2 § I vad mån verkställighet på grund av utländsk exekutionstitel får äga rum här i riket framgår av särskilda föreskrifter.

Dom

3 § Dom får verkställas utan särskilda villkor, när den har vunnit laga kraft.

Har talan fullföljts endast mot viss del av dom, får domen i övrigt, när det kan ske, verkställas såsom lagakraftäggande dom, om ej annat förordnas med anledning av den fullföljda talan.

4 § Dom som ej har vunnit laga kraft får verkställas i fall och under villkor som anges i 59 §§.

Bestämmelser om hinder mot att utmätt egendom säljs eller influerna medel betalas ut finns i 8 kap. 4 § samt 13 kap. 1 och 14 §§. *Lag (1995:298)*

5 § Verkställighet får genast ske av

1. dom i växel mål eller checkmål,
2. tredskodom varigenom betalningsskyldighet har ålagts den part som uteblivit eller inte uppfyllt vad som sägs i 44 kap. 7 a eller 7 b § rättegångsbalken, om inte något annat förordnas med anledning av ansökan om återvinning. *Lag (1991:848)*

6 § Annan dom varigenom betalningsskyldighet har ålagts än som avses i 5 § får verkställas genast, om inte gäldenären hos Kronofogdemyndigheten

1. nedsätter pengar till belopp som svarar mot betalningsskyldigheten den dag nedläggningen sker jämte förrättningskostnader eller
2. som pant ställer ett motsvarande tillgodohavande hos bank eller kreditmarknadsföretag jämte den ränta som belöper på tillgodohavandet för tiden därefter eller
3. när domen har meddelats av underrätt ställer annan säkerhet för betalningsskyldigheten jämte förrättningskostnader.

Fullgör gäldenären vad som nu har sagts först sedan åtgärd har vidtagits för verkställighet av domen, skall åtgärden återgå, om det kan ske. *Lag (2006:672)*

7 § Har högre rätt förklarat talan mot dom varigenom betalningsskyldighet har ålagts förfallen, får domen verkställas genast, om ej annat förordnas med anledning av ansökan om målets återupptagande.

Har hovrätt vägrat en part prövningstillstånd vid talan mot tingsrätts dom, varigenom betalningsskyldighet har ålagts parten, får domen verkställas genast, om inte annat förordnas med anledning av talan mot hovrättens beslut. *Lag (1987:755)*

8 § Dom varigenom någon har förpliktats att utge lös egendom får verkställas genast, om säkerhet ställs för återbäring av egendomen jämte avkastning. Detta gäller dock ej, om förpliktelsen har ålagts som särskild rättsverkan av brott.

9 § Dom, som enligt annan lag eller enligt förordnande av domstolen får verkställas innan den har vunnit laga kraft, verkställs såsom lagakraftäggande dom, om ej annat följer av lagen eller förordnandet.

10 § Ansökan om resning eller återställande av försutten tid, beslut genom vilket en sådan ansökan har beviljats eller klagan över domvillan hindrar inte verkställighet, om inte rätten beslutar annat. *Lag (1994:1038)*

Utslag och beslut i mål om betalningsföreläggande och handräckning samt europeiskt betalningsföreläggande

11 § Utslag eller beslut i mål om betalningsföreläggande eller handräckning genom vilket någon har ålagts betalningsskyldighet får verkställas genast, om inte något annat beslutas med anledning av ansökan om återvinning eller överklagande. Har gäldenären sökt återvinning eller överklagat, tillämpas det som sägs i 6 § om underrätts dom.

Lag (1994:1038)

12 § Utslag eller beslut i mål om handräckning verkställs, utom i fall som avses i 11 §, såsom lagakraftäggande dom, om inte något annat beslutas med anledning av ansökan om återvinning eller överklagande. *Lag (1994:1038)*

Indrivning
av fordran

12 a § Europeiskt betalningsföreläggande som har förklarats verkställbart av Kronofogdemyndigheten får verkställas utan särskilda villkor, om inte något annat följer av artikel 22 eller 23 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1896/2006 av den 12 december 2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande. *Lag (2008:881)*

Förlikning och medlingsöverenskommelse

13 § Förlikning som är stadfäst av domstol och medlingsöverenskommelse som har förklarats verkställbar av domstol verkställs som lagakraftägande dom, om inte annat beslutas med anledning av talan mot domen eller beslutet eller talan om ogiltigförklaring av förlikningen eller medlingsöverenskommelsen. *Lag (2011:862)*

Strafföreläggande, föreläggande av ordningsbot och avgiftsföreläggande

14 § Godkänt strafföreläggande och godkänt föreläggande av ordningsbot verkställs såsom lagakraftägande dom.

Första stycket gäller även för avgiftsföreläggande som har godkänts enligt 3 kap. 18 § konkurrenslagen (2008:579). *Lag (2008:588)*

Skiljedom

15 § Skiljedom som grundas på skiljeavtal får verkställas, om

1. skiljeavtalet inte innehåller något förbehåll om rätt för part att föra talan mot domen eller, när ett sådant förbehåll finns, tiden för parts talan har gått ut utan att talan har förts, och
2. domen uppfyller föreskrifterna om skriftlighet och undertecknande i 31 § första stycket lagen (1999:116) om skiljeförfarande.

I fråga om ersättning till skiljeman får skiljedomen verkställas, om

1. tiden för parts talan mot domen i denna del har gått ut utan att talan har väckts, och
2. domen uppfyller föreskrifterna om skriftlighet och undertecknande i 31 § första stycket lagen (1999:116) om skiljeförfarande.

Svaranden skall alltid ges tillfälle att yttra sig innan verkställighet sker.

Om verkställighet av en skiljedom som omfattas av en sådan överenskommelse om inskränkning i parternas rätt att föra talan mot skiljedomen som anges i 51 § lagen (1999:116) om skiljeförfarande gäller vad som föreskrivs där. *Lag (1999:118)*

16 § Finns det anledning att anta att en skiljedom som enligt 15 § får verkställas är ogiltig och pågår inte redan rättegång om detta, skall Kronofogdemyndigheten förelägga sökanden att inom en månad från det att föreläggandet delgavs sökanden väcka talan i saken mot svaranden. *Lag (1999:118)*

17 § Bestämmelserna i 15 och 16 §§ gäller i tillämpliga delar en skiljedom som, utan att skiljeavtal föreligger, med stöd av bestämmelse i lag har meddelats med tillämpning av lagen (1999:116) om skiljeförfarande. *Lag (1999:118)*

18 § Finns inte på grund av bestämmelserna i 15 eller 17 § hinder mot verkställighet av skiljedomen, verkställs den som lagakraftägande dom, om inte annat förordnas av den domstol där talan mot skiljedomen förs.

Har sökanden förelagts att väcka talan enligt 16 § får skiljedomen dock verkställas endast i fall och under villkor som gäller för icke lagakraftägande underrättsdomar. Sedan talan om skiljedomens giltighet väckts av sökanden eller svaranden får domstolen bestämma om verkställigheten. Väcks inte talan inom den angivna tiden eller avslutas målet utan prövning i sak skall vid tillämpning av 22 § anses som om skiljedomen hade upphävts. *Lag (1999:118)*

Förbindelse angående underhållsbidrag

19 § Skriftlig, av två personer bevitnad förbindelse angående underhållsbidrag enligt äktenskapsbalken eller föräldrabalken verkställs såsom lagakraftägande dom.

I fråga om underhållsbidrag, som skall utges till gäldenärens make för makens egen del eller för makarnas barn, får verkställighet dock äga rum endast om makarna under den tid som bidraget avser ej varaktigt bodde tillsammans och alltjämt ej gör det.

Har talan rörande en förbindelse väckts vid domstol, kan denna förordna att verkställighet ej får äga rum tills vidare. *Lag (1987:793)*

Annan exekutionstitel

20 § I fråga om verkställighet av förvaltningsmyndighets beslut tillämpas vad som gäller om dom, om ej annat är föreskrivet. Innan saken har blivit slutligt prövad, räknas beslutet som underrätts dom.

I fråga om verkställighet på grund av handling som avses i 1 § första stycket 7 gäller vad som är särskilt föreskrivet.

Invändningar mot verkställighet

21 § Visar svaranden att han har fullgjort betalningsskyldighet eller annan förpliktelse som ansökningen om verkställighet avser, får verkställighet ej äga rum. Detsamma gäller om svaranden till kvittning åberopar fordran, som har fastställts genom exekutionstitel vilken får verkställas eller som grundas på skuldebrev eller annat skriftligt fordringsbevis, och i övrigt förutsättningar för kvittning föreligger.

Gör svaranden gällande att annat förhållande som rör parternas mellanhavande utgör hinder mot verkställighet och kan invändningen ej lämnas utan avseende, får verkställighet ej heller äga rum.

Föreligger fall som avses i första eller andra stycket och har åtgärd för verkställighet redan vidtagits i målet, skall åtgärden återgå, om det kan ske.

Kronofogdemyndighetens beslut med anledning av invändning som avses i första eller andra stycket hindrar ej att saken prövas i rättegång.

Upphävande av exekutionstitel

22 § Upphävs en exekutionstitel, skall sökt verkställighet omedelbart inställas. Redan vidtagen åtgärd för verkställighet skall såvitt möjligt återgå. Sådan återgång skall ske genast, om inte annat har förordnats. I mål om utmätning skall dock vidtagen åtgärd inte utan särskilt förordnande återgå förrän det avgörande varigenom exekutionstiteln har upphävts har vunnit laga kraft.

I mål om utmätning skall Kronofogdemyndigheten på begäran utsöka vad borgenären skall betala tillbaka. Härvid får ställd säkerhet tas i anspråk. I annat mål skall myndigheten på begäran återställa besittning eller annat förhållande som har rubbats, om hinder inte möter.

Sökanden är även skyldig att ersätta skada som svaranden har lidit genom verkställigheten. *Lag (1995:298)*

Särskilda bestämmelser beträffande allmänna mål

23 § Bestämmelserna i 3–13 och 15–20 §§ samt 22 § första stycket tredje och fjärde meningarna och andra och tredje styckena gäller ej i allmänt mål.

Dom eller beslut, varigenom någon har dömts att utge böter eller vite eller har ålagts sådan särskild rättsverkan av brott som innefattar betalningsskyldighet, får ej verkställas förrän domen eller beslutet har vunnit laga kraft. Annan exekutionstitel i allmänt mål får verkställas innan den har vunnit laga kraft, om det är särskilt föreskrivet.

Exekutionstitel i allmänt mål verkställs såsom lagkraftägande dom. I stället för vad som sägs i 22 § första stycket tredje och fjärde meningarna gäller att återgång av utmätning skall ske genast, när exekutionstiteln har upphävts. *Lag (1995:298)*

24 § Har innehållet i exekutionstitel tagits upp i saköreslängd, restlängd eller annan sådan handling som har upprättats enligt särskild föreskrift, får verkställighet äga rum på grund av handlingen.

4 kap. Utmätning

Inledande bestämmelser

1 § Utmätning får äga rum när verkställighet som avser betalningsskyldighet är medgiven enligt 3 kap. Utmätning får också ske när Kronofogdemyndigheten enligt särskild bestämmelse i denna balk får utsöka fordran eller kostnad.

1 a § Utmätning på grund av att gäldenären enligt lag på särskilda tider skall betala underhållsbidrag till make, förutvarande make, eget barn eller annans barn skall avse samtliga bidrag som är förfallna vid verkställighetstillfället. Sökanden kan dock begära att verkställigheten skall begränsas till vissa bidragsbelopp.

Utmätning får inte ske för preskriberade underhållsbidrag enligt äktenskapsbalken och föräldrabalken. *Lag (1995:298)*

2 § Genom utmätning får tagas i anspråk egendom som ej är undantagen på grund av bestämmelse i denna balk eller på grund av särskild föreskrift.

I den mån pantbrev i skepp eller fastighet ej utgör säkerhet för fordran får det utmätas hos den intecknade egendomens ägare. Motsvarande gäller skuldebrev som är in-tecknat i luftfartyg eller reservdelar till luftfartyg.

För utmätning av lön och vissa andra förmåner gäller enligt 7 kap. särskilda villkor.

Utmätningsordningen

3 § Utmätning skall ske endast om det belopp som kan beräknas flyta in, efter avdrag för kostnader som uppkommer efter utmätningen, ger ett överskott som gör åtgärden för-svarlig.

Av utmättningsbar egendom bör i första hand tagas i anspråk sådan tillgång som kan användas till fordringens betalning med minsta kostnad, förlust eller annan olägenhet för gäldenären, om ej annat följer av 4–6 §§. *Lag (1993:1650)*

4 § Sökande, vars fordran är förenad med särskild förmånsrätt, har rätt att i första hand få utmätning av egendom vari förmånsrätten gäller. Annan tillgång får ej utmätas för fordringen, om det är till skada för annan sökande, såvida ej utmätning sker på villkor att be-talning i första hand skall utgå ur den egendom vari förmånsrätten gäller.

5 § Registrerat skepp, registrerat luftfartyg, in-tecknade reservdelar till luftfartyg eller fast egendom får endast om sökanden begär det utmätas för fordran som ej är förenad med särskild förmånsrätt i egendomen.

6 § Tillgångar som hör samman får ej skiljas utan särskilda skäl.

Tillbehör till fartyg, luftfartyg eller fastighet får ej utmätas särskilt för sig.

Omfattar in-teckning i luftfartyg även reservdelar, får ej någon av de på viss plats för-varade reservdelarna utmätas särskilt för sig utan in-teckningshavarens samtycke.

7 § Lös egendom får utmätas endast om egendomen är tillgänglig vid förrättningen eller om egendomen ändå på grund av registrering, upplysningar vid förhör eller annan ut-redning kan identifieras och hinder ej kan antagas möta mot säkerställande av utmät-ningen enligt vad som sägs i 6 kap.

Här i riket registrerat skepp eller luftfartyg får dock utmätas även om hinder mot sä-kerställande av utmätningen kan antagas föreligga.

Förfarandet

8 § har upphävts genom lag (2006:672).

9 § Kronofogdemyndigheten skall i den utsträckning som behövs med hänsyn till an-sökans innehåll, tillkommande uppgifter, gäldenärens förhållanden och omständighe-terna i övrigt utreda gäldenärens anställnings- och inkomstförhållanden samt undersöka om gäldenären har utmättningsbar egendom. *Lag (2007:277)*

9a§ Om gäldenären enligt utredningen saknar tillgångar till full betalning av utmätningssfordringen, skall Kronofogdemyndigheten snarast underrätta sökanden och gäldenären om detta. Sökanden skall också underrättas om vilka utredningsåtgärder som myndigheten avser att vidta senare under målets handläggning. *Lag (2007:277)*

9b§ Om gäldenären under handläggningstiden försätts i konkurs, skall målets handläggning avbrytas. Gäller målet en fordran med panträtt i viss egendom, följer det av 3 kap. 7 § konkurslagen (1987:672) att det skall handläggas vidare i den del som avser utmätning i egendomen. Pågår löneutmätning gäller 7 kap. 19 §.

Egendom som har utmätts före konkursen får säljas och influtna medel redovisas i den utsträckning som följer av 3 kap. 8 § konkurslagen. Detsamma gäller för åtgärder mot arbetsgivare enligt 7 kap. 21 §. *Lag (2007:277)*

9 c–9 g §§ har upphävts genom lag (2007:277).

10§ Utmätning skall ske så snart som möjligt efter det att de handlingar som behövs har kommit in till Kronofogdemyndigheten.

Om sökanden medger uppskov med utmätningen och uppskovet varar över två månader, förfaller ansökan. Detsamma gäller om sökanden medger uppskov fler än två gånger under ett år. *Lag (2007:277)*

11§ Har två eller flera sökt utmätning mot samma gäldenär, skall utmätning för fordringarna ske samtidigt, om ej utmätning för någon av fordringarna därigenom fördröjs oskäligt.

Bestämmelserna i 7 kap. 17 § första stycket om jämkning av underhållsbidrag vid utmätning av lön tillämpas även vid annan utmätning. *Lag (1995:298)*

12§ Innan utmätning sker skall underrättelse om målet sändas till gäldenären med posten eller lämnas på annat lämpligt sätt. Underrättelsen skall ske så tidigt att gäldenären kan beräknas få tillräcklig tid att bevaka sin rätt.

Föreligger risk att gäldenären skaffar undan eller förstör egendom eller är saken eljest brådskande, behöver gäldenären ej underrättas. Underrättelse behövs ej heller, om gäldenären saknar känt hemvist och det ej har kunnat klarläggas var han uppehåller sig.

13§ Utmätning får ske utan hinder av att gäldenären ej är närvarande, om det ej behövs att han får tillfälle att yttra sig vid förrättningen.

13 a § har upphävts genom lag (2007:277).

Upplysningsplikt

14§ Gäldenären är skyldig att lämna de uppgifter om sina tillgångar som behövs i målet.

Kronofogdemyndigheten kan ålägga gäldenären att inge förteckning över sina tillgångar. Vid behov kan myndigheten förordna lämplig person att biträda gäldenären vid upprättande av förteckningen.

Gäldenären kan också åläggas att på heder och samvete skriftligen bekräfta de uppgifter om sina tillgångar som han har lämnat vid förhör eller i förteckning.

15§ Tredje man är skyldig att uppgive huruvida gäldenären har fordran hos honom eller annat mellanhavande med honom, som kan vara av betydelse för bedömning i vad mån gäldenären har utmättningsbar egendom, samt att ange den närmare beskaffenheten av mellanhavandet.

16§ Bestämmelser om förhör med gäldenären eller tredje man och om tvångsmedel i samband med att upplysningar begärs av gäldenären eller tredje man finns i 2 kap. 10–16 §§.

Förhållandet till tredje man vid utmätning av lös egendom

17§ Lös egendom får utmätas, om det framgår att egendomen tillhör gäldenären eller om han enligt 18 eller 19 § skall anses vara ägare.

Indrivning
av fordran

18 § Gälldenären anses vara ägare till lös egendom som han har i sin besittning, om det ej framgår att egendomen tillhör annan.

I fråga om registrerat skepp eller registrerat luftfartyg gäller dock att egendomen anses tillhöra gälldenären, om denne är inskriven som ägare och det ej framgår att egendomen tillhör annan.

19 § Om gälldenären är gift och varaktigt sammanbor med sin make och de har lös egendom i sin gemensamma besittning, anses gälldenären som ägare till egendomen, om det ej görs sannolikt att de är samägare till egendomen enligt lagen (1904:48 s.1) om samäganderätt och det ej heller framgår att egendomen tillhör den andre eller någon annan. Detsamma gäller, när gälldenären varaktigt sammanbor med annan under äkten-skapsliknande förhållanden.

Om gälldenären och annan än som avses i första stycket har lös egendom i sin gemensamma besittning, får egendomen eller andel däri utmätas endast om det framgår att egendomen eller andelen tillhör gälldenären.

Första och andra styckena gäller ej i fråga om registrerat skepp eller registrerat luftfartyg.

20 § Utmäts lös egendom enligt 17, 18 eller 19 § trots att tredje man har påstått bättre rätt till egendomen, skall Kronofogdemyndigheten, om skäl föreligger, förelägga tredje mannen att inom en månad från det att föreläggandet delgavs honom väcka talan i saken mot sökanden och gälldenären. Detsamma gäller, om tredje man påstår bättre rätt först sedan utmätning har skett.

Efterkommer tredje man ej föreläggandet, har han förlorat sin rätt mot sökanden, om ej denne inom den angivna tiden har väckt talan i saken mot tredje mannen.

21 § Sedan utmätt lös egendom har sålts eller utmätt fordran har drivits in, gäller 20 § beträffande rätten till influtna medel, om ej tredje mannen efter föreläggande har förlorat sin rätt mot sökanden.

22 § Kan viss lös egendom ej utmätas enligt 17–19 §§ men föreligger sannolika skäl att egendomen tillhör gälldenären, får egendomen utmätas med förbehåll för tredje mans rätt.

Kronofogdemyndigheten skall, om det ej av särskilda skäl är obehövt, förelägga sökanden att inom en månad från det att föreläggandet delgavs honom väcka talan i saken mot tredje mannen. Efterkommer sökanden ej föreläggandet, skall utmätningen hävas, om ej tredje mannen inom den angivna tiden har väckt talan i saken mot sökanden.

Första och andra styckena gäller ej i fråga om registrerat skepp eller registrerat luftfartyg.

23 § Har fordran eller annan rättighet blivit utmätt och råder ovisshet om fordringens eller rättighetens bestånd, skall Kronofogdemyndigheten, om skäl föreligger, förelägga sökanden att inom en månad från det att föreläggandet delgavs honom väcka talan i saken mot tredje mannen. Efterkommer sökanden ej föreläggandet, skall utmätningen hävas, om ej tredje mannen inom den angivna tiden har väckt talan i saken mot sökanden.

Första stycket gäller även när ovissheten i fall som avses i 2 § andra stycket rör i vad mån utmätt pantbrev eller annan in-teckningshandling utgör säkerhet för fordran.

Förhållandet till tredje man vid utmätning av fast egendom

24 § Fast egendom får utmätas, om det framgår att egendomen tillhör gälldenären. Har gälldenären lagfart på egendomen, får utmätning ske, om det ej framgår att egendomen tillhör annan.

25 § När överlåtelse av fast egendom beror av villkor som ännu ej är uppfyllt, hindrar ej överlåtelsen att egendomen utmätas för fordran hos överlåtaren. Utmätningen omfattar i sådant fall även överlåtarens rätt mot den som har förvärvat egendomen. Uppfylls villkoret, gäller utmätningen därefter endast överlåtarens rätt mot förvärvaren.

Utmätning av fast egendom får även äga rum för fordran hos den som har förvärvat egendomen, fastän hans förvärv beror av villkor. Återgår hans förvärv, omfattar utmätningen därefter endast den rätt som han i sådant fall har mot den som överlät egendomen.

26 § Utmäts fast egendom och påstår tredje man bättre rätt till egendomen, gäller vad som sägs i 20 och 21 §§.

Utmättningsverkan av domstols beslut eller av betalning till Kronofogdemyndigheten, m.m.

27 § Har domstol eller Kronofogdemyndigheten fastställt att förfallen fordran skall utgå med särskild förmånsrätt i registrerat skepp, registrerat luftfartyg, intecknade reservdelar till luftfartyg eller fast egendom anses egendomen omedelbart utmätt.

Denna verkan förfaller, om inte försäljning begärs hos Kronofogdemyndigheten inom två månader från det att beslutet eller utslaget vann laga kraft. Utmättningsverkan förfaller dessutom om borgenären hos Kronofogdemyndigheten anmäler att han inte kommer att begära försäljning. *Lag (2006:672)*

28 § Medel vilka gäldenären betalar till Kronofogdemyndigheten i anhängigt mål anses omedelbart utmäta i målet, om betalningen ej har skett med villkor som strider häremot.

Verkan av utmätning

29 § När utmätning har beslutats, får gäldenären ej till skada för sökanden förfoga över egendomen genom överlåtelse eller på annat sätt, om ej Kronofogdemyndigheten efter hörande av sökanden medger det av särskilda skäl.

Första stycket utgör ej hinder mot pantsättning av pantbrev eller annan inteckningshandling som gäller i egendomen. Om förbud mot pantsättning av sådan handling när den har tagits i förvar av Kronofogdemyndigheten finns bestämmelser i 6 kap. 5 § och 12 kap. 5 §.

Om nyttjandet av utmätt egendom m.m. finns bestämmelser i 6 kap. 4 § andra stycket och 12 kap. 6–10 §§.

30 § Utmätning medför förmånsrätt i och med beslutet, om ej annat följer av andra, fjärde eller femte stycket eller 7 kap. 13 §.

Utmätning av här i landet registrerat skepp eller luftfartyg, intecknade reservdelar till sådant luftfartyg eller fast egendom medför inte förmånsrätt förrän ärende angående anteckning om utmätningen tas upp på inskrivningsdag. Upptas på samma inskrivningsdag mer än ett sådant ärende, ska den utmätning som skedde först ha företräde. Om här i landet registrerat skepp eller luftfartyg som har utmäts här blir utmätt i ett annat land innan det har tagits om hand av Kronofogdemyndigheten, ska den rätt som har vunnits genom den förra utmätningen gälla som panträtt.

Utmätning av fast egendom eller av luftfartyg i vilket en rättighet skrivits in i inskrivningsregistret för luftfartyg ger företräde framför rättighet i egendomen, om ärende angående anteckning om utmätningen tas upp senast på den inskrivningsdag då inskrivning av rättigheten söks.

Utmätning av en rättighet som är registrerad enligt lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument medför förmånsrätt genom registrering av utmätningen enligt den lagen. Utmäts en rättighet som förvaltas enligt 3 kap. i nämnda lag inträder förmånsrätten i stället genom underrättelse till förvaltaren om utmätningen. Detsamma gäller om utmätningen avser en panträtt i en rättighet som förvaltas enligt det kapitlet.

Utmätning av ett elcertifikat eller en rättighet som är registrerad enligt lagen (2011:1200) om elcertifikat medför förmånsrätt genom registrering av utmätningen enligt den lagen. Detsamma gäller för en utsläpps rätt eller en rättighet som är registrerad enligt lagen (2004:1199) om handel med utsläppsrätter. *Lag (2011:1201)*

Indrivning
av fordran

31 § Utmätning ger Kronofogdemyndigheten rätt att vidtaga de åtgärder beträffande egendomen som behövs för att sökandens rätt skall tagas till vara. Kronofogdemyndigheten har härvid samma befogenheter som annars tillkommer egendomens ägare. Myndigheten får dock ej väcka talan vid domstol eller svara i mål angående egendomen. 32 § har upphävts genom lag (2006:672).

Hävande av utmätning och annan rättelse

33 § Om det genom rättegång eller på annat sätt blir utrett att utmätt egendom tillhörde tredje man, skall utmätningen hävas, såvida inte tredje mannen efter föreläggande har förlorat sin rätt mot sökanden. Har egendomen sålts, gäller hävandet av utmätningen endast rätten till influtna medel.

Utmätningen skall också hävas, om försäljning av egendomen eller indrivning av utmätt fordran inte kan antas ge ett överskott som gör åtgärden försvarlig. *Lag (2007:277)*

34 § Finner Kronofogdemyndigheten av annat skäl än som anges i 33 § att viss egendom ej borde ha utmätts, skall rättelse ske. Sådan rättelse får dock ej vidtagas senare än två veckor från utmättningsbeslutet.

35 § Kronofogdemyndigheten skall, om ej särskilda skäl föranleder annat, höra sökanden innan rättelse sker enligt 33 eller 34 §.

Särskilda bestämmelser om allmänna mål

36 § Bestämmelserna i 10 § andra stycket skall inte tillämpas i ett allmänt mål. Bestämmelser om uppskov i allmänna mål finns i 7–9 §§ lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

Bestämmelserna i 11 § skall inte tillämpas i allmänt mål om Kronofogdemyndigheten har avbrutit indrivningen enligt 18 § första stycket andra meningen lagen om indrivning av statliga fordringar m.m. *Lag (2007:277)*

5 kap. Undantag från utmätning

Undantag med hänsyn till gäldenärens behov

1 § Från utmätning undantas

1. kläder och andra föremål som tjänar uteslutande till gäldenärens personliga bruk, till skäligt värde,
2. möbler, husgeråd och annan utrustning, i den mån egendomen är nödvändig för ett hem och dess skötsel,
3. arbetsredskap och annan utrustning som behövs för gäldenärens förvärvsverksamhet eller yrkesutbildning samt djur, foder och sådant som i övrigt behövs för hans försörjning, allt till skäligt värde,
4. föremål med sådant övervägande personligt värde för gäldenären att det måste anses uppenbart obilligt att taga egendomen i anspråk,
5. hyresrätt till lägenhet som tjänar gäldenären till stadigvarande bostad eller behövs för hans förvärvsverksamhet, även om hyresrätten får överlåtas,
6. bostadsrätt till lägenhet som tjänar gäldenären till stadigvarande bostad, såvida ej gäldenären vid förvärv av bostadsrätten har åsidosatt tillbörlig hänsyn mot sina borgenärer eller det med hänsyn till gäldenärens behov och bostadsrättens värde är oskäligt att bostadsrätten undantas från utmätning,
7. pengar, banktillgodohavande, annan fordran och förmögenheter, i den mån annat ej är föreskrivet och tillgången skäligen fordras för underhåll åt gäldenären till dess inkomst som täcker behovet är att vänta, dock ej utan synnerliga skäl för längre tid än en månad.

2 § När gäldenären har familj, bestäms vad som får undantagas enligt 1 § med skälig hänsyn även till vad familjen brukar eller behöver.

Om gäldenären eller någon som tillhör hans familj lider av lyte eller allvarlig sjukdom, skall det också beaktas.

Undantag enligt 1 § 7 bestäms med skälig hänsyn även till gäldenärens underhållsbörda.

3 § Vid utmätning hos dödsbo gäller 1 och 2 §§ i fråga om dödsboets tillhörig egendom som den dödes efterlevande familj brukar eller behöver. I stället för 1 § 7 gäller dock att sådan egendom som avses där skall undantagas i den mån det behövs för underhåll enligt 18 kap. 5 § andra stycket ärvdabalken.

I övrigt är 1 och 2 §§ ej tillämpliga vid utmätning hos juridisk person.

4 § Om egendom som avses i 1 § 1–3 har sådant värde att den ej kan undantagas enligt vad som sägs där, får utmätning ske med förbehåll att gäldenären efter egendomens försäljning skall av den behållna köpeskillingen få ut visst skäligt belopp för att kunna anskaffa vad han behöver i den sålda egendomens ställe.

Undantag på grund av egendomens beskaffenhet eller särskild föreskrift

5 § Egendom, som till följd av sin beskaffenhet, enligt föreskrift vid gåva eller i testamente eller på annan grund som gäller mot envar ej får överlåtas, får ej heller utmätas, om ej annat följer av andra stycket eller av särskild föreskrift.

Egendom, som gäldenären har förvärvat på kredit under förbehåll om återtaganderätt för kreditgivaren, får utmätas utan hinder av att egendomen ej får överlåtas.

6 § Medel, som för särskilt angivet ändamål har anvisats gäldenären av staten, kommun eller annan menighet eller av samfund, stiftelse eller inrättning med allmännyttigt syfte eller har samlats in bland allmänheten, får ej utmätas, om det strider mot det angivna ändamålet.

Sedan medlen har betalats ut, gäller förbudet mot utmätning så länge de hålls avskilda.

Första och andra styckena gäller också medel för begravning som tillfaller ett dödsbo på grund av en försäkring eller en utfästelse av en arbetsgivare, i den mån beloppet inte överstiger det för dödsåret gällande prisbasbeloppet enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring. *Lag (2005:108)*

7 § Skadestånd, som tillkommer gäldenären med anledning av personskada, frihetsberövande, falskt åtal, ärekränkning eller annat sådant, får ej utmätas medan skadeståndet inestår hos den som skall utge det. Har skadeståndet bestämts att utgå som livränta, gäller vad som har sagts nu rätten till livräntan.

Sedan skadeståndet har betalats ut, får vad som hålls avskilt ej utmätas, om skadeståndet skall tillgodose försörjningsbehov som alltjämt kvarstår eller, i annat fall, om mindre än två år har förflutit från det att medlen betalades ut.

8 § Rätt till pension eller till annan livränta än som avses i 7 § får ej utmätas i den mån rättigheten behövs för gäldenärens försörjning och fullgörande av underhållsskyldighet som åvilar honom. Detta gäller dock ej, om gäldenären vid förvärv av rättigheten har åsidosatt tillbörlig hänsyn mot sina borgenärer.

9 § När rätt till litterärt eller konstnärligt verk eller annat sådant ej får utmätas, får ej heller rätt till vederlag för utnyttjande av rättigheten utmätas innan denna har utnyttjats så som förutsätts för att vederlag skall utgå och vederlaget kan beräknas.

10 § Om förbud mot utmätning i vissa andra fall gäller särskilda föreskrifter.

11 § Beträffande utmätning av lön och vissa andra förmåner finns bestämmelser i 7 kap.

12 § Medel som ej får utmätas medan de inestår hos annan får ej heller sedan de har betalats ut utmätas förrän dagen efter utbetalningen.

Pantsatt egendom m.m.

13 § Bestämmelserna om förbud mot utmätning i 1–9 §§ hindrar ej att egendom som avses där utmätas för fordran som är förenad med pant- eller retentionsrätt i egendomen.

Nämnda bestämmelser hindrar ej heller utmätning av egendom som har belagts med kvarstad för fordran eller tagits i anspråk genom betalningssäkring.

Indrivning
av fordran

Förfarandet vid prövningen

14 § Gälldenären skall lämna de uppgifter som är tillgängliga för honom och som behövs för Kronofogdemyndighetens prövning av vad som bör undantagas från utmätning. Myndigheten skall förfara efter vad som är känt eller kan utrönas utan omgång.

15 § Anvisar gälldenären viss egendom till utmätning, hindrar bestämmelserna om förbud mot utmätning i 1–12 §§ ej att egendomen utmäts, om den kan överlåtas och utmätning ej uppenbart strider mot vad som är påkallat av hänsyn till gälldenärens eller hans familjs behov.

6 kap. Säkerställande av utmätning

Lös egendom

1 § Utmätning av lös egendom skall säkerställas enligt vad som sägs i detta kapitel.

Säkerställande enligt 2–8 §§ skall ske utan dröjsmål. Utmäts här i riket registrerat skepp eller luftfartyg trots att hinder föreligger mot att säkerställa utmätningen, skall säkerställande ske utan dröjsmål sedan hindret har bortfallit.

När registrerat skepp, registrerat luftfartyg eller intecknade reservdelar till luftfartyg enligt 4 kap. 27 § anses utmäta, skall åtgärd för säkerställande ej utan särskilt yrkande vidtagas innan försäljning har begärts.

2 § Pengar samt löpande skuldebrev och annan handling, vars uppvisande utgör villkor för rätt att kräva betalning eller begära att någon annan förpliktelse fullgörs, ska tas i förvar.

Utmäts pantbrev i skepp eller fastighet eller skuldebrev som är intecknat i luftfartyg eller reservdelar till luftfartyg hos den intecknade egendomens ägare, ska pantbrevet eller inteckningshandlingen tas i förvar. Om beslutet om utmätning av pantbrev avser ett datapantbrev, ska Kronofogdemyndigheten begära att den statliga lantmäterimyndigheten beslutar att sådana registreringsåtgärder som anges i 7–8 §§ lagen (1994:448) om pantbrevsregister inte får vidtas eller att den statliga lantmäterimyndigheten utfärdar ett skriftligt pantbrev enligt 8 § nämnda lag.

Om det kan antas att en sådan handling som avses i första eller andra stycket undanhålls eller har förkommit, ska i stället sekundogälldenären eller annan förpliktad meddelas förbud att fullgöra sin förpliktelse till annan än Kronofogdemyndigheten eller den som myndigheten anvisar.

Utmätning av en rättighet som är registrerad enligt lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument ska säkerställas genom registrering av utmätningen enligt den lagen. Utmäts en rättighet som förvaltas enligt 3 kap. nämnda lag, ska säkerställandet i stället ske genom underrättelse till förvaltaren om utmätningen. Detsamma gäller om utmätningen avser en panträtt i en rättighet som förvaltas enligt det kapitlet.

Utmätning av ett elcertifikat eller en rättighet som är registrerad enligt lagen (2011:1200) om elcertifikat ska säkerställas genom registrering av utmätningen enligt den lagen. Detsamma gäller vid utmätning av en utsläppsrätt eller en rättighet som är registrerad enligt lagen (2004:1199) om handel med utsläppsrätter. *Lag (2011:1201)*

3 § Utmäts annan fordran eller rättighet än som avses i 2 §, skall sekundogälldenären eller annan förpliktad meddelas förbud att fullgöra sin förpliktelse till annan än Kronofogdemyndigheten eller den som myndigheten anvisar.

Vid utmätning av rättighet som avses i 7 kap. jordabalken eller av byggnad på ofri grund skall fastighetens ägare underrättas. Om utmätning av bostadsrätt underrättas bostadsrättsföreningen.

4 § Annan lös egendom än som avses i 2 och 3 §§ skall tagas i förvar eller, om den lämnas i gälldenärens besittning, förseglas eller märkas som utmätt, såvida det ej framstår som obehövt.

Utmätt egendom som ej tas i förvar eller förseglas får nyttjas av gälldenären, om ej Kronofogdemyndigheten beslutar annat.

5 § Pantbrev eller annan inteckningshandling, som gäller i utmätt skepp eller luftfartyg eller i utmäta reservdelar till luftfartyg eller i utmätt egendom som är intecknad enligt lagen (2008:990) om företagshypotek och inte är belånad, får tas i förvar. Sedan handlingen har tagits i förvar, får den inte pantförskrivas utan Kronofogdemyndighetens tillstånd. *Lag (2008:991)*

6 § Förbehåll om återtaganderätt hindrar ej att egendomen tas i förvar, förseglas eller märks, om den har utmätts hos förvärvaren.

Överlåtaren skall underrättas om utmätningen.

7 § Egendom som är i tredje mans besittning får tas i förvar, förseglas eller märkas, när en sådan åtgärd föreskrivs i 2–5 §§. Om ett beslut om utmätning av pantbrev avser ett datapantbrev och tredje man är registrerad som pantbrevshavare, får Kronofogdemyndigheten begära att den statliga lantmäterimyndigheten beslutar att sådana registreringsåtgärder som anges i 7–8 §§ lagen (1994:448) om pantbrevsregister inte får vidtas.

I fråga om pantbrev och andra inteckningshandlingar som är belånade tillämpas bestämmelserna i första stycket endast om det finns särskilda skäl. Om egendomen inte tas i förvar eller ett sådant beslut som avses i första stycket andra meningen inte meddelas, ska i stället förbud meddelas innehavaren att utan Kronofogdemyndighetens tillstånd lämna ut egendomen eller vidta någon annan åtgärd med den till skada för sökanden.

Om tredje man har handpanträtt eller retentionsrätt i egendom som tas i förvar, innehar Kronofogdemyndigheten egendomen för tredje mannens räkning. *Lag (2008:542)*

8 § Handling, som ej är nämnd i 2 eller 5 § men som visar gäldenärens rätt till utmätt egendom eller vars omhändertagande är påkallat för att hindra förfogande över egendomen eller som behövs vid nyttjande av denna, får tagas i förvar. Detta gäller även om handlingen innehas av tredje man.

9 § Kronofogdemyndigheten skall så snart som möjligt förteckna och värdera utmätt lös egendom. Vid behov får sakkunnig person anlitas för värderingen.

Även handlingar som tas i förvar skall förtecknas.

10 § Utöver vad som följer av 1–9 §§ skall Kronofogdemyndigheten vidtaga de åtgärder som i varje särskilt fall behövs för att utmätning skall säkerställas.

10 a § När ett utmätt fartyg eller luftfartyg står under tullövervakning, får Kronofogdemyndigheten begära hjälp av Tullverket för att hindra att fartyget eller luftfartyget avgår. För att hindra fartyget eller luftfartyget att avgå har Tullverket samma befogenheter som myndigheten har enligt tullagen (2000:1281). Detsamma gäller när gods i fartyget eller luftfartyget har utmätts. *Lag (2000:1286)*

11 § Utmäts egendom som redan är utmätt för annan fordran eller som är belagd med kvarstad, skall åtgärderna för säkerställande av utmätningen anpassas därefter.

Provisorisk åtgärd

12 § Kan utmätning av viss lös egendom ej ske genast, får Kronofogdemyndigheten likväld vid behov taga egendomen i förvar eller vidtaga annan åtgärd som anges i 1–10 §§.

När sådan åtgärd har vidtagits, gäller vad som sägs i 4 kap. 29 §.

Åtgärden får ej bestå längre än som är nödvändigt. Har utmätning ej följt inom två veckor, skall åtgärden hävas.

Fast egendom

13 § Om säkerställande av utmätning av fast egendom och om nyttjande av sådan egendom finns bestämmelser i 12 kap. 3–10 §§.

14 § Utmäts fast egendom i fall som avses i 4 kap. 25 §, skall förvärvaren eller, när utmätning sker hos förvärvaren, överlåtaren underrättas och förbud meddelas honom att till annan än Kronofogdemyndigheten eller den som myndigheten anvisar betala eller återbetala köpeskillning eller utge annat som på grund av avtalet kan tillkomma gäldenären.

Indrivning
av fordran

7 kap. Utmätning av lön m.m.

Allmänna bestämmelser

1 § Bestämmelserna i detta kapitel gäller i fråga om utmätning av

1. arbetstagares lön, vare sig den utgår som tidlön, ackordslön, provision eller annan gottgörelse,
2. annan ersättning för arbetsinsats av gäldenären, om dennes ställning är jämförlig med en arbetstagares,
3. periodiskt vederlag för utnyttjande av patent, rätt till litterärt eller konstnärligt verk eller annan sådan rättighet eller för överlåtelse av rörelse,
4. belopp som utgår som pension eller livränta,
5. föräldrapenningsförmåner, sjukpenning, rehabiliteringspenning och närstående-penning enligt socialförsäkringsbalken samt annan ersättning som lämnas på grund av sjukdom, smitta, olycksfall, utbildning, arbetslöshet, värnpliktstjänstgöring eller annan tjänstgöring som ersätts med samma eller liknande förmåner som värnpliktstjänstgöring, allt i den utsträckning ersättningen inte avser att kompensera för särskilt angivna kostnader eller ska återbetalas.

Bestämmelserna i detta kapitel är inte tillämpliga när gäldenären är dödsbo eller annan juridisk person. *Lag (2010:1229)*

2 § Vad som föreskrivs om utmätning av lön gäller även utmätning av annan förmån som avses i 1 §, om inte annat anges. Bestämmelser om arbetsgivare gäller därvid den som utger förmånen. *Lag (1995:298)*

Villkor för utmätning

3 § Lön som inestår hos arbetsgivaren får utmätas genom att arbetsgivaren åläggs att innehålla och betala ut en viss del av lönen till Kronofogdemyndigheten. Bestutet om utmätning får avse framtida utbetalningar av lön eller viss lönepost.

Utmätning av lön skall ske endast om det är försvarligt med hänsyn till det belopp som kan beräknas flyta in. *Lag (1995:298)*

4 § Lön får tas i anspråk genom utmätning endast till den del den överstiger vad gäldenären behöver för sitt och familjens underhåll samt till fullgörande av betalningsskyldighet mot annan som vid utmätning av lön har bättre rätt till lönen. Vid utmätning för fordran med företrädesrätt enligt 14 § första stycket 1 skall även betalningsskyldighet mot annan som har lika rätt som sökanden beaktas.

Om utmätningen avser ackordslön, provision eller annan ersättning som inestår för längre tid än en månad, skall särskild hänsyn tas till detta förhållande. *Lag (1996:1032)*

5 § Den del av lönen som inte får tas i anspråk genom utmätning (*förbehållsbeloppet*) bestäms med ledning av belopp multiplicerade med ett tal som anger förhållandet mellan det allmänna prisläget i oktober månad närmast föregående år och prisläget i oktober 1993 (normalbelopp). Beloppen är 43.800 kronor för ensamstående, 72.360 kronor för sammanlevande makar och därmed jämställda, 23.240 kronor för varje barn till och med det kalenderår då barnet fyller sex år och 26.750 kronor för tid därefter.

Normalbeloppen skall anses innefatta alla vanliga levnadskostnader utom bostads-kostnad, som beräknas särskilt och läggs till normalbeloppen.

Normalbeloppen fastställs för varje år av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer. *Lag (1995:298)*

6 § Utmätning av lön för underhållsbidrag som avses i 4 kap. 1 a § första stycket får ske endast om bidragsbeloppet utestår obetalt eller om gäldenären vid två eller flera tillfällen under de senaste två åren före utmätningensbeslutet har underlåtit att betala i rätt tid och det finns anledning att anta att detta skall upprepas.

Utmätning får bara ske för bidragsbelopp som är förfallet när verkställighet skall ske eller som förfaller näst därefter. *Lag (2004:479)*

Förfarandet

7 § Innan ett beslut om utmätning meddelas, skall gäldenären ges tillfälle att yttra sig, om det inte avsevärt skulle fördröja handläggningen. Om det inte finns särskilda skäl för det, behöver gäldenären dock inte höras när han byter anställning och beslut skall meddelas om utmätning hos den nye arbetsgivaren. *Lag (1995:298)*

8 § Vid utmätning av lön skall Kronofogdemyndigheten bestämma dels hur mycket som högst får innehållas vid varje avlöningstillfälle (*utmätningensbeloppet*), dels förbehållsbeloppet. I stället för att fastställa ett utmätningensbelopp får myndigheten bestämma att all lön som överstiger förbehållsbeloppet skall tas in anspråk.

Vid utmätning av sjukpenning eller annan dagersättning som avses i 1 § första stycket 5 bestäms utmätningensbeloppet och förbehållsbeloppet per dag. Om sådan ersättning betalas ut för mer än en dag, skall utmätningensbelopp och förbehållsbelopp för samtliga dagar som ingår i ersättningsperioden räknas samman. *Lag (1995:298)*

8 a § Vid utmätning för ett engångsbelopp som avser underhållsbidrag med företrädesrätt enligt 14 § skall Kronofogdemyndigheten vid behov fördela beloppet på särskilda poster efter vad som är skäligt med hänsyn till den tid som beloppet är avsett för och övriga omständigheter. De särskilda posterna anses vid utmätningen förfallna enligt vad som bestämts vid fördelningen. *Lag (1995:298)*

9 § Om det finns särskilda skäl, får Kronofogdemyndigheten ålägga arbetsgivaren att anpassa sättet för löneutbetalningen så att utmätningen kan verkställas i lämplig ordning. *Lag (1995:298)*

10 § Ett beslut om utmätning skall ändras, om det finns anledning till det. Innan en ändring som är till nackdel för gäldenären beslutas, skall denne ges tillfälle att yttra sig, om det inte är uppenbart obehövligt. Sådant tillfälle behöver inte heller ges, om beslutet inte kan uppskjutas.

Ett beslut om utmätning för underhållsbidrag som avses i 4 kap. 1 a § första stycket skall hävas, om gäldenären betalar förfallna bidrag och uppkomna förrättningskostnader och det finns anledning att anta att gäldenären även i framtiden fullgör bidragsskyldigheten. *Lag (1995:298)*

11 § Kronofogdemyndigheten får på begäran av sökanden eller gäldenären bevilja anstånd under pågående utmätning av lön. På begäran av gäldenären får anstånd dock beviljas endast om sökanden medger det eller om det finns särskilda skäl. *Lag (1995:298)*

12 § Kronofogdemyndigheten skall underrätta arbetsgivaren om ett beslut om utmätning och beslut i frågor som avses i 9–11 §§. *Lag (1995:298)*

Företrädesordning

13 § Utmätning av lön medför förmånsrätt när det belopp som skall innehållas har förfallit till betalning.

När sjukpenning eller annan dagersättning som avses i 1 § första stycket 5 utges för mer än en dag, skall ersättningen anses ha förfallit till betalning med utmätningensbeloppet varje dag som ersättningsperioden omfattar. *Lag (1995:298)*

14 § Vid utmätning av lön har följande fordringar i nämnd ordning företräde framför andra fordringsanspråk:

1. fordran som avser underhållsbidrag enligt äktenskapsbalken och föräldrabalken,
2. konkursbos fordran på gäldenärens lön enligt 3 kap. 4 § konkurslagen (1987:672), om lönen innehållits under konkursen,
3. fordran som avses i 2 § lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

Företrädesrätten enligt första stycket 1 gäller även sådant utländskt underhållsbidrag som får verkställas i Sverige, om bidragsfordringen vid verkställighetstillfället inte är äldre än fem år. *Lag (2004:479)*

15 § Avdrag för preliminär skatt har företräde framför utmätning av lön. En fordran enligt 14 § första stycket 1 har företräde framför förrättningskostnaderna i målet. *Lag (1997:490)*

Indrivning
av fordran

16§ Vid samtidig utmätning för flera fordringar med företrädesrätt enligt 14 § första stycket 1 skall det innehållna beloppet fördelas efter de löpande fordringarnas storlek. Om mer än som svarar mot de löpande fordringarna har utmätts, har belopp som har stått ute längre företräde vid fördelningen av det överskjutande beloppet.

En delbetalning som flyter in på en viss berättigads fordran avräknas i första hand på den fordran som har stått ute längst. *Lag (1996:1032)*

17§ Bor gäldenären varaktigt tillsammans med sin make och överstiger underhållsbidrag till maken eller till makarnas barn vad som skäligen bör tillkomma den underhållsberättigade, får bidraget vid tillämpningen av 14 och 16 §§ jämkas med hänsyn till annan fordran för vilken utmätning sker samtidigt. Om det finns särskilda skäl, får sådan jämkning ske även av annat underhållsbidrag, om detta överstiger vad som skäligen behövs för den underhållsberättigades försörjning.

Har gäldenären rätt till avdrag enligt 7 kap. 4 § föräldrabalken eller 19 kap. 19 § socialförsäkringsbalken, får belopp som på denna grund tillgodoräknas honom inte tas i anspråk genom utmätning för fordran, som tillkommer annan än den underhållsberättigade eller någon som har inträtt i dennes rätt, eller för fordran som avser underhållsstöd till samma barn. *Lag (2010:1229)*

18§ Har utmätning för fordran med företrädesrätt enligt 14 § beviljats i förmån som avses i 1 § första stycket 3 eller 4 och blir därefter rättigheten som sådan utmätt för annan fordran, har den förra fordringen företräde till betalning ur vad som flyter in till följd av den senare utmätningen. I fråga om fordran med företrädesrätt enligt 14 § första stycket 1 gäller detta i fråga om belopp som har förfallit till betalning när beslutet om utmätning av rättigheten meddelas eller förfaller näst därefter.

Har utmätning beviljats i förmån som avses i 1 § första stycket 3 eller 4 för någon annan fordran än som avses i 14 § och blir därefter rättigheten som sådan utmätt för ytterligare fordran, skall den senare utmätningen anses ha skett även för den obetalda delen av den förra fordringen. *Lag (1996:1032)*

19§ Även om gäldenären är i konkurs får utmätning enligt detta kapitel ske för fordran med företrädesrätt enligt 14 § första stycket 1. Utmätning får också ske för konkursboets räkning.

Försätts gäldenären i konkurs under pågående utmätning av lön för någon annan fordran än sådan som har företrädesrätt enligt 14 § första stycket 1, skall utmätningen fortsätta för konkursboets räkning, om inte konkursförvaltaren begär att verkställigheten skall upphöra. *Lag (1996:1032)*

Arbetsgivares skyldigheter

20§ Arbetsgivaren skall innehålla utmätningens beloppet endast till den del som lönen överstiger förbehållsbeloppet.

Arbetsgivaren skall betala ut det innehållna beloppet till Kronofogdemyndigheten på tid och sätt som myndigheten bestämmer. Kronofogdemyndigheten får, i de fall regeringen föreskriver det, besluta att det innehållna beloppet skall betalas ut till en annan myndighet än Kronofogdemyndigheten.

Om det finns särskild anledning till det, får arbetsgivaren åläggas att omedelbart betala ut det innehållna beloppet till Kronofogdemyndigheten. *Lag (1995:298)*

21§ Betalar arbetsgivaren ut lön i uppenbar strid mot ett beslut om utmätning eller underlåter han att inom föreskriven tid eller på anfordran betala ut det innehållna beloppet till Kronofogdemyndigheten, får hos arbetsgivaren genast utsökas vad denne skulle ha innehållit eller har innehållit. *Lag (1995:298)*

22§ Arbetar gäldenären i annans förvärvsverksamhet utan lön eller mot uppenbart för låg ersättning och kan utmätning därför inte ske eller ske endast med för lågt belopp, får Kronofogdemyndigheten ålägga arbetsgivaren att, för tid efter det att beslut därom har meddelats och till dess annat beslutas, till myndigheten utge så mycket som hade kun-

nat tas ut genom utmätning, om skälig lön hade betalats för arbetet. Innan ett sådant beslut meddelas skall gäldenären och arbetsgivaren ges tillfälle att yttra sig.

En åtgärd som avses i första stycket räknas som utmätning av lön. Underlåter arbetsgivaren att utge belopp som har bestämts genom beslutet, gäller vad som sägs i 21 §.

Lag (1995:298)

Särskilda bestämmelser

23 § Har arbetsgivaren innehållit medel vid utmätning av lön i allmänt mål för fordran som avses i 2 § lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m., är gäldenären inte längre betalningsskyldig för den del av fordringen som motsvaras av det innehållna beloppet, även om det inte kan tas ut hos arbetsgivaren. Detsamma gäller när medel har innehållits för fordran som avser underhållsbidrag, om fordringen tillkommer Försäkringskassan enligt 19 kap. 29 § socialförsäkringsbalken. *Lag (2010:1229)*

24 § Sedan lön har betalats ut, kan medlen utmätas endast i enlighet med vad som sägs i 5 kap. *Lag (1995:298)*

Straffbestämmelse

25 § En arbetsgivare som uppsåtligt eller av oaktsamhet underlåter att inom föreskriven tid tillställa Kronofogdemyndigheten belopp som skulle ha innehållits enligt beslut om utmätning, döms till böter. *Lag (1995:298)*

8 kap. Allmänna bestämmelser om exekutiv försäljning m.m.

Inledande bestämmelser

1 § Utmätt egendom säljs genom Kronofogdemyndighetens försorg.

I 9 kap. finns bestämmelser om indrivning av utmätt fordran och om åtgärder efter utmätning av pantbrev eller in-tecknat skuldebrev.

Bestämmelser om försäljning av utmätt egendom gäller i tillämpliga delar även när egendom skall säljas exekutivt under konkurs.

2 § Om sökanden beträffande egendom för vilken enligt 10–12 kap. skyddsbelopp skall bestämmas visar att hans fordran är förenad med bättre särskild förmånsrätt än som följer av utmätningen, kan han begära att försäljningsvillkoren bestäms med hänsyn till förstnämnda förmånsrätt. Härvid tillämpas vad som föreskrivs om borgenärs anslutningsrätt.

Tidsfrist för försäljning och hinder mot försäljning

3 § Försäljning av utmätt egendom skall ske utan dröjsmål, om ej hinder möter. I 10–12 kap. föreskrivs särskilda tidsfrister beträffande egendom som avses där.

Kronofogdemyndigheten får bevilja anstånd med försäljningen på begäran av utmätningssökanden eller gäldenären. På begäran av gäldenären får anstånd beviljas endast om utmätningssökanden medger det eller särskilda skäl föreligger.

4 § När utmätning har skett med stöd av 3 kap. 6 §, får egendomen ej säljas utan gäldenärens samtycke förrän exekutionstiteln har vunnit laga kraft. Detsamma gäller, när utmätning har skett på grund av utslag eller beslut i mål om betalningsföreläggande eller handräckning och gäldenären har sökt återvinning eller överklagat.

Lös egendom som har betydande värde eller fast egendom får ej heller i annat fall säljas utan gäldenärens samtycke, om ej exekutionstiteln har vunnit laga kraft eller får verkställas såsom lagakraftägande dom.

Lös egendom som hastigt faller i värde eller kräver alltför kostsam vård skall utan hinder av första eller andra stycket säljas så snart som möjligt. *Lag (1990:748)*

5 § Har tredje man eller sökanden enligt 4 kap. 20, 22 eller 26 § förelagts att väcka talan, får den utmätta egendomen ej utan tredje mannens samtycke säljas innan tvisten har blivit slutligt avgjord eller, när föreläggande har givits tredje man, tiden för väckande av talan har gått ut. Försäljning får dock ske, om det kan antagas att tvisten ej påverkar kö-

Indrivning
av fordran

peskillingen i väsentlig mån eller om egendomen är sådan som avses i 4 § tredje stycket i detta kapitel.

Pågår i annat fall rättegång om utmätt egendom, får Kronofogdemyndigheten ge det anstånd med försäljningen som är påkallat av omständigheterna.

6 § När utmätning har skett hos dödsbo, får egendomen ej utan dödsboets samtycke säljas innan en månad har förflutit från det att bouppteckning förrättades eller tiden för förrättandet gick ut eller, om boet förvaltas av boutredningsman, innan uppgörelse har skett med borgenärerna. Försäljning får dock ske, om sökanden har särskild förmånsrätt i egendomen på annan grund än utmätningen eller om egendomen är sådan som avses i 4 § tredje stycket.

När andel i dödsbo har utmätts, bör skifte avvaktas, om det ej medför oskäligt dröjsmål.

7 § Särskilda bestämmelser om hinder mot försäljning av fast egendom finns i 12 kap.

Andel i egendom

8 § Har utmätning skett av andel i viss egendom som tillhör två eller flera och är lagen (1904:48 s. 1) om samäganderätt tillämplig, kan Kronofogdemyndigheten på yrkande av sökanden, gäldenären eller annan delägare förordna att hela egendomen skall säljas. När någon av nämnda sakägare har framställt sådant yrkande, skall de övriga beredas tillfälle att yttra sig över yrkandet. I fråga om hinder mot försäljningen gäller 6 och 7 §§ lagen om samäganderätt.

Första stycket gäller ej andel i fordran, om andelen utan olägenhet kan drivas in för sig. Är så ej fallet, gäller första stycket i fråga om såväl indrivning som försäljning av hela fordringen.

9 § Bifalls yrkande om försäljning som avses i 8 §, anses hela egendomen utmätt. Försäljning får ej äga rum innan beslutet har vunnit laga kraft, såvida ej egendomen är sådan som avses i 4 § tredje stycket.

Framställs ej yrkande som avses i 8 § eller vinner sådant yrkande ej bifall, skall den utmätta andelen bjudas ut till försäljning i den ordning som gäller för exekutiv försäljning av utmätt rättighet eller, i fråga om andel i fordran, drivas in när det kan ske. Detsamma gäller, om yrkande som avses i 8 § har bifallits men försäljning av hela egendomen eller indrivning av hela fordringen ej kommer till stånd.

Tredje mans rätt till betalning

10 § När utmätning har skett av annat fartyg än registrerat skepp eller gods i fartyg eller av luftfartyg som ej är registrerat eller gods i luftfartyg, har borgenär, vars fordran är förenad med sjöpanträtt eller luftpanträtt i egendomen, rätt att få betalning ur egendomen, om han anmäler sin fordran hos Kronofogdemyndigheten innan egendomen säljs eller, om försäljning sker under hand, senast när fördelning skall äga rum.

Borgenär, som har gjort anmälan som avses i första stycket, kan, om hans rätt till betalning är ostridig eller styrks, begära att egendomen säljs för hans fordran. Har sådan begäran framställts, får förfarandet ej läggas ned därför att frågan om försäljning för utmätningssökandens fordran förfaller.

11 § Borgenär, vars fordran är förenad med handpanträtt eller retentionsrätt i utmätt egendom, är skyldig att taga betalning i förtid i den ordning som anges i 13 kap. Han är dock ej pliktig att avstå från sin pant- eller retentionsrätt utan att hans fordran blir betald, om ej försäljning eller, i fråga om utmätt fordran, indrivning sker för fordran med lika eller bättre rätt.

12 § Borgenär, vars fordran är förenad med förmånsrätt i utmätt egendom på grund av registrering av båtbyggnadsförskott, har rätt att få betalning ur egendomen, om han anmäler sin fordran enligt vad som sägs i 10 § första stycket.

13§ En borgenär, vars fordran är förenad med företagshypotek i utmätt egendom, har rätt att få betalning ur egendomen, om borgenären anmäler sin fordran hos Kronofogdemyndigheten innan egendomen säljs. Om försäljning sker under hand eller utmätt fordran drivs in eller försäljning i annat fall inte behövs, görs anmälan senast när fördelning ska äga rum.

Sökanden har dock företräde i den mån betalning till en borgenär som avses i första stycket är obehövlig för att trygga borgenären och dem som har sämre förmånsrätt i egendomen på grund av företagshypotek. Vid prövningen ska hänsyn tas även till säkerhet som borgenären på annan grund har i egendom som tillhör gäldenären.

Lag (2008:991)

14 § har upphävts genom lag (1994:480).

15§ Säljs egendom exekutivt under konkurs, skall betalning utgå för de konkursboets kostnader som enligt 14 kap. 18 § konkurslagen (1987:672) får tas ut ur egendomen, om kostnaderna anmäls enligt vad som sägs i 10 § första stycket.

När egendom säljs exekutivt under konkurs eller utmätt fordran drivs in under konkurs, har även borgenär, vars fordran är förenad med förmånsrätt enligt 10 § förmånsrättslagen (1970:979), rätt att få betalning ur egendomen, om han anmäler sin fordran hos Kronofogdemyndigheten innan egendomen säljs eller, om försäljning sker under hand eller utmätt fordran drivs in eller försäljning i annat fall inte behövs, senast när fördelning skall äga rum. *Lag (2003:531)*

16§ Om rätt till betalning när registrerat skepp, registrerat luftfartyg, intecknade reservdelar till luftfartyg eller fast egendom har utmätts gäller bestämmelserna i 10–12 kap.

Angående rätt till betalning ur överskott, när fordran ej har anmälts i tid, finns bestämmelser i 13 kap.

Avbrytande av verkställigheten

17§ Verkställigheten skall avbrytas, om influtna medel förslår att täcka sökandens fordran och fordringar med lika eller bättre rätt till betalning ur medlen samt kostnad som skall tagas ut i målet.

Undantag från första stycket följer av 10 § andra stycket samt av 10 kap. 5 §, 11 kap. 1 och 2 §§ och 12 kap. 13 §.

Handräckning efter försäljning

18§ När utmätt egendom har sålts, har köparen rätt att vid behov få handräckning av Kronofogdemyndigheten för att komma i besittning av vad han har förvärvat. Därvid gäller i tillämpliga delar vad som sägs i 16 kap. 2–9, 11 och 12 §§.

Särskild bestämmelse beträffande allmänna mål

19§ Bestämmelserna i 3 § gäller ej i allmänt mål. I sådant mål skall försäljning av utmätt egendom ske utan dröjsmål, om ej hinder möter eller anstånd lämnas av Kronofogdemyndigheten.

Indrivning
av fordran

9 kap. Försäljning av lös egendom i allmänhet och indrivning av utmätt fordran m.m.

Allmänna bestämmelser om försäljning

1§ Utmätt lös egendom säljs på offentlig auktion eller under hand. För försäljning under hand gäller särskilda förutsättningar enligt 8 §.

Kronofogdemyndigheten får uppdraga åt annan att hålla auktion.

Detta kapitel gäller ej sådan lös egendom som avses i 10 eller 11 kap.

Försäljning på auktion

2§ Auktion skall kungöras i god tid och på lämpligt sätt. Kan det förutses att sammanträde behöver hållas för fördelning av köpeskillingen, skall kungörelsen innehålla uppgift om sammanträdet.

Sökanden, gäldenären och annan känd sakägare vars rätt beror av försäljningen skall i god tid underrättas särskilt.

3§ Vid auktionen skall Kronofogdemyndigheten, när anledning föreligger, lämna en kortfattad redogörelse för vad som har förekommit i målet. Vidare skall, när det finns anledning, borgenär som har rätt till betalning ur egendomen uppmanas att anmäla sin fordran samt villkoren för försäljningen anges.

4§ Inrop får ej godtagas, om det är sannolikt att avsevärt högre köpeskillning kan uppnås.

Har tredje man handpanträtt eller retentionsrätt i utmätt egendom och skall denna säljas för fordran med sämre rätt, får försäljning ske endast om köpeskillingen förslår till betalning av tredje mannens fordran.

Utan hinder av första och andra styckena skall inrop godtagas, om samtliga berörda sakägare medger det.

5§ Köpeskillingen för inropad egendom skall betalas genast. Kronofogdemyndigheten kan dock ge anstånd med betalningen utom i fråga om handpenning som myndigheten bestämmer. Egendomen skall hållas inne till dess full betalning sker.

Om köpeskillingen eller handpenning ej betalas genast efter inropet, skall egendomen ropas ut på nytt.

Har anstånd givits, blir inropet ogiltigt, om full betalning ej sker inom föreskriven tid.

6§ Sker ej inrop som godtas och fullföljs genom att köpeskillingen eller handpenning betalas genast, skall nytt försäljningsförsök göras, om ej sökanden avstår därifrån. Det samma gäller, om inrop har blivit ogiltigt enligt 5 § tredje stycket.

Har två auktioner hållits utan att egendomen har blivit såld och saknas anledning antaga att egendomen kan säljas inom rimlig tid, skall nytt försäljningsförsök ej göras.

Om ny auktion skall hållas, gäller vad som sägs i 2–5 §§. Anmälan av fordran som har skett för en auktion gäller även för senare försäljningsförsök.

Skall nytt försäljningsförsök ej göras, skall utmätningen hävas. Detta gäller dock ej medel som har influtit eller inflyter med anledning av redan vidtagna åtgärder.

7§ När ny auktion hålls sedan inrop har blivit ogiltigt enligt 5 § tredje stycket, skall handpenningen användas till betalning av förrättningskostnaderna för den förra auktionen och för vård och förvaltning av egendomen från det att inropet blev ogiltigt till dess att den nya auktionen ägde rum. Om köpeskillingen vid den nya auktionen understiger det bud som har antagits vid den förra, skall återstoden av handpenningen användas för att täcka skillnaden. Vad som ej behöver tagas i anspråk skall återlämnas när den nye inroparen har betalat köpeskillingen. Blir egendomen ej såld vid den nya auktionen, är hela handpenningen förverkad.

Hålls ej ny auktion, skall handpenningen användas till betalning av förrättningskostnader som har blivit onyttiga. Vad som ej behöver tagas i anspråk skall återlämnas.

Försäljning under hand

8§ Utmätt egendom bör säljas under hand, om det är sannolikt att högre köpeskillning kan uppnås därigenom och sådan försäljning även i övrigt är ändamålsenlig. Sökanden, gäldenären och annan känd sakägare vars rätt beror av försäljningen skall beredas tillfälle att yttra sig i frågan, om anledning föreligger därtill.

Försäljning får dock ej ske under hand, om egendomen häftar för sjö- eller luftpanträtt eller ovisshet råder härom samt det ej är känt vem som gör anspråk på sådan panträtt eller var han uppehåller sig.

9§ Innan egendom säljs under hand skall anbud fordras in. I fråga om försäljningsvillkoren tillämpas 4 och 5 §§.

Lämnas ej anbud som godtas, skall auktion sättas ut. Detta gäller dock ej, om sökanden avstår därifrån eller om auktion har hållits tidigare och det därjämte saknas anledning antaga att egendomen kan säljas inom rimlig tid. Skall nytt försäljningsförsök ej göras, gäller 6 § fjärde stycket.

Blir köpet ogiltigt till följd av att full betalning ej sker inom föreskriven tid, gäller bestämmelserna i 7 §. Vad som sägs om auktion i 7 § första stycket gäller även försäljning under hand.

Försäljning av egendom som innehas under förbehåll om återtaganderätt

10§ Har utmätning skett av egendom som gäldenären har förvärvat på kredit under förbehåll om återtaganderätt för kreditgivaren, får egendomen säljas endast om köpeskillingen förslår till betalning av kreditgivarens fordran eller försäljningen med kreditgivarens samtycke i målet sker med förbehåll för hans eller hennes rätt enligt avtalet.

Kreditgivarens fordran bestäms enligt 36 § konsumentkreditlagen (2010:1846) eller enligt 5 § lagen (1978:599) om avbetalningsköp mellan näringsidkare m.fl. Är inte någon av dessa lagar tillämplig på avtalet, bestäms fordringen likväl enligt sistnämnda paragraf, varvid jämkning får ske efter vad som är skäligt.

Sker försäljningen med förbehåll för kreditgivarens rätt, svarar därefter den som förvärvar egendomen i stället för gäldenären för dennes skyldigheter enligt avtalet.

Lag (2010:1848)

Indrivning av utmätt fordran

11§ Om utmätt fordran är förfallen till betalning, skall Kronofogdemyndigheten utan dröjsmål anmoda sekundogäldenären att betala sin skuld till myndigheten.

Betalar sekundogäldenären ej frivilligt, skall Kronofogdemyndigheten utsöka fordringen, om exekutionstitel finns.

Vad som föreskrivs i 4 kap. 23 § första stycket får tillämpas även när sekundogäldenären underlåter att betala utmätt fordran utan att ovisshet råder om fordringens bestånd.

12§ Är utmätt fordran ej förfallen till betalning, får Kronofogdemyndigheten träffa avtal med sekundogäldenären om förtida betalning av fordringen och om den nedsättning av fordringens belopp som kan föranledas därav.

13§ Kan utmätt fordran ej drivas in inom rimlig tid, får den säljas.

Åtgärder efter utmätning av pantbrev m.m.

14§ När pantbrev i skepp eller fastighet har blivit utmätt, skall den in-tecknade egendomen tagas i anspråk, om sökanden yrkar det inom en månad från utmätningen.

Har föreläggande meddelats enligt 4 kap. 23 § andra stycket, får beslut att egendomen tas i anspråk ej meddelas innan tvisten har blivit slutligt avgjord, om ej domstolen finner att hinder ej möter.

När Kronofogdemyndigheten har meddelat beslut att den in-tecknade egendomen tas i anspråk, anses den utmätt.

15§ Har sökanden ej inom tid som anges i 14 § första stycket yrkat att den in-tecknade egendomen skall tagas i anspråk, skall pantbrevet pantförskivas till honom.

Pantförskrivning sker genom att Kronofogdemyndigheten till sökanden utfärdar bevis att pantbrevet utgör pant för hans fordran och överlämnar pantbrevet eller, om annan än den in-tecknade egendomens ägare innehar detta, underrättar innehavaren om pantförskrivningen. I underrättelsen skall anges att innehavaren ej får lämna ut handlingen till skada för sökanden. Andel i pantbrev som tillkommer delägare i in-tecknad egendom får ej pantförskivas för sig.

Bestämmelsen i 14 § andra stycket gäller även beträffande pantförskrivning av pantbrevet.

Indrivning
av fordran

16§ Bestämmelserna i 14 och 15 §§ gäller även när skuldebrev som är in-tecknat i luftfartyg eller reservdelar till luftfartyg har utmätts hos den in-tecknade egendomens ägare.

Pantförskrivning av in-teckningshandlingen omfattar ej personligt betalningsansvar som enligt handlingen åvilar utmätningssköldenären.

10 kap. Försäljning av registrerat skepp

Inledande bestämmelser

1§ Utmätt skepp som är infört i fartygsregistrets skeppsdel säljs på offentlig auktion.

Lag (2001:377)

2§ Bestämmelserna i detta kapitel gäller ej försäljning av andel i eller villkorlig rätt till skepp.

Tidsfrist för försäljning

3§ Utmätt skepp bör säljas inom fyra månader från utmätningen eller, i fall som avses i 4 kap. 27 § eller 8 kap. 1 § tredje stycket, från det att begäran om försäljning kom in till Kronofogdemyndigheten, om ej hinder möter eller anstånd beviljas enligt 8 kap. 3 §.

Utlösnings- och anslutningsrätt

4§ Borgenär eller annan vars rätt kan vara beroende av skeppets försäljning får utlösa sökanden. Han träder därigenom i sökandens ställe.

Den som vill utlösa sökanden skall, innan skeppet har sålts, till Kronofogdemyndigheten betala exekutionsfordringen och uppkomna förrättningskostnader.

5§ Borgenär, vars fordran är förenad med sjöpanträtt i skeppet, kan begära att detta säljs för hans fordran, om hans rätt till betalning är ostridig eller styrks. Hör skeppet till konkursbo, har även borgenär, vars fordran är förenad med panträtt på grund av in-teckning, retentionsrätt eller förmånsrätt enligt 10 § förmånsrättslagen (1970:979), sådan befogenhet.

Skall arvode eller annan kostnad för skeppets förvaltning under konkurs utgå ur skeppet, kan förvaltaren begära att det säljs för den fordringen.

Om borgenär, vars fordran är förenad med sjöpanträtt i skeppet, har begärt att det säljs för hans fordran, får förfarandet ej läggas ned därför att frågan om försäljning för annan borgenärs eller konkursboets räkning förfaller.

I fråga om rätt att utlösa borgenär eller konkursbo som har anslutit sig enligt första eller andra stycket tillämpas bestämmelserna i 4 §.

Åtgärder före auktion

6§ Auktion skall kungöras i god tid och på lämpligt sätt. Kungörelsen skall innehålla uppgift om sammanträde för fördelning av köpeskillingen. Innehavare av fordran som bör iakttas vid auktionen skall i kungörelsen uppmanas att anmäla sin rätt till Kronofogdemyndigheten senast vid auktionen.

7§ Minst trettio dagar före auktionen skall underrättelser om försäljningen sändas till sökanden och ägaren samt till kända borgenärer som har sjöpanträtt, panträtt på grund av in-teckning eller retentionsrätt. Blir sådan borgenär känd senare, skall underrättelse genast sändas till honom. Har registermyndigheten uppgift om adress, skall den användas. Underrättelse till utrikes ort skall om möjligt sändas med flygpost. *Lag (1994:480)*

8§ Har auktionen ej blivit utlyst så som anges i 6 och 7 §§, skall den inställas och ny tid sättas ut, om bristen är väsentlig och ej kan avhjälpas på annat sätt.

Förhandling och sakägarförteckning

9§ Vid början av auktionen skall Kronofogdemyndigheten lämna en kortfattad redogörelse för innehållet i handlingarna och för vidtagna åtgärder. Innehavare av fordran som bör iakttas vid auktionen skall uppmanas att anmäla den. Har sådan fordran anmälts hos Kronofogdemyndigheten före auktionen, skall det meddelas.

Närvarande sakägare skall beredas tillfälle att yttra sig om anmälda anspråk och de villkor som skall gälla för försäljningen.

När förhandlingen har avslutats, upprättas sakägarförteckning.

10§ I sakägarförteckningen upptas, förutom exekutionsfordringen, fordran som är förenad med sjöpanträtt, panträtt på grund av inteckning eller retentionsrätt samt förrättningskostnaderna.

Om skeppet hör till konkursbo, upptas även arvode och annan kostnad för skeppets förvaltning under konkursen. Är skeppet därjämte utmätt, upptas fordran som skall utgå med förmånsrätt enligt 10 § förmånsrättslagen (1970:979).

Med fordran som är förenad med panträtt på grund av inteckning avses även fordran för vilken skepp har tagits i anspråk enligt 9 kap. 14 § samt rätt till betalning på grund av ägarhypotek. *Lag (1994:480)*

11§ Fordringarna upptas efter det företräde som gäller enligt lag. Ränta och annan biförpliktelse upptas före fordringens kapitalbelopp, om ej borgenären yrkar annat.

Förrättningskostnaderna upptas närmast före exekutionsfordringen.

Fordran upptas även om den är beroende av villkor eller tvistig. Är panträtt för fordran beroende av att sökt inteckning beviljas, upptas fordringen med det företräde som tillkommer den om inteckningen beviljas.

När försäljning har begärts av förvaltaren i konkurs, anses konkursboet som sökande utan förmånsrätt, om ej annat följer av 5 §.

12§ Fordran upptas med det belopp till vilket den beräknas uppgå den dag då fördelningssammanträde skall äga rum. Beträffande fordran med sjöpanträtt skall iakttagas vad som föreskrivs i 3 kap. 41 § andra stycket andra meningen sjölagen (1994:1009). Panträtt på grund av inteckning får ej åtnjutas för mer än pantbrevets belopp jämte tillägg enligt 3 kap. 4 § sjölagen. Understiger fordringen pantbrevets belopp, upptas återstoden som ägarhypotek.

Om i skeppet gäller pantbrev som ej innehas av ägaren och någon fordran för vilken pantbrevet utgör säkerhet ej har blivit anmäld, upptas pantbrevets belopp och ett till tio procent av detta belopp beräknat tillägg.

Ägarhypotek upptas utan tillägg enligt 3 kap. 4 § sjölagen. *Lag (1994:1010)*

13§ I övrigt anges i sakägarförteckningen

1. sammanlagda beloppet av fordringar med bättre rätt än exekutionsfordringen och förrättningskostnaderna (*skyddsbeloppet*) samt vilka fordringar som är skyddade,
2. det lägsta bud som måste avges för att skeppet enligt 14 § skall få säljas,
3. betalningsvillkoren.

Villkor för försäljning

14§ Vid försäljningen skall skyddsbeloppet täckas av köpeskillingen för skeppet och andra medel som finns att tillgå.

15§ Köpeskillingen skall betalas kontant. Efter medgivande av borgenär, vars fordran enligt sakägarförteckningen är förenad med panträtt på grund av inteckning, får dock vad som faller inom köpeskillingen och pantbrevets belopp inestå i avräkning på köpeskillingen, om det ej är fråga om sådan fordran som avses i 11 § tredje stycket.

I sakägarförteckningen skall anmärkas, om fordran ej får inestå.

16§ Den som ropar in skeppet är skyldig att efter inropet lämna handpenning som motsvarar en sjättedel av köpeskillingen, dock ej mindre än de förrättningskostnader som skall utgå ur skeppet.

Handpenningen skall betalas kontant, om ej inroparen ställer säkerhet för beloppet. Som säkerhet får godtagas även fordran som är förenad med panträtt på grund av inteckning i skeppet, om den täcks av köpeskillingen och kan anses betryggande.

Staten, kommun, landsting och kommunalförbund behöver ej lämna handpenning men blir i fall som avses i 22 § ersättningskyldiga intill motsvarande belopp.

Indrivning
av fordran

Obetald del av den kontanta köpeskillingen skall betalas senast vid det sammanträde som enligt 6 § har kungjorts för köpeskillingens fördelning.

När köpeskillingen har till fullo betalats, får köparen komma i besittning av skeppet.

Köparen blir personligen betalningsskyldig för vad som enligt överenskommelse har avräknats på köpeskillingen och den förre ägaren blir fri från ansvar härför. *Lag (2007:277)*

17 § På begäran av de sakägare vilkas rätt beror därav kan försäljningen, såvitt avser annat än erläggande av handpenning och den återstående kontanta köpeskillingen samt köparens rätt att komma i besittning av skeppet, ske på andra villkor än som anges i detta kapitel. Skyddsbeloppet får höjas även om borgenär som ej själv har begärt försäljning motsätter sig det.

Auktionen

18 § Innan skeppet ropas ut skall redogörelse lämnas för innehållet i sakägarförteckningen. Uppllysning skall lämnas om att skeppet ropas ut med förbehåll att inrop skall prövas enligt 19 §.

19 § Innan inrop godtas skall Kronofogdemyndigheten pröva, om det i 14 § angivna villkoret för försäljning är uppfyllt. Även om detta är förhållandet får inropet ej godtagas, om det är sannolikt att avsevärt högre köpeskillning kan uppnås.

Utän hinder av första stycket skall inrop godtagas, om samtliga berörda sakägare medger det. Sökanden kan medge att inrop godtas fastän förrättningskostnaderna ej har blivit täckta.

Inrop får ej mot sökandens bestridande godtagas, om exekutionsfordringen ej täcks.

20 § Sedan inrop har godtagits skall inroparen omedelbart lämna föreskriven handpenning. Kronofogdemyndigheten kan dock på begäran göra ett kort uppehåll i handläggningen för att bereda inroparen tillfälle att anskaffa handpenning, om uppehållet ej kan antagas medföra beaktansvärd olägenhet. Lämnas ej handpenning, skall skeppet ropas ut på nytt.

Fullgör ej inroparen sin betalningsskyldighet enligt 16 § fjärde stycket, är inropet ogiltigt.

21 § Sker ej inrop som godtas och fullföljs genom att handpenning lämnas, skall nytt försäljningsförsök göras, om sökanden begär det inom en vecka från auktionen. Har inrop blivit ogiltigt enligt 20 § andra stycket, skall nytt försäljningsförsök göras, om ej sökanden avstår därifrån.

Har två auktioner hållits utan att skeppet har blivit sålt och saknas anledning antaga att skeppet kan säljas inom rimlig tid, får Kronofogdemyndigheten avvisa begäran om nytt försäljningsförsök.

Om ny auktion skall hållas, gäller vad som sägs i 6–20 §§. Anmälan av fordran som har skett för en auktion gäller även för senare auktion.

Skall nytt försäljningsförsök ej göras, skall utmätningen hävas. Detta gäller dock ej medel som har influtit eller inflyter med anledning av redan vidtagna åtgärder.

22 § När ny auktion hålls sedan inrop har blivit ogiltigt enligt 20 § andra stycket, skall handpenningen tagas i anspråk i den mån det behövs för att sammanlagt samma belopp skall uppnås som vid den förra auktionen jämte ränta därå, beräknad enligt 5 § räntelagen (1975:635), från utsatt dag för köpeskillingens fördelning till och med den nya dagen för sådan fördelning och för att även förrättningskostnaderna med anledning av den nya auktionen skall täckas. Detta gäller även om ändrade förhållanden har inträtt. Vad som ej behöver tagas i anspråk skall återlämnas när den nye inroparen har fullgjort sin betalningsskyldighet. Blir skeppet ej sålt vid den nya auktionen, är hela handpenningen förverkad.

Hålls ej ny auktion, skall handpenningen användas till betalning av förrättningskostnader som har blivit onyttiga. Vad som ej behöver tagas i anspråk skall återlämnas.

23 § Köparen skall fullgöra sin betalningsskyldighet enligt 16 § fjärde stycket även om auktionen överklagas.

Utan hinder av att auktionen överklagas får köparen komma i besittning av skeppet, om ej annat har förordnats enligt 18 kap. 12 eller 19 § innan han har blivit berättigad därtill. Får han på grund av sådant förordnande ej komma i besittning av skeppet och är hindret ej hävt inom tre månader från utsatt dag för köpeskillingens fördelning, får han frånträda köpet och återfå vad han har betalat jämte upplupen ränta, om han gör anmälan därom hos Kronofogdemyndigheten medan hindret alltjämt består.

Särskild bestämmelse beträffande allmänna mål

24 § Bestämmelsen i 3 § gäller ej i allmänt mål.

11 kap. Försäljning av registrerat luftfartyg m.m.

1 § Beträffande exekutiv försäljning av registrerat luftfartyg och intecknade reservdelar till luftfartyg tillämpas 10 kap., om ej annat föreskrivs nedan.

I fråga om vissa främmande luftfartyg eller intecknade reservdelar till sådana luftfartyg skall även tillämpas lagen (1955:229) i anledning av Sveriges tillträde till 1948 års konvention rörande internationellt erkännande av rätt till luftfartyg.

Bestämmelserna i detta kapitel gäller ej försäljning av andel i eller villkorlig rätt till luftfartyg eller reservdelar.

2 § Vad som sägs om sjöpanträtt i 10 kap. 5, 7 och 10 §§ skall i stället gälla luftpanträtt.

Kungörandet av auktion enligt 10 kap. 6 § skall ske minst sex veckor i förväg. Under rättelser enligt 10 kap. 7 § skall sändas i rekommenderade brev minst en månad före auktionen. Innehåller inskrivningsregistret för luftfartyg uppgift om adress, skall den användas.

Vad som sägs i 10 kap. 8 § är tillämpligt även när bestämmelse i andra stycket har åsidosatts. *Lag (2004:84)*

2 a § Vad som sägs om innehavare av fordran i 10 kap. 6 och 9 §§ skall även gälla innehavare av rättighet som skall iaktas vid auktionen. Vad som sägs i 10 kap. 7 § om under rättelser skall även gälla kända innehavare av rättigheter som skall iaktas vid auktionen.

I sakägarförteckningen upptas, förutom vad som anges i 10 kap. 10 §, även nyttjanderätt som är inskriven eller för vilken inskrivning söks.

I stället för vad som föreskrivs i 10 kap. 11 § första och tredje styckena skall 12 kap. 26 § första och tredje styckena tillämpas. Rättighet upptas utan att något belopp anges. *Lag (2004:84)*

3 § Vad som sägs om pantbrev och tillägg i 10 kap. 12 och 15 §§ skall i stället gälla intecknat skuldebrev och ränta som anges i 19 a § lagen (1955:227) om inskrivning av rätt till luftfartyg. I fall som avses i 10 kap. 12 § andra stycket upptas, i stället för tio procents tillägg, ett belopp motsvarande ett års ränta enligt det intecknade skuldebrevet.

Om reservdelar skall säljas på begäran av borgenär som ej har inteckning för sin fordran, får skyddsbelopp enligt 10 kap. 13 § 1 ej i något fall bestämmas högre än till två tredjedelar av det värde som i målet har åsatts reservdelarna av sakkunniga som Kronofogdemyndigheten har anlitat.

I fall som avses i andra stycket får, vid fördelning av influtna medel, den som har inteckning i reservdelarna ej till skada för borgenär som ej har inteckning göra sin rätt gällande till högre belopp än som svarar mot två tredjedelar av köpeskillingen minskad med förrätningskostnaderna. Därvid skall i fall som avses i 10 kap. 22 § handpenning för reservdelarna läggas till köpeskillingen, i den mån den ej skall tillkomma inroparen.

3 a § Nyttjanderätt är skyddad utan särskilt förbehåll, om rättigheten har bättre rätt än exekutionsfordringen.

Om sakägarförteckningen upptar en rättighet som inte enligt första stycket är skyddad utan särskilt förbehåll, skall luftfartyget först ropas ut utan förbehåll för rättighetens bestånd och därefter med sådant förbehåll. Uppnås vid det senare utropet bud som täcker

Indrivning
av fordran

fordringar med bättre rätt än rättigheten eller som, utan att täcka dem, är lika högt som eller högre än budet vid det föregående utropet, har budet vid det senare utropet företräde. Att ägarhypotek inte täcks, utgör inte hinder mot att bud med förbehåll för rättigheten godtas.

Upptar sakägarförteckningen två eller flera sådana rättigheter som avses i andra stycket, skall luftfartyget först ropas ut utan förbehåll för någon av rättigheterna och därefter med förbehåll först endast för den rättighet som har bästa rätt och efter hand för ökat antal rättigheter enligt deras inbördes ordning. Ett bud som skyddar fler rättigheter än ett annat bud har företräde framför detta, om det inte leder till sämre täckning av fordran som har bättre rätt än någon av rättigheterna.

När ett bud med förbehåll för en rättighet inte täcker fordringar med bättre rätt, kan rättighetshavaren skydda sin rättighet genom att betala skillnaden mellan det budet och bud utan förbehåll för rättigheten eller så stor del av skillnaden som behövs för att täcka fordringar med bättre rätt.

Om rättighetshavaren i fall som avses i tredje stycket är villig att betala enligt vad som sägs i fjärde stycket men det sålunda erbjudna beloppet, till följd av att flera tillskott behövs, inte ensamt eller i förening med annat tillskott som bjuds är tillräckligt för att hans rättighet skall skyddas, skall luftfartyget ropas ut med förbehåll för rättigheten och den eller de rättigheter som är skyddade genom tidigare bud och annat tillskott som bjuds.

Om en borgenär vars fordran inte har blivit täckt genom ett visst bud godtar budet, skall fordringen vid tillämpningen av andra–femte styckena anses täckt.

Om en rättighetshavare i stället för att betala ställer säkerhet, skall det gälla.

Lag (2004:84)

4 § Vid försäljning av flera luftfartyg skall varje luftfartyg ropas ut för sig. Luftfartyg som är i samma ägares hand och svarar för samma fordringar skall dock ropas ut gemensamt, om ägaren eller borgenär ej begär särskild försäljning av visst eller vissa luftfartyg. Särskild sakägarförteckning skall upprättas för egendom som ropas ut för sig. Beträffande fordran för vilken flera luftfartyg svarar skall i förteckningen anmärkas att mindre belopp än som anges i förteckningen kan komma att falla på egendomen till följd av att köpeskillingen för annan egendom lämnar tillgång till betalning av fordringen eller del därav.

Bestämmelserna i första stycket gäller också i fråga om försäljning av luftfartyg och in-tecknade reservdelar. Luftfartyg och reservdelar får dock ej ropas ut gemensamt, om fordran har bevakats av borgenär som ej har in-teckning i reservdelarna.

Reservdelar som ej ropas ut gemensamt med luftfartyg kan på begäran av ägaren eller borgenär ropas ut i skilda poster, med förbehåll att försäljning av sådan post sker endast om försäljningen med hänsyn även till de bud som avges för andra poster kan godtagas enligt 10 kap. 19 §.

5 § Omfattar in-teckning flera luftfartyg eller luftfartyg och reservdelar, får fordringen in-estå enligt 10 kap. 15 § endast om all den in-tecknade egendomen har blivit utmätt och säljs vid gemensamt utrop.

I stället för 10 kap. 16 § sjätte stycket gäller 33 § lagen (1955:227) om in-skrivning av rätt till luftfartyg.

12 kap. Försäljning av fast egendom

Inledande bestämmelser

1 § Utmätt fast egendom säljs på offentlig auktion, om ej annat följer av 15 eller 57 §.

2 § Vad som i detta kapitel sägs om fordran som är förenad med panträtt gäller även fordran för vilken fast egendom har tagits i anspråk enligt 9 kap. 14 § samt, om ej annat följer av särskilda bestämmelser i kapitlet, rätt till betalning på grund av ägarhypotek.

Förberedande åtgärder

3 § Utmätt fastighet skall beskrivas och värderas så snart det är lämpligt med hänsyn till det fortsatta förfarandet. Tillbehör skall anges i beskrivningen och värderas för sig i den mån det är påkallat med hänsyn till deras värde eller av annan orsak.

Om fastighet som är intecknad gemensamt med annan fastighet skall säljas och särskilt taxeringsvärde saknas för någon av fastigheterna, skall var och en av dem värderas.

Vid behov får sakkunnig person anlitas för beskrivning och värdering.

4 § Fastighetens ägare skall på anmodan tillhandahålla de handlingar som visar hans äganderätt eller tjänar till upplysning om rättigheter som besvärar fastigheten eller om tillhör till denna och uppge vilka som har fordran eller rättighet som bör iakttas vid egendomens försäljning. Kronofogdemyndigheten skall även på annat sätt söka införskaffa utredning i dessa hänseenden samt om den belastning som rättighet utgör och det vederlag som utgår.

5 § Pantbrev som gäller i fastigheten och inte är belånat får tas i förvar av Kronofogdemyndigheten. Sedan pantbrevet har tagits i förvar, får det inte pantförskrivas utan myndighetens tillstånd.

I fråga om datapantbrev ska Kronofogdemyndigheten i stället begära att den statliga lantmäterimyndigheten beslutar om att sådana registreringsåtgärder som anges i 7–8 §§ lagen (1994:448) om pantbrevsregister inte får vidtas. När ett sådant beslut har meddelats, får pantbrevet inte användas för pantsättning utan Kronofogdemyndighetens tillstånd. *Lag (2008:542)*

Förvaltning av utmätt fastighet

6 § Ägare till utmätt fastighet får ej minska dess värde genom att överlåta tillbehör eller genom att annat än till husbehov avverka skog, bedriva grus- eller stentäkt eller på annat sätt utnyttja naturtillgångarna eller förändra fastigheten. Om ej annat följer av 8 eller 9 §, får han i övrigt tillgodogöra sig vanlig avkastning till dess fastigheten har sålts och skall tillträdas av köparen. Sådan rätt föreligger dock ej i fråga om växande gröda eller annan avkastning som har förklarats ingå i försäljningen.

Ägaren får ej upplåta rättighet som går utöver vad som är medgivet enligt första stycket. Kronofogdemyndigheten kan förbjuda honom att upplåta rättighet som kan försvåra fastighetens försäljning.

På begäran av ägaren kan Kronofogdemyndigheten medge undantag från första eller andra stycket i den mån det kan ske utan intrång i utmätningssökandens rätt och i övrigt är lämpligt.

7 § På begäran av borgenär kan Kronofogdemyndigheten vid behov taga vård om tillbehör till fastigheten.

8 § Arrendeavgift, hyra eller annan avkastning som förfaller till betalning under förfarandets gång skall, om borgenär begär det och skäl föreligger, uppbäras av Kronofogdemyndigheten eller syssloman som myndigheten förordnar. Kronofogdemyndigheten skall i sådant fall utan dröjsmål meddela den betalningsskyldige förbud att betala till annan än myndigheten eller sysslomannen.

9 § Kan det befaras att ägaren vanvårdar fastigheten eller förfogar över den i strid med 6 § eller att egendomen på annat sätt försämras i större mån, kan Kronofogdemyndigheten på begäran av borgenär förordna syssloman att omhändertaga och förvalta fastigheten.

10 § Arrendeavgift, hyra och annan avkastning som syssloman uppbär skall redovisas till Kronofogdemyndigheten vid tidpunkt som myndigheten bestämmer.

Tidsfrist för försäljning

11 § Utmätt fastighet bör säljas inom fyra månader från utmätningen eller, i fall som avses i 4 kap. 27 § eller 8 kap. 1 § tredje stycket, från det att begäran om försäljning kom in till Kronofogdemyndigheten, om ej hinder möter eller anstånd beviljas enligt 8 kap. 3 §. Anstånd får ej utan synnerliga skäl medges utöver ett år från nämnda tidpunkt.

Indrivning
av fordran

Utlösnings- och anslutningsrätt

12 § Borgenär eller annan vars rätt kan vara beroende av fastighetens försäljning får utlösa sökanden. Han träder därigenom i sökandens ställe.

Den som vill utlösa sökanden skall, innan fastigheten har sålts, till Kronofogdemyndigheten betala exekutionsfordringen och uppkomna förrättningskostnader.

13 § Borgenär, vars fordran är förenad med förmånsrätt i fastigheten enligt 6 § 1 eller 7 § 1 eller 2 förmånsrättslagen (1970:979), kan begära att fastigheten säljs för hans fordran, om hans rätt till betalning är ostridig eller styrks. Hör fastigheten till konkursbo, har även borgenär, vars fordran är förenad med panträtt i fastigheten, sådan befogenhet.

Förvaltaren i en konkurs kan begära att fastigheten säljs för den rätt till betalning som följer med ett ägarhypotek i fastigheten. Förvaltaren kan också begära att fastigheten säljs för hans fordran avseende arvode och sådana kostnader för fastighetens vård under konkursen som skall utgå ur fastigheten, om konkursgäldenären är en juridisk person.

Vill borgenär ansluta sig enligt första stycket, skall han anmäla det hos Kronofogdemyndigheten senast två veckor före bevakningssammanträdet.

Om borgenär, vars fordran är förenad med förmånsrätt i fastigheten enligt 6 § 1 eller 7 § 1 eller 2 förmånsrättslagen, har begärt att fastigheten säljs för hans fordran, får förfarandet ej läggas ned därför att frågan om försäljning för annan borgenärs eller konkursboets räkning förfaller.

I fråga om rätt att lösa ut den som har anslutit sig enligt första eller andra stycket tillämpas bestämmelserna i 12 §. *Lag (1994:444)*

Försäljning av fastighetstillbehör

14 § Är det sannolikt att tillbehör kan med fördel säljas för sig utan samtidig försäljning av fastigheten i övrigt, skall Kronofogdemyndigheten sätta ut sammanträde för prövning av frågan. Till sammanträdet skall Kronofogdemyndigheten kalla sökanden, fastighetens ägare och envar för myndigheten känd innehavare av panträtt i fastigheten eller av annan rättighet som kan påverkas av försäljningen.

Blir vid sammanträdet närvarande sakägare ense om att tillbehör bör säljas för sig, förordnar Kronofogdemyndigheten i enlighet därmed, om ej särskilda skäl föranleder annat. Uppnås ej enighet om särskild försäljning, får Kronofogdemyndigheten förordna därom endast om synnerliga skäl föreligger.

Råder tvist om tillbehör, tillämpas vad som sägs i 8 kap. 5 §.

15 § Särskild försäljning av tillbehör sker enligt bestämmelserna om försäljning av utmätt lös egendom i allmänhet.

Tillbehör som säljs för sig upphör att höra till fastigheten, även om det ej skiljs från denna.

16 § Vad som har influtit genom särskild försäljning av tillbehör tillkommer dem som har fordringar med rätt i fastigheten med det företräde mellan dem som gäller enligt lag. Den som har fordran med panträtt i fastigheten kan avstå från betalning utan att det minskar hans rätt i fastigheten i övrigt. Innehavare av fordran med panträtt på grund av gemensam inteckning får dock ej avstå från betalning ur tillbehörsmedel under annan företsättning än att samtycke till avståendet har lämnats av såväl ägare till övriga av inteckningen besvärade fastigheter som innehavare av panträtt vilken gäller i en eller flera av fastigheterna med lika rätt som eller sämre rätt än inteckningen.

Avstående som inverkar på villkoren vid fastighetens försäljning på auktion skall ske senast vid bevakningssammanträdet och kan därefter ej återkallas.

17 § Om medel som har influtit genom särskild försäljning av tillbehör förslår att förmöja sökanden samt dem som har bättre rätt och ej har avstått från betalning, skall förfarandet avbrytas, såvida ej egendomen är avträdd till konkurs och förvaltaren begär att förfarandet skall fortgå.

Åtgärder före försäljning på auktion

18 § Tid och plats för auktion på fastighet bestäms av Kronofogdemyndigheten.

Fastighetens ägare och innehavare av nyttjanderätt till fastigheten är skyldiga att låta fastigheten visas på lämplig tid.

19 § För förhandling om försäljningen skall bevakningssammanträde hållas antingen samma dag som auktionen eller lämplig dag före denna.

20 § Auktionen skall kungöras i god tid och på lämpligt sätt. Kungörelsen skall innehålla uppgift om bevakningssammanträde och sammanträde för fördelning av köpeskillingen.

Innehavare av fordran eller rättighet som bör iakttagas vid auktionen skall i kungörelsen uppmanas att anmäla sin rätt till Kronofogdemyndigheten senast vid bevakningssammanträdet.

Har Kronofogdemyndigheten förordnat om särskild försäljning av tillbehör, får kungörelsen ej utfärdas förrän försäljningen har vunnit laga kraft och köpeskillingen har betalats eller frågan om sådan försäljning har förfallit.

21 § Sökanden, ägaren samt kända innehavare av fordringar och rättigheter som bör iakttagas vid auktionen skall i god tid särskilt underrättas om denna.

Har anslutning enligt 13 § ägt rum, skall underrättelse därom ske enligt första stycket.

22 § Har auktionen och sammanträdena ej blivit utlysta så som anges i 20 och 21 §§, skall de inställas och nya tider sättas ut, om bristen är väsentlig och ej kan avhjälpas på annat sätt.

Bevakningssammanträde

23 § Vid bevakningssammanträdet skall Kronofogdemyndigheten lämna en kortfattad redogörelse för innehållet i handlingarna och för vidtagna åtgärder. Innehavare av fordran eller rättighet som bör iakttagas vid auktionen skall uppmanas att anmäla den. Har sådan fordran eller rättighet anmälts hos Kronofogdemyndigheten före sammanträdet, skall det meddelas.

Närvarande sakägare skall beredas tillfälle att yttra sig om anmälda anspråk och de villkor som skall gälla för försäljningen.

Om tillbehör har sålts för sig, behandlas särskilt hur den behållna köpeskillingen för tillbehöret skall användas, i den mån det inverkar på villkoren för fastighetens försäljning.

Sakägarförteckning

24 § När förhandlingen vid bevakningssammanträdet har avslutats, upprättas sakägarförteckning.

25 § I sakägarförteckningen upptas förutom exekutionsfordringen

1. fordran som skall utgå med förmånsrätt enligt 6 § 1 eller 7 § 1 eller 2 förmånsrättslagen (1970:979) och som förfaller till betalning senast den tillträdesdag som anges i 36 §,
2. fordran som är förenad med panträtt i fastigheten,
3. nyttjanderätt, servitut eller rätt till elektrisk kraft som besvärar fastigheten, om rättigheten är inskriven eller grundar sig på skriftlig handling som är tillgänglig eller avser hyra av en bostadslägenhet i en fastighet, som är taxerad som hyreshusenhet, om hyresgästen har tillträtt lägenheten, dock ej sådan rättighet som skall bestå oavsett fastighetens försäljning,
4. förrättningskostnaderna.

Om fastigheten hör till konkursbo, upptas även arvode och annan kostnad för fastighetens förvaltning under konkursen. *Lag (1994:480)*

26 § Fordringar och rättigheter upptas efter det företräde som gäller enligt lag. Ränta och annan biförpliktelse upptas före fordringens kapitalbelopp, om ej borgenären yrkar annat.

Förrättningskostnaderna upptas närmast före exekutionsfordringen.

Indrivning
av fordran

Fordran eller rättighet upptas även om den är beroende av villkor eller tvistig. Är pant-rätt för fordran beroende av att sökt inteckning beviljas eller är inskrivning av rättighet sökt men ännu ej beviljad, upptas fordringen eller rättigheten med det företräde som tillkommer den om inteckningen eller inskrivningen beviljas.

När försäljning har begärts av förvaltaren i konkurs, anses konkursboet som sökande utan förmånsrätt, om ej anslutning har skett enligt 13 §.

27 § Fordran upptas med det belopp till vilket den beräknas uppgå på tillträdesdagen, dock med den begränsning som kan följa av att panträtt ej får åtnjutas för mer än pantbrevets belopp jämte tillägg enligt 6 kap. 3 § jordabalken. Understiger fordringen pantbrevets belopp, upptas återstoden som ägarhypotek.

Om i fastigheten gäller pantbrev som ej innehas av ägaren och någon fordran för vilken pantbrevet utgör säkerhet ej har blivit anmäld, upptas pantbrevets belopp och ett till tio procent av detta belopp beräknat tillägg.

Ägarhypotek upptas utan tillägg enligt 6 kap. 3 § jordabalken.

Om ett pantbrevs belopp är bestämt i utländsk valuta skall, vid tillämpningen av första och andra styckena, pantbrevets belopp jämte tillägg räknas om till svenska kronor. Före omräkningen skall det göras ett påslag om fem procent på pantbrevets belopp jämte tillägg. Påslaget skall dock inte föranleda någon ökning av det belopp som upptas som ägarhypotek. *Lag (2004:448)*

28 § Rättighet upptas utan att något belopp anges.

29 § I övrigt anges i sakägarförteckningen

1. sammanlagda beloppet av fordringar med bättre rätt än exekutionsfordringen och förrättningskostnaderna (*skyddsbeloppet*) samt vilka fordringar som är skyddade,
2. i vad mån behållen köpeskillning för tillbehör skall användas för betalning av fordringar som har upptagits i förteckningen,
3. det lägsta bud som måste avgas för att fastigheten enligt 32 § skall få säljas,
4. vilka rättigheter som enligt 33 § första stycket är skyddade utan förbehåll eller enligt 33 § andra stycket skall förbehållas vid försäljningen,
5. betalningsvillkoren och tillträdesdag.

Av fordran som gäller endast i andel i fastigheten skall vid tillämpning av första stycket 1 medräknas så mycket som med hänsyn till andelens storlek och fordringens läge täcks, när övriga fordringar med bättre rätt än exekutionsfordringen samt förrättningskostnaderna är fullt täckta.

Köpeskillning för tillbehör får ej tagas i anspråk för betalning av fordran inom skyddsbeloppet i vidare mån än som har angivits i sakägarförteckningen.

30 § I sakägarförteckningen skall i förekommande fall erinras om

1. verkan av underlåten uppsägning av arrende- eller hyresavtal i fall som avses i 46 § andra stycket samt rätt till förlängt avtal eller skadestånd som enligt lag tillkommer arrendator eller hyresgäst om han blir uppsagd med anledning av fastighetens försäljning,
2. rätt att bo kvar såsom hyresgäst som enligt lag tillkommer bostadsrättshavare,
3. rätt att bo kvar på fastigheten som Kronofogdemyndigheten enligt 36 § tredje stycket har medgivit ägaren.

31 § Om försäljningen enligt 37 § skall ske på avvikande villkor, upprättas sakägarförteckningen i enlighet därmed.

Villkor för försäljning på auktion

32 § Vid försäljningen skall skyddsbeloppet täckas av köpeskillningen för fastigheten, behållen köpeskillning för tillbehör i den mån den enligt sakägarförteckningen skall användas till betalning av fordringar inom skyddsbeloppet, behållen avkastning och andra medel som finns att tillgå.

33 § Tomträtt som har inskrivits är vid försäljningen skyddad utan särskilt förbehåll. Annan nyttjanderätt samt servitut och rätt till elektrisk kraft är skyddade utan särskilt förbehåll, om rättigheten har bättre rätt än exekutionsfordringen.

I andra fall än som avses i första stycket skall nyttjanderätt, servitut och rätt till elektrisk kraft särskilt förbehållas, om det saknas anledning antaga att rättigheten belastar fastigheten till beaktansvärd skada för innehavare av fordran med bättre rätt. Härvid skall rätt till betalning på grund av ägarhypotek ej anses som fordran.

Bestämmelser om inskränkningar i rätten att föra talan mot beslut angående förbehåll som avses i andra stycket finns i 18 kap.

Rättighet som ej enligt första stycket är skyddad utan särskilt förbehåll och ej heller har förbehållits enligt andra stycket kan skyddas genom förbehåll vid auktionen enligt 39 §.

34 § I avräkning på köpeskillingen för fastigheten skall innestå kapitalbeloppet av sådan fordran inom skyddsbeloppet som är förenad med panträtt och ej enligt sakägarförteckningen skall betalas med köpeskillning för tillbehör. Detta gäller dock ej, om

1. fordringen är förfallen till betalning senast på tillträdesdagen och borgenären har yrkat kontant betalning,
2. fordringen är sådan som avses i 26 § tredje stycket eller
3. fordringen är förenad med panträtt endast i andel i fastigheten.

För ägarhypotek skall, även om det faller inom skyddsbeloppet, kontant betalning alltid erläggas.

I den mån avräkning ej skall ske enligt första stycket skall köpeskillingen för fastigheten betalas kontant, om ej inroparen visar att han har avtalat annat med den som enligt sakägarförteckningen är betalningsberättigad. Om det enligt förteckningen är visst vem ett belopp tillkommer, får det ej avräknas.

35 § Den som ropar in fastigheten är skyldig att efter inropet lämna handpenning som motsvarar en tiodel av köpeskillingen, dock ej mer än som enligt 34 § skall betalas kontant eller mindre än de förrättningskostnader som skall utgå ur fastigheten.

Handpenningen skall betalas kontant, om ej inroparen ställer säkerhet för beloppet. Som säkerhet får godtagas även fordran som är förenad med panträtt i fastigheten, om den täcks av köpeskillingen och kan anses betryggande.

Staten, kommun, landsting och kommunalförbund behöver ej lämna handpenning men blir i fall som avses i 43 § ersättningsskyldiga intill motsvarande belopp.

Obetald del av den kontanta köpeskillingen skall betalas senast vid det sammanträde som enligt 20 § har kungjorts för köpeskillingens fördelning. *Lag (2007:277)*

36 § Som tillträdesdag räknas den dag då enligt kungörelse fördelningssammanträdet skall äga rum. Kronofogdemyndigheten kan dock medge inroparen att taga vård om fastigheten eller del därav före tillträdesdagen.

Kronofogdemyndigheten får förordna att obetald avkastning av fastigheten, som enligt 8 eller 9 § har skolat betalas till myndigheten eller syssloman och som har förfallit under tiden till och med den dag köparen har tillträtt fastigheten, skall tillkomma denne. Om sådan avkastning i annat fall betalas till köparen, skall denne redovisa därför till Kronofogdemyndigheten.

Har före ägaren ej annan bostad, kan Kronofogdemyndigheten tillåta honom att bo kvar på fastigheten högst tre månader efter tillträdesdagen.

37 § På begäran av de sakägare vilkas rätt beror därav kan försäljningen, såvitt avser annat än erläggande av handpenning och den återstående kontanta köpeskillingen samt tiden för tillträde, ske på andra villkor än som anges i detta kapitel. Skyddsbeloppet får höjas även om borgenär som ej själv har begärt försäljning motsätter sig det.

Begäran som avses i första stycket skall framställas senast vid bevakningssammanträdet.

Indrivning
av fordran

Auktion

38 § Vid auktionen skall, i den mån det är påkallat med hänsyn till värdet av fastighetens tillbehör eller av annan orsak, anges vilken egendom som skall följa fastigheten och i vad mån egendom som framstår som tillbehör ej skall följa den. Vad sålunda har angivits är avgörande för vad försäljningen omfattar i den delen. I övrigt ingår i försäljningen vad som enligt lag utgör tillbehör till fastigheten. Råder tvist om tillbehör, skall det anmälas.

Redogörelse skall lämnas för innehållet i sakägarförteckningen. Uppllysning skall lämnas om att fastigheten ropas ut med förbehåll att inrop skall prövas enligt 40 §.

39 § Om sakägarförteckningen upptager rättighet som ej enligt 33 § första stycket är skyddad utan särskilt förbehåll och ej heller har förbehållits enligt 33 § andra stycket, skall fastigheten först ropas ut utan förbehåll om rättighetens bestånd och därefter med sådant förbehåll. Uppnås vid det senare utropet bud som täcker fordringar med bättre rätt än rättigheten eller som, utan att täcka dem, är lika högt som eller högre än budet vid det föregående utropet, har budet vid det senare utropet företräde. Att ägarhypotek ej täcks utgör ej hinder mot att bud med förbehåll för rättigheten godtas.

Upptager sakägarförteckningen två eller flera sådana rättigheter som avses i första stycket, skall fastigheten först ropas ut utan förbehåll för någon av rättigheterna och därefter med förbehåll först endast för den rättighet som har bästa rätt och efter hand för ökat antal rättigheter enligt deras inbördes ordning. Bud som skyddar flera rättigheter än annat bud har företräde framför detta, om det ej leder till sämre täckning av fordran som har bättre rätt än någon av rättigheterna.

När bud med förbehåll för rättighet ej täcker fordringar med bättre rätt, kan rättighetshavaren skydda sin rättighet genom att betala skillnaden mellan det budet och bud utan förbehåll för rättigheten eller så stor del av skillnaden som behövs för att täcka fordringar med bättre rätt.

Om rättighetshavare i fall som avses i andra stycket är villig att betala enligt vad som sägs i tredje stycket men det sålunda erbjudna beloppet, till följd av att flera tillskott behövs, ej ensamt eller i förening med annat tillskott som bjuds är tillräckligt för att hans rättighet skall skyddas, skall fastigheten ropas ut med förbehåll för rättigheten och den eller de rättigheter som är skyddade genom tidigare bud och annat tillskott som bjuds.

Om borgenär vars fordran ej har blivit täckt genom visst bud godtager budet, skall fordringen vid tillämpning av första–fjärde styckena anses täckt.

Om rättighetshavare i stället för att betala ställer säkerhet, skall det gälla.

40 § Innan inrop godtas skall Kronofogdemyndigheten pröva, om det i 32 § angivna villkoret för försäljning är uppfyllt. Även om detta är förhållandet får inropet ej godtagas, om det är sannolikt att avsevärt högre köpeskilling kan uppnås.

Utän hinder av första stycket skall inrop godtagas, om samtliga berörda sakägare medger det. Sökanden kan medge att inrop godtas fastän förrättningskostnaderna ej har blivit täckta.

Inrop får ej mot sökandens bestridande godtagas, om exekutionsfordringen ej täcks.

41 § Sedan inrop har godtagits skall inroparen omedelbart lämna föreskriven handpenning. Kronofogdemyndigheten kan dock på begäran göra ett kort uppehåll i handläggningen för att bereda inroparen tillfälle att anskaffa handpenning, om uppehållet ej kan antagas medföra beaktansvärd olägenhet. Lämnas ej handpenning, skall fastigheten ropas ut på nytt.

I fall som avses i 39 § skall handpenning lämnas för varje inrop, även om fastigheten skall ropas ut på nytt. Om inropet ej skall bestå, återlämnas handpenningen.

Fullgör ej inroparen sin betalningsskyldighet enligt 35 § fjärde stycket, är inropet ogiltigt.

42 § Sker ej inrop som godtas och fullföljs genom att handpenning lämnas, skall nytt försäljningsförsök göras, om sökanden begär det inom en vecka från auktionen. Har inrop blivit ogiltigt enligt 41 § tredje stycket, skall nytt försäljningsförsök göras, om ej sökanden avstår därifrån.

Har två auktioner hållits utan att fastigheten har blivit såld och saknas anledning antaga att fastigheten kan säljas inom rimlig tid, får Kronofogdemyndigheten avvisa begäran om nytt försäljningsförsök.

Om ny auktion skall hållas, gäller vad som sägs i 18–41 §§. Anmälan av fordran eller rättighet som har skett för en auktion gäller även för senare auktion.

Skall nytt försäljningsförsök ej göras, skall utmätningen hävas. Detta gäller dock ej medel som har influtit eller inflyter med anledning av redan vidtagna åtgärder.

43 § När ny auktion hålls sedan inrop har blivit ogiltigt enligt 41 § tredje stycket, skall handpenningen tagas i anspråk i den mån det behövs för att sammanlagt samma belopp skall uppnås som vid den förra auktionen jämte ränta därå, beräknad enligt 5 § räntelagen (1975:635), från tillträdesdagen till och med den nya tillträdesdagen och för att även förrättningskostnaderna med anledning av den nya auktionen skall täckas. Detta gäller även om fastigheten säljs med förbehåll för rättighet som ej har förbehållits vid den förra auktionen eller ändrade förhållanden har inträtt. Vad som ej behöver tagas i anspråk skall återlämnas när den nye inroparen har fullgjort sin betalningsskyldighet. Blir fastigheten ej såld vid den nya auktionen, är hela handpenningen förverkad.

Hålls ej ny auktion, skall handpenningen användas till betalning av förrättningskostnader som har blivit onyttiga. Vad som ej behöver tagas i anspråk skall återlämnas.

44 § Sedan auktion som har lett till försäljning av fastigheten har vunnit laga kraft och köparen har fullgjort sin betalningsskyldighet enligt 35 § fjärde stycket, utfärdar Kronofogdemyndigheten köpebrev.

Visar inroparen att han har bjudit för annans räkning, skall köpebrev utfärdas till denne.

Vissa rättsföljder av auktion

45 § Sedan fastigheten har sålts svarar den ej för fordran som avses i 25 § första stycket 1.

Borgenär som har pantbrev kan ej efter fastighetens försäljning mot köparen göra gällande panträtt i fastigheten för större fordran än som har avräknats på köpeskillingen jämte utfäst ränta därå från tillträdesdagen samt framtida skadestånd och kostnad som föranleds av fordringsförhållandet.

Köparen blir personligen betalningsskyldig för vad som enligt överenskommelse har avräknats på den kontanta köpeskillingen och den förra ägaren blir fri från ansvar härför. I fall som avses i 44 § andra stycket blir även den som har gjort inropet betalningsskyldig.

46 § Köpare som har fullgjort sin betalningsskyldighet enligt 35 § fjärde stycket får tillträda fastigheten på den dag som har bestämts för köpeskillingens fördelning. Han svarar därefter för ägares skyldigheter i den mån de skall fullgöras efter tillträdesdagen.

Vill köparen att i sakägarförteckningen upptagen arrende- eller hyresrätt, som ej är skyddad enligt 33 § första stycket eller har förbehållits enligt 33 § andra stycket eller vid auktionen, skall upphöra, åligger det honom att inom en månad från tillträdesdagen säga upp avtalet. I annat fall gäller avtalet mot honom. Beträffande den tidpunkt vid vilken arrende- eller hyresavtal skall upphöra med anledning av uppsägning gäller vad som är föreskrivet i fråga om uppsägning efter frivillig överlåtelse av fastighet.

Om rätt i vissa fall för arrendator eller hyresgäst att begära förlängning av avtalet eller att få ersättning vid uppsägning finns särskilda föreskrifter.

47 § I fråga om rättighet som ej skall upphöra omedelbart efter fastighetens försäljning gäller följande bestämmelser.

På arrendeavgift, hyra eller annat vederlag för rättigheten som förfaller till betalning mer än sex månader eller, i fråga om arrende, mer än ett år efter tillträdesdagen får rättighetshavaren ej avräkna fordran hos den förra ägaren. I fråga om sådant belopp gäller ej heller betalning som rättighetshavaren har erlagt till den förra ägaren eller annan uppgörelse med denne.

Fordran som rättighetshavare har förvärvat eller förskottsbetalning eller uppgörelse som har skett efter det att fastigheten har utmätts får ej åberopas mot köparen, om rättighetshavaren ägde eller hade bort äga kännedom om utmätningen.

Indrivning
av fordran

Angående rättighetshavares rätt till ersättning av tidigare ägare, om rättigheten upphör med anledning av fastighetens försäljning, finns bestämmelser i 7 kap. 19 och 20 §§ jordabalken.

Underlåter köpare att fullgöra tidigare ägares skyldigheter mot rättighetshavare enligt 46 § första stycket, gäller i fråga om skyldighet för tidigare ägare att ersätta rättighetshavaren dennes skada vad som sägs i 7 kap. 20 § första och tredje styckena jordabalken.

48 § Köparen skall fullgöra sin betalningsskyldighet enligt 35 § fjärde stycket även om auktionen överklagas.

Utän hinder av att auktionen överklagas får köparen tillträda fastigheten på den bestämda dagen, om ej dessförinnan annat har förordnats enligt 18 kap. 12 eller 19 §. Får han på grund av sådant förordnande ej tillträda fastigheten och är hindret ej hävt inom tre månader från den bestämda tillträdesdagen, får han frånträda köpet och återfå vad han har betalat jämte upplupen ränta, om han gör anmälan därom hos Kronofogdemyndigheten medan hindret alltjämt består.

Gemensamt intecknade fastigheter

49 § När någon av flera gemensamt intecknade fastigheter skall säljas på auktion, har den som har fordran med panträtt på grund av den gemensamma inteckningen rätt att indraga annan av de intecknade fastigheterna i försäljningen, om den svarar för det intecknade beloppet eller del av detta före den fastighet som skall säljas. Skall denna säljas för panträttshavarens fordran eller för fordran som har lika eller bättre rätt, får han även indraga fastighet som svarar för inteckningen först efter den fastighet som skall säljas.

Yrkande om indragning skall framställas hos Kronofogdemyndigheten senast vid bevakningssammanträdet. Fastighetens ägare skall beredas tillfälle att yttra sig över yrkandet. Bevakningssammanträde och auktion skall inställas och nya tider sättas ut, om det behövs för att yrkandet skall hinna prövas.

Bifalls yrkandet, anses den indragna fastigheten utmätt när beslutet meddelas. Den får ej säljas innan beslutet har vunnit laga kraft.

50 § Om en av flera gemensamt intecknade fastigheter skall säljas på auktion, skall fordran med panträtt på grund av den gemensamma inteckningen upptagas i sakägarförteckningen med det belopp för vilket fastigheten svarar i förhållande till de andra fastigheterna. Beloppet skall betalas kontant, om ej annat avtalas mellan köparen och den som enligt sakägarförteckningen är betalningsberättigad.

51 § Om samtliga fastigheter som besväras av gemensam inteckning skall säljas på auktion och förhållande som anges i 52 § andra stycket ej föreligger, upprättas gemensam sakägarförteckning för fastigheterna. Rättighet i någon av fastigheterna skall härvid anses upplåten i dem alla. Vid auktionen ropas fastigheterna ut gemensamt.

52 § Skall flera av gemensamt intecknade fastigheter men ej alla säljas på auktion, gäller 53–55 §§.

När samtliga fastigheter som besväras av gemensam inteckning skall säljas, gäller likaledes 53–55 §§, om

1. fastigheterna har olika ägare,
2. någon av fastigheterna med stöd av 49 § har indragits i försäljningen,
3. någon av fastigheterna endast i andra hand svarar för gemensam inteckning,
4. någon av fastigheterna besväras av särskild inteckning,
5. någon fastighets ansvar för gemensam inteckning ej avser inteckningens hela belopp,
6. det yrkas av innehavare av sådan rättighet i någon av fastigheterna som ej skall bestå oavsett om fastigheten säljs, eller
7. det i annat fall yrkas av ägare eller borgenär vars rätt kan bero därav.

Yrkande som avses i andra stycket 6 eller 7 skall framställas senast vid bevakningssammanträdet.

53 § Särskild sakägarförteckning skall upprättas för varje fastighet som skall säljas. Förteckningen upprättas som om försäljningen hade begärts på grund av den bästa gemensamma inteckningen, om ej exekutionsfordringen har bättre rätt. Fordran med panträtt på grund av gemensam inteckning upptas för varje fastighet med det belopp för vilket fastigheten svarar i förhållande till de andra fastigheterna. Kan ansvaret komma att vid försäljningen vidgas härutöver, skall det anmärkas. Beträffande fastighet som svarar endast i andra hand anges om sådant ansvar kan ifrågakomma.

När fastighet har indragits i försäljningen enligt 49 §, skall vid beräkning av tillägg enligt 6 kap. 3 § jordabalken anses som om fastigheten hade utmätts samtidigt med den ursprungligen utmätta fastigheten.

54 § Vid auktionen skall fastigheterna ropas ut var för sig. Därefter skall de ropas ut gemensamt, om de har samma ägare. Efterföljande gemensamt utrop skall även eljest äga rum, om full betalning ej har uppnåtts för fordran för vilken samtliga fastigheter svarar eller fastigheternas ägare är ense om att de skall ropas ut gemensamt.

Uppnås vid gemensamt utrop högre bud än summan av buden vid de särskilda utropen, skall budet vid det gemensamma utropet ha företräde. Den köpeskilling som har bjudits vid det gemensamma utropet skall fördelas på fastigheterna efter de värden som har åsatts dem i målet. Fastighets andel i den gemensamma köpeskillingen utgör dock minst vad som har bjudits för den fastigheten vid särskilt utrop. Har någon av fastigheterna ropats ut med tillbehör som ej ingick i det värde efter vilket dess andel i köpeskillingen skall beräknas eller ropats ut utan tillbehör som omfattades av nämnda värde, skall den fastighetens värde vid tillämpningen av det sagda jämkas efter vad som påkallas av nämnda förhållande. Uppgår i fråga om någon av fastigheterna dess andel i köpeskillingen och andra tillgängliga medel ej till skyddsbeloppet och skall därför frågan om den fastighetens försäljning förfalla, skall de övriga fastigheterna ropas ut gemensamt.

Uppnås ej bud som förslår till betalning av någon del av exekutionsfordringen, får ej någon av fastigheterna säljas.

Har fastighet indragits i försäljningen med stöd av 49 §, skall den ursprungligen utmätta fastigheten ropas ut först. Om därvid ej uppnås bud som förslår till betalning av någon del av exekutionsfordringen, får fastigheten ej säljas. Blir den ej såld, skall ej heller den indragna fastigheten säljas.

Fastighet som endast i andra hand svarar för fordran med panträtt på grund av gemensam inteckning får ej säljas för den fordringen innan det har visat sig att betalning ej kan utgå ur den fastighet som svarar i första hand. I andra hand ansvarig fastighet får ej heller säljas, om dess ägare eller annan sakägare betalar den brist för vilken fastigheten skall svara eller ställer säkerhet för beloppet. Gemensamt utrop av fastigheterna behöver ej ske annat än om särskilda skäl föreligger.

55 § Om rättighet har förbehållits vid särskilt utrop, skall förbehållet gälla även vid efterföljande gemensamt utrop. Har rättigheten ej förbehållits vid det särskilda utropet, tillämpas 39 § även vid det gemensamma utropet.

Vid tillämpning av 40 § skall prövningen huruvida avsevärt högre köpeskilling kan uppnås avse den sammanlagda köpeskillingen för samtliga fastigheter som har ropats in vid auktionen.

Handpenning skall lämnas efter varje inrop, även om inropad fastighet skall ropas ut på nytt. Om inropet ej skall bestå, återlämnas handpenningen.

Fordran som på grund av gemensam inteckning är förenad med panträtt i såld fastighet betalas kontant, om ej köparen och den som enligt sakägarförteckningen är betalningsberättigad avtalar annat.

Fortsatt inteckningsansvar

56 § Sådant förordnande av Kronofogdemyndigheten om fortsatt inteckningsansvar som avses i 6 kap. 12 § jordabalken får meddelas på begäran av köparen.

Har fastighet sålts i fall som avses i 6 kap. 12 § andra stycket andra eller tredje meningen jordabalken, får förordnande om fortsatt inteckningsansvar meddelas beträffande gemensam inteckning som besvärar fastigheten endast om fastigheten i förhållande

Indrivning
av fordran

till de andra gemensamt intecknade fastigheterna svarar för hela inteckningen och den fordran som är förenad med panträtt på grund av inteckningen har blivit täckt. Om medel som har influtit genom särskild försäljning av tillbehör utfaller på pantbrevets belopp, får förordnande ej meddelas beträffande motsvarande del av inteckningen.

Begäran om förordnande enligt denna paragraf skall framställas senast vid sammanträdet för köpeskillingens fördelning eller, vid försäljning under hand, innan Kronofogdemyndigheten utfärdar köpebrev. Därvid skall pantbrevet ges in, om det inte redan är tillgängligt för Kronofogdemyndigheten eller om Kronofogdemyndigheten i annat fall finner skäl att medge undantag. *Lag (1994:444)*

Försäljning under hand

57 § En utmätt fastighet får säljas under hand, om en försäljning i sådan ordning bedöms vara mer ändamålsenlig än försäljning på auktion och det är tillförlitligt utrett vilka fordringar och rättigheter som belastar fastigheten. Vid bedömningen av om en försäljning under hand är mer ändamålsenlig skall särskilt beaktas förutsättningarna för att därigenom erhålla en högre köpeskillning för fastigheten än vid försäljning på auktion.

Fastigheten får inte säljas under hand om en inskriven rättighet har sämre rätt än en fordran som är förenad med panträtt om fordringen inte täcks av köpeskillingen. Försäljning får dock ske om innehavare av sådan fordran samtycker till en sådan försäljning. En fastighet som är gemensamt intecknad med annan fastighet får inte säljas under hand. *Lag (1994:444)*

58 § Vid försäljning under hand skall en sakägarförteckning upprättas. Därvid tillämpas 25 och 26 §§, 27 § första, tredje och fjärde styckena, 28 §, 29 § första stycket 1–3, 29 § andra och tredje styckena samt 31 §.

I fråga om försäljningen och villkoren för denna tillämpas 32 och 34 §§, 37 § första stycket, 38 § första stycket samt 40 §.

Före försäljningen upplåten rättighet som grundas på skriftlig handling skall förbehållas. Förbehåll skall också göras för varje upplåten hyresrätt till en bostadslägenhet i en fastighet, som är taxerad som hyreshusenhet, om hyresgästen har tillträtt lägenheten. I fråga om sådana rättigheter gäller 47 §.

Köparen skall lämna handpenning enligt vad som föreskrivs i 35 §. Återstoden av den kontanta köpeskillingen skall betalas senast tio veckor efter det att köpehandlingen upprättades. Försummas det, är köpet ogiltigt.

Blir köpet ogiltigt, gäller bestämmelserna i 43 § om handpenning. Vad som sägs om auktion i 43 § första stycket gäller även försäljning under hand.

Bestämmelserna i 45 § om vissa rättsföljder och 56 § första stycket om fortsatt inteckningsansvar gäller även vid försäljning under hand. *Lag (2004:448)*

59 § Innan fastigheten bjuds ut till försäljning under hand skall ägaren och sökanden ges tillfälle att yttra sig. Innehavare av sådana fordringar och rättigheter som avses i 25 § första stycket skall delges en underrättelse om försäljningen och samtidigt uppmanas att inom viss tid anmäla sin rätt till Kronofogdemyndigheten.

En borgenär vars fordran är förenad med panträtt i fastigheten skall, om fordringen inte blir täckt av erbjuden köpeskillning, ges tillfälle att köpa fastigheten till ett pris som överstiger den erbjudna köpeskillingen. *Lag (1994:444)*

60 § Om inte något annat följer av 58 § eller 59 § andra stycket bestämmer Kronofogdemyndigheten köpevillkoren.

Försäljningen sker genom att en särskilt upprättad köpehandling skrivs under av Kronofogdemyndigheten och köparen.

Ägaren skall genast underrättas om försäljningen.

När köparen har fullgjort sin betalningsskyldighet enligt 58 § fjärde stycket och försäljningen vunnit laga kraft, skall Kronofogdemyndigheten utfärda köpebrev.

Bestämmelserna i 48 § gäller också i fråga om försäljning under hand. *Lag (1994:444)*

61 § Säljs ej egendomen under hand, skall den bjudas ut till försäljning på auktion, om ej sökanden avstår därifrån.

Försäljning av villkorlig rätt till fastighet eller av andel i fastighet m.m.

62 § Bestämmelserna i 3–61 §§ gäller i tillämpliga delar även när utmätning av fast egendom har skett medan gäldenärens rätt är villkorlig och när utmätning av fast egendom ej har avsett hel fastighet, om ej annat följer av 63–68 §§.

63 § Har, i fall då överlåtelse av fastighet är beroende av villkor, fastigheten blivit utmätt för fordran hos överlåtaren, får försäljning ej ske förrän det visar sig om villkoret uppfylls.

Vad som sägs i första stycket gäller också om del av fastighet genom överlåtelse har kommit i särskild ägares hand och fastigheten har blivit utmätt för fordran hos överlåtaren innan fastighetsbildning som enligt lag utgör villkor för överlåtelsens giltighet har kommit till stånd. Skulle det medföra betydande tidsutdräkt att avvakta huruvida fastighetsbildningen kommer till stånd, får dock fastigheten säljas med förbehåll för den rätt som tillkommer förvärvaren. Försäljningen omfattar då även gäldenärens rätt mot förvärvaren. Köparen svarar för gäldenärens skyldigheter mot förvärvaren.

64 § Har, i fall då förvärv av fastighet eller del av fastighet är beroende av villkor, egendomen blivit utmätt för fordran hos förvärvaren, skall Kronofogdemyndigheten bjuda ut gäldenärens rätt till egendomen till försäljning i den ordning som gäller för exekutiv försäljning av utmätt rättighet. Kommer försäljning till stånd, svarar köparen för gäldenärens skyldigheter mot sin fångesman. Ansökan om inteckning, som har gjorts samma dag som utmätningen eller senare, förfaller genom försäljningen, om ej Kronofogdemyndigheten på begäran av köparen förordnar annat.

Kan det utan betydande tidsutdräkt avvaktas om det för förvärvet gällande villkoret uppfylls, kan anstånd med försäljningen medges tills det visar sig om så blir fallet. Uppfylls villkoret, sker försäljning i den ordning som i allmänhet gäller för exekutiv försäljning av fast egendom.

När försäljning som har skett enligt första stycket har vunnit laga kraft och köparen har fullgjort sin betalningsskyldighet, utfärdar Kronofogdemyndigheten köpehandling.

65 § Bestämmelserna i 63 och 64 §§ gäller ej, om den fordran för vilken utmätning har skett var förenad med särskild förmånsrätt i fastigheten.

66 § Om villkoret uppfylls i fall som avses i 63 § eller om förvärvet går åter i fall som avses i 64 § andra stycket, skall Kronofogdemyndigheten driva in eller bjuda ut till försäljning vad som därefter tillkommer gäldenären och omfattas av utmätningen. Härvid tillämpas den ordning som enligt 8 och 9 kap. gäller i fråga om utmätt fordran eller rättighet.

67 § Har endast andel i fastighet blivit utmätt men skall enligt 8 kap. 8 § hela fastigheten säljas på auktion, skall av sakägarförteckningen framgå vilka fordringar och rättigheter som belastar varje särskild andel. Skyddsbeloppet skall bestämmas så att fordringar, som gäller i den först utmätta andelen enbart eller i nämnda andel jämte annan andel och som har bättre rätt än exekutionsfordringen, samt förrättningskostnaderna blir fullt täckta.

Är någon av delägarna i konkurs, får borgenär utöva anslutningsrätt enligt 13 § även om han har förmånsrätt endast i andel av fastigheten.

68 § När andel i fastighet har sålts enligt 8 kap. 9 § andra stycket och försäljningen har vunnit laga kraft samt köparen har fullgjort sin betalningsskyldighet, utfärdar Kronofogdemyndigheten köpebrev.

Särskild bestämmelse beträffande allmänna mål

69 § Bestämmelserna i 11 § gäller ej i allmänt mål.

13 kap. Redovisning av influetna medel*Allmänna bestämmelser om redovisning*

1 § Medel som har flutit in till Kronofogdemyndigheten i mål om utmätning skall redovisas så snart som möjligt. Är influet belopp ringa och kan det antas att ytterligare medel kommer att flyta in i målet, får myndigheten avvakta med redovisningen.

Indrivning
av fordran

Vid utmätning för ej förfallet underhållsbidrag enligt 7 kap. 6 § andra stycket får redovisning ske tidigast i nära anslutning till den tidpunkt då bidraget förfaller till betalning.

Lag (1995:298)

2 § Vad som sägs i detta kapitel om influtna medel gäller även ränta som utgår på medlen till och med den i 6 § angivna fördelningsdagen. Ränta på belopp som inestår därefter tillkommer den som är berättigad till beloppet.

3 § När köpare har ställt säkerhet för handpenning och köpeskillingen ej betalas inom föreskriven tid, skall Kronofogdemyndigheten taga säkerheten i anspråk, om det behövs för betalning av vad köparen har att svara för. Motsvarande gäller, när annan sakägare enligt 12 kap. 39 eller 54 § har ställt säkerhet för belopp som skall redovisas.

Fördelning

4 § För fördelning av influtna medel skall Kronofogdemyndigheten hålla fördelnings-sammanträde, när det är föreskrivet i balken eller när det i annat fall är oklart hur medlen skall fördelas.

Sammanträde som ej har blivit utsatt i samband med kungörande av auktion skall kungöras särskilt, om det är behövt med hänsyn till okända sakägare eller av annat skäl. Kungörande skall ske i god tid och på lämpligt sätt. Sökanden, gäldenären och andra kända sakägare skall kallas till sammanträdet.

5 § Vid fördelningssammanträde skall Kronofogdemyndigheten redogöra för vad som skall fördelas och för de fordringar som har anmälts eller skall beaktas utan anmälan.

6 § En fordran som skall beaktas skall tas upp med det belopp som den uppgår till på fördelningsdagen.

Vid bedömningen av om en fordran är förenad med särskild förmånsrätt i en fastighet skall ett pantbrev vars belopp är bestämt i utländsk valuta räknas om till svenska kronor enligt den kurs som gäller på fördelningsdagen. Pantbrevets belopp får dock inte sättas högre än det belopp som har bestämts vid omräkning enligt 12 kap. 27 § fjärde stycket.

Som fördelningsdag anses den dag till vilken fördelningssammanträde är utsatt, även om det då finns något hinder mot att verkställa fördelningen. Om det inte hålls något sammanträde, anses den dag då Kronofogdemyndighetens beslut meddelas som fördelningsdag.

Vid fördelning räknas som fordran i ett mål även sådan förrättningskostnad som avser endast det målet.

Begär borgenär betalning för fordran som ej har anmälts i tid, skall utdelning utgå av överskott, om sådant uppkommer. *Lag (2004:448)*

7 § Är fordran eller därmed förenad förmånsrätt beroende av villkor eller tvistig eller är förmånsrätt beroende av att sökt in-teckning beviljas, skall Kronofogdemyndigheten av-sätta vad som belöper på fordringen i avvaktan på att villkoret uppfylls eller förfaller eller att tvisten eller frågan om in-teckning blir slutligt avgjord. Avsättning skall dock ej ske i fall då tvist skall prövas enligt tredje stycket.

Borgenär vars fordran eller förmånsrätt är tvistig skall, om det ej av särskilda skäl är obehövt, föreläggas att inom en månad från det att föreläggandet delgavs honom väcka talan om rätten till medlen mot sakägare som medlen skall tillkomma om borge-närens anspråk faller bort. Efterkommer borgenären ej föreläggandet, har han förlorat sin rätt till medlen, om ej motparten inom den angivna tiden har väckt talan mot borgenären.

Kan fördelningen ej utan betydande olägenhet för parterna avslutas utan att tvisten har blivit avgjord, skall Kronofogdemyndigheten själv pröva tvisten, om det är ända-målsenligt. Därvid gäller vad som sägs i 2 kap. 22 och 23 §§. *Lag (1994:480)*

8 § När medel avsätts enligt 7 §, skall Kronofogdemyndigheten ange hur det skall för-faras med dem om fordringen faller bort helt eller delvis.

9 § Om alla berörda sakägare är ense om hur medlen skall fördelas, skall fördelningen ske i enlighet därmed.

Särskilda bestämmelser beträffande registrerat skepp, registrerat luftfartyg m.m. och fast egendom

10 § När registrerat skepp, registrerat luftfartyg, intecknade reservdelar till luftfartyg eller fastighet har sålts på auktion, skall behållen avkastning av egendomen, ersättning som har influtit med anledning av misslyckat försök att sälja egendomen och tillskott som någon har betalat för att bevara sin rätt vid försäljningen fördelas tillsammans med köpeskillingen för egendomen. Medel som har influtit genom särskild försäljning av tillbehör till fastighet skall fördelas samtidigt som köpeskillingen för fastigheten.

Fördelningen skall ske i enlighet med sakägarförteckningen, om det ej framgår att fordran understiger vad som anges i förteckningen. Angående begränsning av inteckningshavares rätt vid försäljning av intecknade reservdelar till luftfartyg finns föreskrift i 11 kap. 3 § tredje stycket.

Utdelning för fordran som ej har tagits upp i förteckningen utgår endast av överskott, om sådant uppkommer.

11 § Bestämmelserna i 10 § första stycket gäller också när fastighet har sålts under hand. Medlen skall fördelas i första hand enligt köpevillkoren och i övrigt enligt de grunder som gäller för upprättande av sakägarförteckning.

12 § Avbryts förfarandet i fråga om egendom som avses i 10 § utan att egendomen har blivit såld, skall influtna medel fördelas enligt vad som sägs där, om sakägarförteckning har upprättats, och i annat fall enligt de grunder som gäller för upprättande av sådan förteckning. Annan borgenär än sökanden har dock ej rätt att få betalning ur medlen för annat än ränta och kostnader, om hans fordran är förenad med panträtt på grund av in-teckning.

När tillbehör till fastighet har sålts för sig, skall borgenär, som ej har avstått från betalning, få utdelning med tillämpning av 12 kap. 16 §, även om fastigheten ej säljs.

Avräkning

13 § Medel som tillkommer borgenär skall avräknas på ränta och annan biförpliktelse före fordrans kapitalbelopp, om ej borgenären har yrkat annat före fördelningen eller, om fördelning ej äger rum, före utbetalningen.

Om ordningen mellan fordrans kapitalbelopp och biförpliktelser när registrerat skepp, registrerat luftfartyg, intecknade reservdelar till luftfartyg eller fastighet har utmätts finns bestämmelser i 10 kap. 11 § första stycket, 11 kap. 1 § och 12 kap. 26 § första stycket.

Utbetalning

14 § Medel får ej betalas ut utan att säkerhet ställs, om

1. utmätning har skett med stöd av 3 kap. 5 § 1 eller 6 § och exekutionstiteln ej har vunnit laga kraft eller utmätning har skett på grund av utslag eller beslut i mål om betalningsföreläggande eller handräckning och gäldenären har sökt återvinning eller överklagat,
2. utmätning har skett hos dödsbo för fordran som ej var förenad med särskild för-månsrätt i egendomen och den tid som anges i 8 kap. 6 § första stycket ej har gått till ända,
3. rätten till medlen är beroende av ett överklagande av utmätningen eller den utmätta egendomens försäljning eller av talan som avses i 4 kap. 20–22 eller 26 §,
4. fördelning som har skett vid fördelningssammanträde ej har vunnit laga kraft,
5. i annat fall tvist råder om vem som är betalningsberättigad. *Lag (1994:1038)*

14 a § Vid utmätning av lön för underhållsbidrag med företrädesrätt enligt 7 kap. 14 § tillämpas inte 14 § 3 eller 5. Om det finns särskilda skäl, skall dock 14 § 5 tillämpas.

Lag (1995:298)

15 § Har medel avsatts enligt 7 § första stycket på grund av tvist och har tvisten prövats av domstol, får den vinnande parten mot säkerhet lyfta medlen utan hinder av att avgö-

Indrivning
av fordran

randet ej har vunnit laga kraft. I annat fall får medel som har avsatts enligt 7 § första stycket, om skäl föreligger, mot säkerhet betalas ut till den borgenär för vilken de har avsatts eller, om denne ej vill lyfta medlen, till den som i andra hand är berättigad till dem.

16 § Att en verkställd fördelning överklagas hindrar inte att belopp som inte berörs av överklagandet betalas ut. *Lag (1994:1038)*

17 § När medel betalas ut, skall iakttagas vad som i allmänhet gäller om skyldighet för borgenär att förete eller återställa fordringsbevis eller säkerhet som har lämnats för fordran.

Pantbrev i skepp eller fastighet eller företagsinteckningsbrev, vilket utgör säkerhet för fordran på vilken betalning har utfallit, skall företes även om borgenären ej är skyldig att återställa handlingen, om ej Kronofogdemyndigheten finner skäl att medge undantag. Detsamma gäller skuldebrev som är intecknat i annan egendom, när skyldighet att förete eller återställa skuldebrevet ej följer redan av första stycket.

När köparen åberopar att den som enligt sakägarförteckning är berättigad till betalning har medgivit honom avräkning på köpeskillingen, gäller vid Kronofogdemyndighetens prövning av överenskommelsen vad som föreskrivs i första och andra styckena.

Lag (2003:531)

18 § Om borgenär för vilken utdelning har beräknats ej inom ett år från det att fördelningen har vunnit laga kraft företer fordringsbevis eller i övrigt fullgör vad som krävs enligt 17 § för att han skall få lyfta medlen, får dessa mot säkerhet betalas ut till den som i andra hand är berättigad till dem, om ej särskilda skäl föreligger.

19 § Om alla berörda sakägare medger att belopp betalas ut utan säkerhet när sådan annars krävs, skall det ske.

20 § Ändras beslut om fördelning eller utbetalning, skall Kronofogdemyndigheten på begäran utsöka vad som skall betalas tillbaka. Härvid får ställd säkerhet tagas i anspråk. Motsvarande gäller, om medel som någon har fått lyfta enligt 14 eller 15 § skall tillkomma annan sakägare eller om borgenär har fått lyfta medel enligt 18 § och den som har bättre rätt till medlen anmäler sig och fullgör vad som krävs för betalning till honom.

20 a § Skall influtna medel fördelas mellan flera mål och understiger det belopp som skall betalas ut i något av dessa 100 kronor, skall beloppet, om särskilda skäl inte föranleder något annat, i stället fördelas mellan övriga mål där fordringen inte fått full täckning.

Kronofogdemyndigheten är inte skyldig att betala ut belopp som understiger 25 kronor. Om beloppet inte betalas ut, tillfaller det staten. *Lag (1993:1650)*

Särskilda bestämmelser beträffande allmänna mål

21 § Bestämmelserna i 1, 13, 14 och 20 §§ gäller ej i fråga om sökanden i allmänt mål. I sådant mål gäller ej heller 4–6 §§, 7 § första–tredje styckena, 8 och 9 §§ annat än om fördelning skall ske med enskild borgenär eller om det är särskilt föreskrivet att fördelningssammanträde skall hållas. Bestämmelsen i 7 § tredje stycket får ej tillämpas i allmänt mål, om sökandens fordran berörs av tvisten.

14 kap. Verkan av exekutiv försäljning m.m.

1 § Exekutiv försäljning ger köparen samma rätt till den sålda egendomen som frivillig försäljning, om ej annat följer av vad som sägs i detta kapitel.

2 § När utmätning av viss egendom ger företräde framför överlåtelse av egendomen, gäller det till förmån även för den som förvärvar egendomen vid exekutiv försäljning. Detsamma gäller, när tredje man efter föreläggande enligt 4 kap. 20 § eller 26 § jämförd med 20 § har förlorat sin rätt mot sökanden.

3 § Har exekutiv försäljning av registrerat skepp eller luftfartyg som registrerats i luftfartygsregistret vunnit laga kraft och köpeskillingen betalats skall, om gäldenären inte var rätt ägare, köparens förvärv dock gälla, om gäldenärens åtkomst var inskriven när försäljningen ägde rum.

När exekutiv försäljning av fast egendom har vunnit laga kraft och köpeskillingen har erlagts, har den som återoppar annat förvärv av egendomen från gäldenären eller någon hans företrädare förlorat sin rätt mot köparen. Även den som återoppar att gäldenärens eller någon hans företrädares åtkomst var ogiltig eller av annat skäl ej gällde mot rätte ägaren har förlorat sin rätt mot köparen, om lagfart var beviljad för gäldenären när den exekutiva försäljningen ägde rum. *Lag (2004:84)*

4 § Om exekutivt såld egendom frångår köparen därför att gäldenären ej var rätt ägare, är gäldenären skyldig att ersätta köparen dennes skada med sammanlagda beloppet av vad som har gått till betalning av fordran mot gäldenären och har betalats ut till denne. Har gäldenären uppsåtligen eller av vårdslöshet vållat köparen skada, är han skyldig att ersätta skadan utan sådan begränsning.

Borgenär, som ej var i god tro när han mottog betalning, är skyldig att solidariskt med gäldenären ersätta köparen dennes skada med det belopp som han har erhållit i betalning. Har borgenären uppsåtligen eller av vårdslöshet vållat köparen skada, är han skyldig att ersätta skadan utan sådan begränsning.

5 § När exekutiv försäljning medför att tredje man förlorar sin äganderätt till den sålda egendomen, gäller i fråga om tredje mans rätt till ersättning för liden skada vad som sägs i 4 § om köparens rätt till ersättning av gäldenären och borgenär. Motsvarande gäller, när indrivning av utmätt fordran medför att tredje man förlorar sin rätt till fordringen.

6 § Har tredje man enligt 3 § första stycket förlorat sin rätt till här i landet registrerat skepp eller luftfartyg som registrerats i inskrivningsregistret för luftfartyg, är han berättigad till ersättning av staten enligt samma bestämmelser som gäller när sådan ersättning skall betalas med anledning av att ägarens rätt har gått förlorad genom frivillig försäljning. Motsvarande gäller, när tredje man enligt 3 § andra stycket andra meningen har förlorat sin rätt till fast egendom.

Har staten utgivit ersättning enligt första stycket, inträder staten i tredje mannens rätt enligt 5 §. *Lag (2004:84)*

15 kap. har upphävts genom lag (1995:298).

16 kap. Annan verkställighet

Avhysning

1 § Med *avhysning* avses en förpliktelse för tidigare ägare eller nyttjanderättshavare att flytta från fast egendom, en bostadslägenhet eller något annat utrymme i en byggnad. *Lag (2006:672)*

2 § Innan avhysning sker ska svaranden beredas tillfälle att yttra sig. Saknar svaranden känt hemvist och har det inte kunnat klarläggas var han eller hon uppehåller sig, får avhysning dock ske utan hinder av att han eller hon inte har beretts tillfälle att yttra sig.

I fråga om delgivning av handling varigenom svaranden bereds tillfälle att yttra sig gäller delgivningslagen (2010:1932). Har delgivningsmottagaren känt hemvist inom riket men träffas varken han eller någon som handlingen kan lämnas till enligt 34–37 §§ delgivningslagen och kan det inte klarläggas var han eller hon uppehåller sig, får kungörelsedelgivning användas eller handlingen lämnas i delgivningsmottagarens hemvist eller på lämplig plats i anslutning till hans eller hennes hemvist. Är svaranden bosatt utomlands får handlingen sändas till honom eller henne med posten under hans eller hennes utländska adress. *Lag (2010:1937)*

Indrivning
av fordran

3 § Avhysning skall genomföras så att skälig hänsyn tas till såväl sökandens intresse som svarandens situation.

Om möjligt skall avhysning ske inom fyra veckor från det att behövliga handlingar kom in till Kronofogdemyndigheten.

Avhysning får ske tidigast en vecka från det att svaranden beredd tillfälle att yttra sig eller, om svaranden är bosatt utomlands, två veckor från det att underrättelse sändes till honom.

4 § Om det behövs av hänsyn till svaranden får Kronofogdemyndigheten medge anstånd med avhysningen under högst två veckor från utgången av den tid som anges i 3 § andra stycket. Föreligger synnerliga skäl får anståndet utsträckas till högst fyra veckor, om skäligen ersättning betalas för hela den anståndstid som har medgivits av myndigheten.

Har på grund av 3 § tredje stycket hinder mött att genomföra avhysningen inom den tid som anges i 3 § andra stycket, skall anståndstiden räknas från den dag då förrätningen tidigast hade kunnat äga rum.

5 § Medger sökanden uppskov med avhysningen och varar uppskovet över sex månader från dagen för ansökan, är ansökan förfallen, om det inte finns särskilda skäl att godta ytterligare uppskov. *Lag (1995:298)*

6 § Kronofogdemyndigheten skall vid behov ombesörja transport av egendom som skall bortföras, hyra utrymme för förvaring av egendomen och vidtaga andra liknade åtgärder som föranleds av avhysningen.

Innan åtgärd enligt första stycket vidtas, skall parterna underrättas, om det kan ha betydelse för dem.

Den som har mottagit egendom för förvaring i fall som avses i första stycket har rätt till skäligen ersättning av svaranden för förvaringen. Har egendomen inte hämtats tre månader efter avhysningen, får den som har mottagit egendomen sälja den och ta ut sin fordran ur köpeskillingen eller, om egendomen uppenbarligen saknar försäljningsvärde, bortskafta den. Innan egendomen säljs eller bortskaftas skall svaranden, om han kan nås, anmanas att hämta egendomen. Anmaningsskyldigheten anses fullgjord genom att anmaningen har sänts i rekommenderat brev till svarandens kända adress. I övrigt tillämpas 5–7 §§ samt 10 § första och andra styckena lagen (1985:982) om näringsidkares rätt att sälja saker som inte har hämtats. Vid tillämpningen av dessa bestämmelser skall vad som sägs om beställaren avse svaranden och vad som sägs om näringsidkaren avse den som har mottagit egendomen för förvaring. *Lag (1985:983)*

7 § Skall avhysning ske från annat än bostad och underlåter svaranden att ta hand om egendomen och kan ej heller lämpligt förvaringsutrymme anskaffas, får Kronofogdemyndigheten förordna att egendomen skall säljas. Kan egendomen antagas sakna försäljningsvärde, får i stället förordnas att den skall förstöras. Egendom som tillhör tredje man får säljas eller förstöras endast om denne underlåter att själv ta hand om egendomen.

Innan förordnande enligt första stycket meddelas skall svaranden och, om egendomen tillhör tredje man, denne beredas tillfälle att yttra sig. Härvid tillämpas 2 §.

Försäljning äger rum i den ordning som gäller för utmätt lös egendom i allmänhet. Bestämmelsen i 9 kap. 4 § första stycket gäller dock ej.

8 § Avhysning får genomföras även mot inneboende eller annan tredje man som hindrar sökanden i utövningen av hans rätt, om det är uppenbart att tredje mannen saknar fog att motsätta sig verkställigheten. När anledning föreligger skall Kronofogdemyndigheten om möjligt i förväg underrätta tredje mannen om avhysningen.

Anstånd som sägs i 4 § får meddelas, om det behövs av hänsyn till tredje mannen.

9 § Om det anses lämpligt och sökanden medger det, får Kronofogdemyndigheten förelägga svaranden att själv fullgöra sin förpliktelse att flytta. Därvid tillämpas 2 §, 3 § första och tredje styckena samt 5 och 8 §§.

Verkställighet i annat fall

10 § har upphävts genom lag (2006:672).

11 § Innan verkställighet som ej avser kvarstad eller annan säkerhetsåtgärd sker skall svaranden underrättas. Om saken är brådsakande, får dock Kronofogdemyndigheten genast vidtaga behövlig åtgärd. Så snart som möjligt skall prövas om åtgärden skall bestå.

12§ Verkställighet som ej avser kvarstad sker genom att Kronofogdemyndigheten förelägger svaranden att fullgöra vad som åligger honom eller att iakttaga förbud eller annan föreskrift eller genom att myndigheten själv vidtar behövlig åtgärd. På framställning av sökanden kan Kronofogdemyndigheten, om det anses lämpligt, överlämna åt sökanden att efter myndighetens anvisning utföra behövlig åtgärd.

Beträffande genomförandet av verkställigheten tillämpas 6 §.

Föreskrift i exekutionstiteln som avser verkställigheten hindrar ej att denna genomförs på annat sätt, om det behövs.

12a§ Medger sökanden uppskov med verkställighet och varar uppskovet över sex månader från dagen för ansökan, är ansökan förfallen. Detsamma gäller om sökanden medger uppskov fler än två gånger.

Kronofogdemyndigheten får bevilja anstånd med handräckning för återtagande av en vara, om det finns särskilda skäl med hänsyn till köparens förhållanden och övriga omständigheter. Anstånd får dock inte beviljas för mer än fyra månader från dagen för ansökan om handräckning.

Kronofogdemyndigheten får besluta om villkor för anståndet och, om det finns anledning till det, förklara att anståndet skall upphöra att gälla. *Lag (1995:298)*

Särskilda bestämmelser om kvarstad

13§ Beträffande verkställighet av beslut om kvarstad för fordran tillämpas vad som föreskrivs om utmätning i 4 kap. 2–7, 9 och 13–19 §§, 22 § första och tredje styckena, 24, 25 och 33–35 §§, 5 och 6 kap. samt 12 kap. 3–5 §§.

Kvarstad för fordran får ej läggas på lön eller annan förmån som avses i 7 kap. innan den har betalats ut och kan utmätas.

14§ När egendom har belagts med kvarstad för fordran, får svaranden ej överlåta egendomen eller till skada för sökanden förfoga över den på annat sätt, om ej Kronofogdemyndigheten efter hörande av sökanden medger det av särskilda skäl.

I fråga om verkan av kvarstaden i övrigt gäller vad som föreskrivs om utmätning i 4 kap. 29 § andra stycket och 31 § samt 12 kap. 6–10 §§.

Om lös egendom, som har belagts med kvarstad för fordran, hastigt faller i värde eller kräver alltför kostsam vård, får den på begäran av part säljas i den ordning som gäller för utmätt egendom.

15§ Kvarstad för fordran hindrar ej att egendomen utmäts eller beläggs med kvarstad för annan fordran. Finns annan egendom att tillgå, skall dock denna tagas i anspråk i första hand, om ej den fordran för vilken utmätning eller kvarstad söks är förenad med särskild förmånsrätt i den kvarstadsbelagda egendomen.

Om egendom som har belagts med kvarstad för fordran utmäts för annan fordran vilken ej är förenad med särskild förmånsrätt i egendomen, skall egendomen anses samtidigt utmätt för kvarstadsborgenärens fordran. Sådan utmätningsverkan förfaller, om den sökta utmätningen hävs. *Lag (1994:480)*

16§ Beträffande verkställighet av beslut om kvarstad till säkerhet för bättre rätt tillämpas 6 kap. och 12 kap. 5 §.

I fråga om verkan av sådan kvarstad gäller 14 §. Pantbrev som gäller i egendomen får dock ej pantsättas, om ej Kronofogdemyndigheten efter hörande av sökanden medger det av särskilda skäl. Detsamma gäller skuldebrev som är in-tecknat i luftfartyg eller reservdelar till luftfartyg.

17 kap. Kostnader

Inledande bestämmelse

1 § I utsökningsmål får det tas ut en årlig grundavgift för allmänna kostnader vid handläggningen och även i övrigt tas ut ersättning för statens kostnader för förfarandet hos Kronofogdemyndigheten (*förrättningskostnader*).

Regeringen får meddela föreskrifter om när ersättning skall tas ut och om ersättningens storlek. *Lag (2007:277)*

Indrivning
av fordran

Sökandens ansvar för förrättningskostnader

2 § Sökanden ansvarar mot staten för förrättningskostnaderna i målet, om inte något annat följer av 3 eller 4 § eller av särskild föreskrift. Betalar sökanden inte en grundavgift inom förelagd tid, får Kronofogdemyndigheten avskryva målet.

I fråga om kostnader för en åtgärd som har begärts av någon annan än sökanden i målet skall den som har begärt åtgärden anses som sökande. När en fastighet enligt 12 kap. 49 § har indragits i försäljning av en gemensamt intecknad fastighet, skall dock sökanden i målet ansvara även för kostnader som föranleds av indragningen, om han har sämre rätt än den som har begärt indragning. *Lag (2007:277)*

3 § Sökanden ansvarar inte för förrättningskostnaderna för utmätning enligt 7 kap. 21 § eller för sådan handräckning enligt 8 kap. 18 § som behövs för att komma i besittning av lös egendom eller bostad.

Sökanden ansvarar inte heller för förrättningskostnaderna i mål om utmätning för fordran som vid utmätning av lön har företrädesrätt enligt 7 kap. 14 §.

Vid avhysning ansvarar sökanden inte för kostnader för förvaring av svarandens egendom eller för andra åtgärder som väsentligen avser att skydda svaranden mot förlust. Detsamma gäller kostnader för försäljning enligt 16 kap. 7 §. *Lag (2007:277)*

4 § Kronofogdemyndigheten får medge befrielse helt eller delvis från skyldigheten att betala förrättningskostnaderna, om det finns särskilda skäl.

Återstår endast ett obetydligt belopp att betala i ett allmänt eller enskilt mål om utmätning, får Kronofogdemyndigheten betala beloppet till sökanden genom att jämka förrättningskostnaderna i motsvarande mån. *Lag (2008:216)*

5 § Förrättningskostnader för vilka sökanden ansvarar skall förskottas av honom, om Kronofogdemyndigheten begär det. Staten, kommun, landsting och kommunalförbund är dock inte skyldiga att lämna sådant förskott.

Betalas inte förskott inom förelagd tid, får Kronofogdemyndigheten inställa verkställigheten och häva vidtagna åtgärder. Om förskottet avser en grundavgift, får myndigheten i stället avskryva målet. *Lag (2007:277)*

Uttagande av förrättningskostnader

6 § Kronofogdemyndigheten skall ta ut förrättningskostnader utan särskild begäran. Preskription av en huvudfordran omfattar även förrättningskostnad. En förrättningskostnad som avser ett mål om utmätning för underhållsbidrag preskriberas vid utgången av kalenderåret fyra år efter det att avgiften debiterades. *Lag (1995:298)*

7 § Förrättningskostnader i mål om utmätning tas ut ur köpeskillingen för såld egendom, behållen avkastning och andra tillgängliga medel. De får vid behov genast utsökas hos gäldenären.

Förrättningskostnader som är gemensamma för flera mål har företräde framför kostnader som endast avser ett mål.

Förrättningskostnad för handräckning enligt 8 kap. 18 § får genast utsökas hos den mot vilken åtgärden har vidtagits. *Lag (1996:130)*

8 § Förrättningskostnader i mål om verkställighet enligt 16 kap. får genast utsökas hos svaranden, om ej annat följer av exekutionstiteln. Detta gäller dock ej verkställighet av beslut om kvarstad eller annan säkerhetsåtgärd.

Om egendom i samband med avhysning säljs enligt 16 kap. 7 §, tas förrättningskostnad för försäljningen ut ur köpeskillingen.

När förrättningskostnader för avhysning tas ut hos svaranden, har kostnad som avses i 3 § tredje stycket företräde framför annan förrättningskostnad. *Lag (1996:130)*

9 § Förrättningskostnad för verkställighet av beslut om kvarstad eller annan säkerhetsåtgärd, vilken alltjämt består när verkställighet äger rum för det anspråk som har föranlett åtgärden, anses som förrättningskostnad för sistnämnda verkställighet.

Om egendom som är belagd med kvarstad för fordran utmåts för annan fordran, anses förrättningskostnad för verkställighet av kvarstaden som förrättningskostnad i målet om utmätning.

10§ Om lös egendom som har belagts med kvarstad säljs enligt 16 kap. 14 § tredje stycket eller 16 § andra stycket, tas förrättningskostnad för försäljningen ut ur köpeskillingen.

Har Kronofogdemyndigheten med anledning av kvarstad på fast egendom förordnat om åtgärd som avses i 12 kap. 8 eller 9 §, tas kostnad för åtgärden ut ur behållen avkastning.

11§ Vad som sägs i 7–10 §§ om uttagande av förrättningskostnad hos svaranden gäller ej kostnad som till följd av exekutionstitelns upphävande, ansökningens återkallande eller annan särskild anledning bör betalas av sökanden.

Om sökanden ej har förskotterat förrättningskostnad för vilken han ansvarar och kostnaden ej får eller har kunnat i målet tagas ut hos svaranden, får den genast utsökas hos sökanden.

Kostnader i tvist vid fördelning

12§ I fråga om kostnader i tvist vid fördelning av medel som enligt 13 kap. 7 § tredje stycket prövas av Kronofogdemyndigheten tillämpas 18 kap. rättegångsbalken.

Beslut, varigenom Kronofogdemyndigheten har ålagt ersättningsskyldighet enligt första stycket, verkställs såsom dom som avses i 3 kap. 6 §.

Särskild bestämmelse beträffande allmänna mål

13§ Bestämmelserna i 2 och 3 §§, 4 § första stycket och 5 § om sökandens ansvar för förrättningskostnader gäller inte i allmänt mål. *Lag (2008:216)*

18 kap. Överklagande

Inledande bestämmelser

1§ Kronofogdemyndighetens beslut överklagas skriftligen hos en tingsrätt som regeringen föreskriver med hänsyn till var svaranden har sitt hemvist.

Med svarandens hemvist förstås den ort där svaranden är bosatt. Beträffande dödsbo förstås den ort där den döde senast var bosatt och beträffande annan juridisk person förstås den ort som enligt 10 kap. rättegångsbalken grundar domstols behörighet i tvistemål i allmänhet.

I den mån det inte föreskrivs något annat i detta kapitel gäller lagen (1996:242) om domstolsärenden vid överklagande i utsökningsmål. Kronofogdemyndigheten skall dock inte vara part i domstolen. *Lag (2006:672)*

Överklagande av Kronofogdemyndighetens beslut

2§ Kronofogdemyndighetens beslut får överklagas av den som beslutet angår, om det har gått honom emot. Sökanden eller svaranden får klaga även över att beslut gör intrång i tredje mans rätt.

Ett beslut, genom vilket en rättighet har förbehållits enligt 12 kap. 33 § andra stycket, får överklagas endast av den som har bestritt att sådant förbehåll görs. *Lag (1993:516)*

3 § har upphävts genom lag (1993:516).

4 § har upphävts genom lag (2006:672).

5§ Följande beslut får inte överklagas:

1. ett beslut genom vilket begäran om rättelse av utmätning enligt 4 kap. 33 eller 34 § eller av kvarstad för fordran enligt 16 kap. 13 § har lämnats utan bifall,
2. ett beslut genom vilket en rättighet inte har förbehållits enligt 12 kap. 33 § andra stycket,
3. ett beslut genom vilket en förrättningsman har förklarats jävig,
4. ett beslut i en fråga som avses i 17 kap. 4 § första stycket,
5. ett beslut i en sådan fråga om verkställighet av en skiljedom som avses i 3 kap. 16 §.

Lag (1999:118)

Indrivning
av fordran

6§ Ett beslut i en fråga som avses i 2 kap. 10 eller 11 § får inte överklagas. I samband med att ett beslut överklagas, genom vilket föreläggande av vite eller annan påföljd har tillämpats, får dock prövning av föreläggandets giltighet påkallas.

Ett beslut som innefattar endast förberedelse till senare beslut och inte rör tredje man får överklagas endast i samband med överklagande av det senare beslutet. Beslutet får dock överklagas särskilt på den grund att målet onödigt uppehålls genom beslutet.

En sakägareförteckning får överklagas endast i samband med att den exekutiva försäljningen eller beslutet om fördelningen av influtna medel överklagas. *Lag (1994:444)*

7§ Ett beslut om utmätning som avses i 7 kap. får överklagas utan inskränkning till viss tid.

Ett beslut om annan utmätning skall överklagas av sökanden eller svaranden inom tre veckor från det att beslutet delgavs honom. Tredje man får överklaga sådan utmätning utan inskränkning till viss tid. Ett beslut som avses i 8 kap. 9 § första stycket eller 12 kap. 49 § tredje stycket skall dock överklagas inom tre veckor från det att beslutet delgavs klaganden.

En exekutiv försäljning skall överklagas inom tre veckor från försäljningen. Ett beslut om fördelning eller utbetalning av medel skall överklagas inom tre veckor från beslutet.

Ett sådant överklagande som avses i 6 § andra stycket andra meningen får göras utan inskränkning till viss tid.

Kronofogdemyndighetens beslut i andra fall skall överklagas inom tre veckor från det att beslutet delgavs klaganden. *Lag (1995:298)*

8 § har upphävts genom lag (1996:248).

9§ Ett överklagande skall ges in till Kronofogdemyndigheten.

Ett överklagande som inte har kommit in i rätt tid skall avvisas av Kronofogdemyndigheten. Om överklagandet har kommit in till tingsrätten inom tiden för överklagande, skall den omständigheten att överklagandet har kommit in till Kronofogdemyndigheten först därefter inte föranleda att det avvisas.

Om den som vill överklaga ett beslut visar laga förfall innan tiden för överklagande gått ut, skall Kronofogdemyndigheten sätta ut ny tid. *Lag (1993:516)*

10§ Om överklagandet inte avvisas, skall Kronofogdemyndigheten så snart som möjligt sända detta och övriga handlingar i målet till tingsrätten. *Lag (1993:516)*

11 § har upphävts genom lag (1996:248).

Vissa bestämmelser om förfarandet i tingsrätten

12§ Tingsrätten får, utan att motparten dessförinnan har getts tillfälle att yttra sig över överklagandet, förordna att någon åtgärd för verkställighet tills vidare inte skall vidtas eller, om det finns synnerliga skäl, att en redan vidtagen åtgärd skall hävas. Vid utmätning av lön för underhållsbidrag får förordnandet inskränkas till att avse att influtna medel inte skall betalas ut.

Tingsrätten får också omedelbart förordna att åtgärd för verkställighet skall genomföras och bestå till dess annat förordnas. *Lag (1995:298)*

13§ Den omständigheten att ett beslut har meddelats av en jävig förrättningsman skall inte föranleda att beslutet hävs, om jävet uppenbarligen inte har inverkat på beslutet.

Lag (1993:516)

14§ Vid bifall till ett överklagande av ett visst beslut får även ett senare beslut i målet hävas när det kan ske, om detta beslut har samband med det förra beslutet och inte hade vunnit laga kraft mot klaganden när han överklagade det första beslutet. *Lag (1993:516)*

15§ Om ett överklagande av ett beslut om fördelning av medel bifalls, gäller det till förmån även för den som inte själv har överklagat beslutet. *Lag (1993:516)*

16 § Tingsrättens beslut i en fråga som överklagats dit gäller på det sätt som i 2 kap. 19 § sägs om Kronofogdemyndighetens beslut.

I mål om utmätning skall dock en vidtagen åtgärd inte utan särskilt förordnande återgå innan tingsrättens beslut har vunnit laga kraft. *Lag (1995:298)*

Överklagande av tingsrättens beslut, m.m.

16 a § har upphävts genom lag (2005:689).

17 § Ett beslut av en domstol med anledning av ett sådant överklagande som avses i 6 § andra stycket andra meningen får inte överklagas. *Lag (2006:672)*

18 § har upphävts genom lag (1996:248).

19 § Vad som sägs i 4 § andra stycket och 12, 14 och 15 §§ tillämpas även i hovrätten och Högsta domstolen. Vad som sägs i 16 § tillämpas även i hovrätten. *Lag (1993:516)*

Särskilda rättsmedel

20 § Bestämmelserna om särskilda rättsmedel i 58 och 59 kap. rättegångsbalken tillämpas i fråga om Kronofogdemyndighets beslut i utsökningsmål.

Vad som sägs i 58 kap. 13 § rättegångsbalken om återställande av försutten tid gäller även när föreläggande har meddelats enligt 4 kap. 20, 21 eller 26 § eller 13 kap. 7 § andra stycket i denna balk.

Användning av särskilt rättsmedel får ej utan synnerliga skäl föranleda att exekutiv försäljning hävs. *Lag (1988:1454)*

Propositioner

<i>SFS 1981:774</i> Prop. 1980/81:8	<i>SFS 1981:1337</i> Prop. 1981/82:49	<i>SFS 1983:165</i> Prop. 1982/83:86	<i>SFS 1983:924</i> Prop. 1983/84:33
<i>SFS 1984:296</i> Prop. 1983/84:149	<i>SFS 1984:653</i> Prop. 1983/84:128	<i>SFS 1984:695</i> Prop. 1983/84:137	<i>SFS 1985:983</i> Prop. 1984/85:210
<i>SFS 1987:372</i> Prop. 1986/87:133	<i>SFS 1987:684</i> Prop. 1986/87:90	<i>SFS 1987:755</i> Prop. 1986/87:89	<i>SFS 1987:793</i> Prop. 1986/87:86
<i>SFS 1988:140</i> Prop. 1987/88:59	<i>SFS 1988:385</i> Prop. 1987/88:152	<i>SFS 1988:1454</i> Prop. 1987/88:58	<i>SFS 1988:1470</i> Prop. 1987/88:176
<i>SFS 1989:842</i> Prop. 1988/89:152	<i>SFS 1989:844</i> Prop. saknas	<i>SFS 1990:115</i> Prop. 1989/90:56	<i>SFS 1990:669</i> Prop. 1989/90:110
<i>SFS 1990:748</i> Prop. 1989/90:85	<i>SFS 1990:1388</i> Prop. 1990/91:47	<i>SFS 1990:1441</i> Prop. 1990/91:54	<i>SFS 1991:203</i> Prop. 1990/91:106
<i>SFS 1991:362</i> Prop. saknas	<i>SFS 1991:848</i> Prop. 1990/91:126	<i>SFS 1991:849</i> Prop. 1990/91:126	<i>SFS 1991:877</i> Prop. saknas
<i>SFS 1991:878</i> Prop. saknas	<i>SFS 1991:1730</i> Prop. 1991/92:24	<i>SFS 1991:1989</i> Prop. 1991/92:40	<i>SFS 1992:636</i> Prop. 1991/92:93
<i>SFS 1992:831</i> Prop. 1991/92:83	<i>SFS 1992:1182</i> Prop. 1992/93:96	<i>SFS 1992:1183</i> Prop. 1992/93:96	<i>SFS 1992:1311</i> Prop. saknas
<i>SFS 1993:516</i> Prop. 1992/93:216	<i>SFS 1993:893</i> Prop. 1992/93:198	<i>SFS 1993:1650</i> Prop. 1993/94:50	<i>SFS 1994:421</i> Prop. 1993/94:143
<i>SFS 1994:444</i> Prop. 1993/94:191 Prop. 1993/94:197	<i>SFS 1994:480</i> Prop. 1993/94:151	<i>SFS 1994:1010</i> Prop. 1993/94:195	<i>SFS 1994:1038</i> Prop. 1993/94:190
<i>SFS 1994:1139</i> Prop. saknas	<i>SFS 1994:1413</i> Prop. 1994/95:23	<i>SFS 1994:1964</i> Prop. 1994/95:25	<i>SFS 1994:1983</i> Prop. 1994/95:92
<i>SFS 1995:298</i> Prop. 1994/95:49	<i>SFS 1995:1398</i> Prop. 1995/96:78	<i>SFS 1996:130</i> Prop. saknas	<i>SFS 1996:248</i> Prop. 1995/96:115
<i>SFS 1996:1027</i> Prop. 1995/96:211	<i>SFS 1996:1032</i> Prop. 1995/96:208	<i>SFS 1996:1438</i> Prop. 1996/97:1	<i>SFS 1997:490</i> Prop. 1996/97:100
<i>SFS 1998:1484</i> Prop. 1997/98:160	<i>SFS 1999:118</i> Prop. 1998/99:35	<i>SFS 1999:398</i> Prop. 1998/99:79	<i>SFS 2000:1286</i> Prop. 1999/2000:126
<i>SFS 2001:377</i> Prop. 2000/01:88	<i>SFS 2003:114</i> Prop. 2002/03:40	<i>SFS 2003:258</i> Prop. 2002/03:57	<i>SFS 2003:531</i> Prop. 2002/03:49
<i>SFS 2003:676</i> Prop. 2002/03:99	<i>SFS 2004:84</i> Prop. 2003/04:27	<i>SFS 2004:429</i> Prop. 2003/04:99	<i>SFS 2004:448</i> Prop. 2003/04:108
<i>SFS 2004:479</i> Prop. 2003/04:96	<i>SFS 2004:798</i> Prop. 2003/04:152	<i>SFS 2004:1201</i> Prop. 2004/05:18	<i>SFS 2004:1202</i> Prop. 2004/05:18
<i>SFS 2005:108</i> Prop. 2003/04:150	<i>SFS 2005:689</i> Prop. 2004/05:131	<i>SFS 2006:672</i> Prop. 2005/06:200	<i>SFS 2007:277</i> Prop. 2006/07:34
<i>SFS 2007:331</i> Prop. 2006/07:99	<i>SFS 2007:636</i> Prop. saknas	<i>SFS 2008:216</i> Prop. 2007/08:116	<i>SFS 2008:542</i> Prop. 2007/08:134
<i>SFS 2008:588</i> Prop. 2007/08:135	<i>SFS 2008:881</i> Prop. 2007/08:158	<i>SFS 2008:991</i> Prop. 2007/08:161	<i>SFS 2010:1229</i> Prop. 2009/10:222
<i>SFS 2010:1848</i> Prop. 2009/10:242	<i>SFS 2010:1937</i> Prop. 2009/10:237	<i>SFS 2011:862</i> Prop. 2010/11:128	<i>SFS 2011:1201</i> Prop. 2010/11:155

Utsökningsförordning (1981:981)

(senast ändrad genom SFS 2011:1547)

1 kap. Inledande bestämmelser	530
2 kap. Ansökan m.m.	531
Ansökan	531
3 kap. Allmänna bestämmelser om förfarandet	532
Förrättning	532
Förhör m.m.	533
Protokoll och anteckningar	533
Beslut	534
4 kap. Gemensamma bestämmelser om underrättelse	534
5 kap. Exekutionstitlar m.m.	535
6 kap. Utmätning	535
Förberedande åtgärder	535
Underrättelser till enskilda om utmätning	536
Underrättelser till myndigheter om utmätning	537
Särskilda föreskrifter	539
7 kap. Utmätning av lön	539
Utredning och beslut	539
Arbetsgivarens redovisning	540
Särskilda föreskrifter beträffande sjukpenning m.m.	540
Särskilda föreskrifter om utmätning för underhållsbidrag	540
8 kap. Gemensamma bestämmelser om exekutiv försäljning	541
9 kap. Försäljning av lös egendom i allmänhet m.m.	541
Allmänna bestämmelser	541
Auktion	542
Försäljning under hand	543
Anstånd med betalning av köpeskillingen	543
Indrivning av utmätt fordran	544
Åtgärd beträffande vissa in-teckningshandlingar	544
10 kap. Försäljning av registrerat skepp eller registrerat skeppsbygge	544
Inledande bestämmelser	544
Kungörelse om auktion m.m.	544
Auktion m.m.	545
11 kap. Försäljning av registrerat luftfartyg m.m.	545
12 kap. Försäljning av fast egendom	545
Beskrivning och värdering m.m.	545
Förvaltning av en utmätt fastighet	546
Försäljning av fastighetstillbehör	547
Kungörelse om auktion m.m.	547
Bevakningssammanträde m.m.	548
Auktion m.m.	548
Försäljning under hand	549
13 kap. Redovisning och fördelning i mål om utmätning	549
Allmänna bestämmelser om redovisning	549
Fördelning	550
Särskilda bestämmelser beträffande registrerat skepp m.m.	551
Särskilda bestämmelser beträffande registrerat luftfartyg m.m.	551
Särskilda bestämmelser beträffande fast egendom	551
Anteckningar på handlingar och översändande av handlingar	552

Indrivning
av fordran

15 kap. Verkställighet av kvarstad	553
Allmänna bestämmelser	553
Kvarstad för fordran	553
Kvarstad till säkerhet för bättre rätt	554
16 kap. Annan verkställighet	554
Inledande bestämmelse	554
Avhysning	554
Verkställighet i andra fall	554
Särskild föreskrift	555
17 kap. Överklagande	555
18 kap. Andra mål och ärenden än utsökningsmål	556
19 kap. Särskilda bestämmelser	557
Bilaga	558

1 kap. Inledande bestämmelser

1 § Denna förordning är tillämplig i fråga om mål om verkställighet som avses i utsökningsbalken (*utsökningsmål*) samt, i den utsträckning som följer av 18 kap., i fråga om andra mål och ärenden som handläggs av Kronofogdemyndigheten. *Förordning (2006:879)*

2 § Som allmänna mål handläggs, utöver mål om uttagande av böter, viten, skatter, tullar samt avgifter och liknande medel som tillkommer staten och som får utsökas utan föregående dom, mål om uttagande av

1. belopp som har förklarats förverkat eller som någon har ålagts att betala som annan särskild rättsverkan av brott,
2. belopp som i ett mål eller ärende vid domstol eller annars i samband med en rättegång har utgått av allmänna medel och som enligt domstolens beslut ska återbetalas,
3. sådan kostnad för rättshjälp som part eller någon annan har ålagts att ersätta staten enligt rättshjälpslagen (1996:1619),
4. vad som ska betalas enligt beslut som avses i lagen (2003:491) om konsulärt ekonomiskt bistånd,
5. byggsanktionsavgifter enligt 11 kap. plan- och bygglagen (2010:900),
6. belopp som domstol har dömt någon att betala till staten eller belopp som någon enligt lag har rätt att återkräva av någon annan, om enligt särskild föreskrift indrivning av beloppet får ske enligt bestämmelserna i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.,
7. utländsk skatt eller avgift enligt lagen (2011:1537) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen och lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden,
8. avgifter enligt förordningen (1995:1459) om avgifter vid lantmåteriförättningar,
9. avgifter enligt förordningen (2006:1166) om avgifter för offentlig kontroll av livsmedel,
10. fordran mot en aktieägare, styrelseledamot eller verkställande direktör i ett aktieföretag på grund av punkt 5 av övergångsbestämmelserna till lagen (1994:802) om ändring i aktieföretagslagen (1975:1385) och fordran mot en övertagare på grund av 17 § lagen (1996:761) om inkomstskatteregler m.m. med anledning av ändrade bestämmelser om aktiekapitalets storlek, om fordringen mot bolaget drivs in som allmänt mål,
11. avgifter enligt förordningen (1998:940) om avgifter för prövning och tillsyn enligt miljöbalken och förordningen (1998:903) om avgifter för prövning enligt lagen (1998:814) med särskilda bestämmelser om gatuhållning och skyltning samt avgifter enligt föreskrifter som en kommun meddelat med stöd av sistnämnda förordning eller med stöd av 27 kap. miljöbalken,

12. upphandlingsskadeavgift enligt lagen (2007:1091) om offentlig upphandling, lagen (2007:1092) om upphandling inom områdena vatten, energi, transporter och posttjänster eller lagen (2011:1029) om upphandling på försvars- och säkerhetsområdet. *Förordning (2011:1547)*

3 § När bestämmelser i utsökningsbalken, som innebär att sökanden kan begära, medge eller bestrida något, skall tillämpas i allmänna mål och åtgärden inte sker vid sammanträde, anses åtgärden ha vidtagits först när den har registrerats i utsöknings- och indrivningsdatabasen eller sedan anteckning om den har gjorts i protokoll eller på annan handling i målet. *Förordning (2001:593)*

4 § Vad som föreskrivs i denna förordning om fast egendom gäller i tillämpliga delar även tomträtt. Detsamma gäller vattenfallsrätt som har upplåtits enligt lagen (1907:36 s. 1) om nyttjanderätt till fast egendom.

Vad som föreskrivs om utmätning av lön gäller även utmätning av annan förmån som avses i 7 kap. 1 § utsökningsbalken. Vad som sägs om arbetsgivaren gäller därvid den som utger förmånen. *Förordning (1996:42)*

5 § Kronofogdemyndigheten skall registrera enskilda mål i utsöknings- och indrivningsdatabasen samt föra dagbok i varje mål. Därvid skall sådana uppgifter som avses i 2 kap. 5 § lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet registreras.

Kronofogdemyndigheten får meddela föreskrifter för hur dagbok och kassajournal skall föras. Bestämmelser om utsöknings- och indrivningsdatabasen finns i lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet och i förordningen (2001:590) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet. *Förordning (2006:879)*

2 kap. Ansökan m.m.

Ansökan

1 § Bestämmelserna i 2–8 §§ gäller inte i allmänna mål. *Förordning (2004:594)*

2 § Vid ansökan skall anges, utöver den åtgärd som yrkas, sökandens namn, person- eller organisationsnummer, postadress samt telefonnummer till bostaden och arbetsplatsen. Nummer avseende hemligt telefonabonnemang behöver dock anges endast om Kronofogdemyndigheten begär det. Har sökanden vidtalat ett ombud att företräda honom, skall ombudets namn, postadress och telefonnummer anges.

Vid ansökan skall uppgift lämnas om enskild svarandes namn, yrke, person- eller organisationsnummer, hemvist, postadress och adress till arbetsplats samt i förekommande fall annan adress där svaranden kan anträffas för delgivning genom stämningssman. Uppgift skall lämnas även om svarandens telefonnummer till bostaden, om arbetsplatsen samt förhållanden i övrigt av betydelse för delgivning med honom. Saknar svaranden känd adress, skall uppgift lämnas om den utredning som har gjorts för att fastställa detta.

Uppgifter som framgår av exekutionstiteln eller annan handling som inges behöver inte anges särskilt. Uppgift om svarandens yrke, arbetsplats och telefonnummer behöver lämnas endast om den är känd för sökanden.

Uppgifter som avses i denna paragraf skall gälla förhållandena när uppgifterna lämnas till Kronofogdemyndigheten. Ändras något av dessa förhållanden eller är en uppgift ofullständig eller felaktig, skall det utan dröjsmål anmälas till Kronofogdemyndigheten.

Förordning (2006:879)

3 § Muntlig ansökan skall upptecknas av Kronofogdemyndigheten.

Om en dom har översänts till Kronofogdemyndigheten enligt 25 a § förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m., skall myndigheten kontakta målsäganden för besked om denne vill ansöka om verkställighet och hjälpa målsäganden med en sådan ansökan. *Förordning (2006:879)*

4 § När ansökan om utmätning omfattar ränta, bör sökanden ange vilket belopp räntefordringen uppgår till då ansökningen görs.

Indrivning
av fordran

5 § Söks utmätning för belopp som har förfallit successivt, skall vid ansökningen anges på vilken tid fordringen belöper.

När en ansökan om utmätning avser fordran på underhållsbidrag till barn och rätten till avdrag på underhållsbidraget enligt 7 kap. 4 § föräldrabalken har bestämts genom dom eller avtal, bör sökanden ge in denna handling. *Förordning (1996:42)*

6 § Dom, utslag eller beslut som åberopas för verkställighet skall vara försett med lagkraftbevis, om det för verkställigheten krävs att avgörandet har vunnit laga kraft.

7 § Den som begär försäljning av egendom, som enligt 4 kap. 27 § utsökningsbalken skall anses utmätt, skall inge exekutionstiteln med lagkraftbevis samt, i förekommande fall, fordringsbevis och pantbrev eller annan inteckningshandling. Handlingarna skall inges i original.

Något pantbrev behöver dock inte ges in när det är fråga om datapantbrev och sökanden är registrerad som pantbrevshavare i pantbrevsregistret. *Förordning (1994:447)*

8 § I ett sådant föreläggande som avses i 2 kap. 5 § utsökningsbalken skall erinras om att ansökningen kan avvisas, om bristen inte avhjälpes. *Förordning (1996:72)*

9 § Om ansökan avser någon som inte har fyllt 18 år, skall Kronofogdemyndigheten genast sända en underrättelse om detta till överförmyndaren tillsammans med en uppgift om skulden. En underrättelse får underlåtas när den inte är av betydelse för överförmyndarens tillsynsverksamhet. Kronofogdemyndigheten får lämna närmare föreskrifter om underrättelser enligt denna paragraf. *Förordning (2006:879)*

9 a § Kronofogdemyndigheten får lämna tillstånd enligt 2 kap. 1 § första stycket utsökningsbalken att göra ansökan på medium för automatisk databehandling. Sådant tillstånd får beviljas ingivare som kan antas komma att på ett betryggande och tekniskt ändamålsenligt sätt ge in ett stort antal ansökningar. Ett tillstånd får återkallas om det finns skäl för det.

Kronofogdemyndigheten får meddela närmare föreskrifter om ansökningar enligt denna bestämmelse. *Förordning (2006:879)*

10–11 §§ har upphävts genom förordning (2006:879).

3 kap. Allmänna bestämmelser om förfarandet

Förrättning

1 § Kronofogdemyndigheten skall se till att en förrättning inte väcker onödig uppmärksamhet eller annars orsakar svaranden eller annan enskild större olägenhet än som är nödvändigt.

Förrättning får inte utan särskilda skäl hållas före klockan 6 eller efter klockan 21.

2 § När förrättningsmannen bereder sig tillträde till en låst bostad eller annat utrymme som är tillslutet, får inte större skada förorsakas än nödvändigt. Efter förrättningen skall utrymmet tillslutas på lämpligt sätt, om det inte är uppenbart onödigt.

Den som förfogar över utrymmet skall underrättas om åtgärden, om han inte var närvarande vid förrättningen.

3 § Kronofogdemyndigheten får begära biträde av polismyndigheten, om förrättningsmannen kan antas möta motstånd vid en förrättning eller om sådant biträde av annan särskild anledning behövs för att förrättningen skall kunna genomföras.

4 § Om det behövs av särskilda skäl, skall ett vittne närvara vid förrättning. Som vittne anlitas en tjänsteman vid Kronofogdemyndigheten eller någon annan person.

Förordning (2006:879)

5 § Uppräder en part eller någon annan som får närvara vid förrättning störande eller på annat sätt otillbörligt och rättar han sig inte efter tillsägelse, får förrättningsmannen avvisa honom.

Förhör m.m.

6 § Kallelse till förhör skall sändas med posten eller ske på något annat lämpligt sätt. När vite eller annan påföljd föreläggs, skall kallelsen vara skriftlig och delges.

7 § Om sökanden inte kallas till förhör med svaranden, skall han underrättas om tid och plats för förhöret och om att han har rätt att närvara vid förhöret. Sådan underrättelse behövs dock inte, om underrättelsen skulle medföra att förhöret måste uppskjutas eller om annan särskild anledning föreligger.

Vad som sägs i första stycket gäller beträffande sökanden och svaranden, när förhör skall hållas med tredje man.

Underrättelse enligt denna paragraf skall sändas med posten eller lämnas på något annat lämpligt sätt.

8 § Ersättning enligt 2 kap. 13 § utsökningsbalken betalas enligt förordningen (1982:805) om ersättning av allmänna medel till vittnen, m.m. *Förordning (1982:813)*

9 § Ett föreläggande av vite enligt 2 kap. 15 § första stycket utsökningsbalken skall ske skriftligen. Föreläggandet skall delges.

Protokoll och anteckningar

10 § Vid förrättningar skall protokoll föras. Protokoll behöver dock inte föras

1. när förrättning hålls i Kronofogdemyndighetens lokaler utan att någon part eller annan sakägare är närvarande eller har kallats,
2. när förrättning för utmätning eller annan verkställighet hålls utan att verkställighet kan ske,
3. när förrättningen i andra fall är av enkel beskaffenhet.

Protokoll skall dock alltid föras vid exekutiv auktion, bevakningssammanträde och sammanträde för fördelning av köpeskilling eller andra medel. *Förordning (2006:879)*

11 § I protokollet skall anges

1. förrättningsmannen, tid och plats för förrättningen och förrättningens ändamål,
2. vittne och särskilt tillkallad sakkunnig,
3. parterna och deras ombud eller biträden samt, vid annan förrättning än exekutiv försäljning, uppgift om vilka av dem som är närvarande,
4. när förrättningsmannen har berett sig tillträde till någons bostad i innehavarens frånvaro, uppgift om anledningen till det,
5. den verkställighet som ansökningen avser och exekutionstiteln,
6. yttranden och upplysningar som lämnas i målet och bevis som förebringas,
7. Kronofogdemyndighetens beslut och åtgärder,
8. vad som i övrigt förekommer vid förrättningen, om det kan antas ha betydelse.

Om de uppgifter som avses i första stycket 6–8 har tagits upp i en inlaga eller annan handling i akten, behöver i protokollet endast hänvisas till handlingen.

I 6, 9–13, 15, 16 och 18 kap. finns bestämmelser om att protokoll vid vissa förrättningar skall innehålla ytterligare uppgifter. *Förordning (2006:879)*

12 § Protokollet skall om det är möjligt sättas upp efter hand som förrättningen fortgår. Om det inte kan ske, skall minnesanteckningar föras och protokollet sättas upp snarast möjligt sedan förrättningen har avslutats. I stället för minnesanteckningar får upptagning på fonetisk väg användas.

Protokoll som inte sätts upp i form av ett elektroniskt dokument skall undertecknas av förrättningsmannen. *Förordning (1996:42)*

13 § När protokoll inte behöver föras vid en förrättning, skall i stället föras anteckningar på handling i målet eller på annat lämpligt sätt. Beträffande sådana anteckningar gäller i tillämpliga delar vad som föreskrivs i denna förordning om protokoll.

Indrivning
av fordran

14 § Vid förhör skall protokoll föras. I protokollet skall anges

1. den som förhöret avser,
2. uppgifter av betydelse som lämnas vid förhöret,
3. bekräftelse på heder och samvete av lämnade uppgifter,
4. beslut om ersättning till tredje man som har hörts,
5. förordnande att uppgift inte får röjas obehörigen.

I övrigt gäller 11 och 12 §§ i tillämpliga delar.

Beslut

15 § Beslut, som inte tas in i protokoll, skall antecknas på handling i målet eller på annat lämpligt sätt.

Beslut och protokoll får sättas upp i form av ett elektroniskt dokument.

Med ett elektroniskt dokument avses en upptagning vars innehåll och utställare kan verifieras genom ett visst tekniskt förfarande. *Förordning (1996:42)*

16 § När ett beslut om utmätning eller verkställighet av kvarstad för fordran innehåller upplysning om hur beslutet överklagas, skall det i beslutet även anges att den som är missnöjd med beslutet kan begära rättelse eller ändring hos Kronofogdemyndigheten.

Förordning (2006:879)

17 § Kronofogdemyndigheten skall självmant pröva frågan om rättelse eller ändring av beslut, när det föreligger anledning till en sådan åtgärd. Detsamma gäller frågan om avbrytande eller hävande av verkställighet i andra fall, om inte annat är föreskrivet i utsökningensbalken.

Första stycket gäller också när överklagande ger anledning till en sådan åtgärd.

4 kap. Gemensamma bestämmelser om underrättelse

1 § Skall ägaren av registrerat skepp eller registrerat skeppsbygge eller av fast egendom underrättas eller kallas, skall underrättelsen eller kallelsen sändas till den för vilken inskrivning eller lagfart senast har beviljats eller sökts. Är det känt att någon annan har förvärvat eller gör anspråk på egendomen, skall även denne underrättas eller kallas. Beror en överlåtelse av egendomen av villkor, skall underrättelsen eller kallelsen sändas till såväl överlåtaren som förvärvaren.

En partredare kan underrättas eller kallas genom huvudredaren, om någon sådan finns.

2 § När ägaren till viss egendom skall underrättas eller kallas och egendomen hör till ett konkursbo, skall underrättelse eller kallelse sändas även till konkursförvaltaren.

3 § Kronofogdemyndigheten skall även i andra fall än då det är särskilt föreskrivet i utsökningensbalken eller denna förordning underrätta sökanden, svaranden eller annan sakägare om beslut eller åtgärder, när det har betydelse för sakägarens rätt.

4 § Underrättelser, anmaningar och andra meddelanden från Kronofogdemyndigheten får lämnas muntligen, när skriftlig form inte är föreskriven. Används skriftlig form och är det inte föreskrivet hur handlingen skall överbringas, får den sändas med posten eller lämnas på annat lämpligt sätt. Delgivning skall dock ske även i andra fall än då det är särskilt föreskrivet, om det är av betydelse för det fortsatta förfarandet.

Meddelanden som lämnas muntligen skall följas av en skriftlig bekräftelse, om tiden medger det och en sådan bekräftelse kan antas ha betydelse för mottagaren.

Förordning (2006:879)

5 § Underrättelser och andra meddelanden från Kronofogdemyndigheten som överbringas till sakägare som vistas utomlands eller till utländska myndigheter skall vara avfattade på ett språk som mottagaren kan antas förstå. För översättning av sådana handlingar kan biträde erhållas hos Utrikesdepartementet.

När en handling skall delges utomlands, skall mottagaren avkrävas skriftligt erkännande att han har fått handlingen. Detta kan ske genom att rekommenderad försändelse med mottagningsbevis eller särskild blankett för erkännande används.

Förordning (2006:879)

6 § Om det inträder sekretesskydd enligt 9 kap. 19 § sekretesslagen (1980:100) för en uppgift som har lämnats ut till ett kreditupplysningsföretag, eller om sekretesskyddet enligt nämnda bestämmelse upphör, skall Kronofogdemyndigheten genast underrätta kreditupplysningsföretaget. *Förordning (2006:879)*

5 kap. Exekutionstitlar m.m.

1 § Pengar som nedsatts enligt 3 kap. 6 § utsökningsbalken skall utan dröjsmål göras räntebärande. *Förordning (2006:879)*

2 § Är en dom så oklar eller ofullständig att det inte framgår av den, hur domstolen har dömt i saken, skall Kronofogdemyndigheten hänvisa sökanden att klaga över domvillan. Detsamma gäller i fråga om domstols utslag eller beslut.

Om en dom eller ett utslag eller beslut synes innehålla en uppenbar felaktighet till följd av ett skrivfel, räknepel eller liknande förbiseende, skall Kronofogdemyndigheten förelägga sökanden eller, om det är lämpligare, svaranden eller båda parterna att begära rättelse i avgörandet. Kronofogdemyndigheten kan i stället underrätta den domstol eller myndighet som har meddelat avgörandet om felaktigheten, om det främjar handläggningen. *Förordning (2006:879)*

3 § När svaranden enligt 3 kap. 15 § utsökningsbalken bereds tillfälle att yttra sig över en ansökan om verkställighet av skiljedom, skall det ske skriftligen. Handlingen skall delges. *Förordning (1999:926)*

4 § Finner Kronofogdemyndigheten på grund av invändning om betalning eller kvittning att en ansökan om verkställighet helt eller delvis inte kan bifallas, skall anteckning om beslutet göras på exekutionstiteln och på fordringsbevis som sökanden har åberopat. När beslutet grundas på invändning om kvittning, skall anteckning om beslutet också göras på det fordringsbevis eller den exekutionstitel som gäldenären har åberopat. *Förordning (2006:879)*

6 kap. Utmätning

Förberedande åtgärder

1 § Underrättelser enligt 4 kap. 12 § utsökningsbalken ska lämnas enligt formulär som fastställs av Kronofogdemyndigheten. Underrättelserna får lämnas muntligen, om det är lämpligare. De ska då ha samma innehåll som om de lämnats enligt formulär.

Underrättelsen ska delges gäldenären, om målets beskaffenhet kräver det. Detta gäller dock inte, om det är känt att han inte kan anträffas.

Vid verkställighet som avser betalningsskyldighet för underhållsstöd enligt 19 kap. socialförsäkringsbalken behöver underrättelse enligt första stycket bara lämnas en gång för varje gäldenär och kalenderår. *Förordning (2010:1660)*

2 § Trots att underrättelse enligt 4 kap. 12 § utsökningsbalken har lämnats gäldenären, ska en ny sådan underrättelse lämnas, när det är påkallat på grund av den tid som har förflutit från den förra underrättelsen eller av något annat skäl. *Förordning (2007:791)*

3 § Gäldenären behöver underrättas om tid och plats för förrättning i hans bostad eller annat enskilt utrymme endast om det kan antas att målets handläggning därigenom främjas. Av 2 kap. 17 § andra stycket utsökningsbalken följer att förrättningen i vissa fall inte får äga rum utan föregående underrättelse.

Är gäldenären inte närvarande när förrättning hålls i hans bostad eller annat enskilt utrymme men anträffas gäldenärens make, någon som är anställd hos honom eller någon annan som har hand om gäldenärens egendom, skall denne anmodas att närvara vid förrättningen.

Indrivning
av fordran

4 § Innan en gäldenär enligt 4 kap. 14 § tredje stycket utsökningsbalken inför Kronofogdemyndigheten på heder och samvete bekräftar uppgifter om sina tillgångar, skall myndigheten erinra gäldenären om påföljden av osanna eller ofullständiga uppgifter. När bekräftelsen görs i en förteckning som avses i andra stycket i nämnda paragraf, skall motsvarande upplysning lämnas i formuläret till förteckningen. *Förordning (2006:879)*

5 § Vill gäldenären vid utmätning för underhållsbidrag tillgodoräkna sig ett avdrag på underhållsbidraget enligt 7 kap. 4 § föräldrabalken, ska Kronofogdemyndigheten, om inte särskilda skäl föranleder annat, ge gäldenären tillfälle att styrka sin rätt till avdraget innan sökanden hörs över gäldenärens begäran. Har ansökningen gjorts av Försäkringskassan för egen del eller med tillämpning av 19 kap. 33 § socialförsäkringsbalken, ska Kronofogdemyndigheten dock genast höra Försäkringskassan.

Innan underhållsbidrag jämkas enligt 4 kap. 11 § andra stycket utsökningsbalken ska den underhållsberättigade om möjligt beredas tillfälle att yttra sig. Beslutas jämkning, ska den underhållsberättigade och gäldenären underrättas. *Förordning (2010:1660)*

6 § Uppkommer fråga om utmätning av egendom som avses i 4 kap. 5 § utsökningsbalken men är sökandens fordran inte förenad med särskild förmånsrätt i egendomen, skall Kronofogdemyndigheten uppmana sökanden att ange om han begär att egendomen skall utmätas. *Förordning (2006:879)*

7 § har upphävts genom förordning (2006:879).

8 § I protokoll vid en utmättningsförrättning skall, utöver vad som föreskrivs i 3 kap. 11 §, anges

1. den som är närvarande efter anmodan enligt 3 § andra stycket,
2. fordringsbeloppet till kapital, ränta och rättegångskostnader samt beräknade förrättningskostnader, dock att räntan får anges med ett uppskattat belopp om det är tillräckligt för förrättningens genomförande,
3. särskild förmånsrätt med vilken sökandens fordran är förenad,
4. utmätt egendom och, beträffande lös egendom, dess värde,
5. handlingar som tas i förvar av Kronofogdemyndigheten,
6. om 5 kap. 4 § utsökningsbalken har tillämpats.

När egendom har undantagits från utmätning enligt 5 kap. utsökningsbalken eller särskild föreskrift skall anledningen anges, om inte saken är uppenbar eller annan egendom som utmäts kan antas täcka sökandens fordran och förrättningskostnaderna.

Om de uppgifter som avses i första stycket 2–4 har tagits upp i en inlaga eller annan handling i målet, behöver i protokollet endast hänvisas till handlingen. *Förordning (2006:879)*

Underrättelser till enskilda om utmätning

9 § Gäldenären ska skriftligen underrättas om beslut om utmätning. I underrättelsen ska gäldenären upplysas om att han eller hon inte utan Kronofogdemyndighetens medgivande får till skada för sökanden förfoga över den utmäta egendomen genom överlåtelse eller på annat sätt samt att en överträdelse av förbudet kan medföra påföljd enligt 17 kap. 13 § brottsbalken. Underrättelsen ska lämnas enligt formulär som fastställs av Kronofogdemyndigheten.

En underrättelse om beslut om utmätning ska delges, såvida det inte är känt att gäldenären inte kan anträffas. Underrättelse om utmätning av fordran på belopp som ska betalas tillbaka enligt 64 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) behöver dock inte delges. Underrättelse om beslut om utmätning behöver inte heller delges, om värdet av det utmäta inte motiverar kostnaderna för delgivning.

I fråga om utmätning av lön finns bestämmelser om underrättelser i 7 kap.

Förordning (2011:1441)

10 § Har egendom utmätts med förbehåll enligt 5 kap. 4 § utsökningsbalken, skall sökanden genast underrättas om beslutet.

11 § Förbud och underrättelser som meddelas enligt 6 kap. 2 § tredje stycket, 3 § första stycket och andra stycket andra meningen, 7 § andra stycket och 14 § eller 9 kap. 15 § andra stycket eller 16 § utsökningsbalken ska, om inte något annat överenskommits med stöd av andra stycket, ske skriftligen och delges den som förbudet eller underrättelsen avser.

Kronofogdemyndigheten får ingå överenskommelse med en mottagare av förbud och underrättelser som avses i första stycket om att dessa ska ske elektroniskt.

Förordning (2007:791)

12 § När en åtgärd har vidtagits enligt 6 kap. 12 § utsökningsbalken, skall gäldenären underrättas. Underrättelsen skall delges, om det inte är känt att gäldenären inte kan anträffas.

13 § Har en andel i viss egendom utmätts i sådana fall som avses i 8 kap. 8 § utsökningsbalken, skall även sökanden och annan delägare än gäldenären underrättas om beslutet. Gäldenären och annan delägare skall också underrättas, när en konkursförvaltare har begärt att en andel i fastighet skall säljas exekutivt, eller när en sådan andel skall anses utmätt enligt 4 kap. 27 § utsökningsbalken och försäljning har begärts hos Kronofogdemyndigheten. *Förordning (2006:879)*

14 § När sakägarna enligt 8 kap. 8 § första stycket andra meningen utsökningsbalken bereds tillfälle att yttra sig över ett yrkande att hela egendomen skall säljas, skall yrkandet delges med föreläggande för mottagaren att yttra sig inom viss tid.

Beslut i en fråga som avses i första stycket skall delges den eller de sakägare som beslutet har gått emot.

15 § Har ett pantbrev utmätts, skall sökanden underrättas om beslutet. Detsamma gäller när ett skuldebrev som är in-tecknat i luftfartyg eller reservdelar till luftfartyg har utmätts hos den in-tecknade egendomens ägare.

Beslutar Kronofogdemyndigheten att den in-tecknade egendomen skall tas i anspråk, skall gäldenären underrättas. Underrättelsen skall delges, om det inte är känt att gäldenären inte kan anträffas. *Förordning (2006:879)*

16 § Kan det antas att utmätt egendom tillhör någon annan än gäldenären eller att utmätningen på annat sätt har gjort intrång i tredje mans rätt, skall denne skriftligen underrättas om utmätningen och om vad han skall iaktta, om han vill erhålla rättelse enligt 4 kap. 33 § utsökningsbalken eller överklaga utmättningsbeslutet.

17 § Har Kronofogdemyndigheten hävt en utmätning eller förordnat om någon annan rättelse av en utmätning enligt 4 kap. 33 eller 34 § utsökningsbalken, skall sökanden, gäldenären och andra vilkas rätt berörs av beslutet underrättas. Har beslutet om utmätning överklagats, skall även tingsrätten underrättas, eller, om tingsrättens beslut har överklagats, högre rätt.

Avslås en begäran om rättelse som avses i första stycket, skall den som har begärt rättelse underrättas. *Förordning (2006:879)*

18 § Innan Kronofogdemyndigheten vidtar en åtgärd enligt 4 kap. 31 § utsökningsbalken som medför kostnader av betydelse, skall myndigheten om möjligt höra sökanden och, när det är lämpligt, gäldenären. *Förordning (2006:879)*

Underrättelser till myndigheter om utmätning

19 § Kronofogdemyndigheten ska genast underrätta Transportstyrelsen eller motsvarande utländska myndighet, när

1. ett registrerat skepp eller registrerat skeppsbygge, andel i sådan egendom eller villkorlig äganderätt till egendomen eller till andel däri har utmätts,
2. en konkursförvaltare har begärt att ett registrerat skepp eller registrerat skeppsbygge ska säljas exekutivt,
3. ägaren enligt 1 kap. 10 § andra stycket sjölagen (1994:1009) har begärt att ett registrerat skepp ska säljas exekutivt, eller
4. beslut som avses i 8 kap. 9 § första stycket eller 9 kap. 14 § utsökningsbalken har meddelats i fråga om ett registrerat skepp eller registrerat skeppsbygge.

Indrivning
av fordran

I fråga om svenska skepp eller skepp under byggnad i Sverige ska Transportstyrelsen underrättas, även om skeppet eller skeppsbygget inte är registrerat.

I underrättelsen anges om möjligt skeppets eller skeppsbyggets registerbeteckning och, i fråga om skepp, dess namn och hemort. I en underrättelse enligt första stycket 1 eller 4 anges även den fordran för vilken utmätning har skett och i vad mån fordringen är förenad med särskild förmånsrätt i egendomen.

Har utmätning av egendom som avses i första eller andra stycket upphävts eller frågan om exekutiv försäljning av egendomen förfallit av annat skäl, ska Kronofogdemyndigheten genast underrätta Transportstyrelsen eller motsvarande utländska myndighet.

Underrättelser enligt denna paragraf ska göras genom telefon eller på annat sätt genom telebefordringsföretag. En sådan underrättelse ska följas av skriftlig bekräftelse.

Förordning (2008:1185)

20 § Kronofogdemyndigheten ska genast underrätta inskrivningsmyndigheten och Transportstyrelsen, när

1. ett luftfartyg som är infört i luftfartygsregistret eller in-tecknade reservdelar till ett sådant luftfartyg, andel i sådan egendom eller villkorlig äganderätt till egendomen eller till andel däri, eller rättighet i luftfartyg vilken har skrivits in i inskrivningsregistret för luftfartyg har utmätts,
2. en konkursförvaltare har begärt att ett luftfartyg som är infört i luftfartygsregistret, in-tecknade reservdelar till ett sådant luftfartyg eller en rättighet i luftfartyg, vilken skrivits in i inskrivningsregistret för luftfartyg, ska säljas exekutivt, eller
3. beslut som avses i 8 kap. 9 § första stycket eller 9 kap. 16 § jämförd med 14 § utsökningsbalken har meddelats i fråga om ett luftfartyg som är infört i luftfartygsregistret eller in-tecknade reservdelar till ett sådant luftfartyg.

I underrättelsen anges luftfartygets nationalitets- och registreringsbeteckning. I en underrättelse enligt första stycket 1 eller 3 anges även den fordran för vilken utmätning har skett och i vad mån fordringen är förenad med särskild förmånsrätt i egendomen.

Har utmätning av egendom eller inskriven rättighet som avses i första stycket upphävts eller frågan om exekutiv försäljning av egendomen eller rättigheten förfallit av annat skäl, ska Kronofogdemyndigheten genast underrätta inskrivningsmyndigheten och Transportstyrelsen. *Förordning (2008:1185)*

21 § Kronofogdemyndigheten skall genast underrätta inskrivningsmyndigheten, när

1. fast egendom har utmätts,
2. en konkursförvaltare har begärt att fast egendom skall säljas exekutivt,
3. beslut som avses i 8 kap. 9 § första stycket eller 9 kap. 14 § utsökningsbalken har meddelats i fråga om fast egendom, eller
4. beslut som avses i 12 kap. 49 § tredje stycket utsökningsbalken har meddelats.

I en underrättelse enligt första stycket 1 eller 3 anges den fordran för vilken utmätning har skett och i vad mån fordringen är förenad med särskild förmånsrätt i egendomen.

Har utmätning av fast egendom upphävts eller frågan om exekutiv försäljning av sådan egendom förfallit av annat skäl, skall Kronofogdemyndigheten genast underrätta inskrivningsmyndigheten.

Har domstol eller Kronofogdemyndigheten fastställt att en förfallen fordran skall utgå med särskild förmånsrätt i fast egendom, skall Kronofogdemyndigheten underrätta inskrivningsmyndigheten, om försäljning inte begärts inom två månader från det att beslutet eller utslaget vann laga kraft eller sökanden skriftligen till Kronofogdemyndigheten anmält att han inte kommer att begära försäljning. *Förordning (2006:879)*

22 § När ett fartyg eller luftfartyg eller gods i fartyg eller luftfartyg har utmätts och fartyget finns i Sverige, skall Kronofogdemyndigheten underrätta Tullverket, om verkets medverkan behövs. *Förordning (2006:879)*

23 § När ett patent, en mönsterrätt eller ett varumärke har utmätts, ska Kronofogdemyndigheten genast underrätta Patent- och registreringsverket. I underrättelsen anges patentets, mönsterregistreringens eller varumärkesregistreringens nummer. Har utmätningen upphävts, ska verket också underrättas.

När en växtförädlarrätt har utmätts, ska Kronofogdemyndigheten genast underrätta Statens jordbruksverk. I underrättelsen anges registreringsnumret. Har utmätningen upphävts, ska verket också underrättas. *Förordning (2011:598)*

24 § Kronofogdemyndigheten skall genast underrätta polismyndigheten när ett skjutvapen har utmätts. Underrättelsen skall lämnas till polismyndigheten i den ort där vapnet förvarades då det togs om hand. Underrättelseskyldigheten gäller inte vapen som enligt 1 kap. 2 § vapenförordningen (1996:70) skall anses ha en begränsad effekt.

Underrättelsen skall innehålla uppgift om fabrikat, modell, kaliber och tillverkningsnummer för varje vapen och om art och mängd av tillhörande ammunition. Är det fråga om vapen som saknar uppgift om tillverkningsnummer skall annan uppgift som möjliggör identifiering lämnas. I underrättelsen skall vidare lämnas uppgift om var och hur vapnet förvaras. *Förordning (2006:879)*

24 a § Förbud enligt 6 kap. 3 § utsökningsbalken vid utmätning av fordran enligt 64 kap. 2 eller 5 § skatteförfarandelagen (2011:1244) får meddelas genom att Kronofogdemyndigheten på medium för automatisk databehandling uppmanar Skatteverket att betala beloppet till Kronofogdemyndigheten. *Förordning (2011:1441)*

24 b § Kronofogdemyndigheten ska genast underrätta överförmyndaren om det i ett mål om utmätning uppmärksammas att egendom till ett värde som överstiger ett prisbasbelopp enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken förts över som gåva eller på liknande sätt till någon som är under arton år. *Förordning (2010:1660)*

Särskilda föreskrifter

25 § har upphävts genom förordning (2006:879).

26 § har upphävts genom förordning (2007:791).

27 § Har utmätning av egendom som avses i 19–21 eller 23 § efter överklagande upphävts av en domstol, skall skyldigheten att underrätta den eller de myndigheter som anges där fullgöras av domstolen. *Förordning (1993:1243)*

7 kap. Utmätning av lön

Utredning och beslut

1 § När gäldenären bereds tillfälle att yttra sig i fråga om utmätning av lön, skall han uppmanas att redogöra för sina inkomster och sin försörjningsbörd och för de omständigheter i övrigt som kan vara av betydelse i målet. *Förordning (1996:42)*

2 § har upphävts genom förordning (1996:42).

3 § Kronofogdemyndigheten skall hos gäldenärens arbetsgivare eller på annat sätt inhämta uppgifter om förhållanden som kan vara av betydelse vid behandlingen av frågan om utmätning av lön.

4 § Närmare föreskrifter om bestämmande av förbehållsbeloppet får meddelas av Kronofogdemyndigheten. *Förordning (2006:879)*

5 § Underrättelser enligt 7 kap. 7 § utsökningsbalken samt beslut om utmätning av lön och beslut om ändring av ett sådant beslut skall meddelas enligt formulär som fastställs av Kronofogdemyndigheten. *Förordning (2006:879)*

6 § I beslut om utmätning av lön skall anges vad som föreskrivs i 7 kap. 8 § utsökningsbalken. I beslutet skall föreskrivas i vilken utsträckning skatteavdrag skall göras innan utmätningsbeloppet innehålls.

I beslutet skall gäldenären erinras om att han inte utan Kronofogdemyndighetens medgivande får till skada för sökanden förfoga över sin rätt genom överlåtelse eller på annat sätt samt att en överträdelse av förbudet kan medföra påföljd enligt 17 kap. 13 § brottsbalken. *Förordning (2006:879)*

Indrivning
av fordran

7 § Har utmätning av lön beslutats för en fordran och skall sådan utmätning äga rum även för en annan fordran, skall Kronofogdemyndigheten förordna att belopp som där efter förfaller till betalning och skall innehållas skall fördelas enligt vad som följer av 7 kap. 14 och 16 §§ utsökningsbalken. *Förordning (2006:879)*

8 § har upphävts genom förordning (2006:879).

9 § har upphävts genom förordning (1996:42).

10 § I fråga om utmätning av lön lämnas underrättelser enligt vad som anges i den tabell som är fogad som bilaga till förordningen.

Arbetsgivarens redovisning

11 § Arbetsgivaren skall redovisa innehållna medel till Kronofogdemyndigheten en gång i månaden enligt vad Kronofogdemyndigheten närmare föreskriver. Om särskilda skäl föreligger, får Kronofogdemyndigheten bestämma ett annat tidsmellanrum för arbetsgivarens redovisning. *Förordning (2006:879)*

12 § Beslutas utmätning endast beträffande en viss lönepost, bör Kronofogdemyndigheten åläggas arbetsgivaren att redovisa så snart löneposten har innehållits.

Förordning (2006:879)

13 § På begäran av Kronofogdemyndigheten skall arbetsgivaren lämna uppgift om den tid som redovisade medel avser och när de har förfallit till betalning. *Förordning (2006:879)*

14 § Har arbetsgivaren inte innehållit belopp i enlighet med beslut om utmätning av lön, skall han anmäla orsaken för Kronofogdemyndigheten senast den redovisningsdag som infaller närmast därefter.

Upphör gäldenärens anställning eller avlider gäldenären, skall arbetsgivaren snarast anmäla detta för Kronofogdemyndigheten. *Förordning (2006:879)*

15 § Arbetsgivaren skall vid varje lönetillfälle lämna gäldenären skriftlig uppgift om det belopp som har innehållits av lönen.

Särskilda föreskrifter beträffande sjukpenning m.m.

16 § Om särskilda skäl föreligger, får utmätning av sjukpenning beslutas, även om sådan ersättning inte utgår till gäldenären vid tiden för beslutet om utmätning.

17 § Har beslut meddelats om utmätning av sjukpenning från Försäkringskassan, ska Försäkringskassan genast underrätta Kronofogdemyndigheten, om det i stället för sjukpenning ska betalas ut annan ersättning enligt 10 och 29–42 kap. socialförsäkringsbalken. *Förordning (2010:1660)*

18 § Bestämmelsen i 14 § första stycket gäller inte vid utmätning av sjukpenning.

19 § Beslut om utmätning av sjukpenning får hävas, om gäldenären inte längre uppbar sjukpenning och det är lämpligt med hänsyn till den tid som har förflutit sedan han senast uppbar sjukpenning och till förhållandena i övrigt.

20 § Vad som sägs i 16–19 §§ om sjukpenning gäller även i fråga om annan dagessättning som avses i 7 kap. 1 § första stycket 5 utsökningsbalken. *Förordning (1996:42)*

Särskilda föreskrifter om utmätning för underhållsbidrag

21 § Om underhållsbidrag skall betalas med längre tidsmellanrum än en månad, skall bidraget vid tillämpning av 7 kap. 16 § första stycket utsökningsbalken omräknas till månadsbidrag. *Förordning (1996:42)*

22 § När Försäkringskassan med tillämpning av 19 kap. 29 § socialförsäkringsbalken har sökt utmätning för underhållsbidrag, ska influtna medel betalas ut till Försäkringskassan. Kronofogdemyndigheten ska därvid efter samråd med Försäkringskassan lämna de uppgifter som behövs för handläggningen hos Försäkringskassan.

Förordning (2010:1660)

8 kap. Gemensamma bestämmelser om exekutiv försäljning

1 § Kronofogdemyndigheten skall underrätta sökanden och gäldenären om beslut i fråga om anstånd med försäljning.

2 § En auktion skall anordnas på sådan tid och plats att tillfredsställande resultat kan väntas. Auktionen får hållas i annan region, om det kan antas att ett bättre resultat härigenom uppnås. *Förordning (1996:1442)*

3 § Vid utrop av egendom på auktion bestäms inropssumman genom muntliga bud och överbud till dess budgivningen upphör.

4 § När begäran om försäljning enligt 4 kap. 27 § andra stycket utsökningsbalken har kommit in till Kronofogdemyndigheten, ska gäldenären genast underrättas.

Förordning (2007:791)

9 kap. Försäljning av lös egendom i allmänhet m.m.

Allmänna bestämmelser

1 § Detta kapitel gäller lös egendom med undantag av sådan egendom som avses i 10 och 11 kap. utsökningsbalken.

2 § Om inte hinder möter eller Kronofogdemyndigheten ger anstånd enligt 8 kap. 3 § utsökningsbalken, skall försäljning äga rum inom två månader från utmätningen, såvida inte särskilda skäl föreligger.

Anstånd får inte utan synnerliga skäl medges utöver sex månader från utmätningen.

Förordning (2006:879)

3 § Kronofogdemyndigheten får uppdra åt auktionsföretag att sälja egendom på auktion. Sådant uppdrag får även ges till advokater, fastighetsmäklare eller andra lämpliga personer.

Aktier, obligationer eller andra värdepapper får säljas genom värdepappersinstitut.

Förordning (1995:1467)

4 § Den som enligt 3 § får i uppdrag att sälja utmätt egendom skall åläggas att följa föreskrifterna i 8 och 9 kap. utsökningsbalken och i denna förordning. Kronofogdemyndigheten kan meddela föreskrifter om den lägsta köpeskilling som får godtas och om försäljningen i övrigt. Myndigheten skall föreskriva viss tid för redovisning av influtna medel. *Förordning (1995:1467)*

5 § Innan försäljning sker av andel i ett registrerat skepp, i ett registrerat skeppsbygge, i ett registrerat luftfartyg eller i in-tecknade reservdelar till luftfartyg, ska Kronofogdemyndigheten anskaffa registerutdrag eller gravationsbevis beträffande egendomen.

När försäljning ska ske av egendom som hör till näringsverksamhet som kan omfattas av företagsinteckning, ska Kronofogdemyndigheten anskaffa registerutdrag eller gravationsbevis beträffande egendomen. *Förordning (2008:998)*

Indrivning
av fordran

6 § Före försäljningen av egendom som har utmätts med förbehåll enligt 5 kap. 4 § utsökningsbalken skall Kronofogdemyndigheten bestämma den lägsta köpeskilling till vilken försäljning får ske. *Förordning (2006:879)*

7 § I protokoll vid en exekutiv försäljning skall, utöver vad som föreskrivs i 3 kap. 11 §, anges

1. den egendom som skall säljas,
2. försäljningssättet,
3. de villkor som har ställts upp för försäljningen,
4. om försäljningen sker under hand, tillvägagångssättet vid infor-drande av anbud och avgivna anbud,

5. det inrop eller anbud som antas och, om något inrop eller det högsta anbudet inte godtas, skälen därtill,
6. anstånd som lämnas med betalningen och villkoren för anståndet i den mån de inte redan har angetts,
7. vad som behövs för redovisning av mervärdesskatt.

När egendom säljs under hand, skall köparens namn och postadress antecknas i protokollet. Sådan anteckning skall också göras vid försäljning på auktion, om anstånd lämnas med betalningen, om försäljningen avser särskilt värdefull egendom eller om det finns anledning anta att försäljningen kommer att överklagas.

Auktion

8 § Om det i samband med en auktion finns anledning att räkna med att det finns okända borgenärer som har rätt till betalning ur egendomen, skall vid kungörelsen om auktionen sådana borgenärer uppmanas att senast vid auktionen anmäla sina fordringar hos Kronofogdemyndigheten.

I kungörelsen skall anges att egendomen säljs i det skick som den befinner sig i vid auktionstillfället. *Förordning (2006:879)*

9 § Kungörelsen om en auktion skall föras in i en eller flera ortstidningar enligt vad Kronofogdemyndigheten bestämmer. Införandet skall ske minst en vecka före auktionsdagen, om inte särskilda skäl föranleder annat.

Auktionen bör även kungöras i en eller flera riks- eller facktidningar eller i annan form, om det är lämpligt med hänsyn till egendomens beskaffenhet eller någon annan omständighet.

Avser försäljningen annat fartyg än registrerat skepp, gods i fartyg, luftfartyg som inte är registrerat eller gods i luftfartyg, skall kungörelsen minst två veckor före auktionsdagen även införas i Post- och Inrikes Tidningar, såvida det inte är uppenbart att egendomen inte häftar för sjöpanträtt eller luftpanträtt. *Förordning (2006:879)*

10 § Underrättelser till sakägarna enligt 9 kap. 2 § andra stycket utsökningsbalken skall innehålla uppgift om tid och plats för auktionen och för sammanträdet för fördelning av köpeskillingen, om ett sådant sammanträde har satts ut. I underrättelser till borgenärer som avses i 8 kap. 10 och 12–15 §§ utsökningsbalken skall anges vad de har att iakttä om de vill ha betalning ur egendomen.

Underrättelserna skall sändas minst två veckor före auktionen. En sakägare som blir känd först därefter skall genast underrättas.

11 § Har auktionen inte blivit utlyst så som anges i 9 kap. 2 § utsökningsbalken och 8–10 §§ i detta kapitel, skall den inställas och ny tid sätts ut, om bristen är väsentlig och inte kan avhjälpas på annat sätt.

Inställs auktionen sedan den har kungjorts, skall meddelande om inställandet kungöras, om det behövs. Kungörandet skall ske i den eller de ortstidningar som Kronofogdemyndigheten bestämmer och, om det är ändamålsenligt, även på annat sätt.

Meddelande om att auktionen har inställts skall sändas till de sakägare som har underrättats särskilt, om det kan antas att meddelandet når dem före den utsatta tiden för auktionen. *Förordning (2006:879)*

12 § När försäljning skall ske av andel i ett registrerat skepp, i ett registrerat skeppsbygge, i ett registrerat luftfartyg eller i in-tecknade reservdelar till luftfartyg, skall Kronofogdemyndigheten innan utrop sker redogöra för de fordringar som är förenade med panträtt eller annan särskild förmånsrätt i skeppet, skeppsbygget, luftfartyget eller reservdelarna och upplysa att försäljningen inte rubbar sådan rätt. Detsamma gäller vid försäljning av villkorlig rätt till egendomen eller till andel däri. *Förordning (2006:879)*

12 a § Sedan försäljningen av en bostadsrätt har vunnit laga kraft och köpeskillingen betalats, skall Kronofogdemyndigheten utfärda en köpehandling. *Förordning (2006:879)*

Försäljning under hand

13§ Om sakägarna enligt 9 kap. 8 § utsökningsbalken bereds tillfälle att yttra sig i frågan om egendom bör säljas under hand, skall de anmodas att yttra sig även om sättet för infordrande av anbud, den lägsta köpeskillingen och andra villkor för försäljningen.

14§ Infordrande av anbud enligt 9 kap. 9 § utsökningsbalken skall ske genom kungörelse, som införs i en eller flera ortstidningar eller riks- eller facktidningar enligt vad Kronofogdemyndigheten bestämmer, eller på annat lämpligt sätt. Förarbetet bör inte vara mera omfattande än vad som påkallas med hänsyn till egendomens beskaffenhet och övriga omständigheter. *Förordning (2006:879)*

15§ En kungörelse, varigenom anbud infordras, skall innehålla upplysningar som kan antas vara av betydelse för den som vill avge anbud. I kungörelsen bör särskilt anges

1. den egendom som skall säljas,
2. tid och plats för visning av egendomen,
3. anbudstidens utgång,
4. den tidpunkt till vilken en anbudsgivare är bunden av sitt anbud,
5. om anbud skall avlämnas i ett förseglat kuvert,
6. om anstånd kan lämnas med betalningen,
7. i det fall som avses i 6 § den lägsta köpeskillingen,
8. att egendomen säljs i det skick som den befinner sig i vid försäljningstillfället.

16§ Anbud skall avges skriftligen, om inte Kronofogdemyndigheten bestämmer annat. *Förordning (2006:879)*

17§ Anbudet skall prövas snarast efter anbudstidens utgång. Den vars anbud har antagits skall snarast möjligt och inom den tid han är bunden av anbudet underrättas om resultatet av prövningen. Sådan underrättelse skall lämnas även till gäldenären, sökanden och övriga sakägare och, om särskilda skäl föranleder det, till dem vars anbud inte har antagits.

I underrättelserna till sakägarna skall dagen för försäljningen anges. Upplysning skall också lämnas om vad den som vill överklaga försäljningen har att iakttä.

18§ Över försäljning under hand skall upprättas en skriftlig handling, om anstånd lämnas med betalningen eller något annat särskilt skäl föranleder det. Handlingen skall innehålla uppgift om

1. köparens namn och postadress,
2. den egendom som försäljningen avser,
3. tid och plats för egendomens avlämnande,
4. köpeskillingen och, om anstånd lämnas med betalningen, handpenningen och den tid inom vilken full betalning skall ske,
5. andra villkor för försäljningen.

I handlingen skall också anges att egendomen säljs i det skick som den befinner sig i vid försäljningstillfället.

I fråga om försäljning under hand av bostadsrätter tillämpas vad som sägs i 12 a §.

Förordning (1995:1467)

Anstånd med betalning av köpeskillingen

19§ Anstånd med betalning av köpeskillingen får lämnas endast om köpeskillingen överstiger 2.000 kronor.

Anstånd får lämnas för längre tid än en månad endast om särskilda skäl föreligger.

20§ När anstånd lämnas med betalningen, skall handpenningen bestämmas till 25 procent av köpeskillingen eller det högre belopp som Kronofogdemyndigheten finner lämpligt. *Förordning (2006:879)*

Indrivning
av fordran

Indrivning av utmätt fordran

21 § Om en utmätt fordran drivs in hos sekundogäldenären enligt 9 kap. 11 § utsökningsbalken, skall Kronofogdemyndigheten, om fordringen grundas på ett fordringsbevis som har tagits i förvar, göra anteckning om betalningen på fordringsbeviset. Har enligt 9 kap. 12 § utsökningsbalken avtal träffats om nedsättning av fordringens belopp, skall anteckning därom också göras på fordringsbeviset.

Kronofogdemyndigheten skall lämna sekundogäldenären kvitto på belopp som denne betalar. *Förordning (2006:879)*

Åtgärd beträffande vissa in-teckningshandlingar

22 § När Kronofogdemyndigheten enligt 9 kap. 16 § utsökningsbalken pantförskriver ett skuldebrev som är in-tecknat i luftfartyg eller reservdelar till luftfartyg, skall myndigheten, om in-teckningshandlingen är obelånad, anteckna på handlingen att personligt betalningsansvar som enligt handlingen åvilar utmätningsgäldenären har upphört. Detsamma gäller vid sådan pantförskrivning som avses i 23 § lagen (1981:775) om införande av utsökningsbalken. *Förordning (2006:879)*

10 kap. Försäljning av registrerat skepp eller registrerat skeppsbygge*Inledande bestämmelser*

1 § Kronofogdemyndigheten skall anskaffa registerutdrag beträffande ett registrerat skepp eller registrerat skeppsbygge som skall säljas.

2 § Innan tid och plats för auktionen bestäms, skall sökanden och ägaren få tillfälle att yttra sig, om det kan ske utan alltför stort dröjsmål.

Kungörelse om auktion m.m.

3 § Utöver vad som föreskrivs i 10 kap. 6 § utsökningsbalken skall kungörelsen om en auktion innehålla upplysningar rörande egendomen som kan antas vara av betydelse, såsom upplysningar om skeppets eller skeppsbyggets beskaffenhet och utrustning, det värde som har åsatts vid värderingen, den plats där beskrivningen hålls tillgänglig och var egendomen finns.

I kungörelsen skall anges att egendomen säljs i det skick som den befinner sig i vid auktionstillfället.

4 § Kungörelsen om en auktion skall föras in i Post- och Inrikes Tidningar och den eller de ortstidningar som Kronofogdemyndigheten bestämmer. Införandet skall ske minst tre veckor före auktionsdagen, om inte särskilda skäl föranleder annat.

Kungörelsen skall också anslås i Kronofogdemyndighetens lokaler.

Omedelbart före auktionen kan en kortfattad erinran om denna med hänvisning till kungörelsen föras in i den eller de tidningar som Kronofogdemyndigheten bestämmer.

Förordning (2006:879)

5 § Underrättelser till sakägarna enligt 10 kap. 7 § utsökningsbalken skall innehålla uppgift om

1. tid och plats för auktionen och sammanträdet för fördelning av köpeskillingen,
2. den som har begärt försäljning eller anslutit sig enligt 10 kap. 5 § utsökningsbalken eller om sådan begäran som avses i 8 kap. 2 § utsökningsbalken,
3. den fordran för vilken försäljningen skall äga rum och med fordringen förenad för-månsrätt i egendomen.

Är egendomen utmätt för flera fordringar, skall samtliga anges.

Har en borgenär utövat anslutningsrätt sedan underrättelserna har lämnats eller har sökanden därefter framställt sådan begäran som avses i 8 kap. 2 § utsökningsbalken, skall särskilt meddelande härom tillställas sakägarna.

6 § När försäljningen avser ett skepp eller skeppsbygge som är införd i utländskt register, skall Kronofogdemyndigheten minst 30 dagar före auktionen sända underrättelse om försäljningen till registermyndigheten. Underrättelsen skall innehålla sådana uppgifter som anges i 5 §. *Förordning (2006:879)*

7 § Inställs en auktion sedan den har kungjorts, skall meddelande om inställandet om möjligt kungöras. Kungörande skall ske i den eller de ortstidningar som Kronofogdemyndigheten bestämmer och, om det är ändamålsenligt, även på annat sätt. Meddelandet skall också anslås i Kronofogdemyndighetens lokaler.

Meddelande om att auktionen har inställts skall sändas till de sakägare som har underrättats särskilt, om det kan antas att meddelandet når dem före den utsatta tiden för auktionen. I fråga om ett skepp eller skeppsbygge som är infört i utländskt register skall meddelande sändas även till registermyndigheten. *Förordning (2006:879)*

Auktion m.m.

8 § Kronofogdemyndigheten bör hålla ett utkast till sakägarförteckning tillgängligt vid auktionen.

9 § I anslutning till att redogörelse lämnas för innehållet i sakägarförteckningen skall anges vad som gäller om handpenning.

10 § I protokollet vid auktionen skall, utöver vad som föreskrivs i 3 kap. 11 §, anges

1. den egendom som auktionen avser,
2. den fordran för vilken försäljning skall ske,
3. vilka sakägare som är närvarande,
4. de fordringar som har anmälts före auktionen eller som anmäls vid denna,
5. vad sakägarna anför om anmälda fordringar och de villkor som skall gälla för försäljningen,
6. vad som i övrigt förekommer vid auktionen i den mån det kan antas vara av betydelse för upprättande av sakägarförteckningen och för försäljningen,
7. den redogörelse och de uppgifter i övrigt som lämnas enligt 10 kap. 18 § utsökningsbalken och 9 § i detta kapitel,
8. utrop som sker och det högsta bud som avges vid varje utrop,
9. beslut som fattas med anledning av inrop och, om något inrop inte godtas, skälen därtill,
10. den handpenning som skall lämnas med anledning av ett inrop och hur handpenningen erläggs,
11. vad den som vill överklaga auktionen har att iakta.

11 § Sedan försäljning av egendomen har vunnit laga kraft och köparen har fullgjort sin betalningsskyldighet enligt 10 kap. 16 § fjärde stycket utsökningsbalken, skall Kronofogdemyndigheten utfärda köpehandling. *Förordning (2006:879)*

11 kap. Försäljning av registrerat luftfartyg m.m.

1 § Bestämmelserna i 10 kap. tillämpas även beträffande försäljning av ett registrerat luftfartyg eller in-tecknade reservdelar till luftfartyg med följande avvikelser.

1. Bestämmelserna i 10 kap. 4 § första stycket andra meningen, 6 § och 7 § andra stycket andra meningen gäller inte i fråga om ett registrerat luftfartyg eller in-tecknade reservdelar till luftfartyg.
2. Om flera luftfartyg eller ett luftfartyg samt in-tecknat lager av reservdelar skall säljas samtidigt, skall vid auktionen särskilt behandlas hur utrop skall ske.

Förordning (2005:144)

Indrivning
av fordran

12 kap. Försäljning av fast egendom

Beskrivning och värdering m.m.

1 § Kronofogdemyndigheten skall anskaffa gravationsbevis, äganderättsbevis och taxeringsbevis beträffande fast egendom som skall säljas. Om motsvarande uppgifter framgår av fastighetsbevis behövs endast sådant. *Förordning (1994:447)*

2 § Beskrivning och värdering enligt 12 kap. 3 § utsökningsbalken skall ske under en förrättning, om inte särskilda skäl föranleder att värderingen sker vid en särskild förrättning efter beskrivningen.

3 § Fastighetsägaren skall underrättas om förrättning för beskrivning och värdering. I underrättelsen om beskrivning skall ägaren anmodas att, i den mån han innehar handlingar som avses i 12 kap. 4 § utsökningsbalken, hålla dem tillgängliga vid förrättningen.

4 § Kronofogdemyndigheten skall omhänderta handlingar som avses i 12 kap. 4 § utsökningsbalken och inhämta upplysningar i de hänseenden som nämns där. Omhändertags en sådan handling, skall bevis om detta utfärdas. Sådana upplysningar får vid behov begäras även från annan än ägaren.

5 § I protokollet vid en förrättning för beskrivning ska, utöver vad som föreskrivs i 3 kap. 11 §, anges

1. fastighetens beteckning, lagfaren ägare och de upplysningar som i övrigt erhålls om äganderätten till fastigheten,
2. fastighetens areal och ägoslag och huvudsakliga beskaftenhet i övrigt,
3. om ägaren driver näringsverksamhet på fastigheten,
4. om fastigheten är helt eller delvis inrättad för industriell verksamhet,
5. tillbehör till fastigheten i den mån föreskriften i 12 kap. 3 § första stycket andra meningen utsökningsbalken föranleder det,
6. om det på fastigheten finns egendom av betydelse, som framstår som tillbehör men som till följd av förbehåll om återtaganderätt eller av någon annan anledning inte är tillbehör eller beträffande vilken det inte tillförlitligen har kunnat utredas om den hör till fastigheten eller inte,
7. när värdering sker samtidigt med beskrivningen, de värden som åsätts fastigheten och tillbehör, om sådana värderas för sig,
8. om handräkningsåtgärd enligt 8 kap. 18 § utsökningsbalken kan bli aktuell för att köparen ska komma i besittning av fastigheten och i vilken mån köparen kan bli ansvarig för kostnader för åtgärden.

I protokollet antecknas också de upplysningar som har inhämtats enligt 4 §. Har från den eller de kommunala nämnder som fullgör uppgifter inom plan- och byggnadsväsendet eller någon annan myndighet inhämtats att ägarens rätt att förfoga över fastigheten är inskränkt, ska även detta anges. Handlingar som överlämnas eller företes förtecknas i protokollet.

Sker värderingen utan samband med beskrivningen, ska i protokollet vid värderingen tas upp de värden som åsätts fastigheten och tillbehör, om sådana värderas för sig.

Förordning (2007:791)

6 § Kronofogdemyndigheten skall vid behov komplettera den utredning om fastigheten och rättigheter till denna som har skett i samband med beskrivningen eller i övrigt är tillgänglig i målet. Myndigheten skall ombesörja en ny värdering, om sådan behövs.

7 § Om ägaren driver näringsverksamhet som kan omfattas av företagsinteckning på fastigheten, ska Kronofogdemyndigheten anskaffa gravationsbevis angående verksamheten och underrätta kända innehavare av företagsinteckning om målet.

Förordning (2008:998)

Förvaltning av en utmätt fastighet

8 § Förbud att upplåta rättighet som meddelas enligt 12 kap. 6 § andra stycket andra meningen utsökningsbalken skall delges ägaren.

Innan en fråga om undantag enligt 12 kap. 6 § tredje stycket utsökningsbalken avgörs skall sökanden få tillfälle att yttra sig.

9 § Om ägaren inte är närvarande när Kronofogdemyndigheten enligt 12 kap. 7 § utsökningsbalken tar vård om tillbehör, skall myndigheten genast underrätta honom om åtgärden. *Förordning (2006:879)*

10 § Avkastning som Kronofogdemyndigheten eller en syssloman uppbär enligt 12 kap. 8 eller 9 § utsökningsbalken får användas till betalning av nödvändiga utgifter för fastighetens vård och underhåll. *Förordning (2006:879)*

Försäljning av fastighetstillbehör

11 § I kallelser till sammanträde enligt 12 kap. 14 § utsökningsbalken skall anges den fordran för vilken utmätning har skett och de frågor som avses bli behandlade vid sammanträdet.

12 § Vid sammanträde enligt 12 kap. 14 § utsökningsbalken skall sakägarna lämnas tillfälle att yttra sig angående sättet att genomföra särskild försäljning av tillbehör, den köpeskillning som bör kunna uppnås och den tid inom vilken försäljning bör ske. Kronofogdemyndigheten bör söka utreda hur stort belopp de närvarande borgenärerna avser att bevaka och i vad mån de som innehar fordran med panträtt i fastigheten avser att avstå från betalning ur medel som kan komma att inflyta genom särskild försäljning av tillbehör. Om den som innehar fordran med panträtt på grund av gemensam inteckning avser att avstå från betalning, bör han erinras om förutsättningarna för detta enligt 12 kap. 16 § första stycket tredje meningen utsökningsbalken.

Kungörelse om auktion m.m.

13 § Innan tid och plats för en auktion bestäms skall sökanden och ägaren få tillfälle att yttra sig, om det kan ske utan alltför stort dröjsmål.

14 § Kan visning av fastigheten inte ombesörjas av ägaren, skall visningen ombesörjas av Kronofogdemyndigheten eller någon person som myndigheten utser.

Tid för visningen bestäms efter samråd med ägaren och sådana innehavare av nyttjanderätt som kan beröras av visningen. *Förordning (2006:879)*

15 § Utöver vad som föreskrivs i 12 kap. 20 § utsökningsbalken skall kungörelsen om en auktion innehålla upplysningar rörande fastigheten som kan antas vara av betydelse, såsom upplysningar om fastighetens belägenhet, areal, bebyggelse och taxeringsvärde, det värde som har åsatts vid värderingen samt den plats där beskrivningen hålls tillgänglig. Besväras fastigheten av inteckning som ursprungligen har beviljats i en fastighet med annan registerbeteckning, skall kungörelsen även innehålla uppgift om varje tidigare registerbeteckning på den eller de fastigheter i vilka inteckningen har gällt. Uppgift skall dock inte lämnas om beteckningen på fastigheter från vilka inteckningen har avlyfts eller på avstyckningar.

I kungörelsen skall anges att fastigheten säljs i det skick som den befinner sig i vid auktionstillfället.

16 § Kungörelsen om en auktion skall föras in i Post- och Inrikes Tidningar och den eller de ortstidningar som Kronofogdemyndigheten bestämmer. Införandet skall ske minst tre veckor före auktionsdagen, om inte särskilda skäl föranleder annat.

Kungörelsen skall också anslås i Kronofogdemyndighetens lokaler.

Omedelbart före auktionen kan en kortfattad erinran om denna med hänvisning till kungörelsen föras in i den eller de tidningar som Kronofogdemyndigheten bestämmer.

Förordning (2006:879)

17 § Underrättelser till sakägarna enligt 12 kap. 21 § utsökningsbalken skall innehålla uppgift om

1. tid och plats för bevakningssammanträdet, auktionen och sammanträdet för fördelning av köpeskillningen,
2. den som har begärt försäljning eller anslutit sig enligt 12 kap. 13 § utsökningsbalken eller om sådan begäran som avses i 8 kap. 2 § utsökningsbalken,
3. den fordran för vilken försäljningen skall äga rum och med fordringen förenad förmänsrätt i fastigheten.

I underrättelsen till fastighetsägaren bör erinras om skyldigheten att låta fastigheten visas.

Är fastigheten utmätt för flera fordringar, skall samtliga anges.

18 § Underrättelser som avses i 17 § bör sändas minst tre veckor före bevakningssammanträdet. Sakägare som blir kända först därefter skall genast underrättas.

Har en borgenär utövat anslutningsrätt sedan underrättelserna har lämnats eller har sökanden därefter framställt sådan begäran som avses i 8 kap. 2 § utsökningsbalken, skall detta meddelas sakägarna särskilt.

19 § Inställs en auktion sedan den har kungjorts, skall meddelande om inställandet om möjligt kungöras. Kungörande skall ske i den eller de ortstidningar som Kronofogdemyndigheten bestämmer och, om det är ändamålsenligt, även på annat sätt. Meddelandet skall också anslås i Kronofogdemyndighetens lokaler.

Meddelande om att auktionen har inställts skall sändas till de sakägare som har underrättats särskilt, om det kan antas att meddelandet når dem före den utsatta tiden för auktionen. *Förordning (2006:879)*

Bevakningssammanträde m.m.

20 § Kronofogdemyndigheten bör hålla ett utkast till sakägarförteckning tillgängligt vid bevakningssammanträdet.

21 § Skall flera gemensamt intecknade fastigheter säljas samtidigt, skall vid bevakningssammanträdet särskilt behandlas hur utrop på auktionen skall äga rum.

22 § När en fastighetsägare enligt 12 kap. 49 § andra stycket andra meningen utsökningsbalken bereds tillfälle att yttra sig över ett yrkande om indragning av gemensamt intecknad fastighet, skall yrkandet delges med föreläggande för honom att yttra sig inom viss tid.

Beslut i en fråga som avses i första stycket skall delges den som har yrkat indragning och fastighetens ägare, om beslutet har gått dem emot.

23 § I protokollet vid bevakningssammanträdet skall, utöver vad som föreskrivs i 3 kap. 11 §, anges

1. den egendom som skall säljas,
2. den fordran för vilken försäljning skall ske,
3. vilka sakägare som är närvarande,
4. fordringar eller rättigheter som har anmälts före sammanträdet eller som anmäls vid detta,
5. vad sakägarna anför om anmälda anspråk och de villkor som skall gälla för försäljningen,
6. vad som i övrigt förekommer vid sammanträdet i den mån det kan antas vara av betydelse för upprättande av sakägarförteckningen och för försäljningen.

Har tillbehör sålts för sig, skall i protokollet antecknas vad sakägarna anför vid behandlingen av frågan hur köpeskillingen skall användas. Har den som innehar en fordran med panträtt på grund av gemensam inteckning avstått från betalning, skall det särskilt anges om någon har lämnat sitt samtycke till avståendet enligt 12 kap. 16 § första stycket tredje meningen utsökningsbalken.

24 § Sakägarförteckningen upprättas enligt formulär som fastställs av Kronofogdemyndigheten. *Förordning (2006:879)*

Auktion m.m.

25 § I anslutning till att redogörelse för innehållet i sakägarförteckningen och andra uppgifter lämnas enligt 12 kap. 38 § utsökningsbalken ska ordningen vid utrop på auktionen och vad som gäller om handpenning anges.

Avser auktionen jordbruksfastighet ska vidare upplysas om bestämmelserna i 13–16 §§ jordförvärvslagen (1979:230). *Förordning (2010:37)*

26 § I protokollet vid auktionen skall, utöver vad som föreskrivs i 3 kap. 11 §, anges

1. den egendom som auktionen avser,
2. den redogörelse och de uppgifter i övrigt som lämnas enligt 12 kap. 38 § utsökningsbalken och 25 § i detta kapitel,

3. utrop som sker och högsta bud som avges vid varje utrop,
4. beslut som fattas med anledning av inrop och, om något inrop inte godtas, skälen därtill,
5. den handpenning som skall lämnas med anledning av ett inrop och hur handpenningen erläggs,
6. vad den som vill överklaga auktionen har att iaktta.

Lämnas före utropet andra upplysningar om fastigheten än sådana som avses i första stycket 2 och är upplysningarna av betydelse för bedömandet av försäljningens omfattning, skall även de antecknas i protokollet. Ett förordnande enligt 12 kap. 36 § andra stycket utsökningsbalken skall anmärkas i protokollet.

27 § Om Kronofogdemyndigheten enligt 12 kap. 36 § första stycket utsökningsbalken medger att köparen före tillträdesdagen får ta värd om fastigheten eller någon del av den, skall förre ägaren underrättas om detta. *Förordning (2006:879)*

Försäljning under hand

28 § Om det finns anledning till det, skall Kronofogdemyndigheten ge även andra sakägare än ägaren och sökanden tillfälle att yttra sig innan en fastighet bjuds ut till försäljning under hand. *Förordning (2006:879)*

29 § Kronofogdemyndigheten skall ge en registrerad fastighetsmäklare eller någon annan lämplig person i uppdrag att bjuda ut fastigheten till försäljning under hand. Framstår det med hänsyn till fastighetens beskaffenhet eller i övrigt som ändamålsenligt, kan Kronofogdemyndigheten själv fordra in anbud. *Förordning (2006:879)*

30 § I samband med att ett uppdrag enligt 29 § lämnas, skall Kronofogdemyndigheten träffa avtal om ersättningen med den som får uppdraget. Denne skall därvid åläggas att följa de föreskrifter om köpevillkoren som Kronofogdemyndigheten meddelar i ett förslag till köpehandling eller på något annat sätt. *Förordning (2006:879)*

31 § Sådan köpehandling som avses i 12 kap. 60 § andra stycket utsökningsbalken skall först skrivas under av köparen och sedan av Kronofogdemyndigheten. I handlingen skall anges att fastigheten säljs i det skick som den befinner sig i vid försäljningstillfället.

När köpehandlingen har skrivits under av Kronofogdemyndigheten och köparen, skall myndigheten genast underrätta sakägarna om försäljningen. En sådan underrättelse skall innehålla uppgift om vad den som vill överklaga försäljningen har att iaktta.

Förordning (2006:879)

32 § Underrättelse enligt 12 kap. 60 § tredje stycket utsökningsbalken skall innehålla uppgift om köpeskillningens storlek. *Förordning (1994:447)*

13 kap. Redovisning och fördelning i mål om utmätning

Allmänna bestämmelser om redovisning

1 § Medel som har influtit i mål om utmätning skall utan dröjsmål göras räntebärande. Detta behöver dock inte ske, om det kan antas att utbetalning kommer att äga rum inom två veckor från det att medlen har influtit.

2 § Kronofogdemyndigheten skall lämna ett särskilt kvitto (*indrivningskvitto*) i fråga om influetna medel. Detta gäller dock inte medel som har satts in på myndighetens postgirokonto eller har betalats via bankgiro eller kontokortsterminal ansluten till myndighetens företagskonto.

Av 9 kap. 21 § andra stycket framgår att kvitto skall lämnas när en sekundogäldenär vid indrivning av utmätt fordran betalar sin skuld till Kronofogdemyndigheten.

Förordning (2006:879)

Indrivning
av fordran

3§ Influtna medel som inte gäller egendom som avses i 13–20 §§ skall redovisas inom två veckor från det att medlen har influtit, om inte hinder möter eller särskilda skäl föreligger. I sådana fall som avses i 13 kap. 1 § andra meningen utsökningsbalken bör redovisningen inte utan särskilda skäl anstå längre tid än tre månader från det att beloppet har influtit.

4 § har upphävts genom förordning (1996:42).

5§ I fråga om redovisning till sökanden i allmänna mål gäller särskilda bestämmelser.

Fördelning

6§ När ett fördelningssammanträde kungörs enligt 13 kap. 4 § andra stycket utsökningsbalken skall, om det finns anledning med hänsyn till okända borgenärer som har rätt till betalning ur medlen, sådana borgenärer i kungörelsen uppmanas att anmäla sina fordringar hos Kronofogdemyndigheten senast vid sammanträdet.

Kungörelsen skall föras in i den eller de ortstidningar som Kronofogdemyndigheten bestämmer. Om det är lämpligt med hänsyn till omständigheterna får dock kungörandet ske på något annat sätt. Om särskilda skäl föreligger, skall kungörelsen föras in i Post- och Inrikes Tidningar. Kungörandet skall ske minst två veckor före sammanträdet.

Förordning (2006:879)

7§ I kallelser enligt 13 kap. 4 § andra stycket utsökningsbalken till borgenärer, som har rätt till betalning ur medlen om de anmäler sina fordringar senast vid fördelningssammanträdet, skall lämnas upplysning härom.

Underrättelser enligt nämnda bestämmelse skall sändas minst två veckor före sammanträdet. En sakägare som blir känd först därefter skall genast underrättas. Underrättelse behöver inte sändas till sakägare som var närvarande när beslut om sammanträdet meddelades.

8§ Om det möter hinder att verkställa fördelning på utsatt sammanträde, skall Kronofogdemyndigheten om möjligt underrätta sökanden, gäldenären och andra kända sakägare. *Förordning (2006:879)*

9§ I protokollet vid ett fördelningssammanträde skall, utöver vad som föreskrivs i 3 kap. 11 §, anges

1. vad som föranleder att sammanträdet hålls,
2. hur sammanträdet har utlysts,
3. vilka sakägare som är närvarande,
4. de medel som skall fördelas,
5. en förteckning över fordringar och kostnader, för vilka anspråk på betalning har anmälts eller utdelning skall beräknas utan anmälan, samt vad sakägarna anför av betydelse för fördelningen,
6. sakägarnas yrkanden i övrigt,
7. hur fördelningen sker (fördelningsslängd),
8. vad den som vill överklaga fördelningen har att iakta.

10§ När medel skall fördelas utan sammanträde, skall underrättelse om detta lämnas till sådana borgenärer, vars rätt till betalning ur medlen beror av om de anmäler sina fordringar senast vid fördelningen.

11§ När beslut om fördelning meddelas utan sammanträde, skall Kronofogdemyndigheten underrätta sakägarna om beslutet, om det inte är uppenbart onödigt.

Förordning (2006:879)

12§ Om egendom som omfattas av företagshypotek har sålts och betalning utfallit på ett företagsintektningsbrevs belopp, ska Kronofogdemyndigheten så snart beslutet om fördelning eller, om fördelning inte har skett, beslutet om utbetalning har vunnit laga kraft sända avskrift av beslutet till inskrivningsmyndigheten för företagsintektnings. Detsamma gäller när en utmätt fordran som omfattas av företagshypotek har drivits in av Kronofogdemyndigheten. *Förordning (2008:998)*

Särskilda bestämmelser beträffande registrerat skepp m.m.

13§ Inställs sammanträdet för fördelning av köpeskillingen för ett registrerat skepp eller registrerat skeppsbygge, skall Kronofogdemyndigheten i förekommande fall erinra köparen om vad som gäller beträffande hans betalningsskyldighet enligt 10 kap. 23 § första stycket utsökningsbalken. *Förordning (2006:879)*

14§ I protokollet vid ett fördelningssammanträde i mål om utmätning av ett registrerat skepp eller registrerat skeppsbygge skall, utöver vad som följer av 9 §, anges

1. om fördelning sker sedan egendomen har sålts, de ändringar i och tillägg till sakägareförteckningen som yrkas av sakägarna,
2. om fördelning sker utan att egendomen har sålts och sakägareförteckning inte läggs till grund för fördelningen, en förteckning över fordringar och kostnader, för vilka anspråk på betalning har anmälts eller utdelning skall beräknas utan anmälan, samt vad sakägarna anför av betydelse för fördelningen,
3. i vad mån inteckningar till följd av egendomens försäljning eller fördelningen blir utan verkan.

15§ När försäljningen av ett registrerat skepp eller registrerat skeppsbygge har vunnit laga kraft och sammanträde för fördelning av köpeskillingen har hållits, skall Kronofogdemyndigheten genast sända en avskrift av protokollet vid fördelningssammanträdet till sjöfartsregistret eller motsvarande utländska myndighet.

Har vid en fördelning i fall som avses i 13 kap. 12 § första stycket utsökningsbalken betalning utfallit på ett pantbrevs belopp, skall Kronofogdemyndigheten så snart fördelningen har vunnit laga kraft sända en avskrift av protokollet vid fördelningssammanträdet till sjöfartsregistret eller motsvarande utländska myndighet. Om en sakägareförteckning har funnits tillgänglig vid fördelningen, skall en avskrift av denna fogas till avskriften av protokollet. *Förordning (2006:879)*

Särskilda bestämmelser beträffande registrerat luftfartyg m.m.

16§ Bestämmelserna i 13–15 §§ tillämpas även beträffande registrerade luftfartyg eller intecknade reservdelar till luftfartyg med följande avvikelser.

1. Vad som i 15 § första stycket sägs om sjöfartsregistret eller motsvarande utländska myndighet ska i stället gälla inskrivningsmyndigheten och Transportstyrelsen.
2. Vad som i 15 § andra stycket sägs om pantbrevs belopp ska i stället avse kapitalbeloppet av intecknad fordran. Vad där sägs om sjöfartsregistret eller motsvarande utländska myndighet ska i stället gälla inskrivningsmyndigheten.

Förordning (2008:1185)

Särskilda bestämmelser beträffande fast egendom

17§ När ett fördelningssammanträde i mål om utmätning av fastighet kungörs utan samband med kungörande av auktion, skall kungörelsen, om fastigheten besväras av inteckning som ursprungligen har beviljats i en fastighet med annan registerbeteckning, innehålla uppgift om varje tidigare registerbeteckning på den eller de fastigheter i vilka inteckningen har gällt. Uppgift skall dock inte lämnas om beteckningen på fastigheter från vilka inteckningen har avlyfts eller på avstyckningar.

18§ Inställs sammanträdet för fördelning av köpeskillingen för en fastighet, skall Kronofogdemyndigheten i förekommande fall upplysa köparen om vad som gäller beträffande hans betalningsskyldighet enligt 12 kap. 48 § första stycket eller 60 § femte stycket utsökningsbalken. *Förordning (2006:879)*

19§ I protokollet vid ett fördelningssammanträde i mål om utmätning av fastighet skall, utöver vad som följer av 9 §, anges

1. om fördelning sker sedan fastigheten har sålts på auktion, de ändringar i och tillägg till sakägareförteckningen som yrkas av sakägarna,

Indrivning
av fordran

2. om fördelning sker sedan fastigheten har sålts under hand, vad sakägarna anför av betydelse för fördelningen,
3. om fördelning sker utan att fastigheten har sålts och sakägarförteckning inte läggs till grund för fördelningen, en förteckning över fordringar och kostnader, för vilka anspråk på betalning har anmälts eller utdelning skall beräknas utan anmälan, samt vad sakägarna anför av betydelse för fördelningen,
4. om den som innehar fordran med panträtt på grund av gemensam inteckning har avstått från betalning, samtycken till avståendet som har lämnats enligt 12 kap. 16 § första stycket tredje meningen utsökningsbalken eller 6 kap. 13 § andra stycket jordabalken,
5. i vad mån inteckningar till följd av fastighetens försäljning eller fördelningen blir utan verkan och beslut om fortsatt inteckningsansvar enligt 12 kap. 56 § utsökningsbalken,
6. om försäljning av fastigheten har skett utan förbehåll för någon rättighet som inte är skyddad utan särskilt förbehåll, uppgift härom.

20 § När försäljningen av en fastighet har vunnit laga kraft och sammanträde för fördelning av köpeskillingen har hållits, skall Kronofogdemyndigheten genast till inskrivningsmyndigheten sända en kopia av protokollet vid fördelningssammanträdet och av sakägarförteckningen. Om fastigheten har sålts under hand och om fördelningssammanträde inte har hållits, skall Kronofogdemyndigheten genast till inskrivningsmyndigheten sända en kopia av sakägarförteckningen och av beslutet om fördelningen av influtna medel.

Har vid en fördelning i fall som avses i 13 kap. 12 § utsökningsbalken betalning utfallit på ett pantbrevs belopp, skall Kronofogdemyndigheten så snart fördelningen har vunnit laga kraft sända en kopia av protokollet från fördelningssammanträdet till inskrivningsmyndigheten. Om en sakägarförteckning har funnits tillgänglig vid fördelningen, skall en kopia av denna fogas till kopian av protokollet.

När fördelningen har vunnit laga kraft skall Kronofogdemyndigheten underrätta den tidigare ägaren om hur de fordringar som är förenade med panträtt på grund av inteckning i fastigheten har påverkats av försäljningen. *Förordning (2006:879)*

Anteckningar på handlingar och översändande av handlingar

21 § När betalning har utfallit på en fordran skall Kronofogdemyndigheten, om fordringen grundas på en handling vars företeende utgör villkor för rätt att kräva betalning, göra anteckning om betalningen på handlingen. Detsamma gäller, när ett annat skriftligt fordringsbevis företes. Handlingen skall lämnas till gäldenären, om fordringen har infriats helt, och i annat fall till borgenären.

Har en överenskommelse om avräkning på köpeskillingen för egendom som avses i 10 eller 11 kap. utsökningsbalken eller för fastighet träffats mellan köparen och en borgenär, skall Kronofogdemyndigheten göra anteckning om överenskommelsen på sådan handling som avses i första stycket. I fråga om en fastighet skall också anges i vad mån avräkningen enligt 12 kap. 45 § tredje stycket utsökningsbalken har medfört ändring i fråga om betalningsskyldigheten. *Förordning (2006:879)*

22 § Innan ett pantbrev eller en annan inteckningshandling lämnas ut skall Kronofogdemyndigheten anteckna på handlingen i vad mån inteckningen är utan verkan till följd av den intecknade egendomens försäljning och fördelningen av medel. *Förordning (2006:879)*

23 § Fordringsbevis, pantbrev eller annan värdehandling, som inte lämnas ut genast, skall sändas i rekommenderad försändelse till den som har rätt att få ut handlingen, om inte denne begär att handlingen skall tillhandahållas honom på något annat sätt. Försändelsen skall vid behov assureras.

14 kap. har upphävts genom förordning (1996:42).

15 kap. Verkställighet av kvarstad

Allmänna bestämmelser

1 § Beslut om kvarstad skall verkställas skyndsamt.

2 § Verkställighet får ske på grund av ett meddelande genom ett telebefordringsföretag om innehållet i ett beslut om kvarstad. *Förordning (1996:42)*

Kvarstad för fordran

3 § Beträffande verkställighet av beslut om kvarstad för fordran tillämpas vad som föreskrivs om utmätning i 6 kap. 3, 4 och 6–8 §§, 9 § första stycket första och tredje meningarna och andra stycket, 10–12, 16–18, 22, 23 och 27 §§ och 12 kap. 8–10 §§.

I underrättelsen till gäldenären om att egendom har belagts med kvarstad ska gäldenären erinras om att han inte utan Kronofogdemyndighetens medgivande får överlåta egendomen eller till skada för sökanden förfoga över den på annat sätt samt att en överträdelse av förbudet kan medföra påföljd enligt 17 kap. 13 § brottsbalken.

Förordning (2009:950)

4 § Har ett registrerat skepp eller registrerat skeppsbygge, andel i sådan egendom eller villkorlig äganderätt till egendomen eller till andel däri belagts med kvarstad, skall Kronofogdemyndigheten genast underrätta sjöfartsregistret eller motsvarande utländska myndighet. I fråga om ett svenskt skepp eller skepp under byggnad i Sverige skall sjöfartsregistret underrättas, även om skeppet eller skeppsbygget inte är registrerat.

I underrättelsen anges om möjligt skeppets eller skeppsbyggets registerbeteckning och, i fråga om skepp, dess namn och hemort. I underrättelsen anges även den fordran för vilken kvarstad har skett.

Har kvarstad på egendom som avses i första stycket upphävts, skall Kronofogdemyndigheten genast underrätta sjöfartsregistret eller motsvarande utländska myndighet.

Underrättelser enligt denna paragraf skall göras genom telefon eller på annat sätt genom telebefordringsföretag. Underrättelsen skall följas av skriftlig bekräftelse.

Förordning (2006:879)

5 § Har ett luftfartyg som är införd i luftfartygsregistret eller in-tecknade reservdelar till ett sådant luftfartyg, andel i sådan egendom eller villkorlig äganderätt till egendomen eller till andel däri belagts med kvarstad, ska Kronofogdemyndigheten genast underrätta inskrivningsmyndigheten och Transportstyrelsen. I underrättelsen anges luftfartygets nationalitets- och registreringsbeteckning. I underrättelsen anges även den fordran för vilken kvarstad har skett.

Har kvarstad på egendom som avses i första stycket upphävts, ska Kronofogdemyndigheten genast underrätta inskrivningsmyndigheten och Transportstyrelsen.

Förordning (2008:1185)

6 § Har fast egendom belagts med kvarstad, skall Kronofogdemyndigheten genast underrätta inskrivningsmyndigheten. I underrättelsen anges den fordran för vilken kvarstad har verkställts.

Har kvarstad på fast egendom upphävts, skall Kronofogdemyndigheten genast underrätta inskrivningsmyndigheten. *Förordning (2006:879)*

7 § Har kvarstad på egendom som avses i 4–6 §§ efter överklagande upphävts av en domstol, skall skyldigheten att underrätta den eller de myndigheter som anges där fullgöras av domstolen. *Förordning (1993:1243)*

8 § Innan Kronofogdemyndigheten enligt 16 kap. 14 § tredje stycket utsökningsbalken säljer kvarstadsbelagd egendom, skall den part som inte har begärt försäljning beredas tillfälle att yttra sig. *Förordning (2006:879)*

Indrivning
av fordran

Kvarstad till säkerhet för bättre rätt

9§ I fråga om verkställighet av beslut om kvarstad till säkerhet för bättre rätt gäller i tillämpliga delar vad som föreskrivs i 6 kap. 3 och 8 §§, 9 § första stycket, 11, 12, 18 och 22 §§ och 12 kap. 8–10 §§.

Vad som sägs i 3 § andra stycket och 8 § i detta kapitel tillämpas också beträffande kvarstad till säkerhet för bättre rätt. *Förordning (2009:950)*

16 kap. Annan verkställighet

Inledande bestämmelse

1§ Detta kapitel gäller sådan verkställighet som avses i 16 kap. utsökningsbalken. Kapitellet gäller dock inte verkställighet av kvarstad.

Avhysning

2§ När ansökan har gjorts om avhysning från en bostad, skall Kronofogdemyndigheten underrätta socialnämnden i den kommun där bostaden finns. Nämnden skall också underrättas om tiden för avhysningsförrättningen.

Om det föreligger särskild anledning, tillämpas första stycket även beträffande avhysning från annat än bostad. *Förordning (2006:879)*

3§ Kronofogdemyndigheten skall genom att höra svaranden eller på annat sätt förbereda avhysningen så att onödig skada undviks och avhysningen kan verkställas så enkelt och billigt som möjligt.

4§ Svaranden skall underrättas om tiden för avhysningsförrättningen. Underrättelse behövs dock inte, om svaranden saknar känt hemvist och det inte har kunnat klarläggas var han uppehåller sig eller om särskilda skäl annars föreligger.

5§ Underrättelser enligt 16 kap. 8 § första stycket utsökningsbalken skall delges, om frågans beskaffenhet kräver det.

6§ I protokoll vid avhysning skall, utöver vad som föreskrivs i 3 kap. 11 §, anges

1. den dag då svaranden beredd tillfälle att yttra sig enligt 16 kap. 2 § utsökningsbalken,
2. i vad mån tredje man berörs av avhysningen och om han har underrättats om avhysningen,
3. vilka åtgärder som vidtas beträffande egendom som berörs av avhysningen.

7§ Svaranden skall skriftligen underrättas om verkställd avhysning, om han inte var närvarande vid förrättningen. Om skäl föreligger, skall också tredje man som berörs av avhysningen underrättas.

Underrättelser enligt första stycket skall delges, om det är ändamålsenligt.

Verkställighet i andra fall

8§ Underrättelser enligt 16 kap. 11 § utsökningsbalken skall delges, om målets beskaffenhet kräver det.

9§ Svaranden skall underrättas om tiden och platsen för förrättning för verkställighet, om det kan antas att målets handläggning därigenom främjas eller om det annars är lämpligt. Underrättelse behövs dock inte, om svaranden saknar känt hemvist och det inte har kunnat klarläggas var han uppehåller sig.

10§ Svaranden skall skriftligen underrättas när den sökta verkställigheten har ägt rum, om han inte var närvarande vid förrättningen. Underrättelsen skall delges, om frågans beskaffenhet kräver det.

Särskild föreskrift

11 § I protokoll vid en förrättning för återtagande av en vara enligt konsumentkreditlagen (2010:1846) eller lagen (1978:599) om avbetalningsköp mellan näringsidkare m.fl. ska, utöver vad som föreskrivs i 3 kap. 11 §, anges

1. den vara som förrättningen avser,
2. om varan har värderats av Kronofogdemyndigheten, det åsatta värdet,
3. de belopp som säljaren får tillgodoräkna sig enligt 40 § konsumentkreditlagen eller 9 § lagen om avbetalningsköp mellan näringsidkare m.fl. *Förordning (2010:1858)*

17 kap. Överklagande

1 § Kronofogdemyndighetens beslut överklagas hos den tingsrätt som anges i följande uppställning.

<i>Tingsrätt</i>	<i>Svaranden har sitt hemvist i</i>
Nacka tingsrätt	Stockholms län
Uppsala tingsrätt	Uppsala län
Eskilstuna tingsrätt	Södermanlands län
Linköpings tingsrätt	Östergötlands län
Jönköpings tingsrätt	Jönköpings län
Växjö tingsrätt	Kronobergs län
Kalmar tingsrätt	Kalmar län
Gotlands tingsrätt	Gotlands län
Blekinge tingsrätt	Blekinge län
Kristianstads tingsrätt	en kommun som vid utgången av år 1996 ingick i Kristianstads län
Malmö tingsrätt	en kommun som vid utgången av år 1996 ingick i Malmöhus län
Halmstads tingsrätt	Hallands län
Göteborgs tingsrätt	en kommun som vid utgången av år 1997 ingick i Göteborgs och Bohus län
Vänersborgs tingsrätt	en kommun som vid utgången av år 1997 ingick i Älvsborgs län
Skaraborgs tingsrätt	en kommun som vid utgången av år 1997 ingick i Skaraborgs län
Värmlands tingsrätt	Värmlands län
Örebro tingsrätt	Örebro län
Västmanlands tingsrätt	Västmanlands län
Falu tingsrätt	Dalarnas län
Gävle tingsrätt	Gävleborgs län
Ångermanlands tingsrätt	Västernorrlands län
Östersunds tingsrätt	Jämtlands län
Umeå tingsrätt	Västerbottens län
Luleå tingsrätt	Norrbottnens län

Indrivning
av fordran

Om svaranden inte har hemvist i Sverige överklagas Kronofogdemyndighetens beslut hos Nacka tingsrätt. *Förordning (2009:377)*

2 § Ett beslut av Kronofogdemyndigheten om att avvisa ett överklagande skall delges klaganden. *Förordning (2006:879)*

3 § När Kronofogdemyndigheten enligt 18 kap. 10 § utsökningsbalken sänder handlingarna i målet till tingsrätten, skall myndigheten bifoga ett eget yttrande, om det inte kan anses behövligt. *Förordning (2006:879)*

4 § Om Kronofogdemyndigheten, sedan ett beslut har överklagats, meddelar ytterligare beslut i målet innan överklagandet har prövats, skall myndigheten underrätta tingsrätten eller, om tingsrättens beslut har överklagats, högre rätt. *Förordning (2006:879)*

5 § När en domstol har meddelat ett slutligt beslut i ett överklagat utsökningsmål, skall en kopia av beslutet genast sändas till Kronofogdemyndigheten. *Förordning (2006:879)*

18 kap. Andra mål och ärenden än utsökningsmål

1 § I fråga om handräckning enligt konsumentkreditlagen (2010:1846) eller lagen (1978:599) om avbetalningsköp mellan näringsidkare m.fl. tillämpas 1 kap. 5 §, 2 kap. 2 och 8 §§, 3 kap. 3–5 §§, 16 kap. 8–11 §§ och 17 kap.

Underrättelser enligt 45 § konsumentkreditlagen och 12 § tredje stycket lagen om avbetalningsköp mellan näringsidkare m.fl. jämförda med 16 kap. 11 § utsökningsbalken ska lämnas enligt formulär som fastställs av Kronofogdemyndigheten. En sådan underrättelse får lämnas muntligen, om det är lämpligare. Den ska då ha samma innehåll som om den hade lämnats enligt formulär. *Förordning (2010:1858)*

2 § Beslut om betalningssäkring ska verkställas skyndsamt.

Beträffande verkställighet av sådana beslut tillämpas 1 kap. 3–5 §§, 3 och 4 kap., 6 kap. 1, 3, 4, 6 och 8 §§, 9 § första stycket, 10–12, 16–18, 22–24 och 27 §§, 12 kap. 8–10 §§, 13 kap. 1 §, 15 kap. 3 § andra stycket och 4–8 §§ och 17 kap. *Förordning (2009:950)*

3 § Närmare föreskrifter om bestämmande av hur stor del av lönefordran som enligt 4 § lagen (1970:215) om arbetsgivares kvittningsrätt skall vara skyddad mot kvittning får meddelas av Kronofogdemyndigheten. *Förordning (2006:879)*

4 § Beslut enligt 5 § andra stycket lagen (1970:215) om arbetsgivares kvittningsrätt skall meddelas enligt formulär som fastställs av Kronofogdemyndigheten.

I sådant fall skall anges vad den som vill överklaga beslutet skall iakttä.

Kronofogdemyndigheten skall underrätta utmätningssökanden om beslutet.

Förordning (2006:879)

5 § I framställningar enligt 7 § första stycket lagen (1970:215) om arbetsgivares kvittningsrätt skall arbetsgivaren lämna uppgift om arbetstagarens anställnings- och löneförhållanden.

Underrättelser och beslut enligt nämnda paragraf skall meddelas enligt formulär som fastställs av Kronofogdemyndigheten. I underrättelser skall arbetstagaren uppmanas att redogöra för sina inkomster och sin försörjningsbörda och för de omständigheter i övrigt som kan vara av betydelse i målet.

I beslut enligt nämnda paragraf skall anges att den som är missnöjd med beslutet kan begära ändring hos Kronofogdemyndigheten. Arbetstagaren skall underrättas om beslutet. *Förordning (2006:879)*

6 § I fråga om mål enligt lagen (1970:215) om arbetsgivares kvittningsrätt tillämpas i övrigt 1 kap. 5 §, 2 kap. 2, 3 och 8 §§, 4 kap. 4 och 5 §§ och 17 kap. *Förordning (2006:879)*

6 a § Ett beslut om en inträngsundersökning enligt lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk, patentlagen (1967:837), mönsterskyddslagen (1970:485), firmalagen (1974:156), lagen (1992:1685) om skydd för kretsmönster för halvledarprodukter, växtförädlarrättslagen (1997:306) eller varumärkeslagen (2010:1877) ska verkställas skyndsamt.

En ansökan om verkställighet får göras genom telefax. Vid verkställigheten tillämpas 1 kap. 5 §, 2 kap. 2, 3 och 8 §§ samt 3 och 4 kap.

I protokollet ska utöver vad som föreskrivs i 3 kap. 11 § anges vilka utrymmen som genomsöks och vilka eftersökta handlingar och föremål som påträffas. Handlingarna och föremålen ska beskrivas så ingående som det krävs för att inträngsundersökningens syfte ska kunna uppfyllas. Om handlingarna eller föremålen kopieras eller fotograferas, ska detta anges i protokollet. Detsamma gäller om en film- eller ljudupptagning görs.

Förordning (2011:598)

7 § Beträffande andra mål och ärenden hos Kronofogdemyndigheten gäller i tillämpliga delar 1 kap. 4 och 5 §§ och 2–4 och 17 kap. om inte annat följer av särskilda föreskrifter.

I sådana mål och ärenden får ansökan göras muntligen, om skriftlig form inte är föreskriven. En ansökningshandling skall vara egenhändigt undertecknad av sökanden eller hans ombud. *Förordning (2006:879)*

19 kap. Särskilda bestämmelser

1 § Finner Kronofogdemyndigheten i ett mål om utmätning eller om verkställighet av kvarstad för fordran eller betalningssäkring att gäldenären kan misstänkas för brott som avses i 11 kap. brottsbalken, bör myndigheten göra anmälan härom till polismyndigheten eller åklagarmyndigheten och ange grunden för misstanken. Detsamma gäller, om Kronofogdemyndigheten finner att en sådan gäldenär eller svaranden i annat utsökningsmål kan misstänkas för brott som avses i 17 kap. 13 § brottsbalken eller annat brott som rör verkställigheten och inte är av mindre betydelse. *Förordning (2006:879)*

2 § Kronofogdemyndigheten får meddela ytterligare föreskrifter för verkställigheten av utsökningsbalken och lagen (1981:775) om införande av utsökningsbalken såvitt avser förfarandet hos myndigheten. *Förordning (2006:879)*

Bilaga

E = Enkelt överlämnande enligt 4 kap. 4 § första stycket andra meningen utsökningsförordningen

D = Delgivning

<i>Handling som skall lämnas</i>	<i>Mottagare av handlingen</i>			<i>Anmärkning</i>
	<i>Sökanden</i>	<i>Gäldenären</i>	<i>Arbetsgivaren</i>	
1. Underrättelse enligt 7 kap. 7 § utsökningsbalken		E		
2. Beslut om utmätning av lön	E	E	D	
3. Underrättelse om ifrågasatt uppdelning av ett engångsbelopp enligt 7 kap. 8 a § utsökningsbalken samt beslut därom	E	E		
4. Underrättelse om ifrågasatt ändring enligt 7 kap. 9 § utsökningsbalken av sättet för lörens utbetalande		E	E	
5. Beslut enligt 7 kap. 9 § utsökningsbalken		E	D	
6. Underrättelse om ifrågasatt ändring eller hävande av beslut om utmätning av lön enligt 7 kap. 10 § utsökningsbalken		E		Endast om den ifrågasatta ändringen går gäldenären emot behöver denne underrättas.
7. Beslut om ändring eller hävande enligt 7 kap. 10 § utsökningsbalken	E	E	D	Ändras eller hävs beslut, som är föremål för prövning i högre instans, skall denna underrättas. Om ett beslut innebär att utmätningens beloppet sänks, räcker det med enkel underrättelse till arbetsgivaren.
8. Underrättelse om ifrågasatt jämkning av underhållsbidrag enligt 7 kap. 17 § utsökningsbalken och beslut därom	E			Med sökanden avses den bidragsberättigade vars underhåll kan bli nedsatt. Beslutet jämkning skall även gäldenären underrättas om beslutet.
9. Underrättelse om ifrågasatt föreläggande för arbetsgivaren enligt 7 kap. 22 § utsökningsbalken		E	E	

Handling som skall lämnas	Mottagare av handlingen			Anmärkning
	Sökanden	Gäldenären	Arbetsgivaren	
10. Beslut enligt 7 kap. 22 § utskökningsbalken	E	E	D	
11. Underrättelse om ifrågasatt medgivande för gäldenären enligt 4 kap. 29 § första stycket utskökningsbalken	E			
12. Beslut enligt 4 kap. 29 § första stycket utskökningsbalken	E	E		
13. Beslut enligt 7 kap. 7 § utskökningsförrordningen	E	E		Sökanden i varje mål som berörs av beslutet skall underrättas.
14. Underrättelse om anstånd med utmätning av lön enligt 7 kap. 11 § utskökningsbalken	E	E	E	

Förordning (2006:879)

Lag (2006:516) om förbud mot utmätning av viss ersättning till vittnen och andra hotade personer

1 § Anspråk på ersättning, som utgör en del av säkerhetsarbete enligt 2 a § polislagen (1984:387) och som kan betalas ut till vittnen och andra hotade personer, får inte utmätas för den ersättningsberättigades skulder. I fråga om förbud mot utmätning sedan ersättning har betalats ut tillämpas 5 kap. 7 § andra stycket utskökningsbalken.

Propositioner

SFS 2006:516

Prop. 2005/06:138

Indrivning
av fordran

Lag (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

(senast ändrad genom SFS 2011:1540)

Inledande bestämmelser	560
Gäldenärsutredning	560
Uppskov	561
Säkerhet	561
Avbrytande av indrivning	562
Avräkningsordning i vissa fall	562
Överklagande	562
Propositioner	562

Inledande bestämmelser

1 § Denna lag gäller vid handläggning hos Kronofogdemyndigheten av allmänna mål om verkställighet enligt utsökningsbalken.

Handläggning av mål som avses i första stycket kallas i denna lag indrivning.

Lag (2006:715)

1 a § I lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter finns bestämmelser om Skatteverkets uppgifter som borgenärsföreträdare beträffande statliga fordringar m.m. *Lag (2007:327)*

2 § Under indrivningen gäller bestämmelserna i 7 kap. 14 § utsökningsbalken om företrädesrätt vid utmätning av lön för böter och viten samt för fordringar som påförts enligt bestämmelserna i

1. lagen (1972:435) om överlastavgift,
2. lagen (1976:206) om felparkeringsavgift,
3. vägtrafikskattelagen (2006:227),
4. lagen (2006:228) med särskilda bestämmelser om fordonsskatt,
5. lagen (1994:419) om brottsofferfond,
6. skatteförfarandelagen (2011:1244),
7. lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon,
8. 19 kap. socialförsäkringsbalken, eller
9. lagen (2004:629) om trängselskatt. *Lag (2011:1355)*

3 § Bestämmelserna i 7 § andra stycket och 18 § skall, om inte regeringen föreskriver något annat, tillämpas endast i fråga om en fordran som tillkommer staten och inte grundas på studiestödslagen (1973:349) eller studiestödslagen (1999:1395).

Lag (2007:327)

4 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om att indrivning i vissa fall skall ske med förtur.

5 § har upphävts genom lag (2007:327).

Gäldenärsutredning

6 § Kronofogdemyndigheten skall, utöver vad som följer av 4 kap. 9 § utsökningsbalken, göra den utredning om gäldenärens ekonomiska förhållanden som behövs för att bedöma en fråga om uppskov m.m. enligt 7–13 och 18 §§ (gäldenärsutredning).

Lag (2007:278)

Uppskov

7 § Kronofogdemyndigheten får bevilja uppskov med betalningen

1. om det kan antas vara till fördel för det allmänna,
2. om det är påkallat med hänsyn till gäldenärens personliga förhållanden, eller
3. i avvaktan på att fråga om anstånd med betalningen prövats av behörig myndighet.

Uppskov enligt första stycket får beviljas endast om Skatteverket, efter utredning enligt 3 § lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter, inte har något att invända mot det eller om verkets inställning uppenbarligen saknar betydelse.

Uppskov med betalningen får förenas med villkoret att gäldenären betalar sin skuld i poster vid olika tidpunkter (avbetalning). *Lag (2007:327)*

7 a § Bestämmelser om uppskov med eller stoppande av verkställigheten, säkerhetsåtgärder och fortsatt indrivning av en annan medlemsstats fordran vid sådant bistånd som avses i rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder finns i 16 § lagen (2011:1537) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen. *Lag (2011:1540)*

8 § Uppskov får inte beviljas för längre tid än vad som behövs för att gäldenären skall kunna betala sin skuld.

Endast om det finns synnerliga skäl får uppskov som inte förenas med villkor om avbetalning beviljas för längre tid än ett år.

9 § Om ett belopp som avses i 1 § lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter skall återbetalas eller annars betalas ut till gäldenären, får beloppet tas i anspråk för betalning av gäldenärens skuld trots att uppskov har beviljats.

Uppskov får återkallas om gäldenären underlåter att betala skatter och avgifter allteftersom de förfaller, inte följer den uppgjorda avbetalningsplanen eller om det i annat fall finns särskild anledning till återkallelse.

Säkerhet

10 § När uppskov beviljas får kronofogdemyndigheten ta emot säkerhet som gäldenären eller, där gäldenären kan antas medge det, någon annan erbjuder sig att ställa.

11 § Säkerhet får bestå av pant, borgen eller företagshypotek.

Borgen ska ställas såsom för egen skuld. Om borgen ställs av två eller flera personer gemensamt ska den vara solidarisk. *Lag (2008:996)*

12 § Kronofogdemyndigheten skall vid mottagandet av säkerhet besluta under vilka förutsättningar säkerheten får tas i anspråk. Beslutet får ändras när det finns anledning till det.

13 § Sedan Kronofogdemyndigheten beslutat att ta säkerhet i anspråk gäller, om säkerheten utgörs av

1. *pant*: att den får tillgodogöras i den ordning som gäller för utmätt egendom,
2. *borgen*: att den genast får utsökas och att bestämmelserna om indrivning i denna lag då gäller samt att utmätning av lön med företrädesrätt enligt 2 § får äga rum om det är medgivet för den fordran som säkerheten avser,
3. *företagshypotek*: att utmätning genast får ske i den egendom som omfattas av företagshypoteket, även när detta gäller i annan näringsverksamhet än gäldenärens.

Lag (2011:1540)

14–16 §§ har upphävts genom lag (2007:327).

17 § har upphävts genom lag (2006:715).

Indrivning
av fordran

Avbrytande av indrivning

18 § Kronofogdemyndigheten får avbryta indrivningen tills vidare om ytterligare indrivningsåtgärder framstår som utsiktslösa eller inte är försvarliga med hänsyn till kostnaderna och indrivning inte heller krävs från allmän synpunkt. Kronofogdemyndigheten får även avbryta indrivningen om Skatteverket överväger att vidta eller har vidtagit åtgärd enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter.

Har indrivningen avbrutits enligt första stycket första meningen skall den återupptas, om det visar sig att betalning kan fås utan större kostnader än vad som är skäligt. Har indrivningen avbrutits enligt första stycket andra meningen får den återupptas, om det finns skäl för det.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om tillämpningen av denna paragraf. *Lag (2007:327)*

Avräkningsordning i vissa fall

19 § Om mer än en skattefordran enligt skatteförarandelagen (2011:1244) ska drivas in hos samma gäldenär, ska belopp som kan användas för betalning av någon av skattefordringarna i första hand räknas av från den fordran vars preskriptionstid går ut först.

Om det finns särskilda skäl, får Kronofogdemyndigheten tillgodoräkna beloppet på annat sätt. *Lag (2011:1355)*

Överklagande

20 § Kronofogdemyndighetens beslut att ta säkerhet i anspråk enligt 13 § får överklagas. Vid överklagande skall bestämmelserna om överklagande i 18 kap. utsköningsbalken tillämpas.

I övrigt får beslut enligt denna lag inte överklagas. *Lag (2007:327)*

Propositioner

<i>SFS 1993:891</i>	<i>SFS 1994:222</i>	<i>SFS 1994:423</i>	<i>SFS 1995:312</i>
Prop. 1992/93:198	Prop. 1993/94:99	Prop. 1993/94:143	Prop. 1994/95:49
<i>SFS 1996:133</i>	<i>SFS 1996:778</i>	<i>SFS 1996:1346</i>	<i>SFS 1997:500</i>
Prop. saknas	Prop. 1995/96:5	Prop. 1995/96:227	Prop. 1996/97:100
<i>SFS 1997:501</i>	<i>SFS 1997:1139</i>	<i>SFS 1998:1682</i>	<i>SFS 1999:1404</i>
Prop. 1996/97:100	Prop. 1997/98:12	Prop. 1998/99:18	Prop. 1999/2000:10
<i>SFS 2002:417</i>	<i>SFS 2003:545</i>	<i>SFS 2003:706</i>	<i>SFS 2004:492</i>
Prop. 2001/02:127	Prop. 2002/03:49	Prop. 2002/03:99	Prop. 2003/04:96
<i>SFS 2004:632</i>	<i>SFS 2006:232</i>	<i>SFS 2006:552</i>	<i>SFS 2006:715</i>
Prop. 2003/04:145	Prop. 2005/06:65	Prop. 2005/06:124	Prop. 2005/06:200
<i>SFS 2007:164</i>	<i>SFS 2007:278</i>	<i>SFS 2007:327</i>	<i>SFS 2007:332</i>
Prop. 2006/07:40	Prop. 2006/07:34	Prop. 2006/07:99	Prop. 2006/07:99
<i>SFS 2008:996</i>	<i>SFS 2010:1257</i>	<i>SFS 2011:1355</i>	<i>SFS 2011:1540</i>
Prop. 2007/08:161	Prop. 2009/10:222	Prop. 2010/11:166	Prop. 2011/12:15

Indrivningsförordning (1993:1229)

(senast ändrad genom SFS 2011:1447)

Inledande bestämmelser	563
Betalningsuppmaning	563
Begäran om indrivning m.m.	563
Registrering av mål m.m.	564
Uppskov m.m.	564
Utlandsindrivning	564
Avbrytande av indrivning m.m.	565
Bokföring	565
Redovisning av influtna medel m.m.	565
Övriga bestämmelser	565

Inledande bestämmelser

1 § Denna förordning gäller vid indrivning enligt lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

2 § Begrepp som används i denna förordning har samma innebörd som i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

2 a § Beslut i en fråga enligt lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. får sättas upp i form av ett elektroniskt dokument.

Med ett elektroniskt dokument avses en upptagning vars innehåll och utställare kan verifieras genom ett visst tekniskt förfarande. *Förordning (1995:488)*

Betalningsuppmaning

3 § Innan ansökan om indrivning görs skall sökanden, om det kan ske utan väsentlig olägenhet och inte särskilda skäl talar emot det, uppmana gäldenären att betala fordringen.

Uppmaningen skall innehålla uppgift om

1. fordringens belopp,
2. dröjsmålsavgift eller annan avgift som skall betalas med anledning av dröjsmålet,
3. den dag då betalning senast skall ske för att inte ansökan om indrivning skall göras.

Uppmaningen skall också innehålla uppgift om att indrivningen är förenad med ytterligare kostnader för gäldenären.

Begäran om indrivning m.m.

4 § Bestämmelser om begäran om indrivning av fordringar på skatt eller avgift enligt skatteförfarandelagen (2011:1244) finns i 70 kap. 1 och 2 §§ den lagen.

Indrivning av fordran på felparkeringsavgift ska begäras senast fem månader efter det att fordringen skulle ha betalats.

Indrivning av fordringar som avser betalningsskyldighet för underhållsstöd enligt 19 kap. socialförsäkringsbalken ska, om inte särskilda skäl talar emot det, begäras senast fem månader efter det att den äldsta fordringen skulle ha betalats.

För andra fordringar ska indrivning begäras senast två månader efter det att fordringen skulle ha betalats.

Indrivning enligt andra–fjärde styckena ska begäras under förutsättning att inte ett ärende om ackord, nedsättning av fordran eller skuldsanering enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter eller andra särskilda skäl talar emot det.

Indrivning ska begäras skyndsamt om ett dröjsmål skulle äventyra indrivningen.

Förordning (2011:1447)

5 § Indrivning skall begäras genom ansökan hos Kronofogdemyndigheten.

Förordning (2006:773)

Indrivning
av fordran

6 § En ansökan om indrivning skall, om inte Kronofogdemyndigheten föreskrivit något annat, innehålla uppgift om

1. sökandens namn och personnummer eller organisationsnummer samt postadress,
2. gäldenärens namn och personnummer eller organisationsnummer, hemvist samt postadress,
3. när fordringen uppkom, vad fordringen avser och fordringens belopp samt andra uppgifter som behövs för indrivningen,
4. det antal poster och det sammanlagda belopp som ansökan avser.

Kronofogdemyndigheten får efter samråd med sökanden besluta att sådana uppgifter som avses i första stycket får lämnas på medium för automatisk databehandling.

Till en ansökan om indrivning skall, utom när den lämnas på medium för automatisk databehandling, bifogas en exekutionstitel eller någon annan handling som kan ligga till grund för indrivningen. *Förordning (2006:773)*

7 § Har sökanden uppgifter om gäldenärens ekonomiska förhållanden som kan antas vara av betydelse för indrivningen, skall Kronofogdemyndigheten underrättas om detta när ansökan om indrivning görs eller så snart som möjligt därefter. *Förordning (2006:773)*

8 § Har gäldenärens betalningsskyldighet fallit bort eller satts ned, skall sökanden skyndsamt underrätta Kronofogdemyndigheten om detta. Detsamma gäller om gäldenären har beviljats anstånd med betalningen eller om det kommit fram att indrivning inte borde ha begärts. *Förordning (2006:773)*

9 § Om sökanden får betalt för en fordran som överlämnats för indrivning, skall han skyndsamt underrätta Kronofogdemyndigheten om detta. *Förordning (2006:773)*

Registrering av mål m.m.

10 § Kronofogdemyndigheten skall föra dagbok över ansökningar om indrivning. Dagbok får föras med hjälp av automatisk databehandling. Dagboken skall innehålla uppgift om sökanden samt om det medelsslag, det antal poster och det sammanlagda belopp som ansökan avser. *Förordning (2006:773)*

11 § Ansökningar om indrivning skall granskas av Kronofogdemyndigheten.

Om en ansökan inte innehåller de uppgifter som anges i 6 § första stycket eller om en upptagning som avses i 6 § andra stycket är bristfällig, skall Kronofogdemyndigheten uppmana sökanden att avhjälpa bristen. Om sökanden inte gör det, skall ansökan avvisas. *Förordning (2006:773)*

12 § Kronofogdemyndigheten skall registrera en ansökan om indrivning i utsoknings- och indrivningsdatabasen. *Förordning (2006:773)*

Uppskov m.m.

13 § Om Kronofogdemyndigheten överväger att medge uppskov enligt 7 § lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. ska myndigheten informera Skatteverket, om det inte är uppenbart obehövt. I 26 § finns bestämmelser om vilka uppgifter Kronofogdemyndigheten ska lämna till Skatteverket. *Förordning (2007:796)*

Utlandsindrivning

14 § Vid indrivningen av vissa fordringar från en gäldenär som vistas utomlands eller annars kan antas ha egendom i utlandet får Kronofogdemyndigheten begära biträde av en svensk beskickning eller ett svenskt lönat konsulat, om fordringen inte utan väsentliga svårigheter kan drivas in i Sverige. Detta gäller

1. fordringar som tillkommer staten och inte grundas på studiestödslagen (1973:349) eller studiestödslagen (1999:1395), och
2. fordringar som anges i 15 §.

Om fordringen kan drivas in av en myndighet i den främmande staten, ska Kronofogdemyndigheten begära det, om inte indrivningen avbryts tills vidare med stöd av 18 § lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. *Förordning (2007:796)*

Avbrytande av indrivning m.m.

15§ Bestämmelserna om avbrytande av indrivning i 18 § lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. ska tillämpas även på

1. felparkeringsavgift enligt lagen (1976:206) om felparkeringsavgift,
2. fordran enligt förordningen (1980:400) om ersättning vid vissa viltskador m.m.,
3. byggsanktionsavgifter enligt 11 kap. plan- och bygglagen (2010:900),
4. fordran enligt 48 § andra stycket jaktlagen (1987:259),
5. böter som tillkommer jaktvårdsfonden och viltskadefonden,
6. avgifter enligt lagen (1989:41) om finansiering av radio och TV i allmänhetens tjänst,
7. avgift enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond. *Förordning (2011:366)*

16§ Om Kronofogdemyndigheten har avbrutit indrivningen enligt 18 § första stycket andra meningen lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. och verkställighet ska äga rum i ett enskilt mål, ska myndigheten bedöma om indrivningen ska återupptas enligt 18 § andra stycket andra meningen samma lag. Om det behövs ska Kronofogdemyndigheten samråda i frågan med Skatteverket. *Förordning (2007:796)*

Bokföring

17 § har upphävts genom förordning (2007:796).

18§ Kronofogdemyndigheten skall skyndsamt registrera uppgifter om influtna medel i utsöknings- och indrivningsdatabasen. Detsamma gäller sådana uppgifter som har lämnats till Kronofogdemyndigheten enligt 8 eller 9 §. *Förordning (2006:773)*

19 § har upphävts genom förordning (1997:1083).

Redovisning av influtna medel m.m.

20§ Kronofogdemyndigheten beslutar efter samråd med sökanden hur influtna medel ska betalas ut till sökanden om inte medlen ska föras direkt till statsbudgeten.

Förordning (2007:796)

21§ Kronofogdemyndigheten beslutar om annan redovisning till sökanden än utbetalning av influtna medel efter samråd med sökanden. *Förordning (2006:773)*

22–23 §§ har upphävts genom förordning (1997:1083).

Övriga bestämmelser

24§ Kronofogdemyndigheten skall i utsöknings- och indrivningsdatabasen registrera sådana uppgifter som avses i 2 kap. 5 § lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet och som behövs i verksamheten.

Förordning (2006:773)

25§ Om en fordran på grund av beslut om utmätning av lön eller av annan anledning har betalats av någon annan än gäldenären och om gäldenären inte har fått uppgift om vilken fordran som har betalats, skall Kronofogdemyndigheten på begäran av gäldenären lämna sådan uppgift. *Förordning (2006:773)*

26§ Kronofogdemyndigheten ska lämna Skatteverket de uppgifter som myndigheten har om gäldenärens ekonomiska förhållanden i den utsträckning som informationen bedöms vara av betydelse för verkets handläggning enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenårsuppgifter. I övrigt ska Kronofogdemyndigheten på begäran lämna sökanden de uppgifter som myndigheten har om gäldenärens ekonomiska förhållanden om det behövs för att sökanden ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt lag eller förordning.

Kronofogdemyndigheten får meddela föreskrifter om informationsutbyte och annan samverkan mellan myndigheten och sökanden samt om avbrytande av indrivning. Kronofogdemyndigheten får också meddela de ytterligare föreskrifter som behövs för verkställigheten av lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. och denna förordning. *Förordning (2007:796)*

Indrivning
av fordran

UTDRAG

Skatteförfarandelag (2011:1244)***Avdelning XVI Verkställighet*****70 kap. Indrivning***Begäran om indrivning*

1 § Om ett skattebelopp eller avgiftsbelopp inte har betalats i rätt tid, ska fordran lämnas till Kronofogdemyndigheten för indrivning, om

1. det obetalda beloppet uppgår till
 - a) minst 10.000 kronor för en betalningsskyldig som ska lämna skattedeklaration eller är godkänd för F-skatt,
 - b) minst 2.000 kronor för andra betalningsskyldiga, och
2. den betalningsskyldige har uppmanats att betala beloppet.

En fordran på en betalningsskyldig som avses i första stycket 1 a ska också lämnas för indrivning, om ett belopp på minst 2.000 kronor har varit obetalt under en längre tid trots att den betalningsskyldige har uppmanats att betala beloppet.

2 § Om det finns särskilda skäl får Skatteverket

1. avstå från att lämna en fordran för indrivning, och
2. lämna en fordran för indrivning även om förutsättningarna enligt 1 § inte är uppfyllda.

3 § Vid indrivning får verkställighet enligt utskökningsbalken ske.

Ränta

4 § Om en fordran på skatt eller avgift har lämnats för indrivning, ska Kronofogdemyndigheten beräkna räntan enligt 65 kap. 13 § andra stycket för tiden efter överlämnandet och driva in den.

Återtagande av en fordran från indrivning

5 § Skatteverket ska återta en fordran på skatt eller avgift från indrivning om

1. anstånd beviljas med betalningen, eller
2. fordran sätts ned eller undanröjs.

När underskott som inte lämnas för indrivning ska falla bort

6 § Ett underskott på ett skattekonto som, utan hänsyn till kostnadsränta, understiger 2.000 kronor ska falla bort om underskottet har varit obetalt i minst fem år och inga andra belopp än kostnadsränta har registrerats på kontot under samma tid.

Om ett underskott ska falla bort, gäller det även kostnadsräntan.

71 kap. Övriga bestämmelser om verkställighet*När säkerhet tas i anspråk*

1 § Om Kronofogdemyndigheten beslutar att ställd säkerhet ska tas i anspråk enligt 46 kap. 18 § eller 69 kap. 17 §, ska 13 § lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. tillämpas.

Detsamma gäller om Skatteverket beslutar att ställd säkerhet enligt 58 kap. 1 § eller 63 kap. 8 § ska tas i anspråk. Det som sägs om Kronofogdemyndigheten i 13 § lagen om indrivning av statliga fordringar m.m. gäller då i stället Skatteverket.

Förbud mot överlåtelse

2 § En fordran på skatt eller avgift som ska betalas tillbaka eller ersättning för kostnader för ställande av säkerhet får inte överlåtas innan beloppet kan betalas ut.

En fordran på skatt som ska föras över till en annan stat enligt 64 kap. 7 eller 8 § får inte överlåtas.

3 § En fordran som avses i 2 § första stycket får utmätas trots att den inte får överlåtas.

Om fordran avser skatt eller avgift som ska betalas tillbaka enligt 64 kap. 2 § första stycket 2 a, får utmätning dock göras först efter det att Kronofogdemyndigheten har fått tillfälle att ta fordran i anspråk enligt lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter.

Bestämmelserna i 5 kap. 1–3 §§ utsökningsbalken tillämpas inte vid utmätning av en fordran på skatter eller avgifter som ska betalas tillbaka.

Förbud mot kvittning

4 § Skatteverket får inte fullgöra skyldigheten att betala ut beviljad ersättning för kostnader för ombud, biträde eller utredning genom att kvitta fordran på ersättning mot den enskildes sammanlagda skatteskuld.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

2011:1244

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012. Lagen tillämpas första gången enligt följande uppställning: [...]

11. Bestämmelserna om skattekonton i 61 kap. 3 och 7 §§, om betalning av skatter och avgifter i 62 kap. 10–16 §§, om anstånd med betalning av skatter och avgifter i 63 kap., om återbetalning av skatter och avgifter i 64 kap. och om återtagande av fordran från indrivning i 70 kap. 5 § ska tillämpas från och med ikraftträdandet.

Lag (2011:1537) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen

(senast ändrad genom SFS 2013:1066)

Inledande bestämmelser	568
Tillämpningsområde	568
Definitioner	569
Behörig myndighet	569
Utbyte av upplysningar m.m.	569
Delgivning av handlingar	570
Indrivning och säkerhetsåtgärder	570
Preskription	571
Användning och vidarebefordran av upplysningar	571
Förbud mot överklagande m.m.	572
Ytterligare föreskrifter	572
Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	572
Propositioner	572

Inledande bestämmelser

1 § Denna lag gäller för sådant bistånd mellan Sverige och en annan medlemsstat i Europeiska unionen med indrivning av skatt som avses i rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder (*rådets direktiv 2010/24/EU*).

2 § Bistånd enligt denna lag får begäras hos en myndighet i en annan medlemsstat och ska lämnas en sådan myndighet i form av

- utbyte av upplysningar för indrivningsändamål,
- delgivning av handlingar, samt
- indrivning och verkställighet av säkerhetsåtgärder.

Tillämpningsområde

3 § Bistånd enligt denna lag får begäras och ska lämnas i fråga om fordringar som avser

1. alla skatter och motsvarande pålagor som tas ut av en medlemsstat eller på en medlemsstats vägnar eller av dess territoriella eller administrativa enheter, däribland de lokala myndigheterna, eller på deras vägnar, eller på unionens vägnar,
2. återbetalning, intervention och andra åtgärder som ingår i systemet för hel- eller delfinansiering från Europeiska garantifonden för jordbruket och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling, däribland de belopp som ska tas ut i samband med dessa åtgärder, och
3. pålagor inom ramen för den gemensamma organisationen av marknaden för socker.

Lagen gäller också för

1. administrativa påföljder, böter, avgifter och tilläggsavgifter som avser fordringar för vilka ömsesidigt bistånd kan begäras enligt första stycket och som
 - a) tagits ut av de myndigheter som är behöriga att ta ut de berörda skatterna eller pålagorna eller genomföra administrativa utredningar som rör dem, eller
 - b) bekräftats av administrativa eller rättsliga organ på begäran av dessa myndigheter,
2. avgifter för intyg och liknande handlingar som utfärdas i samband med administrativa förfaranden som avser skatter eller motsvarande pålagor, och
3. räntor och kostnader som avser de fordringar för vilka ömsesidigt bistånd kan begäras enligt första stycket eller enligt 1 eller 2.

4 § Denna lag gäller inte i fråga om fordringar som avser

1. obligatoriska socialavgifter som ska betalas till en medlemsstat eller en medlemsstats territoriella enheter, eller till offentligrättsliga socialförsäkringsinstitutioner,
2. avgifter som inte avses i 3 § andra stycket,
3. ersättningar som ska betalas enligt avtal, t.ex. vederlag för allmännyttiga tjänster, eller
4. straffrättsliga påföljder som utdöms på grundval av allmänt åtal eller andra straffrättsliga påföljder som inte omfattas av 3 § andra stycket 1.

Definitioner**5 §** I denna lag avses med:

- *sökande myndighet*: ett centralt kontaktkontor, ett kontaktkontor eller ett kontaktorgan i en medlemsstat som begär bistånd som avser en fordran enligt 3 §,
- *anmodad myndighet*: ett centralt kontaktkontor, ett kontaktkontor eller ett kontaktorgan i en medlemsstat som tar emot en begäran om bistånd,
- *person*:
 - en fysisk person,
 - en juridisk person,
 - en sammanslutning av personer som enligt lagstiftningen i en medlemsstat har befogenhet att utföra rättshandlingar men som inte har en juridisk persons rättsställning, eller
 - varje annan juridisk konstruktion, oavsett om den har status som juridisk person eller inte, som äger eller förvaltar tillgångar, inklusive inkomster som härrör därifrån, på vilka det tas ut en skatt som omfattas av denna lag.

Behörig myndighet

6 § Kronofogdemyndigheten är behörig myndighet vid bistånd enligt denna lag.

Utbyte av upplysningar m.m.

7 § Kronofogdemyndigheten ska på begäran av den sökande myndigheten tillhandahålla alla upplysningar som kan antas vara relevanta för den sökande myndigheten vid indrivningen av dess fordringar. Kronofogdemyndigheten ska göra den utredning som behövs för att inhämta upplysningarna.

Kronofogdemyndigheten är inte skyldig att tillhandahålla upplysningar som

1. den inte skulle kunna inhämta för att driva in liknande svenska fordringar,
2. skulle avslöja affärs- och industrihemligheter eller yrkeshemligheter, eller
3. om de yppas, skulle kunna vara till skada för säkerheten eller strida mot allmän ordning i Sverige.

Andra stycket medför inte en rätt för Kronofogdemyndigheten att vägra att lämna upplysningar uteslutande därför att upplysningarna innehas av en bank, annan finansiell institution, ombud, representant eller förvaltare, eller på grund av att upplysningarna rör ägarintressen i en person.

8 § Kronofogdemyndigheten får utan föregående begäran underrätta den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat om en förestående återbetalning i Sverige av annan skatt än mervärdesskatt till en person som är etablerad eller har hemvist i den andra medlemsstaten.

9 § Efter överenskommelse mellan Kronofogdemyndigheten och den sökande myndigheten får personer som bemyndigats av den sökande myndigheten, i enlighet med de villkor som Kronofogdemyndigheten bestämmer,

1. närvara på Kronofogdemyndighetens kontor och vid de utredningar i målet om indrivning av den andra medlemsstatens fordran som Kronofogdemyndigheten utför, eller
2. bistå de svenska tjänstemännen under domstolsförfaranden här i landet.

Indrivning
av fordran

Delgivning av handlingar

10 § Delgivning på begäran av en annan medlemsstat sker enligt delgivningslagen (2010:1932).

11 § Kronofogdemyndigheten får delge en person i en annan medlemsstat i enlighet med 16–18 §§ delgivningslagen (2010:1932).

Kronofogdemyndigheten får begära bistånd med delgivning i en annan medlemsstat om det inte är möjligt eller medför orimliga svårigheter att delge personen i Sverige.

Indrivning och säkerhetsåtgärder

12 § Kronofogdemyndigheten får inte begära bistånd med indrivning i en annan medlemsstat vid en tidpunkt när fordran är föremål för om- eller överprövning, såvida inte fordran är verkställbar här trots detta, och detsamma gäller enligt den andra medlemsstatens lagstiftning. Bistånd får inte heller begäras om det sammanlagda beloppet av fordringar som omfattas av denna lag mot en gäldenär understiger 1.500 euro, såvida det inte kan antas att biståndet kan lämnas genom avräkning mot en fordran på återbetalning av skatt eller avgift, eller annars med liten arbetsinsats av den anmodade myndigheten.

Innan bistånd med indrivning begärs ska Kronofogdemyndigheten vidta de åtgärder för att driva in fordran i Sverige som är lämpliga, utom om

1. det är uppenbart att det inte finns några tillgångar här som kan tas i anspråk för indrivning eller att denna inte kommer att leda till full betalning, och Kronofogdemyndigheten har upplysningar som visar att den berörda personen har tillgångar i den andra medlemsstaten, eller
2. indrivning av fordran i Sverige skulle medföra orimliga svårigheter.

Motsvarande villkor gäller i fråga om skyldigheten att lämna bistånd med indrivning i Sverige av en annan medlemsstats fordran. *Lag (2013:1066)*

13 § Kronofogdemyndigheten får besluta att inte lämna bistånd enligt denna lag om begäran avser en fordran som är äldre än fem år, räknat från förfallodagen i den sökande medlemsstaten eller, vid om- eller överprövning, från det att fordran har fastställts slutligt. Om uppskov har medgetts med betalningen räknas femårsfristen från den dag då uppskovet löper ut.

Trots första stycket får Kronofogdemyndigheten besluta att inte lämna bistånd i fråga om en fordran som är äldre än tio år, räknat från förfallodagen i den sökande medlemsstaten.

14 § Bestämmelser om indrivning i Sverige av skatter och avgifter m.m. finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. och lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter. Verkställighet enligt utsökningsbalken får äga rum på grund av det enhetliga dokument som avses i artikel 12 i rådets direktiv 2010/24/EU.

15 § Kronofogdemyndigheten ska ta ut ersättning för kostnader i målet i enlighet med vad som gäller vid indrivning av en svensk fordran av motsvarande slag.

Kronofogdemyndigheten ska ta ut ränta på den andra medlemsstatens fordran från den dag då begäran om indrivning tas emot till och med den dag då betalning sker, i enlighet med vad som gäller i fråga om en svensk fordran av motsvarande slag.

I den utsträckning som den andra medlemsstatens fordran och ränta har flutit in, ska beloppet överföras till den medlemsstaten.

16 § Om Kronofogdemyndigheten får kännedom om att en annan medlemsstats fordran som drivs in i Sverige, eller det beslut som medger verkställighet i den medlemsstaten, är föremål för om- eller överprövning i den andra medlemsstaten, ska verkställigheten av den tvistiga delen av fordran skjutas upp i avvaktan på beslut av den behöriga instansen. Detta gäller dock bara om inte något annat följer av andra stycket.

På motiverad begäran av den sökande myndigheten ska Kronofogdemyndigheten fortsätta indrivningen av den del av fordran som är föremål för om- eller överprövning, om det skulle ha varit möjligt vid indrivning i den andra medlemsstaten.

Verkställigheten ska också skjutas upp om det pågår ett förfarande för ömsesidig överenskommelse i ärendet mellan de berörda medlemsstaterna, såvida det inte finns påtaglig risk att fordran inte blir betald.

Om verkställigheten skjuts upp och den sökande myndigheten begär det, eller Kronofogdemyndigheten annars bedömer det som nödvändigt, får Kronofogdemyndigheten begära att Skatteverket ska väcka talan om betalningssäkring enligt 46 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) för att säkerställa indrivningen.

17 § Om Kronofogdemyndigheten begär att indrivningen i en annan medlemsstat av den del av en svensk fordran som är föremål för om- eller överprövning ska fortsätta, och fordran därefter faller bort eller sätts ned, ansvarar myndigheten för återbetalning av belopp som har överförts till Sverige och eventuell ersättning som ska betalas enligt de bestämmelser som gäller i den andra medlemsstaten.

Preskription

18 § Vid indrivning i Sverige av en annan medlemsstats fordran gäller i fråga om preskription lagstiftningen i den andra medlemsstaten.

Vid indrivning av en svensk fordran i en annan medlemsstat ska alla åtgärder som vidtas av den anmodade myndigheten eller på dess vägnar för att driva in fordran, och som leder till att preskriptionstiden skjuts upp eller förlängs enligt lagstiftningen i den andra medlemsstaten, ha samma verkan i fråga om den svenska fordran.

Om det inte är möjligt att skjuta upp eller förlänga preskriptionstiden enligt lagstiftningen i den andra medlemsstaten, ska alla åtgärder som vidtas av den anmodade myndigheten eller på dess vägnar för att driva in fordran, med avseende på preskriptionsfrågan anses ha vidtagits i Sverige, om de skulle ha lett till att preskriptionstiden sköts upp eller förlängdes om de hade vidtagits här.

Trots andra och tredje styckena får en svensk myndighet i fråga om en svensk fordran som drivs in i en annan medlemsstat vidta åtgärder här som medför att preskriptionstiden skjuts upp eller förlängs enligt svensk lag.

Användning och vidarebefordran av upplysningar

19 § Upplysningar som Kronofogdemyndigheten tar emot från en myndighet i en annan medlemsstat får användas för att vidta verkställighets- eller säkerhetsåtgärder som avser fordringar som omfattas av denna lag. De får också användas för fastställelse och verkställighet av obligatoriska socialavgifter.

Upplysningarna får inte användas för andra ändamål än de som anges i första stycket utan att den myndighet som tillhandahåller upplysningarna tillåtit det. Om upplysningarna ursprungligen härrör från en myndighet i en tredje medlemsstat, ska sådant tillstånd lämnas av den sistnämnda myndigheten. Tillstånd krävs dock inte för att upplysningarna ska få åberopas eller användas som bevisning.

En svensk myndighet ska följa de villkor som gäller för användningen av upplysningarna enligt denna paragraf, oavsett vad som annars är föreskrivet i lag eller annan författning.

20 § Kronofogdemyndigheten ska tillåta att upplysningar som den tillhandahåller en myndighet i en annan medlemsstat får användas i den andra medlemsstaten för andra ändamål än sådana som avses i 19 § första stycket, om de får användas för liknande ändamål i Sverige.

Om Kronofogdemyndigheten anser att upplysningar som den har tagit emot från en myndighet i en annan medlemsstat sannolikt kan vara till nytta för en tredje medlemsstat för de ändamål som avses i 19 § första stycket, får den vidarebefordra dessa upplysningar till den medlemsstaten, under de villkor som i övrigt gäller enligt denna lag. Myndigheten ska underrätta den medlemsstat från vilken upplysningarna härrör om sin avsikt att vidarebefordra uppgifterna till en tredje medlemsstat. Den medlemsstat från vilken upplysningarna härrör kan motsätta sig ett sådant utbyte av uppgifter inom tio arbetsdagar från den dag då den tog emot underrättelsen.

Indrivning
av fordran

Förbud mot överklagande m.m.

21 § Beslut enligt denna lag får inte överklagas.

Det enhetliga dokument som avses i artikel 12 i rådets direktiv 2010/24/EU ska rättas, om det på grund av ett skrivfel eller liknande brister i överensstämmelsen mellan dokumentet och den ursprungliga exekutionstiteln.

Ytterligare föreskrifter

22 § Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer meddelar ytterligare föreskrifter om Kronofogdemyndighetens uppgifter enligt denna lag.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

2011:1537

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012, då lagen (1969:200) om uttagande av utländsk tull, annan skatt, avgift eller pålaga ska upphöra att gälla.
2. Bestämmelserna i 1 och 2 §§ samt i rättsakterna 1 och 3 i bilagan till den upphävda lagen gäller fortfarande i fråga om ärenden om bistånd med indrivning som har påbörjats före ikraftträdandet.

2013:1066

| Denna lag träder i kraft den 1 januari 2014.

Propositioner

SFS 2011:1537

Prop. 2011/12:15

SFS 2013:1066

Prop. 2013/14:27

Förordning (2011:1546) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen

Tillämpningsområde m.m.

1 § Denna förordning innehåller föreskrifter som ansluter till lagen (2011:1537) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen.

De termer och uttryck som används i lagen har samma betydelse i denna förordning.

Organisation

2 § Kronofogdemyndigheten ska utse ett centralt kontaktkontor med huvudansvar för kontakterna med andra medlemsstater i ärenden enligt lagen (2011:1537) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen, och underrätta Europeiska kommissionen om detta. Om Kronofogdemyndigheten utser andra kontaktkontor eller kontaktorgan inom myndigheten, ska kommissionen underrättas om dessa.

Begäran om bistånd i en annan medlemsstat

3 § En begäran om bistånd med indrivning ska åtföljas av det enhetliga dokument som avses i artikel 12 i direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder. Närmare bestämmelser om det enhetliga dokumentet finns i artikel 16 i Europeiska kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1189/2011 av den 18 november 2011 om närmare föreskrifter för genomförandet av vissa bestämmelser i rådets direktiv 2010/24/EU om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder, och i bilaga II till den förordningen.

En begäran om säkerhetsåtgärder ska åtföljas av beslutet om betalningssäkring.

4 § Om Kronofogdemyndigheten har begärt bistånd i en annan medlemsstat, ska myndigheten

1. så snart den får del av relevanta upplysningar i det mål som ligger till grund för en begäran om indrivning vidarebefordra dessa upplysningar till den andra myndigheten,
2. om fordran, den ursprungliga exekutionstiteln eller det enhetliga dokumentet blir föremål för om- eller överprövning, underrätta den andra myndigheten om vad om- eller överprövningen avser,
3. omedelbart underrätta den andra myndigheten om en ändring eller återkallelse av en begäran om indrivning och skälen för ändringen eller återkallelsen, och
4. upplysa den andra myndigheten om eventuella åtgärder som har vidtagits i Sverige och som skulle kunna avbryta, skjuta upp eller förlänga preskriptionstiden.

Indrivning
av fordran

5 § Om Kronofogdemyndigheten har utsett en tjänsteman att utföra en sådan uppgift som avses i 9 § lagen (2011:1537) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen, ska myndigheten utfärda skriftligt tillstånd att utföra denna uppgift. Tillståndet ska innehålla identifieringsuppgifter och uppgift om befattning.

6 § Kronofogdemyndigheten ska betala sådan ersättning som den andra medlemsstaten kan vara berättigad till för kostnader eller förluster som uppstår på grund av åtgärder som har vidtagits av den anmodade myndigheten och som bedöms vara ogrundade av skäl som är hänförliga till

- fordrans riktighet, eller
- giltigheten hos det dokument som medger verkställighetsåtgärder eller säkerhetsåtgärder och som har utfärdats av en svensk domstol eller annan svensk myndighet.

7 § Om det uppkommer rest på grund av växling till svenska kronor av ett belopp som varit avsett att täcka en fordran som är föremål för bistånd med indrivning eller därför att en myndighet i den andra staten eller bank eller annan som förmedlat betalningen har gjort avdrag för kostnader, faller restbeloppet bort.

Bistånd i Sverige åt en annan medlemsstat

8 § Om Kronofogdemyndigheten har tagit emot en begäran om bistånd, ska myndigheten

1. omedelbart underrätta den andra myndigheten om de åtgärder som vidtas med anledning av en begäran om delgivning,
2. snarast underrätta den andra myndigheten om eventuella åtgärder som vidtas med anledning av en begäran om indrivning,
3. om en berörd part gör gällande att preskription har inträtt eller på annat sätt bestrider fordran, den ursprungliga exekutionstiteln eller det enhetliga dokumentet, upplysa den parten om att talan ska väckas vid behörig instans i den andra medlemsstaten och i enlighet med dess lagstiftning, och
4. upplysa den andra myndigheten om eventuella åtgärder som har vidtagits i Sverige och som skulle kunna avbryta, skjuta upp eller förlänga preskriptionstiden.

Ersättning för bistånd i vissa fall

9 § I fråga om ersättning för bistånd med indrivning får Kronofogdemyndigheten komma överens med den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten om ersättning som är anpassad till det enskilda fallet, om indrivningen

- är förenad med särskilt stora svårigheter eller kostnader, eller
- avser organiserad brottslighet.

Synpunkter från Skatteverket om borgenärsuppgifter

10 § Om en fråga om någon sådan åtgärd som avses i lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter tas upp av den anmodade myndigheten i en annan medlemsstat, ska Kronofogdemyndigheten inhämta Skatteverkets synpunkter och vidarebefordra dessa till den anmodade myndigheten.

Skatteverket ansvarar för kostnader som en svensk myndighet kan vara skyldig att betala på grund av åtgärder som avses i första stycket.

Statistikuppgifter m.m. till Europeiska kommissionen

11 § Kronofogdemyndigheten ska till Europeiska kommissionen lämna de statistikuppgifter och andra upplysningar som avses i artikel 27.1 och 2 i direktiv 2010/24/EU.

Bemyndigande

12 § Kronofogdemyndigheten får meddela

1. ytterligare föreskrifter om verkställighet av lagen (2011:1537) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen, och
2. föreskrifter om verkställighet av denna förordning.

Förordning (1992:1094) om avgifter vid Kronofogdemyndigheten

(senast ändrad genom SFS 2013:472)

Avgifter i mål om betalningsföreläggande och handräckning m.m.	575
Utsökningsavgifter	575
Allmänna bestämmelser	575
Allmänt om grundavgift	576
Grundavgift vid flera svarande	576
Grundavgift vid flera sökande	576
Grundavgift vid verkställighet för fordran på underhållsbidrag m.m.	576
Grundavgift vid flera verkställighetsformer	576
Grundavgift vid ny exekutionstitel	576
Grundavgift vid uttagande av förrättningskostnader	577
Grundavgiftens storlek	577
Sänkt grundavgift	577
Avgifter vid exekutiv försäljning	577
Särskild avgift	577
Undantag från sökandens ansvar för kostnader m.m.	578
Avgifter i andra fall	578
Ränta	578
Avslutande bestämmelser	579
Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	579

Avgifter i mål om betalningsföreläggande och handräckning m.m.

1 § I mål om betalningsföreläggande, betalningsfastställelse ur pant, vanlig handräckning eller särskild handräckning som handläggs enligt lagen (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning tas ansökningsavgift ut med 300 kronor. Samma ansökningsavgift tas ut i mål som handläggs enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1896/2006 av den 12 december 2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande.

Avser en ansökan, utöver betalningsföreläggande, också betalningsfastställelse ur pant eller vanlig handräckning tas endast en avgift ut. *Förordning (2008:893)*

Utsökningsavgifter

Allmänna bestämmelser

2 § I utsökningsmål och andra mål om verkställighet tas ersättning för förrättningskostnaderna ut i form av grundavgift, förberedelseavgift, försäljningsavgift och särskild avgift (*utsökningsavgifter*), om inte annat är särskilt föreskrivet. *Förordning (2007:795)*

3 § Någon avgift tas inte ut, om

1. ansökan avvisas,
2. ansökan inte föranleder någon verkställighetsåtgärd till följd av att sökanden inte betalar förskott som Kronofogdemyndigheten begär enligt 4 § första eller andra stycket,
3. målet redovisas utan någon utredningsåtgärd därför att gäldenären är försatt i konkurs eller har beviljats skuldsanering, eller
4. utmätning går åter enligt 3 kap. 8 § tredje stycket konkurslagen (1987:672).

Någon avgift tas heller inte ut vid handräckning enligt

- 34 a § skogsvårdslagen (1979:429),
- 5 kap. 10 eller 17 § konkurrenslagen (2008:579),
- 3 § andra stycket lagen (2010:1010) om kreditvärderingsinstitut,

Indrivning
av fordran

- 3 kap. 1 § andra stycket lagen (2013:287) med kompletterande bestämmelser till EUs förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister, eller
- 13 § lagen (2013:388) om tillämpning av Europeiska unionens statsstödsregler.
Förordning (2013:472)

4 § Kronofogdemyndigheten får begära att en sökande som ansvarar mot staten för förrättningskostnaderna förskotterar avgiften, om det kan befaras att sökanden inte betalar avgiften frivilligt i de fall den inte kan tas ut av svaranden, eller om det annars finns särskilda skäl.

Förskott på förberedelseavgift eller särskild avgift får också begäras, om det är lämpligt med hänsyn till beloppets storlek.

Kronofogdemyndigheten ska under målets handläggning begära att sökanden betalar de kostnader som uppkommit, om de inte har kunnat tas ut av svaranden.

Förordning (2007:795)

Allmänt om grundavgift

5 § För varje exekutionstitel på grund av vilken verkställighet har sökts tas en grundavgift ut, om inte något annat följer av 5 a–5 e §§.

I enskilda mål om utmätning ska en grundavgift tas ut för varje år som handläggningen pågår, om inte något annat följer av tredje–femte styckena eller 5 c §.

Om det efter årets utgång i målet endast kvarstår sådana åtgärder som avses i 4 kap. 9 b § utsökningsbalken, ska dock ingen ny grundavgift tas ut.

Någon ny grundavgift ska inte heller tas ut om det obetalda beloppet understiger 100 kronor.

När det finns hinder mot verkställighet får beslut om att ta ut avgift inte fattas.

Förordning (2007:1297)

Grundavgift vid flera svarande

5 a § Om flera svarande i samma exekutionstitel har förpliktats att fullgöra något till samma sökande, och de inte svarar solidariskt för förpliktelsen, ska en grundavgift tas ut för varje svarande mot vilken verkställighet söks. *Förordning (2007:795)*

Grundavgift vid flera sökande

5 b § Om svaranden i samma exekutionstitel har förpliktats att fullgöra något till flera sökande, ska en grundavgift tas ut för varje sökandes ansökan om verkställighet.

Förordning (2007:795)

Grundavgift vid verkställighet för fordran på underhållsbidrag m.m.

5 c § Vid utmätning för fordringar på underhållsbidrag enligt äktenskapsbalken, föräldrabalken eller annan författning ska endast en grundavgift tas ut för varje gäldenär och för varje år då något sådant mål handläggs av Kronofogdemyndigheten.

Vid verkställighet för fordran som avser betalning för underhållsstöd enligt 19 kap. socialföräkringsbalken ska endast en avgift tas ut för samtliga sådana fordringar mot en gäldenär för tiden från och med februari ett år till och med januari det påföljande året.

Förordning (2010:1679)

Grundavgift vid flera verkställighetsformer

5 d § Om ansökan avser två eller flera olika verkställighetsformer, ska en grundavgift tas ut för varje verkställighetsform. *Förordning (2007:795)*

Grundavgift vid ny exekutionstitel

5 e § Om den exekutionstitel på grund av vilken verkställighet söks efter överprövning ersätts av en ny exekutionstitel mot samma svarande, ska någon ny grundavgift inte tas ut. *Förordning (2007:795)*

Grundavgift vid uttagande av förrättningskostnader

5f § Vid verkställighet som avses i 17 kap. 11 § andra stycket utsökningsbalken ska ny grundavgift tas ut. *Förordning (2007:795)*

Grundavgiftens storlek

6 § Grundavgiften är 600 kronor, om inte något annat följer av andra stycket.

Grundavgiften för verkställighet av sådan intrångsundersökning som avses i 18 kap. 6 a § utsökningsförordningen (1981:981) är 5.000 kr. *Förordning (2007:795)*

7 § har upphävts genom förordning (2007:795).

Sänkt grundavgift

8 § Sådan jämkning av förrättningskostnaderna som avses i 17 kap. 4 § andra stycket utsökningsbalken görs genom att Kronofogdemyndigheten sänker grundavgiften med högst 100 kronor. *Förordning (2007:795)*

Avgifter vid exekutiv försäljning

9 § När kungörelse införs i någon tidning om försäljning på exekutiv auktion av registrerat skepp, registrerat skeppsbygge, registrerat luftfartyg, intecknade reservdelar till luftfartyg, fastighet eller tomträtt, eller sådan egendom överlämnas för försäljning under hand, tas förberedelseavgift ut.

Förberedelseavgiften är

1. om taxeringsvärde för en fastighet eller tomträtt framgår av det taxeringsbevis eller fastighetsbevis som Kronofogdemyndigheten har skaffat fram i målet: 1 procent av detta värde,
2. i andra fall: 1 procent av ett belopp som motsvarar 75 procent av det värde som har fastställts för egendomen vid värderingen. *Förordning (2006:880)*

10 § När egendom säljs exekutivt tas försäljningsavgift ut. Försäljningsavgift tas dock inte ut, om

1. försäljningen inte blir bestående,
2. lös egendom säljs genom någon annan enligt vad som sägs i 9 kap. 3 § utsökningsförordningen (1981:981),
3. en fastighet eller tomträtt säljs under hand med anlitande av en fastighetsmäklare eller någon annan som avses i 12 kap. 29 § första meningen utsökningsförordningen. *Förordning (1996:46)*

11 § Försäljningsavgiften är 4 procent av varje köpeskilling. Vid försäljning av sådan egendom som avses i 9 § är försäljningsavgiften i stället 2 procent av det underlag för beräkning av förberedelseavgift som anges i 9 § andra stycket.

Om det vid försäljning av gemensamt intecknade fastigheter har upprättats särskild sakägarförteckning för varje fastighet, skall försäljningsavgiften beräknas särskilt för varje fastighet som säljs, även om försäljningen sker vid gemensamt utrop. Motsvarande gäller vid försäljning av två eller flera luftfartyg eller av luftfartyg och intecknade reservdelar till luftfartyg. *Förordning (1994:506)*

12 § Förberedelseavgiften eller, i förekommande fall, summan av förberedelseavgift och försäljningsavgift ska uppgå till lägst ett belopp som motsvarar 20 procent och högst ett belopp som motsvarar 150 procent av det prisbasbelopp enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken som gällde vid tidpunkten för inlämnande av kungörelse eller överlämnande som avses i 9 §. *Förordning (2010:1679)*

Särskild avgift

13 § Särskild avgift tas ut när det uppkommer särskild kostnad för staten för en åtgärd i målet. Avgiften motsvarar kostnaden.

Den särskilda avgiften får jämkas av Kronofogdemyndigheten, om kostnaden är större än som var behövt. Avgift tas inte ut för en åtgärd som var onödig. *Förordning (2006:880)*

Indrivning
av fordran

14 § Särskild avgift tas inte ut för statens kostnader för

1. resor,
2. delgivning,
3. tolk,
4. hämtning till förhör eller ersättning som betalas enligt 2 kap. 13 § utsökningsbalken,
5. åtgärder som vidtas för att förrättningsmannen skall kunna ta sig in i en bostad eller annat utrymme enligt 2 kap. 17 § eller 12 kap. utsökningsbalken eller för att tillsluta utrymmet,
6. hjälp till gäldenären att upprätta förteckning enligt 4 kap. 14 § andra stycket andra meningen utsökningsbalken,
7. kungörelse med anledning av exekutiv försäljning eller fördelning av köpeskilling eller andra influtna medel,
8. gravationsbevis eller fastighetsbevis som beställs av Kronofogdemyndigheten.

Förordning (2006:880)

Undantag från sökandens ansvar för kostnader m.m.

15 § Sökanden i mål om utmätning för vad som tilldömts någon efter talan om enskilt anspråk på grund av brott skall inte betala grundavgift, förberedelseavgift eller försäljningsavgift.

Sökanden i ett mål om utmätning eller verkställighet av kvarstad för fordran på underhållsbidrag enligt äktenskapsbalken, föräldrabalken eller annan författning eller ersättning enligt 8 kap. 1 § andra stycket socialtjänstlagen (2001:453) skall inte betala grundavgift. *Förordning (2001:950)*

16 § I 19 § rättshjälpslagen (1996:1619) finns bestämmelser om befrielse från utsökningsavgifter enligt 2 §. *Förordning (1997:424)*

16 a § Om en ansökan återkallas eller om verkställigheten i ett mål annars ska upphöra, och det har uppkommit förrättningskostnader i målet som inte blivit betalda, ska Kronofogdemyndigheten direkt vidta åtgärder för att ta ut kostnaderna av svaranden eller, om sökanden ansvarar för kostnaderna, av sökanden. *Förordning (2007:795)*

Avgifter i andra fall

17 § För protest enligt 88 § växellagen (1932:130) eller 66 § checklagen (1932:131) och för registrering enligt 1 § lagen (1845:50 s. 1) om handel med lösören, som köparen låter i säljarens vård kvarbliva tas avgift ut enligt 9–14 §§ avgiftsförordningen (1992:191), varvid avgiftsklass 2 tillämpas.

För handläggning av ärenden enligt lagen (1981:131) om kallelse på okända borge-närer tas avgift ut med 625 kronor.

För bevis som utfärdas av Kronofogdemyndigheten på begäran tas avgift ut enligt 20–24 §§ avgiftsförordningen, varvid avgiftsklass A tillämpas.

För handläggning av ärenden enligt lagen (2011:900) om dödande av förkommen handling tas avgift ut med 375 kronor. *Förordning (2011:984)*

Ränta

17 a § Betalas inte ansökningsavgifter i mål om betalningsföreläggande eller handräckning eller kostnader som avses i 17 kap. 11 § andra stycket utsökningsbalken inom den tid som bestäms av Kronofogdemyndigheten, tas dröjsmålsränta enligt räntelagen (1975:635) ut. Kronofogdemyndigheten får underlåta att ta ut ränta som inte uppgår till 100 kronor. *Förordning (1998:412)*

Avslutande bestämmelser

18 § har upphävts genom förordning (1994:1987).

19 § Kronofogdemyndigheten får meddela föreskrifter om tillämpningen av denna förordning och om myndighetens redovisning av avgifter i mål som handläggs enligt lagen (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning samt av utsökningsavgifter.

Förordning (2006:880)

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

2013:290

| Denna förordning träder i kraft den 1 juni 2013.

2013:472

| Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2013.

Lag (1944:181) om redovisningsmedel

Vad den som mottagit medel för annan, med skyldighet att redovisa för dem, för sådant ändamål har inestående på räkning i bank eller annorledes håller avskilt skall vara förbehållet huvudmannen, såvitt beloppet avskilts utan dröjsmål. Samma lag vare i fråga om belopp som avskilts senare, om den redovisningsskyldige ej var på obestånd, när beloppet avskildes.

Vad den redovisningsskyldige har omedelbart tillgängligt för att avskiljas vare och förbehållet huvudmannen, såvitt dröjsmål med avskiljandet ej föreligger.

Är bankräkning eller kassa avsedd för flera huvudmäns medel, njute de inbördes lika rätt, envar i förhållande till sin redovisningsfordran.

Lag (1930:173) om beräkning av lagstadgad tid

(senast ändrad genom SFS 2011:488)

1 § Då enligt lag eller särskild författning tid skall räknas efter vecka, månad eller år, varde den dag för slutdag ansedd, som genom sitt namn i veckan eller sitt tal i månaden motsvarar den, från vilken tidsräkningen börjas. Finnes ej motsvarande dag i slutmånaden, varde den månadens sista dag ansedd för slutdag.

2 § Infaller den tid, då enligt lag eller särskild författning en åtgärd senast ska vidtas, på en söndag, annan allmän helgdag, lördag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton, får åtgärden vidtas nästa vardag.

Första stycket gäller inte i fråga om

1. de frister för häkttningsframställning och häkttningsförhandling som anges i 24 kap. 12 och 13 §§, 17 § fjärde stycket och 19 § rättegångsbalken, och
2. den frist för sammanträde i ärende om kontaktförbud avseende gemensam bostad som anges i 19 § andra stycket lagen (1988:688) om kontaktförbud. *Lag (2011:488)*

Propositioner

<i>SFS 1930:173</i>	<i>SFS 1935:100</i>	<i>SFS 1961:70</i>	<i>SFS 1962:55</i>
Prop. saknas	Prop. saknas	Prop. saknas	Prop. saknas
<i>SFS 1965:127</i>	<i>SFS 1974:756</i>	<i>SFS 1987:1212</i>	<i>SFS 1988:28</i>
Prop. saknas	Prop. 1974:147	Prop. 1986/87:112	Prop. saknas
<i>SFS 2005:44</i>	<i>SFS 2011:488</i>		
Prop. 2004/05:34	Prop. 2010/11:45		

Lag (1997:484) om dröjsmålsavgift

(senast ändrad genom SFS 2011:1541)

1 § Den som är betalningsskyldig för skatt, avgift eller ränta och som inte i rätt tid och på rätt sätt fullgör betalningsskyldigheten skall, i de fall det särskilt föreskrivs, betala en avgift (*dröjsmålsavgift*) enligt de grunder som anges i denna lag. *Lag (1999:1376)*

2 § Dröjsmålsavgift tas, om inte annat sägs nedan eller i 3, 4 eller 4 a §, ut med

1. två procent på belopp som betalas före utgången av den månad då beloppet ska betalas (*förfallomånaden*),
2. fyra procent på belopp som betalas under första månaden efter förfallomånaden,
3. sex procent på belopp som betalas under andra månaden efter förfallomånaden,
4. sex procent, med tillägg av en procentenhet för varje påbörjad ytterligare månad, på belopp som betalas efter andra månaden efter förfallomånaden.

Dröjsmålsavgift tas ut med två procent på belopp som betalas inom tio dagar från den dag då beloppet skulle ha betalats. *Lag (2011:1541)*

3 § Dröjsmålsavgiften är minst 100 kronor. Om det ursprungligen obetalda beloppet är mindre än 100 kronor, får dröjsmålsavgift dock endast tas ut med motsvarande belopp.

4 § Om den betalningsskyldige skriftligen påmint om sin betalningsskyldighet och betalning sker senast viss i påminnelsen angiven dag, ska dröjsmålsavgift tas ut som om betalning skett den dag påminnelsen sändes. *Lag (2011:1541)*

4 a § Dröjsmålsavgift tas inte ut sedan beloppet överlämnats till Kronofogdemyndigheten för indrivning. Efter överlämnandet för indrivning tas i stället ränta ut på kapitalbeloppet efter en räntesats som för varje kalenderår beräknas med ledning av emissionsräntorna för Riksgäldskontorets statsskuldväxlar och statsobligationer för de senaste tre åren.

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om ränta¹ enligt denna paragraf. *Lag (2011:1541)*

5 § Vid tillämpning av bestämmelserna i denna lag jämställs med inbetalning av skatt att verkställighet har skett eller säkerhet har tagits emot enligt bestämmelserna om betalningssäkring i skatteförfarandelagen (2011:1244). *Lag (2011:1385)*

6 § Om det finns särskilda skäl, får den myndighet som har beslutat om avgiften befria den betalningsskyldige helt eller delvis från skyldigheten att betala dröjsmålsavgift.

7 § Ett beslut om dröjsmålsavgift får överklagas på det sätt som gäller för överklagande av beslut om den skatt, avgift eller ränta som föranlett dröjsmålsavgiften. *Lag (1999:1376)*

Propositioner

SFS 1997:484
Prop. 1996/97:100

SFS 1999:1376
Prop. 1999/2000:9

SFS 2011:1385
Prop. 2010/11:166

SFS 2011:1541
Prop. 2011/12:15

Indrivning
av fordran

¹ Räntan för 2014 är 1,2 % enligt förordning (2013:1009) [red.anm.].

Räntelag (1975:635)

(senast ändrad genom SFS 2013:55)

1 § Denna lag är tillämplig på penningfordran inom förmögenhetsrättens område. Den innehåller bestämmelser om betalningsvillkor i vissa fall samt om ränta.

Lagen gäller i den mån inte annat är avtalat, utfäst eller särskilt föreskrivet. I lagen finns dock bestämmelser om avtalsvillkor som är utan verkan och om betalningsvillkor som är utan verkan eller som har verkan endast om borgenären uttryckligen har godkänt villkoret. *Lag (2013:55)*

2 § Ränta på fordran utgår ej för tid innan fordringen är förfallen till betalning.

På fordran som avser återgång av betalning då avtal hävts till följd av kontraktsbrott eller på liknande grund utgår dock ränta för tiden från den dag betalningen erlades till och med den dag återbetalning sker eller, om återbetalning ej sker i rätt tid, den dag från vilken ränta börjar utgå enligt 3 eller 4 §. *Lag (1990:933)*

2 a § En fordran på betalning för en vara eller tjänst i ett förhållande mellan näringsidkare i deras yrkesmässiga verksamhet förfaller till betalning senast trettio dagar efter det att borgenären har framställt krav på att fordringen betalas. Detsamma gäller när en näringsidkare i sin yrkesmässiga verksamhet har en sådan fordran på en myndighet eller ett annat offentligt organ.

Ett betalningsvillkor är utan verkan mot borgenären i den mån det inskränker borgenärens rätt till betalning enligt första stycket. I ett förhållande mellan näringsidkare får dock betalningen ske senare, om borgenären uttryckligen har godkänt detta. *Lag (2013:55)*

2 b § Har gäldenären i ett sådant fordringsförhållande som avses i 2 a § rätt att skjuta upp betalningen på grund av en undersökning av om varan eller tjänsten överensstämmer med avtalet, får betalningen skjutas upp i högst trettio dagar från det att varan mottogs eller tjänsten utfördes, om borgenären inte uttryckligen har godkänt en längre undersökningsperiod. *Lag (2013:55)*

2 c § Det som sägs i 2 a och 2 b §§ gäller inte betalningar som förfaller enligt en avbetalningsplan. *Lag (2013:55)*

3 § Försittes betalningstiden för fordran vars förfalldag är bestämd i förväg, utgår ränta på fordringen från förfalldagen.

På fordran som grundar sig på sysslomans eller annans skyldighet att redovisa för medel som han mottagit av huvudmannen eller tredje man utgår ränta från dagen för redovisningen eller, om denna ej avges i rätt tid, från den dag redovisning bort ske.

4 § I annat fall än som avses i 3 § skall ränta betalas på förfallen fordran, för vilken betalningstiden försittes, från den dag som infaller trettio dagar efter det att borgenären har avsänt en räkning eller på annat sätt framställt krav på betalning av ett bestämt belopp med angivande att underlåtenhet att betala medför skyldighet att utge ränta. Gäldenären är dock inte skyldig att betala ränta för tiden innan räkningen eller kravet har kommit honom till handa.

I fordringsförhållanden mellan näringsidkare i deras yrkesmässiga verksamhet skall ränta betalas enligt första stycket utan att det när kravet framställs behöver anges att underlåtenhet att betala medför skyldighet att utge ränta. Detsamma gäller när en näringsidkare i sin yrkesmässiga verksamhet har en fordran på en myndighet eller ett annat offentligt organ på betalning för varor eller tjänster.

Avsett vad som föreskrivs i första, andra och tredje styckena skall ränta betalas på förfallen fordran senast från dagen för delgivning av ansökan om betalningsföreläggande eller av stämning i mål om utgivande av betalning.

Trots bestämmelserna i tredje och fjärde styckena skall ränta betalas på en fordran, som avser skadestånd med anledning av ett uppsåtligt brott och inte skall utges som livränta, från den dag då skadan uppkom. *Lag (2002:352)*

4 a § Ett avtalsvillkor som innebär att gäldenären inte är skyldig att betala ränta enligt 3 eller 4 § på en fordran på betalning för en vara eller tjänst är utan verkan mot borgenären i ett förhållande mellan näringsidkare i deras yrkesmässiga verksamhet. Detsamma gäller i ett förhållande mellan en näringsidkare och en myndighet eller ett annat offentligt organ, när näringsidkaren i sin yrkesmässiga verksamhet tillhandahåller varor eller tjänster mot betalning. *Lag (2013:55)*

5 § I fall som avses i 2 § andra stycket beräknas ränta för år enligt en räntefot som motsvarar den vid varje tid gällande referensräntan enligt 9 § med ett tillägg av två procentenheter. *Lag (2002:352)*

6 § I fall som avses i 3 eller 4 § beräknas ränta för år enligt en räntefot som motsvarar den vid varje tid gällande referensräntan enligt 9 § med ett tillägg av åtta procentenheter. Om det vid bestämmande av skadestånd med anledning av personskada ska avräknas förmåner som en skadelidande har rätt till enligt 5 kap. 3 § 1 skadeståndslagen (1972:207), utgör dock tillägget till referensräntan endast två procentenheter för tiden till dess förmånerna har fastställts slutligt.

Ett avtalsvillkor som innebär att räntan ska beräknas enligt en lägre räntefot än vad som följer av första stycket första meningen är utan verkan mot borgenären i ett förhållande mellan en näringsidkare och en myndighet eller ett annat offentligt organ, när näringsidkaren i sin yrkesmässiga verksamhet tillhandahåller varor eller tjänster mot betalning. *Lag (2013:55)*

7 § Löper fordran med ränta när den förfaller till betalning och försittes betalningstiden, utgår ränta i fortsättningen enligt samma räntefot som gällde vid förfallodagen. Räntan skall dock utgå lägst enligt den räntefot som anges i 6 §, såvitt gäller fordran som avses i 3 § första stycket genast och såvitt gäller fordran som avses i 3 § andra stycket eller 4 § från den dag som där föreskrives för varje särskilt fall.

8 § Har en gäldenär på grund av sjukdom, arbetslöshet eller annan liknande omständighet som gäldenären inte har kunnat råda över varit förhindrad att betala i rätt tid och skulle en skyldighet att betala full ränta med anledning av dröjsmålet med hänsyn till detta vara oskälig, får den ränta som annars skulle betalas jämkas.

Ett avtalsvillkor som inskränker rätten till jämkning enligt första stycket är utan verkan mot gäldenären. *Lag (2013:55)*

9 § Referensräntan enligt denna lag fastställs för varje kalenderhalvår genom särskilt beslut av Riksbanken. Referensräntan skall motsvara den ränta som Riksbanken tillämpade vid den huvudsakliga refinansieringstransaktion som genomfördes närmast före det kalenderhalvår under vilket räntan skall gälla, avrundad till närmast högre halva procentenhet. *Lag (2002:352)*

Indrivning
av fordran

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

2013:55

1. Denna lag träder i kraft den 16 mars 2013.
2. 2 a och 2 b §§ tillämpas inte på fordringar till följd av avtal som har ingåtts före ikraftträdandet.

Propositioner

<i>SFS 1975:635</i>	<i>SFS 1984:291</i>	<i>SFS 1987:327</i>	<i>SFS 1990:933</i>
Prop. 1975:102	Prop. 1983/84:138	Prop. 1986/87:72	Prop. 1988/89:76
<i>SFS 1991:858</i>	<i>SFS 1991:878</i>	<i>SFS 2000:183</i>	<i>SFS 2002:352</i>
Prop. 1990/91:126	Prop. saknas	Prop. 1999/2000:50	Prop. 2001/02:132
<i>SFS 2013:55</i>			
Prop. 2012/13:36			

Basbelopp

	<i>Pris- basbelopp</i>	<i>Förhöjt prisbasbelopp</i>	<i>Inkomst- basbelopp</i>
2014	44.400	45.300	56.900
2013	44.500	45.400	56.600
2012	44.000	44.900	54.600
2011	42.800	43.700	52.100
2010	42.400	43.300	51.100
2009	42.800	43.600	50.900
2008	41.000	41.800	48.000
2007	40.300	41.100	45.900
2006	39.700	40.500	44.500
2005	39.400	40.300	43.300
2004	39.300	40.100	42.300

Referensränta

	<i>1 januari–30 juni</i>	<i>1 juli–31 december</i>
2014	1,0 %	
2013	1,0 %	1,0 %
2012	2,0 %	1,5 %
2011	1,5 %	2,0 %
2010	0,5 %	0,5 %
2009	2,0 %	0,5 %
2008	4,0 %	4,5 %
2007	3,0 %	3,5 %
2006	1,5 %	2,5 %
2005	2,0 %	1,5 %
2004	3,0 %	2,0 %

Diskonto

Diskontot ersattes av en referensränta den 1 juli 2002. Det sista diskontot fastställdes 2002-04-03 till 2,0 %.

Statsslåneränta

	<i>31 maj</i>	<i>30 november</i>	<i>Årsgenomsnitt</i>
2013	1,76 %	2,09 %	2,01 %
2012	1,38 %	1,49 %	1,52 %
2011	2,87 %	1,65 %	2,57 %
2010	2,39 %	2,84 %	2,76 %
2009	3,65 %	3,20 %	3,10 %
2008	4,33 %	2,89 %	3,88 %
2007	4,20 %	4,16 %	4,13 %
2006	3,67 %	3,54 %	3,61 %
2005	3,12 %	3,26 %	3,24 %
2004	4,56 %	3,95 %	4,31 %

Preskriptionslag (1981:130)

(senast ändrad genom SFS 2006:698)

Inledande bestämmelse

1 § Denna lag gäller i fråga om preskription av fordringar, i den mån inte annat följer av vad som är särskilt föreskrivet.

Preskriptionstid

2 § En fordran preskriberas tio år efter tillkomsten, om inte preskriptionen avbryts dessförinnan.

Preskriptionstiden är dock tre år för fordran mot en konsument, om fordringen avser en vara, tjänst eller annan nytthet som en näringsidkare i sin yrkesmässiga verksamhet har tillhandahållit konsumenten för huvudsakligen enskilt bruk. Detsamma gäller fordran mot den som har gått i borgen för betalningen av en sådan fordran. Den treåriga preskriptionstiden gäller dock inte fordringar som grundar sig på löpande skuldebrev.

För fordran på pension räknas preskriptionstiden från den dag fordringen tidigast kan göras gällande.

3 § En fordran på skadestånd i anledning av brott preskriberas ej före utgången av tiden för åtalspreskription, om inte frågan om ansvar för brottet har avgjorts dessförinnan. Har så skett, preskriberas fordringen ett år efter den dag dom eller slutligt beslut meddelas, om inte preskriptionstiden går ut senare enligt 2 §.

Om någon har häktats eller erhållit del av åtal för brott före utgången av tiden för åtalspreskription men ansvarsfrågan inte har avgjorts dessförinnan, preskriberas en fordran på skadestånd i anledning av brottet tidigast ett år efter den dag dom eller slutligt beslut meddelas.

4 § En regressfordran som har uppkommit genom att någon har betalt en skuld, för vilken flera är ansvariga, preskriberas tidigast ett år efter betalningen av huvudfordringen.

Preskriptionsavbrott

5 § Preskription avbryts genom att

1. gäldenären utfäster betalning, erlägger ränta eller amortering eller erkänner fordringen på annat sätt gentemot borgenären,
2. gäldenären får ett skriftligt krav eller en skriftlig erinran om fordringen från borgenären, eller
3. borgenären väcker talan mot gäldenären eller annars åberopar fordringen gentemot gäldenären vid domstol, hos Kronofogdemyndigheten eller i skiljeförfarande, konkursförfarande eller förhandling om offentligt ackord. *Lag (2006:698)*

Verkan av preskriptionsavbrott

6 § Om preskription har avbrutits genom erkännande, krav eller erinran, löper en ny preskriptionstid enligt 2 § från dagen för avbrottet.

7 § Om preskription har avbrutits genom att talan har väckts eller genom att fordringen annars har åberopats enligt 5 § 3, löper en ny preskriptionstid enligt 2 § från den dag dom eller slutligt beslut meddelas eller det rättsliga förfarandet avslutas på annat sätt. Fullföljstalan eller återupptas förfarandet av någon annan anledning före den nya preskriptionstidens utgång, avbryts preskriptionen, varefter ny tid räknas från den dag det återupptagna förfarandet avslutas.

Avslutas det rättsliga förfarandet utan att gäldenären har delgivits eller på annat sätt underrättats om borgenärens framställning, beräknas dock preskriptionstiden som om något avbrott inte hade skett. Fordringen preskriberas likväl tidigast ett år efter det att förfarandet avslutas.

Preskriptionstiden kan inte förlängas enligt andra stycket andra meningen mer än en gång.

Indrivning
av fordran

Innebörden av preskription

8 § Preskription innebär att borgenären förlorar rätten att kräva ut sin fordran.

Preskription av en huvudfordran omfattar även fordran på ränta och annan tilläggsförpliktelse samt fordran på grund av borgen.

9 § Om flera har åtagit sig eller förpliktats att svara solidariskt för samma skuld och denna preskriberas i förhållande till någon av dem, svarar var och en av de andra endast för sin andel. Andelarna beräknas efter huvudtalet, om inte annat har bestämts genom ett avtal eller avgörande som borgenären har fått kännedom om senast sex månader före preskriptionen.

Uppkommer brist hos någon av de kvarvarande gäldenärerna, fördelas ansvaret för bristen mellan de övriga kvarvarande och borgenären. Därvid svarar varje gäldenär i förhållande till sin andel och borgenären i förhållande till den andel som har preskriberats.

10 § Utan hinder av att en fordran är preskriberad får den användas till kvittning, om detta eljest är tillåtet och den inte var preskriberad vare sig när borgenären förvärvade den eller när han kom i skuld till gäldenären.

11 § Preskriptionen inskränker inte borgenärens rätt att ta ut sin fordran ur egendom i vilken han har panträtt eller retentionsrätt till säkerhet för fordringen.

Särskilda bestämmelser

12 § Avtal att en fordran inte skall preskriberas eller att preskription skall kunna avbrytas på annat sätt än som föreskrivs i denna lag är ogiltigt. Detsamma gäller avtal om längre preskriptionstid än tre år för en fordran som avses i 2 § andra stycket.

13 § Om en åtgärd som avses i 5 § 3 vidtas utomlands, medför den verkningar enligt denna lag, under förutsättning att borgenären med hänsyn till gäldenärens förhållanden och omständigheterna i övrigt har haft skälig anledning att vidta åtgärden i den främmande staten.

Propositioner

SFS 1981:130

SFS 2006:698

Prop. 1979/80:119

Prop. 2005/06:200

Lag (1982:188) om preskription av skattefordringar m.m.

(senast ändrad genom SFS 2011:1539)

Tillämpningsområde	587
Preskriptionstid	587
Inledande bestämmelse	587
Ordinarie preskriptionstid	587
Preskriptionstid vid anstånd m.m.	587
Preskriptionstid vid beslut om preskriptionsförlängning	588
Innebörden av preskription	588
Behöriga myndigheter m.m.	589
Propositioner	589

Tillämpningsområde

1 § Denna lag gäller i fråga om preskription av skatt och andra fordringar som det allmänna har rätt till och som drivs in enligt bestämmelserna i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. Den tillämpas dock inte på fordringar enligt vattenlagen (1918:523), vattenlagen (1983:291), 25 kap. 8 § miljöbalken, 6 kap. lagen (1998:812) med särskilda bestämmelser om vattenverksamhet, rättshjälpslagen (1996:1619), studiestödslagen (1973:349), studiestödslagen (1999:1395), bötesverkställighetslagen (1979:189) eller fordringar för vilka särskilda bestämmelser om preskription gäller.

Lag (1999:1401)

Preskriptionstid

Inledande bestämmelse

2 § Har för en fordran gällit mer än en sista betalningsdag, skall fordringen anses ha förfallit till betalning på den betalningsdag som inföll först.

Ordinarie preskriptionstid

3 § En fordran preskriberas fem år efter utgången av det kalenderår då den förföll till betalning, om inte annat följer av andra eller tredje stycket.

Har en fordran fastställts till sitt belopp sedan den förfallit till betalning, räknas preskriptionstiden i fråga om sådan del av fordringen som dessförinnan inte har varit indrivningsbar från utgången av det kalenderår då fastställelsen ägde rum. Detsamma gäller om en fordran har fastställts till sitt belopp sedan föreskriven tid för avlämnande av deklaration eller annan redovisning för fordringen gått ut.

En fordran som har påförts enligt skatteförordnandlagen (2011:1244) preskriberas fem år efter utgången av det kalenderår då den lämnades för indrivning. Om ett sådant indrivningsuppdrag återtas, upphör beräkningen av preskriptionstid för det belopp som omfattas av återkallelsen. *Lag (2011:1309)*

Indrivning
av fordran

Preskriptionstid vid anstånd m.m.

4 § Medges den som svarar för betalning av en fordran helt eller delvis anstånd med betalningen, preskriberas fordringen i motsvarande mån tidigast två år efter utgången av det kalenderår då anståndet upphörde att gälla.

Första stycket gäller inte i fråga om fordringar som påförts enligt skatteförordnandlagen (2011:1244). *Lag (2011:1309)*

5 § Har beslut om företagsrekonstruktion enligt lagen (1996:764) om företagsrekonstruktion meddelats på grund av en ansökan som gjorts innan fordringen har preskriberats, preskriberas den tidigast två år efter utgången av det kalenderår då företagsrekonstruktionen upphört eller ett ackord skall vara fullgjort. Inleds skuldsanering innan ford-

ringen har preskriberats, preskriberas den tidigast två år efter utgången av det kalenderår då beslutet om att inleda skuldsanering meddelades eller, om skuldsanering beslutas, då återstående skuldbelopp senast skulle ha betalats.

Första stycket gäller inte om ansökan om företagsrekonstruktion görs eller skuldsanering inleds under tid då preskriptionstiden är förlängd på grund av 9 §. *Lag (2006:550)*

6 § Får den som svarar för betalning av en fordran helt eller delvis uppskov med betalningen enligt Kronofogdemyndighetens skriftliga medgivande, preskriberas fordringen såvitt gäller honom tidigast vid utgången av det kalenderår då betalningen skall vara fullgjord enligt medgivandet. Fordringen preskriberas härigenom dock inte senare än tio år efter utgången av det kalenderår då preskription annars skulle inträda enligt 3 §.

Preskriptionstid vid beslut om preskriptionsförlängning

7 § Preskriptionstiden får på Skatteverkets ansökan förlängas av förvaltningsrätten mot den som svarar för betalning av en fordran, om han

1. har överlåtit, undanskaffat eller upplåtit särskild rätt till egendom och det kan antas att han gjort detta för att försvåra det allmännas möjligheter att få betalt för fordringen,
2. har saknat känt hemvist och det inte har kunnat klarläggas var han uppehållit sig,
3. inte har kunnat anträffas på känt hemvist inom riket och det inte har kunnat klarläggas var han uppehållit sig samt det kan antas att han hållit sig undan eller
4. har stadigvarande vistats utomlands.

En förlängning enligt första stycket 2–4 får beslutas endast om de förhållanden som anges där förelegat sedan fordringen överlämnats för indrivning och särskilda skäl inte talar mot en förlängning.

Mot en juridisk person får förlängning enligt första stycket 2–4 beslutas, om sådana förhållanden som anges där har förelegat i fråga om en företrädare för den juridiska personen och detta med hänsyn till företrädarens inflytande över eller befattning med den juridiska personens verksamhet kan antas ha varit av betydelse för det allmännas möjligheter att få betalt för sin fordran. *Lag (2010:9)*

8 § Vid tillämpning av 7 § skall preskriptionstiden förlängas till utgången av femte kalenderåret efter det då preskription annars skulle inträda enligt 3 §.

Den i första stycket angivna tiden får på förnyad ansökan förlängas med ytterligare fem år om det är påkallat från allmän synpunkt.

9 § Har ansökan om förlängning av preskriptionstiden ingivits inom den tid och i den ordning som föreskrivs i 13 §, preskriberas fordringen tidigast, när lagakraftgäande beslut på grund av ansökningen föreligger.

9 a § Bestämmelser om uppskjutande och förlängning av preskriptionstiden vid sådant bistånd med indrivning i en annan medlemsstat i Europeiska unionen som avses i rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder finns i 18 § lagen (2011:1537) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen. *Lag (2011:1539)*

Innebörden av preskription

10 § Preskription innebär att åtgärder för att få betalt för en fordran inte får vidtas. Har fordringen innan preskription inträtt helt eller delvis säkerställts genom sådan åtgärd, får dock denna fullföljas efter preskriptionstidens utgång.

Under tid då preskriptionstiden är förlängd på grund av 9 §, får åtgärd för att få betalt för fordringen inte vidtas utöver vad som krävs för att säkerställa den. Lös egendom som hastigt faller i värde eller kräver alltför kostsam vård får dock säljas.

Har ansökan om förlängning av preskriptionstiden återkallats eller lämnats utan bifall enligt beslut, som har vunnit laga kraft, skall åtgärd som avses i andra stycket såvitt möjligt återgå.

11 § Bestämmelserna i 8 § andra stycket preskrptionslagen (1981:130) tillämpas på fordringar som avses i denna lag. Om flera har gått i borgen för betalning av en fordran gäller 9 § preskrptionslagen.

Svarar flera solidariskt för betalningen av en fordran i andra fall än som avses i första stycket, inverkar det förhållandet att preskrption har inträtt mot någon av dem inte på de övrigas betalningsskyldighet.

12 § Preskrption inskränker inte det allmännas rätt att ta ut sin fordran ur egendom i vilken det allmänna har panträtt till säkerhet för fordringen.

Behöriga myndigheter m.m.

13 § Mål om preskrptionsförlängning enligt 7 eller 8 § prövas av den förvaltningsrätt inom vars domkrets den som svarar för betalning av fordringen har sin hemortskommun samt, beträffande dödsbo, den förvaltningsrätt som senast var behörig att pröva en ansökan om preskrptionsförlängning som rörde den avlidne.

Om ett handelsbolag svarar för betalning av fordringen, prövas målet av den förvaltningsrätt inom vars domkrets bolaget enligt uppgift i handelsregistret senast hade sitt huvudkontor. Beträffande annan juridisk person ska ansökan prövas av den förvaltningsrätt inom vars domkrets styrelsen har sitt säte eller, om sådant saknas, förvaltningen senast utövades.

I övriga fall ska målet prövas av Förvaltningsrätten i Stockholm.

Ansökningen ska ha kommit in till förvaltningsrätten före utgången av preskrptionstid som gäller enligt 3, 4, 5, 6 eller 8 §. *Lag (2010:9)*

14 § har upphävts genom lag (2006:701).

Propositioner

<i>SFS 1982:188</i>	<i>SFS 1984:861</i>	<i>SFS 1987:1195</i>	<i>SFS 1993:904</i>
Prop. 1981/82:96	Prop. 1984/85:22	Prop. 1987/88:42	Prop. 1992/93:198
<i>SFS 1994:342</i>	<i>SFS 1996:772</i>	<i>SFS 1997:491</i>	<i>SFS 1997:1092</i>
Prop. 1993/94:123	Prop. 1995/96:5	Prop. 1996/97:100	Prop. 1997/98:17
<i>SFS 1998:834</i>	<i>SFS 1999:1401</i>	<i>SFS 2003:688</i>	<i>SFS 2006:550</i>
Prop. 1997/98:90	Prop. 1999/2000:10	Prop. 2002/03:99	Prop. 2005/06:124
<i>SFS 2006:701</i>	<i>SFS 2007:326</i>	<i>SFS 2010:9</i>	<i>SFS 2011:1309</i>
Prop. 2005/06:200	Prop. 2006/07:99	Prop. 2009/10:1	Prop. 2010/11:166
<i>SFS 2011:1539</i>			
Prop. 2011/12:15			

Lag (2011:900) om dödande av förkommen handling

Inledande bestämmelse	590
Dödande av förkommen handling	590
Efterlysning av förkommen bankbok och förkommet livförsäkringsbrev	592
Dödande av handling i samband med utmätning eller konkurs	592
Dödande av inteckning	593
Vilandebevis och vilandeförklarad inteckningsansökan	593
Överklagande	593
Bemyndigande	594
Propositioner	594

Inledande bestämmelse

1 § Denna lag gäller dödande av förkommen handling, efterlysning av förkommen bankbok och förkommet livförsäkringsbrev samt dödande av inteckning.

Dödande av förkommen handling

2 § Följande handlingar omfattas av bestämmelserna om dödande av förkommen handling:

1. löpande skuldebrev,
2. växlar,
3. konossement,
4. andra handlingar än de som anges i 1–3, vars uppvisande utgör villkor för rätt att kräva betalning eller att begära att någon annan förpliktelse fullgörs,
5. handlingar, vars uppvisande utgör villkor för att antecknas som innehavare av en rättighet på ett sådant konto som avses i lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument,
6. aktiebrev, och
7. inteckningshandlingar.

Bestämmelserna tillämpas inte på banksedlar. De tillämpas inte heller på obligationer eller förlagsbevis utom i fråga om obligationer med en löptid på högst ett år som har ställts till innehavaren och som ges ut av en bank eller ett kreditmarknadsföretag.

3 § En sådan handling som avses i 2 § får dödas efter ansökan av den som har förlorat handlingen, om det kan antas att handlingen har förstörts eller kommit bort.

4 § En ansökan om dödande av förkommen handling ska göras hos Kronofogdemyndigheten, om inte annat följer av andra eller tredje stycket.

Avser ansökan en förkommen inteckningshandling ska den göras hos den inskrivningsmyndighet som handlägger ärenden om inskrivning av sådan handling som ansökan avser.

Avser ansökan ett förkommet aktiebrev eller annan handling vars uppvisande utgör villkor för att antecknas som innehavare av en rättighet på ett sådant konto som avses i lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument, ska ansökan göras hos Bolagsverket.

5 § Ansökan ska vara skriftlig och innehålla uppgifter om de omständigheter som åberopas till stöd för att handlingen har förstörts eller kommit bort. Till ansökan ska fogas en kopia av handlingen eller sådana uppgifter om handlingens innehåll, som är nödvändiga för att den med säkerhet ska kunna identifieras.

Avser ansökan dödande av en inteckningshandling ska inskrivningsmyndigheten göra en anteckning om ansökan i inskrivningsboken, inskrivningsregistret eller fastighetsregistrets inskrivningsdel.

6 § Om en ansökan inte innehåller de uppgifter som krävs enligt 5 § första stycket, ska myndigheten förelägga sökanden att avhjälpa bristen. Detsamma gäller om föreskriven avgift inte har betalats. Av föreläggandet ska det framgå att ansökan kan avvisas om föreläggandet inte följs. Föreläggandet behöver inte delges.

Följer sökanden inte ett föreläggande enligt första stycket, ska myndigheten avvisa ansökan, om den är så bristfällig att den inte kan läggas till grund för en prövning i sak eller om föreskriven avgift inte har betalats.

7 § Var och en som i egenskap av gäldenär, borgensman eller på annat sätt är förpliktad på grund av handlingen ska underrättas om ansökan, om det är möjligt. Detsamma gäller aktiebolag, om ansökan avser dödande av aktiebrev.

Avser ansökan en inteckningshandling ska, om det är möjligt, även den intecknade egendomens ägare och den person som senast, i den ordning som är särskilt föreskriven, blivit antecknad som innehavare av handlingen underrättas.

Den myndighet som handlägger ärendet ansvarar för underrättelserna.

8 § Har sökanden gjort sannolikt att handlingen har förstörts eller kommit bort, ska myndigheten utfärda ett föreläggande som snarast ska kungöras i Post- och Inrikes Tidningar.

Föreläggandet ska innehålla en beskrivning av handlingen samt uppgift om att sökanden har gjort sannolikt att handlingen har förstörts eller kommit bort. I föreläggandet ska det finnas en uppmaning till den som kan inneha handlingen eller vet att den finns i behåll eller som i övrigt kan lämna upplysningar i ärendet, att anmäla detta till myndigheten senast en viss angiven dag. Denna dag ska bestämmas så att minst ett och högst två år kommer att ha förflutit från dagen för kungörandet. Sökanden ska underrättas om innehållet i föreläggandet.

9 § Om tiden för anmälan enligt 8 § andra stycket har gått ut och det inte finns någon omständighet som visar eller ger skälig anledning att anta att handlingen finns i behåll, ska handlingen dödas genom beslut av myndigheten.

När det gäller inteckningshandlingar ska beslutet innehålla en upplysning om att beslutet inte innebär att inteckningen dödas.

Inskrivningsmyndigheten ska anteckna ett beslut om dödande av inteckningshandling i inskrivningsboken, inskrivningsregistret eller fastighetsregistrets inskrivningsdel.

10 § Om förutsättningarna för att döda en handling enligt denna lag inte är uppfyllda, ska myndigheten avslå ansökan.

Ett beslut om att avslå en ansökan om dödande av inteckningshandling ska, sedan beslutet vunnit laga kraft, antecknas i inskrivningsboken, inskrivningsregistret eller fastighetsregistrets inskrivningsdel.

11 § Om en handling har dödats, får sökanden göra gällande den rätt som handlingen grundas på utan att handlingen behöver visas upp.

12 § Den som är förpliktad att fullgöra vad som blivit utfäst i en dödad handling ska utfärda en ny handling som svarar mot den handling som har dödats. Är den dödade handlingen en intecknad fordringshandling eller ett aktiebrev ska i stället den intecknade egendomens ägare respektive aktiebolaget utfärda en ny handling. Någon ny handling ska dock inte utfärdas, om den dödade handlingen var en handling vars uppvisande endast utgjorde ett villkor för att någon ska antecknas som innehavare av en rättighet på ett sådant konto som avses i lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument.

En ny handling, som enligt första stycket utfärdas i stället för en dödad inteckningshandling, gäller inte som inteckningshandling förrän anteckning gjorts enligt 13 § andra stycket.

I fråga om växel och konossement gäller även särskilda bestämmelser om ställande av säkerhet.

Indrivning
av fordran

13§ Sedan ett beslut om dödande av pantbrev eller företagsinteckningsbrev vunnit laga kraft, ska inskrivningsmyndigheten på ansökan utfärda nytt pantbrev eller inteckningsbrev som svarar mot det dödade samt göra anteckning om detta i inskrivningsboken, inskrivningsregistret eller fastighetsregistrets inskrivningsdel.

Har en intecknad fordringshandling dödats genom beslut som vunnit laga kraft, ska inskrivningsmyndigheten på ansökan anteckna i inskrivningsboken eller inskrivningsregistret att ny handling, som utfärdats enligt 12 §, medför den inteckningsrätt som tillkommit den dödade handlingen.

Efterlysning av förkommen bankbok och förkommet livförsäkringsbrev

14§ Har en bankbok förkommit, får insättaren eller dennes rättsinnehavare i stället för att ansöka om dödande av bankbok begära att bankstyrelsen efterlyser den.

Om någon begär en sådan efterlysning och lämnar trovärdiga uppgifter om när och under vilka omständigheter bankboken förkommit, får bankstyrelsen på sökandens bekostnad verkställa efterlysningen. Det sker genom kungörelse i Post- och Inrikes Tidningar. Har bankboken inte kommit till rätta inom sex månader från kungörandet och finns det inte skälig anledning att anta att den finns i behåll, har sökanden rätt att få tillgodohavandet utbetalt till sig. Efter det att inestående medel har betalats ut är bankboken utan verkan.

15§ Bestämmelserna i 14 § tillämpas även på livförsäkringsbrev. En begäran om efterlysning ställs då till styrelsen för det försäkringsbolag där försäkringen tagits eller, om den tagits hos en utländsk försäkringsanstalt som får driva försäkringsrörelse här i landet, till generalagenten, som också har att verkställa efterlysningen.

Om försäkringsfallet ännu inte har inträffat har sökanden, i stället för vad som gäller enligt 14 § andra stycket om utbetalning av tillgodohavande, rätt att få ett nytt försäkringsbrev. När det nya försäkringsbrevet har utställts är det förkomna försäkringsbrevet utan verkan.

Dödande av handling i samband med utmätning eller konkurs

16§ Bestämmelserna i 2 och 5–13 §§ gäller i tillämpliga delar även när en handling inte har kunnat påträffas vid utmätning av en fordran eller en rättighet eller vid konkurs, om det kan antas att handlingen undanhålls. Ansökan om dödande görs i sådant fall av Kronofogdemyndigheten eller konkursboet.

17§ En ansökan enligt 16 § ska göras hos den tingsrätt där gäldenären ska svara i tvistemål som angår betalningsskyldighet i allmänhet.

Avser ansökan en inteckningshandling ska rätten underrätta den inskrivningsmyndighet som handlägger ärenden om inskrivning av handlingen om ansökan. Rätten ska underrätta samma myndighet om sitt slutliga beslut i ärendet.

18§ Tingsrätten får som villkor för dödande bestämma att utmätningssökanden eller konkursboet ska ställa säkerhet enligt 2 kap. utsökningsbalken för den skada som rätt innehavare av handlingen kan lida. Finns det enligt 2 kap. 27 § utsökningsbalken inte någon skyldighet att ställa säkerhet, får tingsrätten i stället som villkor bestämma att utmätningssökanden ska utfästa sig att ersätta sådan skada. Säkerheten eller utfästelsen får inte åberopas om talan väcks senare än tre år från den dag då beslut om handlingens dödande vann laga kraft.

19§ Har en handling dödats av tingsrätten ska en ny handling utfärdas endast om den dödade handlingen är ett pantbrev eller en intecknad fordringshandling. Om beslutet om dödande avser en fordringshandling som är intecknad i luftfartyg eller reservdelar till luftfartyg, ska den nya handlingen efter ansökan utfärdas av inskrivningsmyndigheten.

Om ett överskott uppkommer vid utmätning, får det inte betalas ut till utmätningssgäldenären utan att den dödade handlingen visas upp eller att utmätningssgäldenären gör sannolikt att han eller hon inte har handlingen i behåll.

Dödande av inteckning

20 § Är det inte känt var ett pantbrev eller någon annan inteckningshandling finns och har tio år gått från det att handlingen visades upp för anteckning om innehav eller i övrigt visades upp i ett inteckningsärende, får den intecknade egendomens ägare ansöka om att inteckningen dödas trots att handlingen inte kan visas upp.

Kan det antas att ett pantbrev eller företagsinteckningsbrev har tillkommit på sådant sätt eller förlorats av ägaren under sådana omständigheter som utesluter giltig pantsättning, får ansökan om dödande av inteckningen göras även om den i första stycket angivna tiden inte har förlutit.

21 § En ansökan om dödande av inteckning ska göras hos den inskrivningsmyndighet som handlägger ärenden om inskrivning av inteckningen.

Den som senast har antecknats som innehavare av handlingen ska delges ansökan, om det kan ske. Inskrivningsmyndigheten ska därefter utfärda ett föreläggande, som ska kungöras på det sätt som anges i 8 §. Föreläggandet ska innehålla en beskrivning av handlingen. I föreläggandet ska det också finnas en uppmaning till den som kan inneha handlingen eller vet att den finns i behåll eller som i övrigt kan lämna upplysningar i ärendet, att anmäla detta till myndigheten senast en angiven dag. Denna dag ska bestämmas så att minst sex månader kommer att ha förlutit från dagen för kungörandet. Sökanden ska underrättas om innehållet i föreläggandet.

När en ansökan om dödande av inteckning har kommit in till inskrivningsmyndigheten, ska myndigheten anteckna detta i inskrivningsboken, inskrivningsregistret eller fastighetsregistrets inskrivningsdel.

Vid handläggningen i övrigt gäller 5 och 6 §§ och 10 § första stycket.

22 § Om tiden för anmälan enligt 21 § andra stycket har gått ut och det inte finns någon omständighet som utgör skäligen anledning att låta inteckningen fortsätta gälla, ska myndigheten besluta att inteckningen, efter ansökan hos inskrivningsmyndigheten, får dödas utan att handlingen kan visas upp.

Inskrivningsmyndigheten ska anteckna ett beslut om dödande av inteckning i inskrivningsboken, inskrivningsregistret eller fastighetsregistrets inskrivningsdel. Har ansökan avslagits, ska detta dock inte antecknas förrän beslutet har vunnit laga kraft.

Vilandebevis och vilandeförklarad inteckningsansökan

23 § Vid tillämpning av bestämmelserna om dödande av förkommen handling i 1–13 §§ jämställs vilandebevis med pantbrev.

Vid tillämpning av bestämmelserna om dödande av inteckning i 20–22 §§ jämställs vilandeförklarad inteckningsansökan med inteckning.

Överklagande

24 § En förvaltningsmyndighets beslut om dödande av pantbrev i en fastighet eller en tomträtt får överklagas till tingsrätten i den ort där det inskrivningskontor som handlägger inskrivningsärenden avseende fastigheten ligger. Om beslutet avser pantbrev på grund av inteckning i skepp eller skeppsbygge, får det överklagas till tingsrätten i skeppets hemort eller i den ort där bygget utförs.

En förvaltningsmyndighets beslut om dödande av företagsinteckningsbrev eller företagsinteckning får överklagas till tingsrätten i den ort där inskrivningsmyndigheten ligger.

En förvaltningsmyndighets beslut om dödande av intecknad fordringshandling får överklagas till tingsrätten i den ort där inskrivningsmyndigheten ligger eller, i fråga om inteckning i järnväg, tingsrätten i den ort där det inskrivningskontor som handlägger inskrivningsärenden avseende järnvägen ligger.

En förvaltningsmyndighets beslut om dödande av konossement får överklagas till tingsrätten i godsets bestämmelseort.

Indrivning
av fordran

594 DÖDANDE AV FÖRKOMMEN HANDLING (2011:900)

I andra fall än som avses i första–fjärde styckena får en förvaltningsmyndighets beslut om dödande av förkommen handling överklagas till tingsrätten i den ort där förpliktelsen ska fullgöras. Om en sådan ort inte är nämnd i handlingen får beslutet överklagas till den tingsrätt där den förpliktade ska svara i tvistemål som avser betalningsskyldighet i allmänhet.

25 § Ett överklagande ska ges in till förvaltningsmyndigheten inom tre veckor från dagen för beslutet.

Vid ett överklagande gäller lagen (1996:242) om domstolsärenden.

Bemyndigande

26 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om avgifter för handläggning av ärenden enligt denna lag.

Propositioner

SFS 2011:900

Prop. 2010/11:119